EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT **NÕUKOGU**

Brüssel, 2. mai 2019
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)

PE-CONS 15/19

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandluse ja avalikustamise nõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2019/…,

…,

millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandluse ja avalikustamise nõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust[1],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt[3]

---

1 ELT C 34, 31.1.2018, lk 5.
2 ELT C 209, 30.6.2017, lk 36.
3 Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatas* seni avaldamata) ja nõukogu … otsus.

ning arvestades järgmist:

(1) Pärast 2007.–2008. aastal puhkenud finantskriisi viis liit ellu finantsteenuste õigusraamistiku põhjaliku reformi, et parandada oma finantseerimisasutuste vastupanuvõimet. Reform põhines suures osas Baseli pangajärelevalve komitee (edaspidi „Baseli komitee“) poolt 2010. aastal kokku lepitud rahvusvahelistel standarditel ehk Basel III raamistikul. Reformipaketi arvukate meetmete hulka kuulus ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013[1] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL[2] vastuvõtmine, millega tugevdati krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõudeid.

(2) Ehkki reformi tulemusel on paranenud finantssüsteemi stabiilsus ja vastupanuvõime mitmesuguste võimalike tulevaste šokkide ja kriiside suhtes, ei lahendatud sellega kõiki tuvastatud probleeme. Selle oluline põhjus oli asjaolu, et rahvusvaheliste standardite kehtestajad, nagu Baseli komitee ja finantsstabiilsuse nõukogu, ei olnud selleks ajaks lõpetanud tööd rahvusvaheliselt kokku lepitud lahendustega nende probleemidega tegelemiseks. Nüüd, kui töö oluliste täiendavate reformidega on lõpule jõudnud, tuleks asuda tegelema ülejäänud probleemide lahendamisega.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

(3) Oma 24. novembri 2015. aasta teatises „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ tunnistas komisjon vajadust edasise riskide vähendamise järele ja võttis kohustuseks esitada rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditel põhinev seadusandlik ettepanek. Vajadust võtta uusi konkreetseid seadusandlikke meetmeid, et vähendada finantssektoris esinevaid riske, tunnistas ka nõukogu oma 17. juuni 2016. aasta järeldustes ja Euroopa Parlament oma 10. märtsi 2016. aasta resolutsioonis pangandusliidu ja seda käsitleva 2015. aasta aruande kohta[1].

(4) Ühelt poolt peaksid riskivähendamismeetmed veelgi tugevdama Euroopa pangandussüsteemi vastupanuvõimet ja turgude usaldust sellesse, sama ajal peaksid need ka toetama edasiliikumist pangandusliidu väljakujundamisel. Neid meetmeid tuleks kaaluda ka liidu majandust mõjutavate laiemate väljakutsete taustal, eriti seoses vajadusega soodustada majanduskasvu ja töökohtade loomist ajal, mil majanduse väljavaated on ebakindlad. Seda arvestades on liidu majanduse tugevdamiseks välja käidud mitu suurt poliitilist algatust, näiteks Euroopa investeerimiskava ja kapitaliturgude liit. Seetõttu on oluline, et kõik riskivähendamismeetmed põimuksid sujuvalt nende poliitiliste algatustega, aga ka finantssektori hiljutiste laiemate reformidega.

(5) Käesoleva määruse sätted peaksid olema samaväärsed rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditega ning tagama direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 jätkuva samaväärsuse BASEL III raamistikuga. Sihipärased kohandused, mille eesmärk on kajastada liidu spetsiifikat ja üldisemaid poliitilisi kaalutlusi, peaksid olema ulatuselt või ajaliselt piiratud, et mitte vähendada usaldatavusnõuete raamistiku üldist usaldusväärsust.

[1] ELT C 50, 9.2.2018, lk 80.

(6) Praeguseid riskivähendamismeetmeid ning eelkõige aruandlus- ja avalikustamisnõudeid tuleks samuti parandada, et neid saaks kohaldada proportsionaalsemalt ja et nende täitmisega ei kaasneks ülemäärast koormust, eriti väiksematele ja vähem keerukatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

(7) Proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisega seoses on nõuete sihipäraseks lihtsustamiseks vaja väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute täpset määratlust. Ühtsest absoluutsest künnisest ainuüksi ei piisa, et võtta arvesse riikide pangandusturgude eripära. Seepärast peab liikmesriikidel olema võimalik kasutada oma kaalutlusõigust, et viia künnis vastavusse riigisisese olukorraga ja vajaduse korral kohandada seda allapoole. Kuna krediidiasutuse või investeerimisühingu suurus üksi ei ole tema riskiprofiili määratlemisel otsustav, tuleb kohaldada ka täiendavaid kvalitatiivseid kriteeriumeid tagamaks, et krediidiasutust või investeerimisühingut peetakse väikeseks ja mittekeerukaks krediidiasutuseks või investeerimisühinguks ning tema kasuks kohaldatakse proportsionaalsemaid nõudeid üksnes siis, kui ta täidab kõik asjakohased kriteeriumid.

(8) Finantsvõimenduse määr aitab säilitada finantsstabiilsust, toimides riskipõhiste kapitalinõuete kaitsemeetmena ja piirates finantsvõimenduse ülemäärast kuhjumist majandustõusu ajal. Baseli komitee muutis finantsvõimenduse määra käsitlevat rahvusvahelist standardit, et täpsustada selle määra struktuuri teatavaid tahke. Määrus (EL) nr 575/2013 tuleks viia muudetud standardiga kooskõlla, et tagada liidus asutatud, kuid väljaspool liitu tegutsevatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele rahvusvahelisel tasandil võrdsed tingimused ning tagada, et finantsvõimenduse määr oleks jätkuvalt tõhus täiendus riskipõhistele omavahendite nõuetele. Seetõttu tuleks finantsvõimenduse määra kehtiva aruandlus- ja avalikustamissüsteemi täiendamiseks kehtestada finantsvõimenduse määra nõue.

(9) Et mitte tarbetult piirata krediidiasutuste ja investeerimisühingute laenuandmist äriühingutele ja kodumajapidamistele ning hoida ära põhjendamatut kahjulikku mõju turu likviidsusele, tuleks finantsvõimenduse määra nõue kehtestada sellisel tasemel, kus see toimiks ülemäärase finantsvõimenduse riski usaldusväärse kaitsemeetmena, takistamata sealjuures majanduskasvu.

(10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010[1] asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (EBA) järeldas oma 3. augusti 2016. aasta aruandes finantsvõimenduse määra nõude kohta, et esimese taseme omavahendite finantsvõimenduse määr, mis kalibreeritakse 3 % tasemele kõigi krediidiasutuste puhul, toimiks usaldusväärse kaitsemeetmena. Finantsvõimenduse määra 3 % nõudes leppis kokku rahvusvahelisel tasandil ka Baseli komitee. Finantsvõimenduse määra nõue tuleks seega kalibreerida 3 % tasemele.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

(11) Finantsvõimenduse määra 3 % nõue seaks aga teatavatele ärimudelitele ja äriliinidele suuremad piirangud kui teistele. Eelkõige mõjutaks see ebaproportsionaalselt riiklike arengupankade poolt avaliku sektori laenude andmist ja riiklikult toetatavat ekspordikrediiti. Seetõttu tuleks finantsvõimenduse määra seda liiki riskipositsioonide puhul kohandada. Seepärast tuleks kindlaks määrata selged kriteeriumid, mis aitavad veenduda selliste krediidiasutuste avalikus ülesandes ning mis hõlmavad niisuguseid aspekte nagu nende krediidiasutuste asutamine, nende tegevusalad, eesmärk, avaliku sektori asutuste poolsed tagatised ning hoiuste kaasamisega seotud piirangud. Selliste krediidiasutuste asutamise vorm ja viis peaks siiski jääma liikmesriigi keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse otsustada ning see võib hõlmata uue krediidiasutuse asutamist, olemasoleva ettevõtja omandamist või ülevõtmist selliste avaliku sektori asutuste poolt, sealhulgas loovutamise teel ning kriisilahendusmenetluse kontekstis.

(12) Finantsvõimenduse määr ei tohiks samuti takistada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel klientidele kesksete kliirimisteenuste osutamist. Seetõttu tuleks kekselt kliiritud tuletistehingutega seotud alustamise tagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud oma klientidelt ja mille nad annavad edasi kesksetele vastaspooltele, riskipositsiooni näitaja kohaldamisalast välja jätta.

(13) Erandlikel asjaoludel, mis õigustavad teatavate keskpankades olevate riskipositsioonide finantsvõimenduse määra kohaldamisalast väljajätmist, ning et hõlbustada rahapoliitika elluviimist, peaks pädevatel asutustel olema võimalik sellised riskipositsioonid koguriskipositsiooni näitaja kohaldamisalast ajutiselt välja jätta. Selleks peaksid pädevad asutused pärast asjaomase keskpangaga konsulteerimist kinnitama avalikult selliste erandlike asjaolude olemasolu. Finantsvõimenduse määra nõue tuleks vastavalt ümber kalibreerida, et tasakaalustada väljajätmise mõju. Ümberkalibreerimine peaks võimaldama hoida ära finantsstabiilsusele avalduvaid riske, mis võivad mõjutada asjaomaseid pangandussektoreid, ning säilitada finantsvõimenduse määrast tuleneva vastupanuvõime.

(14) On asjakohane rakendada finantsvõimenduse määra puhvri nõuet krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, mis on liigitatud globaalseteks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks vastavalt direktiivile 2013/36/EL ning 2017. aasta detsembris avaldatud Baseli komitee standardile globaalsete süsteemselt oluliste pankade jaoks ette nähtud finantsvõimenduse määra puhvri kohta. Baseli komitee kalibreeris finantsvõimenduse määra puhvrit konkreetse eesmärgiga maandada globaalsete süsteemselt oluliste pankade poolt finantsstabiilsusele tekitatavaid märgatavalt suuremaid riske, ning seda arvesse võttes tuleks kõnealust puhvrit praeguses etapis kohaldada üksnes globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Siiski tuleks täiendavalt analüüsida, et teha kindlaks, kas oleks asjakohane kohaldada finantsvõimenduse määra puhvri nõuet muudele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, nagu on määratletud direktiivis 2013/36/EL, ning kui jah, siis mil moel tuleks selle kalibreerimisel võtta arvesse nende ettevõtjate eriomadusi.

(15) Finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mida toetas G20 oma tippkohtumisel 2015. aasta novembris Türgis. Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt peab globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel olema piisavas summas suure kahjumikatmisvõimega (kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist võimaldavaid) kohustusi, et tagada kriisilahenduse korral sujuv ja kiire kahjumi katmine ning rekapitaliseerimine. Kogu kahjumikatmisvõime standardit tuleks rakendada liidu õiguses.

(16) Kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamiseks liidu õiguses on vaja võtta arvesse kehtivat krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL[1]. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et krediidiasutuse või investeerimisühingu kahjumikatmisvõime on piisav, peaksid need kaks nõuet ühises raamistikus üksteist täiendama. Praktikas tuleks kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtase lisada määrusesse (EL) nr 575/2013 omavahendite ja kõlblike kohustuste uue nõude abil, samal ajal kui krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ning krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014[2] sihipärase muutmise teel. Sätteid, millega lisatakse kogu kahjumikatmisvõime standard määrusesse (EL) nr 575/2013, tuleks tõlgendada koos direktiivi 2014/59/EL ja määrusesse (EL) nr 806/2014 lisatud sätetega ja direktiiviga 2013/36/EL.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

(17) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga, mis hõlmab üksnes globaalseid süsteemselt olulisi panku, tuleks käesoleva määrusega kehtestatud miinimumnõuet omavahendite ja suure kahjumikatmisvõimega kohustuste piisava summa kohta kohaldada ainult globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Käesolevas määruses kehtestatud normid kõlblike kohustuste kohta peaksid siiski kehtima kõigile krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, arvestades direktiivis 2014/59/EL sätestatud täiendavaid kohandusi ja nõudeid.

(18) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue kehtima kriisilahendussubjektidele, kes on kas ise globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kuuluvad konsolideerimisgruppi, mis on liigitatud globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue peaks kehtima kas individuaalselt või konsolideeritud alusel, olenevalt sellest, kas kriisilahendussubjekt on omaette krediidiasutus või investeerimisühing, millel puuduvad tütarettevõtjad, või on ta emaettevõtja.

(19) Direktiivi 2014/59/EL kohaselt võib kriisilahendusvahendeid kasutada lisaks krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ka finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate puhul. Emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja ja emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kahjumikatmisvõime peaks seetõttu olema piisav, samamoodi nagu emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul.

(20) Omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude tõhususe tagamiseks on oluline, et instrumentidel, mida selle nõude täitmiseks hoitakse, oleks suur kahjumikatmisvõime. Kohustustel, mida direktiivis 2014/59/EL osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend ei hõlma, seda võimet ei ole ja samuti ei ole seda muudel kohustustel, mis põhimõtteliselt küll võimaldavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist, kuid mille täitmisele pööramine tegelikkuses võib osutuda keeruliseks. Neid kohustusi ei tohiks seetõttu lugeda omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude puhul aktsepteeritavaks. Teisest küljest on suur kahjumikatmisvõime kapitaliinstrumentidel ja allutatud kohustustel. Samuti tuleks kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga võtta teataval määral arvesse selliste kohustuste kahjumikatmisvõimet, mis kuuluvad teatavate väljajäetud kohustustega samasse nõudeõiguse järku.

(21) Et vältida omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude all kohustuste topeltarvestamist, tuleks kehtestada kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste mahaarvamiseks normid, mis kajastavad määruses (EL) nr 575/2013 kapitaliinstrumentide jaoks väljatöötatud asjaomast mahaarvamise käsitlusviisi. Selle käsitlusviisi järgi tuleks kõlblike kohustuste instrumentides olevad osalused arvata maha kõigepealt kõlblikest kohustustest ning sellises ulatuses, mil kohustustest ei piisa, tuleks need kõlblike kohustuste instrumendid maha arvata teise taseme instrumentidest.

(22) Kogu kahjumikatmisvõime standard hõlmab mõningaid kohustuste aktsepteeritavuse kriteeriumeid, mis on kehtivatest kapitaliinstrumentide aktsepteeritavuse kriteeriumidest rangemad. Ühtsuse huvides tuleks kapitaliinstrumentide aktsepteeritavuse kriteeriumid alates 1. jaanuarist 2022 ühtlustada eriotstarbeliste ettevõtjate kaudu emiteeritud instrumentide mitteaktsepteeritavusega.

(23) On vaja sätestada selge ja läbipaistev menetlus esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide heakskiitmiseks, mis võib aidata kaasa kõnealuste instrumentide kõrge kvaliteedi säilitamisele. Selleks peaks pädevatel asutustel olema kohustus kiita need instrumendid heaks enne, kui krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad need liigitada esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks. Pädevad asutused ei peaks siiski nõudma eelnevat luba selliste esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul, mis on emiteeritud pädeva asutuse poolt juba heaks kiidetud juriidiliste dokumentide alusel ja mida reguleerivad sisuliselt samad sätted kui need, mis reguleerivad kapitaliinstrumente, mille kohta krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa liigitada need esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks. Sellisel juhul peaks krediidiasutustel ja investeerimisühingutel olema eelneva heakskiidu taotlemise asemel võimalik teavitada oma pädevaid asutusi kavatsusest niisuguseid instrumente emiteerida. Nad peaksid tegema seda piisavalt aegsasti enne instrumentide liigitamist esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks, et jätta pädevatele asutustele aega instrumendid vajaduse korral läbi vaadata. Võttes arvesse EBA rolli järelevalvetavade lähendamise edendamisel ja omavahenditesse kuuluvate instrumentide kvaliteedi parandamisel, peaksid pädevad asutused enne esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide mis tahes uue vormi heakskiitmist konsulteerima EBAga.

(24) Kapitaliinstrumendid kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena ainult sel määral, mil need vastavad asjaomastele aktsepteeritavuse kriteeriumidele. Sellised kapitaliinstrumendid võivad koosneda omakapitalist või kohustustest, sealhulgas nendele kriteeriumidele vastavatest allutatud laenudest.

(25) Kapitaliinstrumendid või kapitaliinstrumentide osad peaksid kvalifitseeruma omavahenditesse kuuluvate instrumentidena üksnes sellises ulatuses, mil nende eest on tasutud. Kuni instrumendi osade eest ei ole tasutud, ei peaks sellised osad kvalifitseeruma omavahenditesse kuuluvate instrumentidena.

(26) Omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste suhtes ei tuleks kohaldada tasaarvestuskorda (set-off ja netting), mis kahjustaks nende kahjumikatmisvõimet kriisilahenduse korral. See ei tohiks tähendada, et kohustusi reguleerivad lepingulised sätted peaksid sisaldama sõnaselget klauslit, et instrumendi suhtes ei kohaldata tasaarvestusõigusi.

(27) Tingituna pangandussektori arengust üha digitaalsemas keskkonnas, on tarkvarast saamas üha tähtsam varaliik. Usaldatavusnõuete kohaselt hinnatud tarkvaraga seotud vara suhtes, mille väärtust krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendus, maksejõuetus või likvideerimine oluliselt ei mõjuta, ei tohiks kohaldada immateriaalse vara mahaarvamist esimese taseme põhiomavahendite kirjetest. See täpsustus on oluline, kuna tarkvara on lai mõiste, mis hõlmab mitut liiki varasid, millest kõik ei säilita ettevõtja tegevuse katkemise korral oma väärtust. Sellega seoses tuleks võtta arvesse erinevusi tarkvaraga seotud vara hindamisel ja amortiseerimisel ning sellise vara realiseeritud müüki. Lisaks tuleks võtta arvesse rahvusvahelisi arengusuundi ja erinevusi tarkvarasse tehtavate investeeringute regulatiivses käsitluses, krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning kindlustusandjate suhtes kohaldatavaid erinevaid usaldatavusnõudeid ning finantssektori mitmekesisust liidus, sealhulgas reguleerimata ettevõtjad, nagu finantstehnoloogia ettevõtjad.

(28) Et vältida äkilisest muudatusest tingitud negatiivset tagajärge, on seoses teatavate aktsepteeritavuse kriteeriumidega vaja kohaldada olemasolevate instrumentide suhtes varasemalt kehtinud nõudeid. Kohustuste puhul, mis on emiteeritud enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev], tuleks teatavad omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste aktsepteeritavuse kriteeriumid kaotada. Sellist varasemalt kehtinud nõuete ajutist kohaldamist tuleks kasutada kohustuste puhul, mida võetakse asjakohasel juhul arvesse kogu kahjumikatmisvõime nõude allutatud osa ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatud osa puhul vastavalt direktiivile 2014/59/EL, ning kohustuste suhtes, mida võetakse asjakohasel juhul arvesse kogu kahjumikatmisvõime nõude allutamata osa ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutamata osa puhul vastavalt direktiivile 2014/59/EL. Omavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul peaks varasemalt kehtinud nõuete kohaldamine lõppema ... [kuus aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

(29) Kõlblike kohustuste instrumente, sealhulgas instrumente, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta, on võimalik tagasi võtta üksnes siis, kui kriisilahendusasutus on andnud selleks eelneva loa. Selline eelnev luba võib olla ka üldine eelnev luba ning sellisel juhul peaks tagasivõtmine toimuma piiratud aja jooksul ja üldise eelneva loaga eelnevalt kindlaksmääratud summas.

(30) Pärast määruse (EL) nr 575/2013 vastuvõtmist on muudetud rahvusvahelist standardit krediidiasutuste ja investeerimisühingute kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide usaldatavusnõuete kohase käsitlemise kohta, et parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute nõuetele vastavates kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlemist. Selle standardi olulised uuendused hõlmavad ühtse meetodi kasutamist omavahendite nõude kindlaksmääramiseks tagatisfondi osamaksetest tulenevate riskipositsioonide puhul, nõuetele vastavates kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide suhtes kehtivatele üldistele omavahendite nõuetele seatud sõnaselget ülempiiri ning riskitundlikumat lähenemisviisi tuletisinstrumentide väärtuse arvessevõtmiseks nõuetele vastava keskse vastaspoole hüpoteetiliste vahendite arvutamisel. Samal ajal jäeti muutmata nõuetele mittevastavates kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlus. Kuna muudetud rahvusvaheliste standarditega kehtestati kesksele kliirimiskeskkonnale sobilikum käsitlus, tuleks liidu õigust muuta, et neid standardeid arvesse võtta.

(31) Tagamaks et krediidiasutused ja investeerimisühingud haldavad asjakohaselt oma ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (investeerimisfondide) aktsiatest ja osakutest tulenevaid riskipositsioone, peaksid nende riskipositsioonide käsitlemist sätestavad normid olema riskitundlikud ja nendega tuleks suurendada läbipaistvust investeerimisfondide aluspositsioonide suhtes. Baseli komitee võttis seetõttu vastu muudetud standardi, milles on määratud kindlaks selge käsitlusviiside tähtsusjärjekord nende positsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks. See tähtsusjärjekord kajastab aluspositsioonide läbipaistvuse astet. Määrus (EL) nr 575/2013 tuleks viia nende rahvusvaheliselt kokkulepitud normidega kooskõlla.

(32) Krediidiasutuselt või investeerimisühingult, kes võtab miinimumväärtuses kohustuse, mille lõplikeks kasusaajateks on jaekliendid, et investeerida investeerimisfondi aktsiatesse või osakutesse (sealhulgas valitsuse rahastatava erapensioniskeemi raames), ei nõuta makse tegemist krediidiasutuse või investeerimisühingu enda ega usaldatavusnõuete seisukohast samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja poolt, välja arvatud juhul, kui kliendi aktsiate või osakute väärtus investeerimisfondis langeb lepingus täpsustatud ühel või mitmel ajahetkel allapoole tagatud summat. Praktikas on selle kohustuse rakendumise tõenäosus seega väike. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu miinimumväärtuses kohustus piirdub teatava protsendiga summast, mille klient oli investeerimisfondi aktsiatesse või osakutesse algselt investeerinud (kindlasummaline miinimumväärtuse kohustus), või summaga, mis sõltub finantsnäitajate või turuindeksite arengust kuni teatava ajahetkeni, moodustab mis tahes hetke positiivne erinevus antud hetke aktsiate ja osakute väärtuse ning tagatud summa nüüdisväärtuse vahel puhvri ning vähendab riski, et krediidiasutus või investeerimisühing peab garanteeritud summa välja maksma. Kõik nimetatud põhjused õigustavad krediidi vähendatud ümberhindamisteguri kasutamist.

(33) Tuletistehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks vastaspoole krediidiriski raamistiku alusel antakse praegu määruses (EL) nr 575/2013 krediidiasutustele ja investeerimisühingutele võimalus valida kolme erineva standardmeetodi vahel: standardmeetod, turuväärtuse meetod ja esmase riskipositsiooni meetod.

(34) Nendes standardmeetodites ei ole siiski nõuetekohaselt arvestatud tagatiste riski vähendavat omadust riskipositsioonides. Nende kalibreerimised on iganenud ega kajasta suurt volatiilsust, mida täheldati finantskriisi ajal. Samuti ei arvestata neis nõuetekohaselt tasaarvestuse kasutegureid. Nende puuduste kõrvaldamiseks otsustas Baseli komitee asendada standardmeetodi ja turuväärtuse meetodi uue standardmeetodiga tuletisinstrumentide riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks – vastaspoole krediidiriski standardmeetodiga. Kuna muudetud rahvusvaheliste standarditega kehtestati uus kesksele kliirimiskeskkonnale sobilikum standardmeetod, tuleks liidu õigust muuta, et neid standardeid arvesse võtta.

(35) Vastaspoole krediidiriski standardmeetod on riskitundlikum kui standardmeetod ja turuväärtuse meetod ning seetõttu peaks viima omavahendite nõueteni, mis kajastavad paremini krediidiasutuste ja investeerimisühingute tuletistehingutega seotud riske. Samal ajal võib mõne krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks, kes praegu kasutab turuväärtuse meetodit, osutuda vastaspoole krediidiriski standardmeetodi rakendamine liiga keeruliseks ja koormavaks. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kes täidavad eelnevalt kindlaks määratud aktsepteeritavuse kriteeriume, ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kes kuuluvad neid kriteeriume konsolideeritud alusel täitvasse konsolideerimisgruppi, tuleks kehtestada vastaspoole krediidiriski standardmeetodi lihtsustatud versioon (edaspidi „lihtsustatud vastaspoole krediidiriski standardmeetod“). Kuna selline lihtsustatud versioon on vähem riskitundlik kui vastaspoole krediidiriski standardmeetod, peaks see olema nõuetekohaselt kalibreeritud tagamaks, et selles ei alahinnata tuletistehingute riskipositsiooni väärtust.

(36) Krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kelle tuletisinstrumentide riskipositsioonid on piiratud ja kes kasutavad praegu turuväärtuse meetodit või esmase riskipositsiooni meetodit, võib nii vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kui ka lihtsustatud vastaspoole krediidiriski standardmeetodi rakendamine olla liiga keeruline. Esmase riskipositsiooni meetod tuleks seetõttu jätta alles alternatiivse meetodina krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kes täidavad eelnevalt kindlaks määratud aktsepteeritavuse kriteeriume, ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, kes kuuluvad neid kriteeriume konsolideeritud alusel täitvasse konsolideerimisgruppi, kuid seda tuleks muuta, et kõrvaldada olulised puudused.

(37) Tuleks kehtestada selged kriteeriumid, et anda krediidiasutustele ja investeerimisühingutele suuniseid lubatud meetodi valimisel. Nende kriteeriumide aluseks peaks olema krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidega kauplemise maht, mis näitab, kui keerulisi nõudeid peaks krediidiasutus või investeerimisühing suutma täita riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.

(38) Finantskriisi ajal oli mõne liidus asutatud krediidiasutuse ja investeerimisühingu kauplemisportfelli kahju märkimisväärne. Neist osa puhul osutus nende kahjude katmiseks vajaliku kapitali maht ebapiisavaks, mistõttu pidid nad taotlema erakorralist avaliku sektori finantstoetust. Nendest tähelepanekutest lähtudes kõrvaldas Baseli komitee mitu puudust kauplemisportfellidesse kuuluvate positsioonide usaldatavusnõuete kohases käsitluses, mis kujutab endast tururiski omavahendite nõudeid.

(39) Esimesed reformid rahvusvahelisel tasandil viidi lõpule 2009. aastal ja need võeti liidu õigusesse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/76/EL[1]. 2009. aasta reformiga ei käsitletud siiski struktuurseid puudusi tururiski standarditega seotud omavahendite nõuetes. Selguse puudumine kauplemisportfellide ja pangaportfellide vahelise piiri osas andis võimaluse õiguslikuks arbitraažiks ning riskitundlikkuse puudumine tururiski omavahendite nõuetes ei võimaldanud arvesse võtta kõiki riske, millega krediidiasutused ja investeerimisühingud kokku puutusid.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/76/EL, millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses kauplemisportfelli ja edasiväärtpaberistamisega seotud kapitalinõuetega ning tasustamispoliitika üle järelevalve teostamisega (ELT L 329, 14.12.2010, lk 3).

(40) Baseli komitee algatas kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise, et käsitleda tururiski standarditega seotud omavahendite nõuete struktuurseid puudusi. Selle töö tulemusel avaldati 2016. aasta jaanuaris muudetud tururiski raamistik. 2017. aasta detsembris leppis keskpankade juhatajate ja järelevalveasutuste juhtide rühm kokku muudetud tururiski raamistiku rakendamise kuupäeva edasilükkamises, et anda krediidiasutustele ja investeerimisühingutele lisaaega vajaliku süsteemide taristu väljatöötamiseks ning et võimaldada Baseli komiteel käsitleda teatavaid raamistikuga seotud spetsiifilisi küsimusi. See hõlmab standardmeetodi ja sisemudeli meetodi kalibreerimiste läbivaatamist, et tagada sidusus Baseli komitee algsete ootustega. Pärast selle läbivaatamise lõpuleviimist ja enne mõjuhindamist, millega hinnatakse kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistiku muudatuste mõju liidu krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, peaksid kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldataks liidus kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistikku, hakkama teavitama muudetud standardmeetodist tulenevatest arvutustest. Sel eesmärgil ning et muuta aruandlusnõuetega seotud arvutused täielikult toimivaks kooskõlas rahvusvahelise arenguga, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakt kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikliga 290. Komisjon peaks võtma kõnealuse delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2019. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid alustama sellest arvutusest teavitamist hiljemalt ühe aasta möödumisel kõnealuse delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest. Peale selle peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes saavad heakskiidu kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistiku muudetud sisemudeli meetodi kasutamiseks aruandluse eesmärgil, teavitama ka sisemudeli meetodi kohasest arvutusest kolm aastat pärast selle täielikku kasutuselevõttu.

(41) Kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise meetodite aruandlusnõuete kehtestamist tuleks käsitada esimese sammuna liidus kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistiku täieliku rakendamise suunas. Võttes arvesse Baseli komitee poolt kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistikku tehtud lõplikke muudatusi ning nendest muudatustest tulenevat mõju liidu krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ning käesolevas määruses seoses aruandlusnõuetega juba sätestatud kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise meetoditele tuleneva mõju tulemusi, peaks komisjon vajaduse korral esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule 30. juuniks 2020 seadusandliku ettepaneku selle kohta, kuidas tuleks kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise raamistikku liidus rakendada, et kehtestada tururiski omavahendite nõuded.

(42) Tururiski proportsionaalset käsitlust tuleks kohaldada ka nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on piiratud, võimaldades suuremal arvul krediidiasutustel ja investeerimisühingutel, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike, kohaldada krediidiriski raamistikku pangaportfellis olevatele positsioonidele, nagu on ette nähtud muudetud erandis, mida kohaldatakse juhul, kui kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike. Proportsionaalsuse põhimõtet tuleks võtta arvesse ka siis, kui komisjon hindab uuesti seda, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on keskmine, peaksid arvutama tururiski omavahendite nõudeid. Eelkõige tuleks nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute tururiski omavahendite nõuete kalibreerimine, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on keskmine, vaadata läbi rahvusvahelisel tasandil toimuva arengu valguses. Samal ajal tuleks krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on keskmine, ning krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on väike, kauplemisportfelle käsitleva põhjaliku läbivaatamise kohastest aruandlusnõuetest vabastada.

(43) Riskide kontsentreerumise raamistikku tuleks tugevdada, et parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute võimet katta kahjumit ja järgida paremini rahvusvahelisi standardeid. Selleks tuleks riskide kontsentreerumise piirmäärade arvutamisel kasutada kapitalibaasina kvaliteetsemat kapitali ning krediidituletisinstrumentidega seotud riskipositsioonid tuleks arvutada vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kohaselt. Peale selle tuleks alandada piirmäära, mis puudutab globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate võimalike riskipositsioone teistes globaalsetes süsteemselt olulistes ettevõtjates, et vähendada süsteemseid riske seoses suurte krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavaheliste seostega ning mõju, mis globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate vastaspoole kohustuste täitmata jätmisel võib olla finantsstabiilsusele.

(44) Likviidsuskattekordaja tagab, et krediidiasutused ja investeerimisühingud suudavad lühikest aega tulla toime tõsise stressiolukorraga, kuid see ei taga, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on stabiilne rahastamisstruktuur pikemas perspektiivis. Seega sai ilmseks, et liidu tasandil tuleks välja töötada põhjalik siduv stabiilse rahastamise nõue, mida tuleks täita igal ajal, et vältida varade ja kohustuste vahelist ülemäärast lõpptähtaegade mittevastavust ning liigset toetumist lühiajalisele hulgirahastamisele.

(45) Kooskõlas Baseli komitee stabiilse rahastamise standardiga tuleks seetõttu vastu võtta normid, et määrata kindlaks stabiilse rahastamise nõue krediidiasutuse või investeerimisühingu stabiilseks rahastamiseks kättesaadava summa ja üheaastase perioodi jooksul stabiilseks rahastamiseks vajamineva summa suhtarvuna. Seda siduvat nõuet tuleks nimetada stabiilse netorahastamise kordajaks. Kättesaadava stabiilseks rahastamise summa arvutamiseks tuleks krediidiasutuse või investeerimisühingu kohustusi ja omavahendeid korrutada asjaomaste teguritega, mis kajastavad nende usaldusväärsust stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul. Nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamiseks tuleks krediidiasutuse või investeerimisühingu varasid ja bilansiväliseid riskipositsioone korrutada asjaomaste teguritega, mis kajastavad nende likviidsuse omadusi ja järelejäänud tähtaegasid stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul.

(46) Stabiilse netorahastamise kordaja tuleks väljendada protsendina ja selle miinimumtase peaks olema 100 %, ning see näitab, et krediidiasutusel või investeerimisühingul on piisavalt stabiilseid rahastamisvahendeid, et täita oma rahastamisvajadusi üheaastase perioodi jooksul nii tavapärases kui ka stressiolukorras. Kui stabiilse netorahastamise kordaja tase langeb alla 100 %, peaks krediidiasutus või investeerimisühing täitma määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud konkreetseid nõudeid oma stabiilse netorahastamise kordaja õigeaegseks taastamiseks miinimumtasemele. Järelevalvemeetmete kohaldamine stabiilse netorahastamise kordaja nõudele mittevastavuse korral ei tohiks olla automaatne. Pädevad asutused peaksid selle asemel hindama enne võimalike järelevalvemeetmete kindlaksmääramist stabiilse netorahastamise kordaja nõudele mittevastavuse põhjusi.

(47) Arvestades soovitusi, mis EBA esitas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 510 kohaste stabiilse netorahastamise nõuete kohta koostatud 15. detsembri 2015. aasta aruandes, tuleks stabiilse netorahastamise kordaja arvutamise normid viia võimalikult palju vastavusse Baseli komitee standarditega, sealhulgas nende standardite muudatustega tuletistehingute käsitlemise kohta. Vajadus võtta arvesse mõningaid Euroopa erijooni, tagamaks et stabiilse netorahastamise kordaja nõue ei takistaks Euroopa reaalmajanduse rahastamist, õigustab siiski seda, et Euroopa stabiilse netorahastamise kordaja nõude määratluse jaoks tehakse Baseli komitee poolt välja töötatud stabiilse netorahastamise kordaja osas mõningaid kohandusi. Neid Euroopa kontekstist tingitud kohandusi on soovitanud EBA ja need on seotud peamiselt erikäsitlusega, mis puudutab järgmist: vahendatud mudelid (pass-through) üldiselt ja pandikirjade emissioonid konkreetsemalt, kaubanduse rahastamise tegevus, keskselt reguleeritud hoiused, tagatud eluasemelaenud, krediidiühistud, tähtaegade olulises ümberkujundamises mitteosalevad kesksed vastaspooled ja väärtpaberite keskdepositooriumid. Need väljapakutud erikäsitlused kajastavad üldiselt nendele tegevustele Euroopa likviidsuskattekordaja raames kehtestatud eeliskäsitlemist võrreldes Baseli komitee poolt välja töötatud likviidsuskattekordajaga. Kuna stabiilse netorahastamise kordaja täiendab likviidsuskattekordajat, peaksid need kaks kordajat olema oma määratluse ja kalibreerimise poolest sidusad. See kehtib eelkõige nõutava stabiilse rahastamise tegurite korral, mida kohaldatakse likviidsuskattekordaja kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade suhtes stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks, mis peaks kajastama Euroopa likviidsuskattekordaja määratlusi ja väärtuskärpeid, sõltumata likviidsuskattekordaja arvutamiseks kehtestatud üld- ja tegevusnõuete täitmisest, mis ei ole asjakohased stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks üheaastase perioodi raames.

(48) Lisaks Euroopa erijoontele võib tuletistehingute käsitlemine Baseli komitee poolt välja töötatud stabiilse netorahastamise kordaja raames mõjutada oluliselt krediidiasutuste ja investeerimisühingute tuletisinstrumentidega seotud tegevust ning seega ka Euroopa finantsturge ja mõne toimingu kättesaadavust lõppkasutaja jaoks. Ilma ulatusliku kvantitatiivse mõju-uuringu ja avaliku konsultatsioonita võib Baseli komitee poolt välja töötatud stabiilse netorahastamise kordaja kasutuselevõtmine põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt mõjutada tuletistehinguid ja mõningaid seotud tehinguid, sealhulgas kliirimistegevust. Täiendavat nõuet hoida kõigi tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes 5–20 % ulatuses stabiilse rahastamise vahendeid peetakse üldiselt rangeks meetmeks, et võtta arvesse täiendavaid rahastamisriske seoses tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste võimaliku suurenemisega üheaastase perioodi vältel, ja see on Baseli komitee tasandil läbivaatamisel. Seda nõuet, mis kehtestati 5 % tasemel kooskõlas Baseli komitee poolt jurisdiktsioonidele jäetud kaalutlusõigusega vähendada kõigi tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes kohaldatavat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võiks seetõttu muuta, et võtta arvesse arengut Baseli komitee tasandil ja vältida võimalikke soovimatuid tagajärgi, nagu takistused Euroopa finantsturgude heale toimimisele ning riskimaandamisvahendite tagamisele nii krediidiasutuste ja investeerimisühingute kui ka lõppkasutajate, sealhulgas äriühingute jaoks, tagades seeläbi nende rahastamise, mis on üks kapitaliturgude liidu eesmärke.

(49) Baseli komitee rakendab finantssektorisse kuuluvate klientidega seoses lühiajalise rahastamise, nagu repotehingud (stabiilset rahastamist ei nõuta), ja lühiajaliste laenude, nagu pöördrepotehingud (stabiilset rahastamist nõutakse teataval määral – 10 %, kui on tagatud esimese taseme kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varadega, mis on kindlaks määratud likviidsuskattekordaja alusel, ja 15 % muude tehingute korral), asümmeetrilist käsitlemist eesmärgiga vähendada finantssektorisse kuuluvate klientide vahel ulatuslikke lühiajalise rahastamise seoseid, kuna sellised seosed on üksteisega seotuse allikaks ning muudavad konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu läheneva maksejõuetuse korral raskemaks krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse, ilma et riskide mõju leviks ülejäänud finantssüsteemis. Asümmeetria kalibreerimine on siiski konservatiivne ja võib mõjutada selliste väärtpaberite likviidsust, mida kasutatakse tavaliselt lühiajaliste tehingute tagatisena, eriti riigivõlakirju, kuna krediidiasutused ja investeerimisühingud tõenäoliselt vähendavad oma tegevuse mahtu repoturgudel. Samuti võib see kahjustada turutegemist, sest repoturud aitavad hallata vajalikke varusid, ning oleks seega vastuolus kapitaliturgude liidu eesmärkidega. Et anda krediidiasutustele ja investeerimisühingutele piisavalt aega selle konservatiivse kalibreerimisega järk-järgult kohanemiseks, tuleks ette näha üleminekuperiood, mille jooksul ajutiselt vähendatakse nõutava stabiilse rahastamise tegureid. Nõutava stabiilse rahastamise tegurite ajutise vähendamise suurus peaks sõltuma tehingute liigist ja kõnealuste tehingute puhul kasutatud tagatise liigist.

(50) Lisaks Baseli komitee nõutava stabiilse rahastamise teguri ajutisele ümberkalibreerimisele finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtavate lühiajaliste pöördrepotehingute puhul, mida tagatakse riigivõlakirjadega, on osutunud vajalikuks ka mõned muud kohandused tagamaks, et stabiilse netorahastamise kordaja nõude kasutuselevõtmisega ei kahjustataks riigivõlakirjade turu likviidsust. Baseli komitee 5 % suurune nõutava stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldatakse esimese taseme kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade, sealhulgas riigivõlakirjade suhtes, osutab sellele, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peaksid olema nimetatud protsendi ulatuses kohe kättesaadavad pikaajalised tagamata rahalised vahendid, olenemata sellest, millise aja jooksul nad niisuguseid riigivõlakirju omada kavatsevad. See võib omakorda innustada krediidiasutusi ja investeerimisühinguid hoiustama raha keskpankades, selle asemel et tegutseda esmasvahendajana ja tagada riigivõlakirjade turgudel likviidsust. See ei ole lisaks kooskõlas likviidsuskattekordajaga, mille korral võetakse arvesse nende varade täielikku likviidsust ka tõsise likviidsusstressi olukorras (väärtuskärbe 0 %). Seetõttu tuleks Euroopa likviidsuskattekordajas kindlaks määratud esimese taseme kõrge krediidikvaliteediga likviidsete varade nõutava stabiilse rahastamise tegurit vähendada 5 %-lt 0 %-le, välja arvatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjade puhul.

(51) Peale selle peaksid kõik Euroopa likviidsuskattekordajas kindlaks määratud esimese taseme kõrge krediidikvaliteediga likviidsed varad, välja arvatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, mis on saadud tuletislepingu alusel muutuvtagatisena, tasakaalustama tuletisinstrumentide varasid, samal ajal kui Baseli komitee välja töötatud stabiilse netorahastamise kordaja kohaselt on lubatud tuletisinstrumentide varade tasakaalustamiseks kasutada ainult finantsvõimenduse raamistiku tingimustele vastavat raha. Muutuvtagatisena saadud varade laiem arvessevõtmine aitab suurendada riigivõlakirjade turgude likviidsust, vältida selliste lõppkasutajate karistamist, kellel on palju riigivõlakirju, kuid vähe raha (nt pensionifondid), ja hoida ära repoturgudel rahanõudluse suhtes lisapingete tekitamist.

(52) Stabiilse netorahastamise kordaja nõue peaks kehtima krediidiasutustele ja investeerimisühingutele nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused loobuvad stabiilse netorahastamise kordaja nõude individuaalsest kohaldamisest. Kui stabiilse netorahastamise kordaja nõude individuaalsest kohaldamisest ei ole loobutud, tuleks ühte ja samasse konsolideerimisgruppi või samasse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kuuluva kahe krediidiasutuse või investeerimisühingu vaheliste tehingute suhtes kohaldada üldjuhul sümmeetrilisi kättesaadava ja nõutava stabiilse rahastamise tegureid, et vältida vahendite mahu vähenemist siseturul ja mitte takistada tõhusat likviidsuse juhtimist Euroopa konsolideerimisgruppides, kus likviidsust juhitakse keskselt. Niisugust sümmeetrilist eeliskäsitlemist tuleks lubada ainult konsolideerimisgrupi sisestele tehingutele, mille puhul on rakendatud kõik vajalikud kaitsemeetmed, kehtestades piiriülestele tehingutele täiendavad kriteeriumid, ja ainult asjaomaste pädevate asutuste eelneval heakskiidul, sest ei saa eeldada, et krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on raskusi oma maksekohustuste täitmisel, saab alati rahalist toetust teistelt samasse konsolideerimisgruppi või samasse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kuuluvatelt ettevõtjatelt.

(53) Väikestele ja mittekeerukatele krediidiasutustele ja finantseerimisühingutele tuleks anda võimalus kasutada stabiilse netorahastamise kordaja nõude lihtsustatud versiooni. Stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud ja vähem üksikasjalik versioon peaks hõlmama piiratud arvul andmeelementide kogumist, mis peaks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega vähendama kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks arvutamise keerukust, tagades samal ajal, et need krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad endiselt piisava stabiilse rahastamise teguri kalibreerimise abil, mis peaks olema vähemalt sama konservatiivne kui täieliku stabiilse netorahastamise kordaja nõue. Pädevatel asutustel peaks aga olema võimalik nõuda, et väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldaksid lihtsustatud versiooni asemel täielikku stabiilse netorahastamise kordaja nõuet.

(54) Kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate konsolideerimise korral tuleks nõuetekohaselt võtta arvesse nendes riikides kehtivaid stabiilse rahastamise nõudeid. Seega ei tuleks liidu konsolideerimisreeglite kohaselt käsitleda kolmanda riigi tütarettevõtjaid kättesaadava ja nõutava stabiilse rahastamise nõude suhtes soodsamalt kui on ette nähtud kõnealuste kolmandate riikide õigusaktidega.

(55) Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid olema kohustatud esitama pädevatele asutustele siduva üksikasjaliku stabiilse netorahastamise kordaja andmed kõigi kirjete kohta aruandlusvaluutas ja igas olulises valuutas esitatud kirjete kohta eraldi, et tagada asjakohane järelevalve valuutade võimalike erinevuste üle. Stabiilse netorahastamise kordaja nõue ei tohiks krediidiasutustele ja investeerimisühingutele tekitada topeltaruandluse nõudeid ega kehtivate normidega vastuolus olevaid aruandlusnõudeid ning krediidiasutustele ja investeerimisühingutele tuleks anda piisavalt aega, et olla valmis uute aruandlusnõuete jõustumiseks.

(56) Kuna turule sisuka ja võrreldava teabe esitamine krediidiasutuste ja investeerimisühingute ühiste peamiste riskinäitajate kohta on usaldusväärse pangandussüsteemi peamine põhimõte, on oluline vähendada võimalikult palju teabe asümmeetriat ning hõlbustada krediidiasutuste riskiprofiilide võrreldavust jurisdiktsioonide piires ja üleselt. Baseli komitee avaldas 2015. aasta jaanuaris 3. samba muudetud avalikustamisstandardid, et parandada krediidiasutuste ja investeerimisühingute õiguslikel alustel turule avalikustatud andmete võrreldavust, kvaliteeti ja järjepidevust. Seetõttu on asjakohane muuta kehtivaid avalikustamisnõudeid, et rakendada neid uusi rahvusvahelisi standardeid.

(57) Komisjoni üleskutsele avaldada arvamust ELi finantsteenuste õigusraamistiku kohta vastanud pidasid kehtivaid avalikustamisnõudeid väiksemate krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks ebaproportsionaalseks ja koormavaks. Ilma et see piiraks avalikustamisnõuete suuremat ühtlustamist rahvusvaheliste standarditega, tuleks väikestelt ja mittekeerukatelt krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda andmete avalikustamist harvemini ja vähem üksikasjalikumalt kui suurematelt krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, et vähendada nii nende halduskoormust.

(58) Mõnel määral on vaja täpsustada tasustamisandmete avalikustamist. Käesolevas määruses sätestatud tasustamisandmete avalikustamise nõuded peaksid olema kooskõlas tasustamisnormide eesmärkidega, eelkõige eesmärgiga kehtestada selliste töötajate kategooriate suhtes, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili, tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olev tasustamispoliitika ja -tava ning neid rakendada. Peale selle peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad teatavaid erandeid tasustamisnormidest, olema kohustatud avalikustama andmed selliste erandite kohta.

(59) Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd) on üks liidu majanduse alustalasid, sest nad täidavad olulist osa majanduskasvu ja töökohtade loomisel. Kuna VKEde süsteemne risk on väiksem kui suurematel äriühingutel, peaksid kapitalinõuded VKEde riskipositsioonide suhtes olema leebemad kui suurte äriühingute korral, et tagada VKEdele pankadepoolne optimaalne rahastamine. Praegu kohaldatakse VKEde kuni 1,5 miljoni euro suuruste riskipositsioonide suhtes riskiga kaalutud varade vähendamist 23,81 %. Kuna VKEde riskipositsioonidele kehtestatud 1,5 miljoni euro suurune künnis ei näita VKE riskitaseme muutumist, tuleks kapitalinõuete vähendamist laiendada kuni 2,5 miljoni euro suurustele VKEde riskipositsioonidele ja 2,5 miljonit eurot ületavale VKE riskipositsiooni osale peaks kehtima 15 % kapitalinõuete vähendamine.

(60) Taristuinvesteeringud on Euroopa konkurentsivõime suurendamiseks ja töökohtade loomise soodustamiseks möödapääsmatud. Liidu majanduse elavnemine ja tulevane kasv sõltuvad suurel määral kapitali kättesaadavusest Euroopa seisukohast oluliste strateegiliste investeeringute jaoks taristusse, eriti lairiba- ja energiavõrkudesse, samuti transporditaristusse, sealhulgas elektromobiilsuse taristusse, seda eelkõige tööstuskeskustes; haridusse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni ning taastuvenergiasse ja energiatõhususse. Euroopa investeerimiskava eesmärk on soodustada elujõuliste taristuprojektide lisarahastamist, muu hulgas täiendavate erasektori rahastamisallikate kaasamise kaudu. Paljude võimalike investorite põhimure on elujõuliste projektide arvatav puudus ning piiratud võime riske tulenevalt neile omasest keerukusest õigesti hinnata.

(61) Et julgustada era- ja avalikku sektorit investeerima taristuprojektidesse, on oluline luua õiguskeskkond, mis võimaldab edendada kvaliteetseid taristuprojekte ja vähendada investorite riske. Eelkõige tuleks vähendada omavahendite nõudeid taristuprojektides olevate riskipositsioonide puhul, kui projektid on kooskõlas kriteeriumidega, mis võimaldavad vähendada nende riskiprofiili ja parandada rahavoogude prognoositavust. Komisjon peaks kvaliteetseid taristuprojekte käsitleva sätte läbi vaatama, et hinnata selle mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute taristuinvesteeringute mahule ja investeeringute kvaliteedile, arvestades liidu eesmärki saavutada vähese CO_2-heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimeline ringmajandus, ning selle asjakohasust usaldatavusnõuete seisukohast. Samuti peaks komisjon kaaluma, kas kõnealuste sätete kohaldamisala tuleks laiendada ka äriühingute taristuinvesteeringutele.

(62) Nagu on soovitanud EBA, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010[1] asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (ESMA) ja Euroopa Keskpank, tuleks kesksetele vastaspooltele nende erisuguse ärimudeli tõttu teha finantsvõimenduse määra nõudest erand, kuna neilt nõutakse pangandustegevuse loa saamist üksnes selleks, et saada juurdepääs üleöölaenu või -deposiidi võimalusele keskpangas ja täita oma rolli finantssektoris oluliste poliitiliste ja regulatiivsete eesmärkide täitmise keskse tähtsusega vahendina.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

(63) Lisaks tuleks krediidiasutusena tegutsemise loa saanud väärtpaberite keskdepositooriumide riskipositsioonid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014[1] artikli 54 lõike 2 kohaselt määratud krediidiasutuste riskipositsioonid – näiteks sularahasaldod, mis tulenevad rahakontode pakkumisest väärtpaberiarveldussüsteemi liikmetele ja väärtpaberikonto omanikele ning kõnealustelt väärtpaberiarveldussüsteemi liikmetelt ja väärtpaberikonto omanikelt hoiuste vastuvõtmisest – koguriskipositsiooni näitajast välja jätta, kuna need riskipositsioonid ei tekita ülemäärase finantsvõimenduse riski, sest kõnealuseid sularahasaldosid kasutatakse üksnes tehingute arveldamiseks väärtpaberiarveldussüsteemides.

(64) Arvestades et direktiivis 2013/36/EL osutatud täiendavaid omavahendeid käsitlevad suunised nimetavad kapitali sihttaseme, mis kajastab järelevalvealaseid ootusi, ei tohiks nende suuniste suhtes kohaldada kohustuslikku avalikustamist ega avalikustamise keelamist pädevate asutuste nõudmisel määruse (EL) nr 575/2013 või kõnealuse direktiivi alusel.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).

(65) Et tagada määruse (EL) nr 575/2013 mõningate konkreetsete tehniliste sätete asjakohane määratlemine ja võtta arvesse võimalikke muudatusi standardites rahvusvahelisel tasandil, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et muuta nende toodete ja teenuste loetelu, mille varasid ja kohustusi saab lugeda vastastikuses sõltuvuses olevaks; muuta mitmepoolsete arengupankade loetelu; muuta tururiski aruandlusnõudeid ning täpsustada täiendavaid likviidsusnõudeid. Enne kõnealuste õigusaktide vastuvõtmist on eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes[1] sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

[1] ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(66) Tehnilised standardid peaksid tagama määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud nõuete järjepideva ühtlustamise. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, tuleks talle anda volitused töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. Regulatiivsed tehnilised standardid tuleks töötada välja seoses järgmisega: usaldatavusnõuete kohane konsolideerimine, omavahendid, kogu kahjumikatmisvõime, kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide käsitlemine, fondidesse tehtud omakapitaliinvesteeringud, makseviivitusest tingitud kahjumäära arvutamine sisereitingute meetodi alusel seoses krediidiriski, tururiski, riskide kontsentreerumise ja likviidsusega. Komisjonile tuleks anda õigus võtta kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid vastu delegeeritud õigusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14. Komisjon ja EBA peaksid tagama, et kõigil asjaomastel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on võimalik kohaldada kõnealuseid standardeid ja nõudeid viisil, mis on proportsionaalne selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning nende tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.

(67) Avalikustatud andmete parema võrreldavuse võimaldamiseks tuleks EBA-le anda volitused töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles kehtestatakse standardsed avalikustamise vormid, mis hõlmavad kõiki olulisi määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud avalikustamisnõudeid. Nende standardite väljatöötamisel peaks EBA võtma arvesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suurust ja keerukust ning nende tegevuse laadi ja riskitaset. EBA peaks esitama aruande selle kohta, kuidas liidu järelevalvelise aruandluse paketi proportsionaalsust on kohaldamisala, detailsuse ja sageduse seisukohast võimalik parandada, ja esitama vähemalt konkreetsed soovitused selle kohta, kuidas saaks nõuete asjakohase lihtsustamise abil vähendada väikeste krediidiasutuste ja investeerimisühingute nõuete täitmisega seotud keskmisi kulusid ideaaljuhul 20 % või rohkem, aga vähemalt 10 %. EBA-le tuleks anda volitused töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, mis lisatakse kõnealusele aruandele. Komisjonile tuleks anda õigus võtta kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

(68) Et aidata krediidiasutustel ja investeerimisühingutel täita käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud norme ning regulatiivseid tehnilisi standardeid, rakenduslikke tehnilisi standardeid, suuniseid ja vorme, mis on võetud vastu nende normide rakendamiseks, peaks EBA töötama välja IT-vahendi, mille eesmärk on juhendada krediidiasutusi ja investeerimisühinguid asjaomaste sätete, standardite, suuniste ja vormide osas, arvestades nende suurust ja ärimudelit.

(69) Lisaks aruandele võimaliku kulude vähendamise kohta, mis esitatakse … [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist], peaks EBA – koostöös kõigi asjakohaste asutustega, nimelt usaldatavusnõuete täitmise järelevalve, kriisilahenduse ja hoiuste tagamise skeemide eest vastutavate asutustega ning eelkõige Euroopa Keskpankade Süsteemiga (EKPS) – valmistama ette teostatavusaruande statistiliste andmete, kriisilahendusega seotud andmete ja usaldatavusnõuetega seotud andmete kogumise ühtse ja integreeritud süsteemi väljatöötamise kohta. Võttes arvesse EKPSi varasemat tööd seoses integreeritud andmekogumisega, tuleks kõnealuses aruandes esitada kulude ja tulude analüüs, milles käsitletakse keskse andmekogumispunkti loomist andmete edastamise integreeritud süsteemi jaoks seoses kõikide liidus asuvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute statistiliste ja regulatiivsete andmete edastamisega. Selline süsteem peaks muu hulgas kasutama kogutavate andmete puhul ühtseid määratlusi ja standardeid ning tagama usaldusväärse ja pideva teabevahetuse pädevate asutuste vahel, tagades seeläbi kogutavate andmete range konfidentsiaalsuse, tugeva autentimise, süsteemile juurdepääsu õiguse haldamise ja küberturvalisuse. Euroopa aruandluse sellisel viisil tsentraliseerimise ja ühtlustamise eesmärk on hoida ära eri asutuste poolt sarnaste või identsete andmetega seotud mitmekordsete päringute tegemist ning seeläbi vähendada märkimisväärselt nii pädevate asutuste kui ka krediidiasutuste ja investeerimisühingute haldus- ja finantskoormust. Komisjon peaks vajaduse korral ja EBA teostatavusaruannet arvesse võttes esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku.

(70) Asjaomaste pädevate või määratud asutuste eesmärk peaks olema vältida mis tahes vormis dubleerivat või vastuolulist tegevust määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL sisalduvate makrotasandi usaldatavusjärelevalve alaste volituste kasutamisel. Eelkõige peaksid asjaomased pädevad või määratud asutused nõuetekohaselt kaaluma, kas nende poolt määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 124, 164 ja 458 alusel võetud meetmed dubleerivad teisi olemasolevaid või tulevasi direktiivi 2013/36/EL artikli 133 kohaseid meetmeid või on nendega vastuolus.

(71) Et muuta nõuetele vastavates kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide käsitlemist ning eriti krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt nõuetele vastavate kesksete vastaspoolte tagatisfondidesse tehtavate maksete käsitlemist, mis on sätestatud käesolevas määruses, tuleks vastavalt muuta määruse (EL) nr 648/2012[1] asjaomaseid sätteid, mis lisati nimetatud määrusesse määrusega (EL) nr 575/2013 ja milles määratakse kindlaks kesksete vastaspoolte hüpoteetilise kapitali arvutamine, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad seejärel nende omavahendite nõuete arvutamiseks.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

(72) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt liidu krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes usaldatavusnõuete ühetaolist kohaldamist tagavate liidu juba olemasolevate õigusaktide tõhustamist ja täpsustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, ning meetmete ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(73) Selleks et võimaldada väljuda kindlustusse tehtud omakapitaliinvesteeringutest, mis ei allu täiendavale järelevalvele, tuleks tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2019 kohaldada muudetud üleminekusätteid, mis käsitlevad kindlustusandjates omatava omakapitaliosaluse mahaarvamise korral kohaldatavat erandit.

(74) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 575/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 1*

Kohaldamisala

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed õigusnormid üldiste usaldatavusnõuete kohta, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kelle üle teostatakse järelevalvet direktiivi 2013/36/EL alusel, peavad täitma seoses järgmisega:

a) krediidiriski, tururiski, operatsiooniriski, arveldusriski ja finantsvõimenduse täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementide puhul esitatavad omavahendite nõuded;

b) riskide kontsentreerumise piiramise nõuded;

c) likviidsusriski täielikult kvantifitseeritavate, ühtsete ja standarditud elementide puhul esitatavad likviidsusnõuded;

d) punktidega a, b ja c seotud aruandlusnõuded;

e) avalikustamise nõuded.

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed õigusnormid omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete kohta, mida peavad täitma kriisilahendussubjektid, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või osa globaalsetest süsteemselt olulistest ettevõtjatest, ja kolmanda riigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate olulised tütarettevõtjad.

Käesoleva määrusega ei reguleerita avalikustamise nõudeid, mida direktiivi 2013/36/EL kohaselt kohaldatakse pädevate asutuste suhtes krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja nende üle toimuva järelevalve valdkonnas.

Artikkel 2
Järelevalvevolitused

1. Selleks et tagada vastavus käesoleva määrusega, on pädevatel asutustel direktiivis 2013/36/EL ja käesolevas määruses sätestatud volitused ning nad järgivad kõnealuses direktiivis ja käesolevas määruses sätestatud menetlusi.

2. Selleks et tagada vastavus käesoleva määrusega, on kriisilahendusasutustel Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL* ja käesolevas määruses sätestatud volitused ning nad järgivad kõnealuses direktiivis ja käesolevas määruses sätestatud menetlusi.

3. Selleks et tagada omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete täitmine, teevad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused üksteisega koostööd.

4. Selleks et tagada nõuete täitmine nende vastava pädevuse piires, tagavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014** artikli 42 alusel loodud Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning Euroopa Keskpank (EKP), talle määrusega (EL) nr 1024/2013*** antud ülesannetega seonduvates küsimustes, asjaomase teabe korrapärase ja usaldusväärse vahetuse.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 EMPs kohaldatav tekst (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

*** Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).“

2) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7) „ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja“ ehk „investeerimisfond“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ* artikli 1 lõikes 2 määratletud eurofond või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL** artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivne investeerimisfond;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).“;

ii) punkt 20 asendatakse järgmisega:

„20) „finantsvaldusettevõtja“ – finantseerimisasutus, kelle tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidiasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused ning kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja; finantseerimisasutuse tütarettevõtjad on peamiselt krediidiasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused, kellest vähemalt üks on krediidiasutus või investeerimisühing ja kus rohkem kui 50 % finantseerimisasutuse omakapitalist, konsolideeritud varadest, tulust, personalist või muust näitajast, mida pädev asutus peab oluliseks, on seotud tütarettevõtjatega, kes on krediidiasutused või investeerimisühingud või finantseerimisasutused;“

iii) punkt 26 asendatakse järgmisega:

„26) „finantseerimisasutus“ – ettevõtja, kes ei ole krediidiasutus või investeerimisühing ega pelgalt tööstusvaldusettevõtja ning kelle põhitegevus on osaluste omandamine või tegelemine ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2–12 ja punktis 15 loetletud tegevusega, sealhulgas finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, makseasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366* artikli 4 punkti 4 tähenduses ning varahaldusettevõtja, kuid mitte kindlustusvaldusettevõtja ega segakindlustusvaldusettevõtja, nagu need on määratletud vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 212 lõike 1 punktides f ja g;

_____

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ, 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).“;

iv) punkt 28 asendatakse järgmisega:

„28) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing“ – liikmesriigis tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, kellel on krediidiasutusest või investeerimisühingust, finantseerimisasutusest või abiettevõtjast tütarettevõtja või kellel on sellises krediidiasutuses või investeerimisühingus, finantseerimisasutuses või abiettevõtjas osalus ning kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;“

v) lisatakse järgmised punktid:

„29a) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing“ – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev ettevõtja, kes on investeerimisühing;

29b) „ELis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing“ – ELis emaettevõtjana tegutsev ettevõtja, kes on investeerimisühing;

29c) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus“ – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev ettevõtja, kes on krediidiasutus;

29d) „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus“ – ELis emaettevõtjana tegutsev ettevõtja, kes on krediidiasutus;“

vi) punkti 39 lisatakse järgmine lõik:

„Kahte või enamat füüsilist või juriidilist isikut, kes täidavad punktis a või b sätestatud tingimusi tulenevalt nende otsesest positsioonist samas keskses vastaspooles kliirimistegevuse eesmärgil, ei loeta omavahel seotud klientide rühmaks.“;

vii) punkt 41 asendatakse järgmisega:

„41) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus“ – pädev asutus, kes vastutab konsolideeritud alusel teostatava järelevalve eest kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 111;“

viii) punkti 71 alapunkti b sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„b) artikli 97 kohaldamisel on see järgnevate summa:“;

ix) punktis 72 asendatakse alapunkt a järgmisega:

„a) nad on reguleeritud turud või kolmanda riigi turud, mida loetakse võrdväärseks reguleeritud turuga kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 punktis a sätestatud menetlusega*;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“;

x) punkt 86 asendatakse järgmisega:

„86) „kauplemisportfell“ – kõik sellised positsioonid finantsinstrumentides ja kaupades, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kauplemise eesmärgil või selleks, et maandada kauplemise eesmärgil hoitavaid positsioone, kooskõlas artikliga 104;“

xi) punkt 91 asendatakse järgmisega:

„91) „kauplemisriski positsioon“ – praegune riskipositsioon, sealhulgas kliirivale liikmele tasumisele kuuluv, kuid veel saamata muutuvtagatis, ja kliiriva liikme või kliendi võimalik tulevane riskipositsioon keskse vastaspoole suhtes, mis tuleneb artikli 301 lõike 1 punktides a, b ja c loetletud lepingutest ja tehingutest, samuti alustamise tagatis;“

xii) punkt 96 asendatakse järgmisega:

„96) „sisemine riskimaandus“ – positsioon, mis olulisel määral tasakaalustab riskielemente kauplemisportfelli positsiooni ja ühe või mitme kauplemisportfellivälise positsiooni või kahe kauplemisüksuse vahel;“

xiii) punktis 127 asendatakse alapunkt a järgmisega:

„a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kuuluvad samasse artikli 113 lõikes 7 osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi või on võrgustikus keskasutusega püsivalt seotud;“

xiv) punkt 128 asendatakse järgmisega:

„128) „väljamaksete tegemiseks kasutatavad kirjed“ – kasum eelmise majandusaasta lõpus, millele on liidetud eelmiste perioodide jaotamata kasum ja selleks otstarbeks kasutatavad reservid enne omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele tehtavaid väljamakseid ning millest on lahutatud eelmistest perioodidest üle kantud kahjum, liidu või liikmesriigi õiguse või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirja kohaselt mittejaotatav kasum ja summad, mis paigutatakse liikmesriigi õiguse või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirja kohaselt mittejaotatavatesse reservidesse, võttes igal juhul arvesse omavahenditesse kuuluvate instrumentide konkreetset kategooriat, mida asjaomane liidu või liikmesriigi õigus või krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikiri käsitleb; kõnealused kasum, kahjum ja reservid määratakse kindlaks krediidiasutuse või investeerimisühingu individuaalsete raamatupidamisaruannete ja mitte konsolideeritud aruannete põhjal;“

xv) lisatakse järgmised punktid:

„130) „kriisilahendusasutus“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud kriisilahendusasutus;

131) „kriisilahendussubjekt“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 83a määratletud kriisilahendussubjekt;

132) „kriisilahenduse konsolideerimisgrupp“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 83b määratletud kriisilahenduse konsolideerimisgrupp;

133) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – globaalne süsteemselt oluline ettevõtja, mis on määratud kindlaks direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõigete 1 ja 2 kohaselt;

134) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – globaalne süsteemselt oluline pangandusgrupp või pank, mis ei ole globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ja mis on nimetatud finantsstabiilsuse nõukogu avaldatud korrapäraselt ajakohastatavas globaalsete süsteemselt oluliste pankade loetelus;

135) „oluline tütarettevõtja“ – tütarettevõtja, mis vastab individuaalselt või konsolideeritud alusel ükskõik millisele järgmistest tingimustest:

a) tütarettevõtja omab üle 5 % esialgse emaettevõtja konsolideeritud riskiga kaalutud varadest;

b) tütarettevõtja annab üle 5 % esialgse emaettevõtja kogu tegevustulust;

c) tütarettevõtja käesoleva määruse artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitaja on üle 5 % tema algse emaettevõtja konsolideeritud koguriskipositsiooni näitajast:

olulise tütarettevõtja kindlaksmääramisel, kui kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 21b lõiget 2, loetakse kaks vahepealset ELis tegutsevat emaettevõtjat üheks tütarettevõtjaks nende konsolideeritud olukorra alusel;

136) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – juriidilise isiku staatusega üksus, mis on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast või kolmanda riigi globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast;

137) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 57 määratletud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend;

138) „konsolideerimisgrupp“ – ettevõtjate grupp, kuhu kuulub vähemalt üks krediidiasutus või investeerimisühing ning mis koosneb emaettevõtjast ja selle tütarettevõtjatest või ettevõtjatest, mis on omavahel seotud nagu sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL* artiklis 22;

139) „väärtpaberite kaudu finantseerimise tehing“ – repotehing, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehing või võimenduslaenu tehing;

140) „alustamise tagatis“ – igasugune tagatis, mis ei ole muutuvtagatis, vaid on üksuselt saadud või sellele antud, et katta tehingu või tehinguportfelli praegust ja võimalikku tulevast riskipositsiooni ajal, mil on vaja need tehingud tehingu või tehinguportfelli vastaspoole maksejõuetuse tõttu realiseerida või nende tururiske uuesti maandada;

141) „tururisk“ – turuhindade, sealhulgas valuutakursside või kaubahindade kõikumisest tekkiv kahjurisk;

142) „valuutarisk“ – valuutakursside kõikumisest tekkiv kahjurisk;

143) „kaubarisk“ – kaubahindade kõikumisest tekkiv kahjurisk;

144) „kauplemisüksus“ – täpselt määratletud diilerite rühm, mille on loonud krediidiasutus või investeerimisühing, et ühiselt juhtida kauplemisportfelli positsioone selgelt määratletud ja järjepideva äristrateegia ja sama riskijuhtimise struktuuri alusel;

145) „väike ja mittekeerukas krediidiasutus või investeerimisühing“ – krediidiasutus või investeerimisühing, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei ole suur krediidiasutus või investeerimisühing;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu varade koguväärtus individuaalselt või asjakohasel juhul konsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva määrusega ja direktiiviga 2013/36/EL on jooksvale iga-aastasele aruandlusperioodile vahetult eelnenud nelja aasta jooksul keskmiselt 5 miljardit eurot või väiksem; liikmesriigid võivad seda künnist vähendada;

c) krediidiasutus või investeerimisühing ei pea täitma kohustusi või peab täitma lihtsustatud kohustusi, mis on seotud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisega vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 4;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevuse maht on artikli 94 lõike 1 kohase klassifikatsiooni tähenduses väike;

e) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemise eesmärgil hoitavate tuletisinstrumentide positsioonide koguväärtus ei ületa 2 % tema bilansiliste ja bilansiväliste varade koguväärtusest ning tema tuletisinstrumentide positsioonide koguväärtus ei ületa 5 %, arvutatuna mõlemal juhul vastavalt artikli 273a lõikele 3;

f) krediidiasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud koguvaradest ja -kohustustest üle 75 % on seotud tegevustega, mille vastaspooled asuvad Euroopa Majanduspiirkonnas, arvestamata mõlemal juhul grupisiseseid riskipositsioone;

g) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta käesoleva määruse kohaste usaldatavusnõuete täitmiseks sisemudeleid, välja arvatud tütarettevõtjate kasutatavad sisemudelid, mis on välja töötatud konsolideerimisgrupi tasandil, tingimusel et konsolideerimisgrupi suhtes kohaldatakse artiklis 433a või 433c sätestatud avalikustamisnõudeid konsolideeritud alusel;

h) krediidiasutus või investeerimisühing ei ole esitanud pädevale asutusele vastuväidet tema klassifitseerimisele väikeseks ja mittekeerukaks krediidiasutuseks või investeerimisühinguks;

i) pädev asutus ei ole otsustanud, et krediidiasutust või investeerimisühingut ei peeta selle suuruse, vastastikuse seotuse, keerukuse või riskiprofiili analüüsi alusel väikeseks ja mittekeerukaks krediidiasutusteks või investeerimisühinguks;

146) „suur krediidiasutus või investeerimisühing“ – krediidiasutus või investeerimisühing, mis vastab mõnele järgmistest tingimustest:

a) krediidiasutus või investeerimisühing on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõigetele 1 ja 3 määratud kindlaks kui muu süsteemselt oluline ettevõtja;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on asutamisliikmesriigis varade koguväärtuse alusel üks kolmest suurimast krediidiasutusest või investeerimisühingust;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu varade koguväärtus individuaalselt või asjakohasel juhul konsolideeritud olukorra alusel kooskõlas käesoleva määrusega ja direktiiviga 2013/36/EL on 30 miljardit eurot või suurem;

147) „suur tütarettevõtja“ – suureks krediidiasutuseks või investeerimisühinguks kvalifitseeruv tütarettevõtja;

148) „börsil noteerimata krediidiasutus või investeerimisühing“ – krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei ole emiteerinud väärtpabereid, millega võib kaubelda mõne liikmesriigi reguleeritud turul direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 21 tähenduses;

149) „finantsaruanne“ – VIII osa kohaldamisel finantsaruanne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ artiklite 4 ja 5 tähenduses**.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, millistel asjaoludel on lõike 1 punktis 39 esitatud tingimused täidetud.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt … [üks aasta pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad käesoleva määruse II, III, IV, VII, VIIA ja VIII osas ning määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud kohustused individuaalselt, välja arvatud käesoleva määruse artikli 430 lõike 1 punkt d.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 täidavad artiklis 92a sätestatud nõuet individuaalselt ainult krediidiasutused ja investeerimisühingud, keda käsitatakse kriisilahendussubjektidena, kes on ühtlasi globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa ja kellel ei ole tütarettevõtjaid.

Kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja olulised tütarettevõtjad järgivad artiklit 92b individuaalselt, kui nad vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) nad ei ole kriisilahendussubjektid;

b) neil ei ole tütarettevõtjaid;

c) nad ei ole ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjad.“;

c) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, kes on kas emaettevõtja või tütarettevõtja, ja üheltki krediidiasutuselt ega investeerimisühingult, kes vastavalt artiklile 18 kuulub konsolideerimise alla, ei nõuta VIII osas sätestatud kohustuste täitmist individuaalselt.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust täidavad käesoleva artikli lõikes 1a osutatud krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 437a ja artikli 447 punkti h nõudeid individuaalselt.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele on antud tegevusluba direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuste osutamiseks ja seal loetletud tegevusteks, täidavad käesoleva määruse VI osas ja artikli 430 lõike 1 punktis d sätestatud kohustusi individuaalselt.

Järgmistelt krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt ei nõuta käesoleva määruse artikli 413 lõike 1 nõuete ning VIIA lisas sätestatud likviidsusega seonduvate aruandlusnõuete täitmist:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele on antud tegevusluba ka kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikliga 14;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele on antud tegevusluba ka kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artikliga 16 ja artikli 54 lõike 2 punktiga a, tingimusel et nad ei teosta tähtaegade olulist ümberkujundamist, ning

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on määratud kooskõlas määruse (EL) nr 909/2014 artikli 54 lõike 2 punktiga b, tingimusel et:

   i) nende tegevus piirdub kõnealuse määruse lisa C jao punktides a–e loetletud pangandusteenuste osutamisega väärtpaberite keskdepositooriumitele, kellele on antud tegevusluba kõnealuse määruse artikli 16 kohaselt, ning

   ii) nad ei teosta tähtaegade olulist ümberkujundamist.

Kuni artikli 508 lõike 3 kohase komisjoni aruande esitamiseni võivad pädevad asutused vabastada investeerimisühingud VI osas ja artikli 430 lõike 1 punktis d sätestatud kohustuste täitmisest, võttes arvesse nende tegevuse olemust, ulatust ja keerukust.

5. Investeerimisühingutelt, kellele on osutatud käesoleva määruse artikli 95 lõikes 1 ja artikli 96 lõikes 1, krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, kelle puhul pädevad asutused on teinud käesoleva määruse artikli 7 lõikes 1 või 3 kirjeldatud erandi, ning krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, kellele on antud tegevusluba ka kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikliga 14, ei nõuta käesoleva määruse VII osas sätestatud kohustuste ja käesoleva määruse VIIA osas sätestatud finantsvõimenduse määraga seonduvate aruandlusnõuete täitmist individuaalselt.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 EMPs kohaldatav tekst (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“

4) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing teeb konsolideeritud alusel või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing allkonsolideeritud alusel pidevalt likviidsusgruppi või -alagruppi kuuluvate kõigi selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute likviidsuspositsioonide seiret ja järelevalvet nende üle, kelle suhtes kõnealust erandit kohaldatakse, ning teeb pidevat likviidsusgruppi või -alagruppi kuuluvate kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute rahastamispositsioonide seiret ja järelevalvet nende üle, kui loobutakse VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja nõudest, ning tagab kõikide nimetatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul piisava likviidsuse taseme ja, kui loobutakse VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja nõudest, piisava stabiilse rahastamise taseme;“

b) lõike 3 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) selliste nõutud likviidsete varade jaotus summa, asukoha ja omandiõiguse lõikes, mida tuleb hoida ühes likviidsusalagrupis, kui loobutakse artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud likviidsuskattekordaja nõude kohaldamisest, ning ühe likviidsusalagrupi piires kättesaadava stabiilse rahastamise jaotus summa ja asukoha lõikes, kui loobutakse VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja nõude kohaldamisest;

c) selliste likviidsete varade miinimumsumma kindlaksmääramine, mida peab hoidma krediidiasutus või investeerimisühing, kelle suhtes loobutakse artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud likviidsuskattekordaja nõude kohaldamisest, ja sellise kättesaadava stabiilse rahastamise miinimumsumma kindlaksmääramine, mida peab hoidma krediidiasutus või investeerimisühing, kelle suhtes loobutakse VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja nõude kohaldamisest;“

c) lisatakse järgmine lõige:

„6. Kui käesoleva artikli kohaselt loobub pädev asutus täielikult või osaliselt VI osa kohaldamisest krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes, võib ta nimetatud krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes loobuda ka artikli 430 lõike 1 punkti d alusel likviidsusega seonduvate aruandlusnõuete kohaldamisest.“

5) Artikli 10 lõikes 1 asendatakse esimese lõigu sissejuhatav osa järgmisega:

„1. Pädevad asutused võivad kooskõlas riigisisese õigusega osaliselt või täielikult loobuda II–VIII osas ning määruse (EL) 2017/2402 2. peatükis sätestatud nõuete kohaldamisest ühe või mitme samas liikmesriigis asuva krediidiasutuse suhtes, kes on püsivalt seotud samas liikmesriigis asutatud ja nende üle järelevalvet teostava keskasutusega, kui järgmised tingimused on täidetud:“.

6) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad II, III, IV, VII ja VIIA osas sätestatud kohustused täitma artiklis 18 ette nähtud määral ja viisil oma konsolideeritud olukorra alusel, välja arvatud artikli 430 lõike 1 punkt d. Selleks et tagada konsolideerimiseks vajalike andmete nõuetekohane töötlemine ja edastamine, loovad käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja nende tütarettevõtjad nõuetekohase organisatsioonilise struktuuri ning seavad sisse asjakohase sisekontrolli korra. Eelkõige tagavad nad, et käesoleva määruse kohaldamisalast välja jäävad tütarettevõtjad rakendavad süsteeme, protseduure ja asjaomast korda selleks, et tagada nõuetekohane konsolideerimine.

2. Käesoleva määruse nõuete konsolideeritud alusel kohaldamise tagamise eesmärgil viitavad mõisted „krediidiasutus või investeerimisühing“, „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing“, „ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing“ ja „emaettevõtja“ ka:

a) finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale, kes on saanud heakskiidu kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 21a;

b) määratud krediidiasutusele või investeerimisühingule, keda kontrollib emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kui selline emaettevõtja ei ole saanud heakskiitu kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 21a lõikega 4;

c) finantsvaldusettevõtjale, segafinantsvaldusettevõtjale, krediidiasutusele või investeerimisühingule, kes on määratud kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 21a lõike 6 punktiga d.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud ettevõtja konsolideeritud olukord on sellise emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukord, kes ei ole saanud heakskiitu kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 21a lõikega 4. Käesoleva lõike esimese lõigu punktis c osutatud ettevõtja konsolideeritud olukord on tema emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukord.“;

b) lõige 3 jäetakse välja;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 täidavad käesoleva määruse artikli 92a nõudeid konsolideeritud alusel käesoleva määruse artiklis 18 sätestatud määral ja viisil üksnes need emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on liigitatud kriisilahendussubjektiks, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või selle osa või osa kolmanda riigi globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast.

Käesoleva määruse artikli 92b nõudeid täidavad konsolideeritud alusel käesoleva määruse artiklis 18 sätestatud määral ja viisil üksnes need ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja olulised tütarettevõtjad ega ole kriisilahendussubjektid. Kui kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 21b lõiget 2, täidavad kaks vahepealset ELis tegutsevat emaettevõtjat, kes on üheskoos liigitatud oluliseks tütarettevõtjaks, kumbki käesoleva määruse artikli 92b nõudeid oma konsolideeritud olukorra alusel.“;

d) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad käesoleva määruse VI osa ja artikli 430 lõike 1 punkti d nõudeid oma konsolideeritud olukorra alusel, kui konsolideerimisgrupp koosneb ühest või enamast krediidiasutusest või investeerimisühingust, kellele on antud luba tegeleda direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 ja 6 loetletud investeerimisteenuste osutamise ja seal loetletud tegevustega. Kuni käesoleva määruse artikli 508 lõikes 2 osutatud komisjoni aruande esitamiseni ja juhul, kui konsolideerimisgrupp koosneb üksnes investeerimisühingutest, võivad pädevad asutused teha ELis emaettevõtjana tegutsevatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele erandi käesoleva määruse VI osa ja artikli 430 lõike 1 punkti d nõuete täitmisest konsolideeritud alusel, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatust ja keerukust.

Artikli 8 lõigete 1–5 alusel antud vabastuse korral täidavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, ja kui see on asjakohane, likviidsusalagruppi kuuluvad finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad VI osa ja artikli 430 lõike 1 punkti d nõudeid konsolideeritud alusel või likviidsusalagrupi allkonsolideeritud alusel.

5. Käesoleva määruse artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus käesoleva määruse II–VIII osa ja määruse (EL) 2017/2402 2. peatüki nõudeid keskasutusest ning sellega seotud krediidiasutustest ja investeerimisühingutest koosneva terviku konsolideeritud olukorra alusel.

6. Kui see on põhjendatud järelevalve eesmärkidel krediidiasutuse või investeerimisühingu riski või kapitalistruktuuri eripäraga või kui liikmesriigid võtavad vastu siseriiklikke õigusakte, milles nõutakse tegevuste struktuurilist eraldatust pangandusgrupis, võivad pädevad asutused nõuda lisaks käesoleva artikli lõigetes 1–5 esitatud nõuetele ning piiramata muid käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätteid, et krediidiasutus või investeerimisühing täidaks käesoleva määruse II–VIII osas ning direktiivi 2013/36/EL VII jaotises sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel.

   Esimeses lõigus sätestatud meetodi kohaldamine ei mõjuta järelevalve tõhusat teostamist konsolideeritud alusel ja sellega ei kaasne ebaproportsionaalset ebasoodsat mõju muude liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, samuti ei tohi see põhjustada ega luua takistust siseturu toimimisele.“

7) Artikkel 12 jäetakse välja.

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 12a
Konsolideeritud arvutamine mitme kriisilahendussubjektiga globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhul

Kui sama globaalse süsteemselt olulise ettevõtja alla kuulub vähemalt kaks globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksust, mis on kriisilahendussubjektid, arvutab selle globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ELis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva määruse artikli 92a lõike 1 punktis a osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summa. Arvutused tehakse ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud olukorra alusel, nagu see oleks ainus globaalse süsteemselt olulise ettevõtja kriisilahendussubjekt.

Kui käesoleva artikli esimese lõigu kohaselt arvutatud summa on väiksem kõikide selle globaalse süsteemselt olulise ettevõtja alla kuuluvate kriisilahendussubjektide käesoleva määruse artikli 92a lõike 1 punktis a osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, toimivad kriisilahendusasutused direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 ja artikli 45h lõike 2 kohaselt.

Kui käesoleva artikli esimese lõigu kohaselt arvutatud summa on suurem kõikide selle globaalse süsteemselt olulise ettevõtja alla kuuluvate kriisilahendussubjektide käesoleva määruse artikli 92a lõike 1 punktis a osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, võivad kriisilahendusasutused toimida direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 ja artikli 45h lõike 2 kohaselt.“

9) Artiklid 13 ja 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Avalikustamisnõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

1. ELis emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad VIII osa nõudeid oma konsolideeritud olukorra alusel.

   ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute suured tütarettevõtjad avalikustavad artiklites 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a ja 453 osutatud teabe individuaalselt või vajaduse korral kooskõlas käesoleva määrusega ja direktiiviga 2013/36/EL allkonsolideeritud alusel.

2. Kriisilahendussubjektiks liigitatud krediidiasutus või investeerimisühing, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast, täidab artikli 437a ja artikli 447 punkti h nõudeid oma kriisilahenduse konsolideerimisgrupi konsolideeritud olukorra alusel.

3. Lõike 1 esimest lõiku ei kohaldata ELis emaettevõtjana tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute, ELis emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate, ELis emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate või kriisilahendussubjektide suhtes, kui neid kajastatakse kolmandas riigis asutatud emaettevõtja poolt konsolideeritud alusel avalikustatavas samaväärses teabes.

   Lõike 1 teist lõiku kohaldatakse kolmandas riigis asutatud emaettevõtjate tütarettevõtjate suhtes, kui need tütarettevõtjad kvalifitseeruvad suurteks tütarettevõtjateks.

4. Artikli 10 kohaldamisel täidab kõnealuses artiklis osutatud keskasutus VIII osa nõudeid keskasutuse konsolideeritud olukorra alusel. Artikli 18 lõiget 1 kohaldatakse keskasutuse suhtes ning temaga seotud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid käsitatakse keskasutuse tütarettevõtjatena.

Artikkel 14

Määruse (EL) 2017/2402 artikli 5 nõuete kohaldamine konsolideeritud alusel

1. Käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvad emaettevõtjad ja nende tütarettevõtjad peavad täitma määruse (EL) 2017/2402 artiklis 5 sätestatud kohustusi konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel, et tagada oma kõnealuste sätetega nõutavate süsteemide, protseduuride ja mehhanismide järjepidevus ja hea integreeritus ning suutlikkus esitada mis tahes andmeid ja teavet, mis on järelevalve seisukohast olulised. Eelkõige tagavad nad, et käesoleva määruse kohaldamisalast välja jäävad tütarettevõtjad rakendavad süsteemid, protseduurid ja asjaomase korra selleks, et tagada kõnealuste sätete järgimine.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldavad käesoleva määruse käesoleva määruse artiklit 92 konsolideeritud või allkonsolideeritud alusel kohaldavad täiendavat riskikaalu vastavalt käesoleva määruse artiklile 270a, kui rikutakse määruse (EL) 2017/2402 artikli 5 nõudeid sellise kolmandas riigis asuva ettevõtja tasandil, mis on konsolideeritud vastavalt käesoleva määruse artiklile 18, ja kui konsolideerimisgrupi üldise riskiprofiili seisukohast on tegemist olulise rikkumisega.“

10) Artikli 15 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võib igal üksikjuhul eraldi loobuda konsolideeritud alusel kohaldamast käesoleva määruse III osa ning VIIA osas sätestatud seonduvaid aruandlusnõudeid ja direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatükki, välja arvatud käesoleva määruse artikli 430 lõike 1 punkt d, kui on täidetud järgmised tingimused:“.

11) Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16
Erand finantsvõimenduse määra nõuete konsolideeritud alusel kohaldamisest investeerimisühingute konsolideerimisgruppide puhul

Kui kõik investeerimisühingute konsolideerimisgruppi kuuluvad üksused, sealhulgas emaettevõtja, on investeerimisühingud, kes on vabastatud VII osas sätestatud nõuete individuaalsest kohaldamisest vastavalt artikli 6 lõikele 5, võib emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing otsustada, et ta ei kohalda VII osas sätestatud nõudeid ja VIIA osas sätestatud finantsvõimenduse määraga seonduvaid aruandlusnõudeid konsolideeritud alusel.“

12) Artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 18

Usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise meetodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kes peavad täitma käesoleva peatüki 1. jaos sätestatud nõudeid konsolideeritud olukorra alusel, kaasavad täismahus konsolideerimisse kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, kes on nende tütarettevõtjad. Käesoleva artikli lõikeid 3–6 ja artiklit 9 ei kohaldata juhul, kui VI osa ja artikli 430 lõiget 1 kohaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud olukorra alusel või likviidsusalagrupi allkonsolideeritud olukorra alusel, nagu on sätestatud artiklites 8 ja 10.

   Artikli 11 lõike 3a kohaldamisel kaasavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes peavad täitma artiklis 92a või 92b sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel, täismahus konsolideerimisse kõik krediidiasutused ja investeerimisühingud ning finantseerimisasutused, kes on nende tütarettevõtjad asjaomases kriisilahendusmenetluses olevas konsolideerimisgrupis.

2. Abiettevõtjad kaasatakse konsolideerimisse käesolevas artiklis sätestatud juhtudel ja meetodite kohaselt.

3. Kui ettevõtjad on seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõike 7 tähenduses, määravad pädevad asutused konsolideerimise toimumise viisi.

4. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus nõuab proportsionaalset konsolideerimist vastavalt konsolideerimisse kuuluvale ettevõtjale kuuluva osalusega selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning finantseerimisasutuste kapitalis, mida ta juhib koos ühe või mitme konsolideerimisse mittekuuluva ettevõtjaga, kui kõnealuste ettevõtjate vastutus on piiratud neile kuuluva osalusega kapitalis.

5. Lõigetes 1 ja 4 nimetamata osaluste või kapitaliseoste korral määravad pädevad asutused, kas ja kuidas konsolideerimine toimub. Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda kapitaliosaluse meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate lisamist konsolideeritud järelevalve alla.

6. Pädevad asutused määravad, kas ja kuidas toimub konsolideerimine järgmistel juhtudel:

   a) pädevate asutuste arvates on krediidiasutusel või investeerimisühingul oluline mõju ühe või mitme krediidiasutuse või investeerimisühingu või finantseerimisasutuse üle, omamata neis sealjuures osalust või muid kapitaliseoseid, ning

b) kaht või enamat krediidiasutust või investeerimisühingut või finantseerimisasutust juhib sama juhtkond, ilma et see tuleneks lepingust või nende asutamislepingust või põhikirjast.

Eelkõige võivad pädevad asutused lubada või nõuda direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 7, 8 ja 9 sätestatud meetodi kasutamist. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate lisamist konsolideeritud järelevalve all.

7. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on tütarettevõtja, kes on ettevõtja, kes ei ole krediidiasutus ega investeerimisühing, finantseerimisasutus või abiettevõtja, või kui tal on sellises ettevõtjas osalus, kohaldab ta kõnealuse tütarettevõtja või osaluse suhtes kapitaliosaluse meetodit. See meetod ei tähenda siiski asjaomaste ettevõtjate lisamist konsolideeritud järelevalve alla.

Erandina esimesest lõigust võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustel või investeerimisühingutel kohaldada selliste tütarettevõtjate või osaluste suhtes mõnda muud meetodit või nõuda neilt mõne muu meetodi kohaldamist, sealhulgas kohaldatava raamatupidamistava kohaselt nõutav meetod, tingimusel et:

a) krediidiasutus või investeerimisühing ei kohalda juba kapitaliosaluse meetodit ... [18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva];

b) kapitaliosaluse meetodi kohaldamine oleks põhjendamatult koormav või kapitaliosaluse meetod ei peegelda piisavalt riske, mida esimeses lõigus osutatud ettevõtja krediidiasutusele või investeerimisühingule tekitab, ning

c) kohaldatud meetodi tulemusel ei toimu kõnealuse ettevõtja täielikku või proportsionaalset konsolideerimist.

8. Pädevad asutused võivad nõuda sellise tütarettevõtja või ettevõtja täielikku või proportsionaalset konsolideerimist, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on osalus, kui kõnealune tütarettevõtja või ettevõtja ei ole krediidiasutus või investeerimisühing, finantseerimisasutus ega abiettevõtja ning kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) ettevõtja ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või ettevõtja, kes on jäetud välja direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 4;

b) on olemas suur risk, et krediidiasutus või investeerimisühing otsustab anda kõnealusele ettevõtjale stressiolukorras finantstoetust, olenemata sellest, et puuduvad lepingulised kohustused sellise toetuse andmiseks, või minnes nendest lepingulistest kohustustest kaugemale.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mille kohaselt lõigetes 3–6 ja lõikes 8 osutatud juhtudel konsolideerimine toimub.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

13) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22
Allkonsolideerimine kolmandate riikide üksuste puhul

1. Tütarettevõtjast krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklites 89, 90 ja 91 ning III, IV ja VII osas sätestatud nõudeid ning VIIA osas sätestatud seonduvaid aruandlusnõudeid oma allkonsolideeritud olukorra alusel, kui kõnealustel krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on kolmandas riigis tütarettevõtja, kes on krediidiasutus või investeerimisühing või finantseerimisasutus, või kui neil on sellises ettevõtjas osalus.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad tütarettevõtjast krediidiasutused ja investeerimisühingud loobuda artiklites 89, 90 ja 91 ning III, IV ja VII osas sätestatud nõuete ning VIIA osas sätestatud seonduvate aruandlusnõuete kohaldamisest oma allkonsolideeritud olukorra alusel, kui nende kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate ja nende osalusega ettevõtjate koguvarad ja bilansivälised kirjed moodustavad vähem kui 10 % tütarettevõtjast krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvaradest ja bilansivälistest kirjetest.“

14) II osa pealkiri asendatakse järgmisega:

„OMAVAHENDID JA KÕLBLIKUD KOHUSTUSED“.

15) Artikli 26 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädevad asutused hindavad, kas emiteeritud kapitaliinstrumendid vastavad artiklis 28 või, kui see on kohaldatav, artiklis 29 sätestatud tingimustele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud klassifitseerivad emiteeritud kapitaliinstrumendid esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks üksnes pärast seda, kui pädevad asutused on andnud selleks loa.

Erandina esimesest lõigust võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud klassifitseerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidena järgnevalt emiteeritavad sellises vormis esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, mille jaoks nad on juba kõnealuse loa saanud, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

a) neid järgnevaid emissioone reguleerivad sätted on sisuliselt samad kui sätted, millega reguleeritakse emissioone, mille jaoks krediidiasutused ja investeerimisühingud on loa juba saanud;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud on teavitanud pädevaid asutusi kõnealustest järgnevatest emissioonidest piisavalt aegsasti enne nende klassifitseerimist esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks.

Pädevad asutused konsulteerivad enne esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks klassifitseeritavatele uues vormis kapitaliinstrumentidele loa andmist EBAga. Pädevad asutused võtavad EBA arvamust nõuetekohaselt arvesse, ja kui nad kavatsevad sellest kõrvale kalduda, esitavad EBA-le kolme kuu jooksul alates EBA arvamuse kättesaamise kuupäevast kirjaliku põhjenduse selle kohta, miks nad otsustasid kõnealusest arvamusest kõrvale kalduda. Käesolevat lõiku ei kohaldata artiklis 31 osutatud kapitaliinstrumentide suhtes.

EBA koostab pädevatelt asutustelt kogutud teabe põhjal iga liikmesriigi nende kapitaliinstrumentide kõikide vormide loetelu, mis kvalifitseeruvad esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks, haldab seda loetelu ja avaldab selle. EBA võib kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 35 koguda seoses esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentidega mis tahes teavet, mida ta peab vajalikuks, et teha kindlaks vastavus käesoleva määruse artiklis 28 või, kui see on kohaldatav, artiklis 29 sätestatud tingimustele ning et hallata ja ajakohastada käesolevas lõigus osutatud loetelu.

Pärast artiklis 80 sätestatud kontrolliprotsessi ning kui on piisavalt tõendeid, et asjaomased kapitaliinstrumendid ei vasta või enam ei vasta artiklis 28 või, kui see on kohaldatav, artiklis 29 sätestatud tingimustele, võib EBA otsustada neid instrumente neljandas lõigus osutatud loetellu mitte lisada või need sellest loetelust välja jätta. EBA avaldab selle kohta teadaande, milles viidatakse ka asjakohase pädeva asutuse seisukohale kõnealuses küsimuses. Käesolevat lõiku ei kohaldata artiklis 31 osutatud kapitaliinstrumentide suhtes.“

16) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) instrumentide eest on täielikult tasutud ning krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta otseselt ega kaudselt nende instrumentide omandiõiguse saamist;“

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti b kohaldamisel kvalifitseerub esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvaks instrumendiks vaid see osa kapitaliinstrumendist, mille eest on täielikult tasutud.“;

b) lõikesse 3 lisatakse järgmised lõigud:

„Lõike 1 esimese lõigu punkti h alapunktis v sätestatud tingimus loetakse täidetuks ka siis, kui tütarettevõtja on sõlminud oma emaettevõtjaga kasumi ja kahjumi ülekandmise lepingu, mille kohaselt on tütarettevõtja kohustatud kandma pärast oma iga-aastase finantsaruande koostamist oma iga-aastase tulemi üle emaettevõtjale, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) emaettevõtja omab 90 % või rohkem tütarettevõtja hääleõigusest ja kapitalist;

b) emaettevõtja ja tütarettevõtja asuvad samas liikmesriigis;

c) leping sõlmiti õiguspärasel maksustamise eesmärgil;

d) tütarettevõtjal on iga-aastase finantsaruande koostamisel õigus vähendada väljamaksete summat, eraldades osa oma kasumist või kogu kasumi enda reservidesse või üldisse pangandusriskireservi, enne mis tahes makse tegemist emaettevõtjale;

e) emaettevõtja on lepingu alusel kohustatud täielikult kompenseerima tütarettevõtja kogu kahjumi;

f) lepingus nähakse ette etteteatamistähtaeg, mille kohaselt võib lepingu lõpetada üksnes majandusaasta lõpus ning selline lõpetamine jõustub kõige varem järgmise majandusaasta alguses, mis ei muuda emaettevõtja kohustust kompenseerida täielikult tütarettevõtja jooksva majandusaasta kogu kahjum.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing on sõlminud kasumi ja kahjumi ülekandmise lepingu, teavitab ta sellest viivitamata pädevat asutust ning esitab pädevale asutusele kõnealuse lepingu koopia. Krediidiasutus või investeerimisühing teavitab pädevat asutust viivitamata ka kõigist kasumi ja kahjumi ülekandmise lepingusse tehtud muudatustest ning lepingu lõpetamisest. Krediidiasutus või investeerimisühing võib sõlmida ainult ühe kasumi ja kahjumi ülekandmise lepingu.“

17) Artikli 33 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste õiglase väärtuse muutustest tulenev kasum ja kahjum, mis on tingitud krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriski muutustest.“

18) Artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) immateriaalne vara, välja arvatud usaldatavusnõuete kohaselt hinnatud tarkvaraga seotud vara, mille väärtust ei mõjuta negatiivselt krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendus, maksejõuetus või likvideerimine;“

ii) lisatakse järgmine punkt:

„n) artikli 132c lõikes 2 osutatud miinimumväärtuses kohustuse puhul summa, mille võrra miinimumväärtuses kohustuse aluseks olevate investeerimisfondi aktsiate või osakute praegune turuväärtus jääb alla miinimumväärtuses kohustuse nüüdisväärtust ning mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole veel kajastanud esimese taseme põhiomavahendite kirjete vähendamises.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõike 1 punktis b osutatud mahaarvamiste kohaldamine, sealhulgas väärtusele avalduvate selliste negatiivsete mõjude olulisus, mis ei tekita probleeme usaldatavusnõuete täitmisel.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

19) Artiklisse 37 lisatakse järgmine punkt:

„c) mahaarvatavat summat vähendatakse tütarettevõtjate sellise immateriaalse vara arvestusliku ümberhindamise summa võrra, mis on saadud tütarettevõtjate konsolideerimisel ja mis on seotud isikutega, kes ei ole I osa II jaotise 2. peatüki kohasesse konsolideerimisse kaasatud ettevõtjad.“

20) Artikli 39 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Edasilükkunud tulumaksu vara, mis ei põhine tulevasel kasumlikkusel, peab piirduma ajutistest erinevustest tuleneva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis tekkis enne 23. novembrit 2016, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:“.

21) Artikli 45 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg kas vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on lühikese positsiooni järelejäänud tähtaeg vähemalt üks aasta;“.

22) Artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui omavahendeid arvutatakse artiklite 92a ja 92b nõuete täitmise eesmärgil, mis arvutatakse vastavalt artikli 72e lõikes 4 sätestatud mahaarvamise raamistikule.“;

b) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkti a alapunkti iv viimane lause asendatakse järgmisega:

„Konsolideeritud bilanss või laiendatud agregeeritud arvestus esitatakse pädevatele asutustele vähemalt samasuguse sagedusega kui on sätestatud artikli 430 lõikes 7 osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites.“;

ii) punkti a alapunkti v esimene lause asendatakse järgmisega:

„v) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemidega hõlmatud krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad ühiselt täitma konsolideeritud või laiendatud agregeeritud arvestuse alusel artiklis 92 sätestatud nõudeid ning esitama nende nõuete täitmise kohta aruandeid vastavalt artiklile 430.“

23) Artikli 52 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) instrumendid on emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing vahetult ja nende eest on täielikult tasutud;“

b) punkti b sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„b) instrumendid ei kuulu ühelegi järgmistest:“;

c) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta otseselt ega kaudselt instrumentide omandiõiguse saamist;“

d) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) kui instrumendid hõlmavad üht või mitut ennetähtaegset tagasivõtuoptsiooni, sealhulgas ostuoptsiooni, võib neid optsioone kasutada vastavalt emitendi valikule;“

e) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) instrumente reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et krediidiasutus või investeerimisühing plaanib instrumendid tagasi kutsuda, lunastada või tagasi osta muul juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;“

f) punkt p asendatakse järgmisega:

„p) kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja teda käsitatakse kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 osana kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, või kui emitent on asutatud liikmesriigis, nõutakse instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega, et kriisilahendusasutuse otsuse korral kasutada kõnealuse direktiivi artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õigust tuleb instrumentide põhisumma jäädavalt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;

kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja teda ei käsitata kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 osana kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, nõutakse instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega, et asjakohase kolmanda riigi asutuse otsuse korral tuleb instrumentide põhisumma jäädavalt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;“

g) lisatakse järgmised punktid:

„q) kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja on määratud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 kindlaks kui osa kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, või kui emitent on asutatud liikmesriigis, võib instrumente emiteerida kolmanda riigi õigusaktide alusel või võib nende suhtes muul viisil kohaldada kolmanda riigi õigusakte ainult juhul, kui nende õigusaktide alusel on kõnealuse direktiivi artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine kehtiv ja jõustatav selliste põhikirjasätete või õiguslikult jõustatavate lepinguliste sätete alusel, millega tunnustatakse kriisilahendusmenetlust või muid allahindamise või konverteerimisega seotud toiminguid;

r) instrumentide suhtes ei kohaldata tasaarvestuskorda (set-off või netting), mis võiks vähendada nende suutlikkust kahjumit katta.“;

h) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti a kohaldamisel kvalifitseerub täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendina vaid see osa kapitaliinstrumendist, mille eest on täielikult tasutud.“

24) Artikli 54 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) kui täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid on emiteerinud kolmandas riigis asutatud tütarettevõtja, arvutatakse punktis a osutatud käivitav sündmus tasemel 5,125 % või kõrgemal tasemel kooskõlas asjaomase kolmanda riigi õigusega või instrumente reguleerivate lepinguliste sätetega, tingimusel et pädev asutus on pärast EBAga konsulteerimist veendunud, et kõnealused sätted on vähemalt samaväärsed käesolevas artiklis sätestatud nõuetega.“

25) Artikli 59 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg kas vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on lühikese positsiooni järelejäänud tähtaeg vähemalt üks aasta;“.

26) Artikli 62 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kapitaliinstrumendid, tingimusel et on täidetud artiklis 63 sätestatud tingimused, ja artiklis 64 kehtestatud ulatuses;“.

27) Artiklit 63 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Kapitaliinstrumendid kvalifitseeruvad teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:“;

b) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) instrumendid on otseselt emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing ja nende eest on täielikult tasutud;“

c) punkti b sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„b) instrumendid ei kuulu ühelegi järgmistest:“;

d) punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) krediidiasutus või investeerimisühing ei rahasta otseselt ega kaudselt instrumentide omandiõiguse saamist;

d) instrumente reguleerivate sätete kohased instrumentide põhisummaga seotud nõuded rahuldatakse nõuete rahuldamise järjekorras pärast kõlblike kohustuste instrumentidest tulenevaid nõudeid;“

e) punkti e sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„e) järgmised ettevõtjad ei ole instrumente taganud ega andnud neile garantiid, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:“;

f) punktid f–n asendatakse järgmisega:

„f) instrumentide suhtes ei kohaldata ühtegi korda, mis muul viisil suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku;

g) instrumentide esialgne tähtaeg on vähemalt viis aastat;

h) instrumente reguleerivad sätted ei sisalda krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks ajendeid nende põhisumma lunastamiseks või tagasimaksmiseks enne lõpptähtaega;

i) kui instrumendid hõlmavad üht või mitut ennetähtaegse tagasimakse võimalust, sealhulgas ostuoptsiooni, võib neid optsioone kasutada vastavalt emitendi valikule;

j) instrumente võib enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta ainult juhul, kui on täidetud artiklis 77 sätestatud tingimused, ja mitte varem kui viis aastat pärast emiteerimise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui on täidetud artikli 78 lõikes 4 sätestatud tingimused;

k) instrumente reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et krediidiasutus või investeerimisühing võib instrumendid enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta muul juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;

l) instrumente reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevasi kavakohaseid makseid, välja arvatud krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral;

m) instrumentidelt tehtavate intressi- või dividendimaksete suurust ei muudeta krediidiasutuse või investeerimisühingu või selle emaettevõtja krediidikvaliteedi alusel;

n) kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja on määratud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 kindlaks kui osa kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, või kui emitent on asutatud liikmesriigis, nõutakse instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega, et kriisilahendusasutuse otsuse korral kasutada kõnealuse direktiivi artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õigust tuleb instrumentide põhisumma jäädavalt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;

kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja teda ei ole määratud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 kindlaks kui osa kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, nõutakse instrumente reguleerivate õigusaktide või lepinguliste sätetega, et asjakohase kolmanda riigi asutuse otsuse korral tuleb instrumentide põhisumma alaliselt alla hinnata või tuleb instrumendid konverteerida esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvateks instrumentideks;“

g) lisatakse järgmised punktid:

„o) kui emitent on asutatud kolmandas riigis ja on määratud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 12 kindlaks kui osa kriisilahenduse konsolideerimisgrupist, millesse kuuluv kriisilahendussubjekt on asutatud liidus, või kui emitent on asutatud liikmesriigis, võib instrumente emiteerida kolmanda riigi õigusaktide alusel või võib nende suhtes muul viisil kohaldada kolmanda riigi õigusakte ainult juhul, kui nende õigusaktide alusel on kõnealuse direktiivi artiklis 59 osutatud allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine kehtiv ja jõustatav selliste põhikirjasätete või õiguslikult jõustatavate lepinguliste sätete alusel, millega tunnistatakse kriisilahendusmenetlust või muid allahindamise või konverteerimisega seotud toiminguid;

p) instrumentide suhtes ei kohaldata tasaarvestuskorda (set-off või netting), mis võiks vähendada nende suutlikkust kahjumit katta.“;

h) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti a kohaldamisel kvalifitseerub teise taseme omavahenditesse kuuluvaks instrumendiks vaid see osa kapitaliinstrumendist, mille eest on täielikult tasutud.“

28) Artikkel 64 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 64

Teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide amortiseerimine

1. Teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on rohkem kui viis aastat, kvalifitseeruvad kogusummas teise taseme omavahendite kirjeteks.

2. See, mil määral teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid instrumentide tähtaja viimasel viiel aastal kvalifitseeruvad teise taseme omavahendite kirjeteks, arvutatakse punktis a osutatud arvutuse tulemuse korrutamisega punktis b osutatud summaga järgmiselt:

   a) instrumentide bilansiline väärtus lepingulise lõpptähtajani jäänud viimase viie aasta pikkuse ajavahemiku esimese päeva seisuga, jagatuna kõnealuse ajavahemiku päevade arvuga;

   b) instrumentide lepingulise lõpptähtajani jäänud päevade arv.“

29) Artiklisse 66 lisatakse järgmine punkt:

„e) artikli 72e kohaselt kõlblike kohustuste kirjetest mahaarvamisele kuuluvate kirjete summa, mis ületab krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste kirjeid.“

30) Artikli 69 punkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg kas vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on lühikese positsiooni järelejäänud tähtaeg vähemalt üks aasta;“.

31) Artikli 72 järele lisatakse järgmine peatükk:

„5a. PEATÜKK
Kõlblikud kohustused

1. jagu
Kõlblike kohustuste kirjed ja instrumendid

Artikkel 72a
Kõlblike kohustuste kirjed

1. Kõlblike kohustuste kirjed koosnevad järgmisest, välja arvatud siis, kui need kuuluvad käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud väljajäetud kohustuste hulka, ja artiklis 72c kehtestatud ulatuses:

a) kõlblike kohustuste instrumendid, kui artiklis 72b sätestatud tingimused on täidetud, sellises ulatuses, kuivõrd need ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahendite, täiendavate esimese taseme omavahendite ega teise taseme omavahendite kirjeteks;

b) teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta, sellises ulatuses, kuivõrd need ei kvalifitseeru artikli 64 kohaselt teise taseme omavahendite kirjeteks.

2. Kõlblike kohustuste kirjetest jäetakse välja järgmised kohustused:

a) tagatud hoiused;

b) nõudmiseni hoiused ja lühiajalised hoiused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui üks aasta;

c) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiuste see osa, mis ületab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL* artikli 6 kohast hoiuste tagamise ulatust;

d) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute väljaspool liitu asutatud filiaalide kaudu;

e) tagatud kohustused, sealhulgas pandikirjad ja kohustused riskide maandamise eesmärgil kasutatavate finantsinstrumentide kujul, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on liikmesriigi õiguse kohaselt tagatud sarnaselt pandikirjadega, tingimusel et kogu pandikirjade tagatiste kogumiga seotud tagatud vara jääb mõjutamatuks, eraldatuks ja piisavalt rahastatuks, ning välja arvatud tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse selline osa, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust;

f) kohustused, mis on tekkinud kliendi vara või raha hoides, sealhulgas investeerimisfondi nimel hoitav kliendi vara või raha, tingimusel et selline klient on kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide alusel kaitstud;

g) kohustused, mis on tekkinud kriisilahendussubjekt või selle tütarettevõtja (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel, tingimusel et niisugune kasusaaja on kaitstud kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel;

h) krediidiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjate ees olevad kohustused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;

i) kohustused, mille järelejäänud tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva, järgmiste ees:

   i) kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/26/EÜ** määratud süsteemid või süsteemi korraldajad;

   ii) kooskõlas direktiiviga 98/26/EÜ määratud süsteemis osalejad ja sellises süsteemis osalemisest tulenevad kohustused või

   iii) kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikliga 25 tunnustatud kolmandate riikide kesksed vastaspooled;

j) järgmised kohustused:

i) kohustused töötajate ees seoses palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga, välja arvatud töötasu muutuv osa, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga, ning välja arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 92 lõikes 2 osutatud oluliste riskide võtjate tasu muutuv osa;

ii) kohustused kaubakrediiti andnud võlausaldajate ees seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja igapäevaseks tegevuseks vajalike kriitiliste kaupade tarnetega või teenuste osutamisega, sealhulgas IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;

iii) kohustused maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste ees, kui sellised kohustused on kohaldatava õiguse alusel eelistatud;

iv) kohustused hoiuste tagamise skeemide ees seoses direktiivi 2014/49/EL kohaste osamaksetega;

k) kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumentidest;

l) kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumendi tunnustega võlainstrumentidest.

Esimese lõigu punkti l kohaldamisel ei käsitata võlainstrumente, mis sisaldavad ennetähtaegset tagasivõtuoptsiooni, mida võib kasutada vastavalt emitendi või omaniku valikule, ja võlainstrumente, millel on muutuv intressimäär, mis tuleneb laialt kasutatavast viiteintressimäärast, nagu Euribor või Libor, üksnes nende tunnuste tõttu tuletisinstrumendi tunnustega võlainstrumentidena.

Artikkel 72b

Kõlblike kohustuste instrumendid

1. Kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks, eeldusel et need täidavad käesolevas artiklis sätestatud tingimused ja üksnes käesolevas artiklis kindlaks määratud ulatuses.

2. Kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) kohustused on otse emiteerinud või välja andnud krediidiasutus või investeerimisühing ning nende eest on täielikult tasutud;

   b) kohustused ei kuulu ühelegi järgmistest:

      i) krediidiasutus või investeerimisühing või üksus, mis kuulub samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;

      ii) ettevõtja, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on otsene või kaudne osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;

c) kohustuste omandiõiguse saamist ei rahasta otseselt ega kaudselt kriisilahendussubjekt;

d) kohustuste põhisummaga seotud nõue on instrumente reguleerivate sätete alusel täielikult allutatud artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustustest tulenevatele nõuetele; asjaomane allutatuse nõue loetakse täidetuks ühel järgnevatest juhtudest:

i) kohustusi reguleerivates lepingulistes sätetes on täpsustatud, et direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 47 määratletud tavalise maksejõuetusmenetluse korral on instrumentide põhisummaga seotud nõue madalama järguga kui nõuded, mis tulenevad ükskõik millisest käesoleva määruse artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustusest;

ii) kohaldatavas õiguses on täpsustatud, et direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 47 määratletud tavalise maksejõuetusmenetluse korral on instrumentide põhisummaga seotud nõue madalama järguga kui nõuded, mis tulenevad ükskõik millisest käesoleva määruse artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustusest;

iii) instrumendid on emiteerinud kriisilahendussubjekt, mille bilansis ei ole ühtegi käesoleva määruse artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustust, mis on sama või madalama nõudeõiguse järguga kui kõlblike kohustuste instrumendid;

e) ükski järgmistest ei ole kohustusi taganud ega andnud neile garantiid ega sõlminud muid kokkuleppeid, mis suurendaks instrumentidega seonduvate nõuete nõudeõiguse järku:

i) krediidiasutus või investeerimisühing ega tema tütarettevõtjad;

ii) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja ega tema tütarettevõtjad;

iii) ettevõtja, kellel on märkimisväärne seos punktides i ja ii osutatud üksustega;

f) kohustuste suhtes ei kohaldata tasaarvestuskorda (set-off või netting), mis võiks kriisilahenduse korral vähendada nende suutlikkust kahjumit katta;

g) kohustusi reguleerivad sätted ei sisalda krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks ajendeid, et põhisumma enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi osta või tagasi maksta, välja arvatud artikli 72c lõikes 3 osutatud juhtudel;

h) instrumentide omanikud ei saa kohustusi enne nende tähtaega tagasi võtta, välja arvatud artikli 72c lõikes 2 osutatud juhtudel;

i) artikli 72c lõigete 3 ja 4 kohaldamisel, kui kohustused hõlmavad üht või mitut ennetähtaegse tagasimakse võimalust, sealhulgas ostuoptsioone, võib neid optsioone kasutada vastavalt emitendi valikule, välja arvatud artikli 72c lõikes 2 osutatud juhtudel;

j) kohustusi võib enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta, kui artiklites 77 ja 78a sätestatud tingimused on täidetud;

k) kohustusi reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et kriisilahendussubjekt võib kohustusi enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta muul juhul kui krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning krediidiasutus või investeerimisühing ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;

l) kohustusi reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevasi kavakohaseid makseid, välja arvatud kriisilahendussubjekti maksejõuetuse või likvideerimise korral;

m) kohustustelt tehtavate intressi- või dividendimaksete suurust ei muudeta kriisilahendussubjekti või selle emaettevõtja krediidikvaliteedi alusel;

n) instrumentide puhul, mis on emiteeritud pärast ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], osutatakse asjakohases lepingulises dokumentatsioonis ja kohaldatavuse korral emissiooniga seotud prospektis sõnaselgelt võimalusele kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 48.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel kvalifitseerub kõlbliku kohustuse instrumendiks vaid see osa kohustusest, mille eest on täielikult tasutud.

Käesoleva artikli esimese lõigu punkti d kohaldamisel, kui mõned artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustused on maksejõuetust käsitlevate liikmesriigi õigusaktide alusel allutatud tavalistele tagamata nõuetele, muu hulgas seetõttu, et neid hoiab võlausaldaja, kellel on võlgnikuga märkimisväärne seos, kuna võlausaldaja on või on olnud aktsionär või seotud kontrolli või konsolideerimisgrupi kaudu, kuulub või on kuulunud juhtorganisse või on või on olnud seotud mõne kõnealuse isikuga, ei võeta niisugustest väljajäetud kohustustest tulenevaid nõudeid allutatuse hindamisel arvesse.

3. Lisaks käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kohustustele võib kriisilahendusasutus lubada, et kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks koondsummas, mis ei ületa 3,5 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt, tingimusel et:

   a) kõik lõikes 2 sätestatud tingimused, välja arvatud lõike 2 esimese lõigu punktis d sätestatud tingimus, on täidetud;

   b) kohustused on sama nõudeõiguse järguga kui artikli 72a lõikes 2 osutatud madalaima järguga väljajäetud kohustused, välja arvatud väljajäetud kohustused, mis on maksejõuetust käsitlevate liikmesriigi õigusaktide alusel allutatud tavalistele tagamata nõuetele, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 2 kolmandas lõigus, ning

   c) nende kohustuste lisamine kõlblike kohustuste kirjete hulka ei too kaasa olulist edukate kohtuhagide või põhjendatud hüvitisnõuete esitamise ohtu, mida kriisilahendusasutus hindab vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 34 lõike 1 punktis g ja artiklis 75 osutatud põhimõtetele.

4. Kriisilahendusasutus võib lubada, et kohustused kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks lisaks lõikes 2 osutatud kohustustele, tingimusel et:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul ei lubata lisada kõlblike kohustuste kirjete hulka lõikes 3 osutatud kohustusi;

b) kõik lõikes 2 sätestatud tingimused, välja arvatud lõike 2 esimese lõigu punktis d sätestatud tingimus, on täidetud;

c) kohustused on sama või kõrgema nõudeõiguse järguga kui artikli 72a lõikes 2 osutatud madalaima järguga väljajäetud kohustused, välja arvatud väljajäetud kohustused, mis on maksejõuetust käsitlevate liikmesriigi õigusaktide alusel allutatud tavalistele tagamata nõuetele, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 2 kolmandas lõigus;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis ei ületa artikli 72a lõikes 2 osutatud selliste väljajäetud kohustuste summa, mille nõudeõiguse järk on sama või madalam kohustustest maksejõuetusmenetluse korral, 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste summast;

e) nende kohustuste lisamine kõlblike kohustuste kirjete hulka ei too kaasa olulist edukate kohtuhagide või põhjendatud hüvitisnõuete esitamise ohtu, mida kriisilahendusasutus hindab vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 34 lõike 1 punktis g ja artiklis 75 osutatud põhimõtetele.

5. Kriisilahendusasutus võib lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul lisada kõlblike kohustuste kirjete hulka üksnes lõikes 3 või 4 osutatud kohustused.

6. Käesoleva artikli tingimuste täitmise kontrollimisel konsulteerib kriisilahendusasutus pädeva asutusega.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

   a) kohaldatav kõlblike kohustuste instrumentide kaudse rahastamise vorm ja laad;

   b) lunastamise ajendite vorm ja laad käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punktis g ja artikli 72c lõikes 3 sätestatud tingimuse kohaldamisel.

   Need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud peavad olema täielikult kooskõlas artikli 28 lõike 5 punktis a ja artikli 52 lõike 2 punktis a osutatud delegeeritud õigusaktiga.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 72c

Kõlblike kohustuste instrumentide amortiseerimine

1. Kõlblike kohustuste instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt üks aasta, kvalifitseeruvad täielikult kõlblike kohustuste kirjeteks.

   Kõlblike kohustuste instrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta, ei kvalifitseeru kõlblike kohustuste kirjeteks.

2. Lõike 1 kohaldamisel, kui kõlblike kohustuste instrument sisaldab omaniku jaoks tagasivõtuoptsiooni, mille saab täitmisele pöörata enne instrumendi esialgset tähtaega, määratakse instrumendi tähtajaks kõige varasem võimalik kuupäev, mil omanik saab kasutada tagasivõtuoptsiooni ja taotleda instrumendi tagasivõtmist või tagasimaksmist.

3. Lõike 1 kohaldamisel, kui kõlblike kohustuste instrument sisaldab emitendi jaoks ajendit instrument enne instrumendi esialgset tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta, määratakse instrumendi tähtajaks kõige varasem võimalik kuupäev, mil emitent saab seda optsiooni kasutada ning taotleda instrumendi tagasivõtmist või tagasimaksmist.

4. Lõike 1 kohaldamisel, kui kõlblike kohustuste instrument sisaldab ennetähtaegset tagasivõtuoptsiooni, mida võib kasutada vastavalt emitendi valikule enne instrumendi esialgset tähtaega, kuid instrumenti reguleerivad sätted ei sisalda ajendeid instrumenti enne tähtaega tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta ega sisalda tagasivõtu- ega tagasimakseoptsiooni, mida võib kasutada vastavalt instrumendi omaja valikule, määratakse instrumendi tähtajaks esialgne tähtaeg.

Artikkel 72d
Tagajärjed, mis tulenevad sellest, kui aktsepteeritavuse tingimused ei ole enam täidetud

Kui kõlblike kohustuste instrumendi suhtes ei ole artiklis 72b sätestatud tingimused enam täidetud, lõpeb viivitamatult kohustuste kvalifitseerumine kõlblike kohustuste instrumentideks.

Artikli 72b lõikes 2 osutatud kohustusi võib jätkuvalt lugeda kõlblike kohustuste instrumentideks seni, kuni need kvalifitseeruvad kõlblike kohustuste instrumentideks artikli 72b lõike 3 või 4 kohaselt.

2. jagu

Mahaarvamised kõlblike kohustuste kirjetest

Artikkel 72e

Mahaarvamised kõlblike kohustuste kirjetest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 92a, arvavad kõlblike kohustuste kirjetest maha järgmised elemendid:

   a) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsene, kaudne ja sünteetiline osalus enda kõlblike kohustuste instrumentides, sealhulgas enda kohustused, mille ostukohustus võib krediidiasutusel või investeerimisühingul olemasolevate lepinguliste kohustuste alusel tekkida;

   b) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsene, kaudne ja sünteetiline osalus selliste globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, kellega krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastastikune ristosalus, mis on pädeva asutuse arvates loodud selleks, et kunstlikult suurendada kriisilahendussubjekti suutlikkust kahjumit katta ja rekapitaliseerida;

   c) globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides olevate otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste artikli 72i kohaselt kindlaks määratud kohaldatav summa, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut neis üksustes;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on asjaomastes üksustes oluline investeering, välja arvatud väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

2. Käesoleva jao kohaldamisel käsitatakse kõlblike kohustuste instrumentidena kõiki instrumente, mis kuuluvad kõlblike kohustuste instrumentidega samasse nõudeõiguse järku, välja arvatud instrumendid, mis on sama nõudeõiguse järguga kui instrumendid, mis on tunnistatud kõlblikeks kohustusteks artikli 72b lõigete 3 ja 4 alusel.

3. Käesoleva jao kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summa järgmiselt:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

kus:

h = artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summa;

i = emiteeriva krediidiasutuse või investeerimisühingu indeks;

H_i = emiteeriva krediidiasutuse või investeerimisühingu i artikli 72b lõikes 3 osutatud kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste kogusumma;

l_i = emiteeriva krediidiasutuse või investeerimisühingu i kõlblike kohustuste kirjetes sisalduvate kohustuste summa artikli 72b lõikes 3 kehtestatud piirides vastavalt emiteeriva krediidiasutuse või investeerimisühingu värskeimale avalikustatud teabele, ning

L_i = artikli 72b lõikes 3 osutatud emiteeriva krediidiasutuse või investeerimisühingu i tagasimaksmata kohustuste kogusumma vastavalt emitendi värskeimale avalikustatud teabele.

4. Kui ELis emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul või liikmesriigis emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul, kelle suhtes kohaldatakse artiklit 92a, on otsene, kaudne või sünteetiline osalus temaga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi mittekuuluva ühe või mitme tütarettevõtja omavahenditesse kuuluvates instrumentides või kõlblike kohustuste instrumentides, võib selle emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusasutus pärast asjaomase tütarettevõtja kriisilahendusasutuse arvamuse nõuetekohast arvessevõtmist lubada emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul sellised osalused maha arvata, arvates maha kõnealuse emaettevõtja kriisilahendusasutuse kindlaks määratud väiksema summa. Kohandatud summa peab olema vähemalt võrdne summaga m, mis arvutatakse järgmiselt:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

kus:

i = tütarettevõtja indeks;

OP_i = tütarettevõtja i emiteeritud ja emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavate omavahenditesse kuuluvate instrumentide summa;

LP_i = tütarettevõtja i emiteeritud ja emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavate kõlblike kohustuste kirjete summa;

β = tütarettevõtja i emiteeritud ja emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavate omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste kirjete protsendimäär;

O_i = tütarettevõtja i omavahendite summa, võtmata arvesse käesoleva lõike kohaselt arvutatud mahaarvatud summat;

L_i = tütarettevõtja i kõlblike kohustuste summa, võtmata arvesse käesoleva lõike kohaselt arvutatud mahaarvatud summat;

r_i = tütarettevõtja i suhtes tema kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatav suhtarv vastavalt käesoleva määruse artikli 92a lõike 1 punktile a ja direktiivi 2014/59/EL artiklile 45d ning

$aRWA_i$ = globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuse i koguriskipositsioon arvutatuna artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt, võttes arvesse artiklis 12 sätestatud kohandusi.

Kui emaettevõtjana tegutseval krediidiasutusel või investeerimisühingul on esimese lõigu kohaselt lubatud maha arvata kohandatud summa, arvab tütarettevõtja maha esimeses lõigus osutatud omavahenditesse kuuluvates instrumentides ja kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summa ja nimetatud kohandatud summa vahe.

Artikkel 72f

Enda kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste mahaarvamine

Artikli 72e lõike 1 punkti a kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud osalused pika kogupositsiooni alusel, võttes arvesse järgmisi erandeid:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada osaluste summa pika netopositsiooni alusel, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) lühikesed ja pikad positsioonid on samas aluspositsioonis ning lühikesed positsioonid ei hõlma vastaspoole riski;

   ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, arvutades aluspositsiooni nende indeksite koosseisu kuuluvates enda kõlblike kohustuste instrumentides;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tasaarvestada enda kõlblike kohustuste instrumentide pikad kogupositsioonid, mis tulenevad indeksipõhistes väärtpaberites olevatest osalustest, enda kõlblike kohustuste instrumentide lühikeste positsioonidega, mis tulenevad alusindeksi lühikestest positsioonidest, sealhulgas juhul, kui kõnealused lühikesed positsioonid hõlmavad vastaspoole riski, eeldusel et on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

   i) pikad ja lühikesed positsioonid on samades alusindeksites;

ii) nii lühikesi kui ka pikki positsioone hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all.

Artikkel 72g

Kõlblike kohustuste kirjete mahaarvamise alus

Artikli 72e lõike 1 punktide b, c ja d kohaldamisel arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud maha pikad kogupositsioonid, võttes arvesse artiklites 72h ja 72i sätestatud erandeid.

Artikkel 72h

Teiste globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentidesse kuuluvate osaluste mahaarvamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei kasuta artiklis 72j sätestatud erandit, teevad artikli 72e lõike 1 punktides c ja d osutatud mahaarvamised vastavalt järgnevale:

a) nad võivad arvutada otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused kõlblike kohustuste instrumentides samas aluspositsioonis oleva pika netopositsiooni alusel, eeldusel et mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

   i) lühikese positsiooni lõpptähtaeg kas vastab pika positsiooni lõpptähtajale või on sellest hilisem või on lühikese positsiooni järelejäänud tähtaeg vähemalt üks aasta;

   ii) nii lühikest kui ka pikka positsiooni hoitakse mõlemaid kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste puhul indeksipõhistes väärtpaberites määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud mahaarvatava summa kindlaks, vaadates läbi nende indeksite koosseisu kuuluvate kõlblike kohustuste instrumentide aluspositsioonid.

Artikkel 72i

Kõlblike kohustuste mahaarvamine, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulisi investeeringuid globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksustes

1. Artikli 72e lõike 1 punkti c kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldatava mahaarvatava summa, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud arvutuse tulemusel saadud teguriga:

   a) kogusumma, mille võrra krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides ning globaalse süsteemselt olulise ettevõtja nende üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, millest üheski ei ole krediidiasutusel või investeerimisühingul olulist investeeringut, ületavad 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest, pärast järgmiste sätete kohaldamist:

      i) artiklid 32–35;

      ii) artikli 36 lõike 1 punktid a–g, punkti k alapunktid ii–v ja punkt l, välja arvatud mahaarvatav summa seoses tulevasel kasumlikkusel põhineva edasilükkunud tulumaksu varaga, mis tuleneb ajutistest erinevustest;

      iii) artiklid 44 ja 45;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste summa globaalse süsteemselt olulise ettevõtja nende üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut, jagatuna krediidiasutuse või investeerimisühingu kõigi otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste kogusummaga nende finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvates instrumentides ning globaalse süsteemselt olulise ettevõtja nende üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles kriisilahendussubjektil ei ole olulist investeeringut.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud jätavad lõike 1 punktis a osutatud summast ja lõike 1 punkti b kohaselt arvutatavast tegurist välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida hoitakse viis tööpäeva või vähem.

3. Lõike 1 kohaselt maha arvatud summa jaotatakse kõigi krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavate globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuse kõlblike kohustuste instrumentide vahel. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast kõlblike kohustuste instrumendist tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata, korrutades käesoleva lõike punktis a osutatud summa käesoleva lõike punktis b osutatud osakaaluga:

a) osaluste summa, mis tuleb lõike 1 kohaselt maha arvata;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu iga hoitava kõlblike kohustuste instrumendi osakaal kogusummas, mille moodustavad krediidiasutuse või investeerimisühingu otsesed, kaudsed ja sünteetilised osalused selliste globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksuste kõlblike kohustuste instrumentides, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul ei ole olulist investeeringut.

4. Artikli 72e lõike 1 punktis c osutatud osaluste summat, mis on võrdne või väiksem kui 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite kirjetest pärast käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktide i, ii ja iii sätete kohaldamist, ei arvata maha ning selle suhtes kohaldatakse vastavalt vajadusele III osa II jaotise 2. või 3. peatüki kohaseid riskikaalusid ja III osa IV jaotises sätestatud nõudeid.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks selle, milline summa igast kõlblike kohustuste instrumendist tuleb lõike 4 kohaselt riskiga kaaluda, korrutades lõike 4 kohaselt nõutud riskiga kaalutava osaluse summa lõike 3 punkti b kohaselt arvutatud osakaaluga.

Artikkel 72j
Kauplemisportfelliga seotud erand kõlblike kohustuste kirjetest tehtavatest mahaarvamistest

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad otsustada mitte arvata maha kõlblike kohustuste instrumentide otseste, kaudsete ja sünteetiliste osaluste ettenähtud summat, mis kokku ja mõõdetuna pika kogupositsiooni alusel ei ületa 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahenditest pärast artiklite 32–36 kohaldamist, tingimusel et kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) osalused kuuluvad kauplemisportfelli;

   b) kõlblike kohustuste instrumente ei hoita kauem kui 30 tööpäeva.

2. Lõike 1 kohaselt mahaarvamata kirjete summade suhtes kohaldatakse kauplemisportfelli kirjete suhtes kehtivaid omavahendite nõudeid.

3. Kui lõike 1 kohaselt mahaarvamata osaluste puhul ei ole nimetatud lõikes sätestatud tingimused enam täidetud, arvatakse osalused maha artikli 72g kohaselt, ilma et kohaldataks artiklites 72h ja 72i sätestatud erandeid.

3. jagu
Omavahendid ja kõlblikud kohustused

Artikkel 72k
Kõlblikud kohustused

Krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblikud kohustused koosnevad krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste kirjetest, millest on tehtud artiklis 72e osutatud mahaarvamised.

Artikkel 72l
Omavahendid ja kõlblikud kohustused

Krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid ja kõlblikud kohustused võrduvad krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste summaga.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

32) II osa I jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite ja kõlblike kohustuste üldnõuded“.

33) Artiklit 73 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„INSTRUMENTIDELT TEHTAVAD VÄLJAMAKSED“;

b) lõiked 1–4 asendatakse järgmisega:

„1. Kapitaliinstrumendid ja kohustused, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing saab vastavalt oma valikule otsustada teha väljamakseid muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate maksetena, ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks ega kõlblike kohustuste instrumentideks, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

2. Pädevad asutused annavad lõikes 1 osutatud eelneva loa üksnes juhul, kui nende arvates on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt krediidiasutuse või investeerimisühingu võimet asjaomase instrumendi alusel tehtavaid makseid tühistada;

b) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei mõjuta negatiivselt kapitaliinstrumendi ega kohustuse võimet katta kahjusid;

c) lõikes 1 osutatud otsustusõigus ega vorm, milles väljamakseid saab teha, ei vähenda muul viisil kapitaliinstrumendi ega kohustuse kvaliteeti.

Enne lõikes 1 osutatud eelneva loa andmist konsulteerib pädev asutus kriisilahendusasutusega, et teha kindlaks krediidiasutuse või investeerimisühingu vastavus nendele tingimustele.

3. Kapitaliinstrumendid ja kohustused, millelt muus vormis kui rahaliste või omavahenditesse kuuluva instrumendina tehtavate väljamaksete tegemise üle on õigus otsustada või seda nõuda mõnel muul juriidilisel isikul kui neid emiteerival krediidiasutusel või investeerimisühingul, ei kvalifitseeru esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks ega kõlblike kohustuste instrumentideks.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ning teise taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt ja kõlblike kohustuste instrumentidelt tehtavate väljamaksete suuruse kindlaksmääramisel kasutada ühe alusnäitajana laiapõhjalist turuindeksit.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad aruannetes ja avalikustavad laiapõhjalised turuindeksid, millele nende kapitaliinstrumendid ja kõlblike kohustuste instrumendid toetuvad.“

34) Artikli 75 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Nõuded artikli 45 punktis a, artikli 59 punktis a, artikli 69 punktis a ja artikli 72h punktis a osutatud lühikeste positsioonide lõpptähtaegade kohta loetakse seoses hoitavate positsioonidega täidetuks, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:“.

35) Artikli 76 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 42 punkti a, artikli 45 punkti a, artikli 57 punkti a, artikli 59 punkti a, artikli 67 punkti a, artikli 69 punkti a ja artikli 72h punkti a kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kapitaliinstrumendis oleva pika positsiooni summat vähendada indeksi selle osa võrra, mis põhineb samal aluspositsioonil, mille riski maandatakse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) nii pikka positsiooni, mille riski maandatakse, kui ka lühikest positsiooni indeksis, mida kasutatakse sellest pikast positsioonist tuleneva riski maandamiseks, hoitakse kauplemisportfellis või hoitakse mõlemaid muu tegevuse all;

b) punktis a osutatud positsioone kajastatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis õiglases väärtuses;

c) punktis a osutatud lühike positsioon kvalifitseerub vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu sisekontrolli korrale tegelikuks riskimaanduseks;

d) pädevad asutused hindavad punktis c osutatud sisekontrolli korra adekvaatsust vähemalt kord aastas ning veenduvad, et see on jätkuvalt asjakohane.

2. Kui pädev asutus on andnud selleks eelneva loa, võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu indeksite koosseisu kuuluvate instrumentide aluspositsiooni konservatiivset hinnangut alternatiivse võimalusena sellele, et krediidiasutus või investeerimisühing arvutab oma riskipositsiooni seoses ühes või mitmes järgnevas punktis osutatud kirjetega:

a) enda esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblike kohustuste instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu;

b) finantssektori ettevõtjate esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu;

c) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõlblike kohustuste instrumendid, mis kuuluvad indeksite koosseisu.

3. Pädevad asutused annavad lõikes 2 osutatud eelneva loa ainult juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on neid rahuldaval viisil tõendanud, et tema jaoks on tegevuslikult koormav jälgida vastavalt lõike 2 ühes või mitmes punktis osutatud kirjetega seotud aluspositsioone.“

36) Artikkel 77 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77
Omavahendite ja kõlblike kohustuste vähendamise tingimused

1. Krediidiasutus või investeerimisühing taotleb pädevate asutuste eelnevat luba iga järgmise tegevuse jaoks:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide vähendamine, lunastamise või tagasiostmine kohaldatava liikmesriigi õigusega lubatud viisil;

b) omavahenditesse kuuluvate instrumentidega seotud ülekursi vähendamine, jaotamine või ümberliigitamine teise omavahendite kirjesse;

c) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasikutsumine, lunastamine, tagasimaksmine või tagasiostmine enne nende lepingulist lõpptähtaega.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing peab saama lõikega 1 hõlmamata kõlblike kohustuste instrumentide tagasikutsumiseks, lunastamiseks, tagasimaksmiseks või tagasiostmiseks kriisilahendusasutuselt eelneva loa enne nende lepingulist lõpptähtaega.“

37) Artikkel 78 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 78
Järelevalveasutuse luba omavahendite vähendamiseks

1. Pädev asutus annab krediidiasutusele või investeerimisühingule loa esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide vähendamiseks, tagasikutsumiseks, lunastamiseks, tagasimaksmiseks või tagasiostmiseks või seotud ülekursi vähendamiseks, jaotamiseks või ümberliigitamiseks, kui täidetud on üks kahest järgmisest tingimusest:

a) enne mõnda artikli 77 lõikes 1 osutatud toimingut või sellega samal ajal asendab krediidiasutus või investeerimisühing artikli 77 lõikes 1 osutatud instrumendid või seotud ülekursi sama või kõrgema kvaliteediga omavahenditesse kuuluvate instrumentidega tingimustel, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud;

b) krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele rahuldaval viisil tõendanud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid ja kõlblikud kohustused ületavad käesoleva määruse artikli 77 lõikes 1 osutatud toimingu järel käesolevas määruses ja direktiivides 2013/36/EL ja 2014/59/EL osutatud nõudeid määral, mida pädev asutus peab vajalikuks.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavad kaitsemeetmed, et tegutseda käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL kehtestatud nõuetest kõrgema omavahendite summa raames, võib pädev asutus anda sellele krediidiasutusele või investeerimisühingule üldise eelneva loa käesoleva määruse artikli 77 lõikes 1 sätestatud mis tahes toimingu jaoks, kui on täidetud kriteeriumid, millega tagatakse, et sellised tulevased toimingud on kooskõlas käesoleva lõike punktides a ja b sätestatud tingimustega. Üldine eelnev luba antakse vaid kindlaksmääratud ajavahemikuks, mis ei ületa ühte aastat ja mida võib pärast selle möödumist pikendada. Üldine eelnev luba antakse pädeva asutuse eelnevalt kindlaksmääratud summas. Esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei tohi see eelnevalt kindlaksmääratud summa ületada 3 % asjaomasest emissioonist ega 10 % summast, mille võrra esimese taseme põhiomavahendid ületavad esimese taseme põhiomavahendite suhtes käesolevas määruses ning direktiivides 2013/36/EL ja 2014/59/EL kehtestatud kapitalinõudeid määral, mida pädev asutus peab vajalikuks. Täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide puhul ei tohi eelnevalt kindlaksmääratud summa ületada 10 % asjaomasest emissioonist ega 3 % täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvate lunastamata instrumentide kogusummast.

Pädevad asutused tühistavad üldise eelneva loa, kui krediidiasutus või investeerimisühing rikub loa saamise kriteeriume.

2. Hinnates asendusinstrumentide jätkusuutlikkust krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast, nagu on osutatud lõike 1 punktis a, kaaluvad pädevad asutused, mil määral nimetatud asenduskapitaliinstrumendid oleksid krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kulukamad kui need kapitaliinstrumendid või ülekurss, mida nad asendavad.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb mõne artikli 77 lõike 1 punktis a osutatud toimingu ja artiklis 27 osutatud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide tagasiostmisest keeldumine on kohaldatavate liikmesriigi õigusaktidega keelatud, võib pädev asutus loobuda käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamisest tingimusel, et ta nõuab krediidiasutuselt või investeerimisühingult selliste instrumentide tagasiostmise piiramist asjakohastel alustel.

4. Pädevad asutused võivad lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid või seotud ülekursi tagasi kutsuda, lunastada, tagasi maksta või tagasi osta viie aasta jooksul nende emiteerimise kuupäevast, kui täidetud on lõikes 1 sätestatud tingimused ja lisaks üks järgmistest tingimustest:

a) kõnealuste instrumentide regulatiivses liigituses on toimunud muutus, mille tulemusel jäetakse need tõenäoliselt omavahendite hulgast välja või liigitatakse ümber madalama kvaliteediga omavahenditeks, ning kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

i) pädev asutus peab sellist muutust piisavalt kindlaks;

ii) krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele rahuldaval viisil, et nende instrumentide regulatiivset ümberliigitamist ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha;

b) nende instrumentide suhtes kohaldatav maksustamiskord on muutunud ja krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele rahuldaval viisil, et see muutus on oluline ja seda ei olnud nende emiteerimise ajal mõistlikult võimalik ette näha;

c) instrumentide ja seotud ülekursi suhtes kohaldatakse varem kehtinud nõudeid artikli 494b alusel;

d) enne artikli 77 lõikes 1 osutatud toimingut või sellega samal ajal asendab krediidiasutus või investeerimisühing artikli 77 lõikes 1 osutatud instrumendid või seotud ülekursi sama või kõrgema kvaliteediga omavahenditesse kuuluvate instrumentidega tingimustel, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud, ning pädev asutus on andnud selleks toiminguks loa, tuginedes otsusele, et see oleks usaldusväärsuse seisukohast kasulik ja eriliste asjaolude tõttu õigustatud;

e) täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ostetakse tagasi turutegemise eesmärgil.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) mida tähendab „jätkusuutlik krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast“;

b) lõikes 3 osutatud tagasiostmise piiramise asjakohased alused;

c) artikli 77 lõikes 1 osutatud toimingu jaoks pädeva asutuse eelneva heakskiidu saamise kord koos piirmäärade ja menetlustega ning andmenõuded, kui krediidiasutus või investeerimisühing taotleb pädevalt asutuselt luba nimetatud lõikes osutatud toimingu jaoks, sealhulgas kord, mida tuleb järgida ühistute liikmetele emiteeritud osakute tagasiostmisel, ning asjaomane ajavahemik sellise taotluse menetlemiseks.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 28. juuliks 2013.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

38) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 78a
Luba vähendada kõlblike kohustuste instrumente

1. Kriisilahendusasutus annab krediidiasutusele või investeerimisühingule loa kõlblike kohustuste instrumentide tagasikutsumiseks, lunastamiseks, tagasimaksmiseks või tagasiostmiseks juhul, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

   a) enne artikli 77 lõikes 2 osutatud mis tahes toimingut või sellega samal ajal asendab krediidiasutus või investeerimisühing kõlblike kohustuste instrumendid samaväärse või kõrgema kvaliteediga omavahenditega või kõlblike kohustuste instrumentidega sellistel tingimustel, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast jätkusuutlikud;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing on kriisilahendusasutusele rahuldaval viisil tõendanud, et krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendid ja kõlblikud kohustused ületavad käesoleva määruse artikli 77 lõikes 2 osutatud toimingu järel käesolevas määruses ning direktiivides 2013/36/EL ja 2014/59/EL omavahenditele ja kõlblikele kohustustele kehtestatud nõudeid määral, mida kriisilahendusasutus peab kokkuleppel pädeva asutusega vajalikuks;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on kriisilahendusasutusele rahuldaval viisil tõendanud, et kõlblike kohustuste osaline või täielik asendamine omavahenditesse kuuluvate instrumentidega on vajalik selleks, et tagada loa jätkuvaks kehtivuseks vastavus käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud omavahendite nõuetele.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing on kehtestanud piisavad kaitsemeetmed, et tegutseda käesolevas määruses ning direktiivides 2013/36/EL ja 2014/59/EL kehtestatud nõuetest kõrgema omavahendite ja kõlblike kohustuste summa raames, võib kriisilahendusasutus pärast konsulteerimist pädeva asutusega anda sellisele krediidiasutusele või investeerimisühingule üldise eelneva loa kõlblike kohustuste instrumentide tagasikutsumiseks, lunastamiseks, tagasimaksmiseks või tagasiostmiseks, kui on täidetud kriteeriumid, millega tagatakse, et mis tahes selline tulevane toiming on kooskõlas käesoleva lõike punktides a ja b sätestatud tingimustega. Üldine eelnev luba antakse vaid kindlaksmääratud ajavahemikuks, mis ei ületa ühte aastat ja mida võib pärast selle möödumist pikendada. Üldine eelnev luba antakse kriisilahendusasutuse eelnevalt kindlaksmääratud summas. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevaid asutusi kõikidest antud üldistest eelnevatest lubadest.

Kriisilahendusasutus võtab üldise eelneva loa tagasi, kui krediidiasutus või investeerimisühing rikub loa saamise kriteeriume.

2. Hinnates asendusinstrumentide jätkusuutlikkust krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast, nagu on osutatud lõike 1 punktis a, kaaluvad kriisilahendusasutused, mil määral nimetatud asenduskapitaliinstrumendid või kõlblikud asenduskohustused on krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks kulukamad kui need kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused, mida nad asendavad.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

a) pädeva asutuse ja kriisilahendusasutuse vahelise koostöö kord;

b) lõike 1 esimese lõigu kohase loa saamise kord, sealhulgas tähtajad ja teabega seotud nõuded;

c) lõike 1 teise lõigu kohase üldise eelneva loa saamise kord, sealhulgas tähtajad ja teabega seotud nõuded;

d) mida tähendab „jätkusuutlik krediidiasutuse või investeerimisühingu tulu teenimise suutlikkuse seisukohast“.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti d kohaldamisel on regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud täielikult kooskõlas artiklis 78 osutatud delegeeritud õigusaktiga.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt … [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

39) Artiklit 79 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Ajutine loobumine omavahenditest ja kõlblikest kohustustest tehtavaid mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kapitaliinstrumente või kohustusi, mis kvalifitseeruvad finantssektori ettevõtja omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks või kõlblike kohustuste instrumentideks krediidiasutuses või investeerimisühingus, ning kui pädev asutus peab kõnealuseid osalusi rahalise abi andmise toiminguks, mille eesmärk on asjaomane ettevõtja või asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing saneerida ja päästa, võib pädev asutus ajutiselt loobuda tavapäraselt kõnealuste instrumentide suhtes kohaldatavate mahaarvamisi käsitlevate sätete kohaldamisest.“

40) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 79a
Omavahenditesse kuuluvatele instrumentidele ja kõlblike kohustuste instrumentidele seatud nõuetele vastavuse hindamine

II osas sätestatud nõuetele vastavuse hindamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks instrumentide õiguslikule vormile arvesse ka nende olulisi tunnuseid. Instrumendi oluliste tunnuste hindamisel võetakse arvesse instrumentidega seotud mis tahes korda, isegi kui see ei ole instrumentide tingimustes sõnaselgelt kirjas, selleks et teha kindlaks, kas sellise korra ja tingimuste kombineeritud majanduslik mõju on vastavuses asjaomaste sätete eesmärgiga.“

41) Artiklit 80 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumentide kvaliteedi järjepidev kontroll“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EBA jälgib krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt liidus emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide kvaliteeti ning teavitab komisjoni viivitamata, kui on märkimisväärseid tõendeid, et kõnealused instrumendid ei vasta käesolevas määruses sätestatud aktsepteeritavuse kriteeriumidele.

Pädevad asutused edastavad EBA-le nõudmise korral viivitamata kogu teabe, mida EBA peab asjakohaseks seoses emiteeritud uute kapitaliinstrumentidega või uut liiki kohustustega, et võimaldada EBA-l jälgida liidu krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide kvaliteeti.“;

c) lõike 3 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„3. EBA annab komisjonile tehnilist nõu mis tahes oluliste muudatuste kohta, mida tuleb tema arvates teha omavahendite ja kõlblike kohustuste määratluses seoses järgmistega:“.

42) Artikli 81 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vähemusosalused hõlmavad tütarettevõtja esimese taseme põhiomavahendite kirjete summat, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

i) krediidiasutus või investeerimisühing;

ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest liikmesriigi õigusaktidest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

iii) kolmandas riigis tegutsev vahepealne finantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse sama rangeid usaldatavusnõudeid kui kõnealuse kolmanda riigi krediidiasutuste suhtes, ja kui komisjon on otsustanud kooskõlas artikli 107 lõikega 4, et need usaldatavusnõuded on vähemalt samaväärsed käesoleva määruse nõuetega;

b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

c) käesoleva lõike sissejuhatavas osas osutatud esimese taseme põhiomavahendite kirjeid omab muu isik kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.“

43) Artikkel 82 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 82
Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ning kvalifitseeruvad omavahendid

Kvalifitseeruvad täiendavad esimese taseme omavahendid, esimese taseme omavahendid, teise taseme omavahendid ja kvalifitseeruvad omavahendid hõlmavad vastavalt kas tütarettevõtja vähemusosalusi ja tema täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse või teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente ning nendega seotud jaotamata kasumit ja ülekurssi, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) tütarettevõtja on üks järgmistest:

i) krediidiasutus või investeerimisühing;

ii) ettevõtja, kelle suhtes tulenevalt kohaldatavatest liikmesriigi õigusaktidest kohaldatakse käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid;

iii) kolmandas riigis tegutsev vahepealne finantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse sama rangeid usaldatavusnõudeid kui kõnealuse kolmanda riigi krediidiasutuste suhtes, ja kui komisjon on otsustanud kooskõlas artikli 107 lõikega 4, et need usaldatavusnõuded on vähemalt samaväärsed käesoleva määruse nõuetega;

b) tütarettevõtja kuulub täielikult I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla;

c) kõnealuseid instrumente omab muu isik kui I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluv ettevõtja.“

44) Artikli 83 lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„1. Eriotstarbelise ettevõtja emiteeritud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ning nendega seotud ülekurss arvatakse kuni 31. detsembrini 2021 vastavalt kas kvalifitseeruvate täiendavate esimese taseme omavahendite, esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite või kvalifitseeruvate omavahendite hulka üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:“.

45) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 88a
Kvalifitseeruvate kõlblike kohustuste instrumendid

Kohustused, mille on emiteerinud liidus asutatud tütarettevõtja, mis kuulub kriisilahendussubjektiga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kvalifitseeruvad sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu konsolideeritud kõlblike kohustuste hulka arvamiseks, mille suhtes kohaldatakse artiklit 92a, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) need on emiteeritud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 45f lõike 2 punktiga a;

b) need on ostnud olemasolev aktsionär, kes ei kuulu samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, tingimusel et allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 59–62 ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tütarettevõtja üle;

c) need ei ületa summat, mis saadakse alapunktis i osutatud summa lahutamisel alapunktis ii osutatud summast:

   i) kriisilahendussubjekti jaoks emiteeritud ja tema poolt kas otseselt või kaudselt teiste sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi ettevõtjate kaudu ostetud kohustuste ning direktiivi 2014/59/EL artikli 45f lõike 2 punkti b kohaselt emiteeritud omavahenditesse kuuluvate instrumentide summa;

ii) kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 45f lõikega 1 nõutav summa.“

46) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„d) finantsvõimenduse määr on 3 %.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Lisaks käesoleva artikli lõike 1 punktis d sätestatud nõudele peab globaalne süsteemselt oluline ettevõtja hoidma finantsvõimenduse määra puhvrit, mille suurus võrdub globaalse süsteemselt olulise ettevõtja koguriskipositsiooni näitajaga, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 429 lõikes 4, korrutatuna direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt globaalsele süsteemselt olulise ettevõtjale kohalduva puhvrimäära 50 %-ga.

Globaalne süsteemselt oluline ettevõtja peab täitma finantsvõimenduse määra puhvri nõude üksnes esimese taseme omavahenditega. Finantsvõimenduse määra puhvri nõude täitmiseks kasutatavaid esimese taseme omavahendeid ei kasutata käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud mis tahes finantsvõimendusel põhineva nõude täitmiseks, välja arvatud juhul, kui nimetatud õigusaktides on sõnaselgelt sätestatud teisiti.

Kui globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ei täida finantsvõimenduse määra puhvri nõuet, kohaldatakse tema suhtes kapitali säilitamise nõuet kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 141b.

Kui globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ei täida samal ajal finantsvõimenduse määra puhvri nõuet ja direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõuet, kohaldatakse tema suhtes kõige kõrgemat kapitali säilitamise nõuet kooskõlas nimetatud direktiivi artiklitega 141 ja 141b.“;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelliga seotud tegevusele esitatavad omavahendite nõuded seoses järgmisega:

i) käesoleva osa IV jaotise, välja arvatud selle peatükkides 1a ja 1b sätestatud meetodid, kohaselt arvutatav tururisk;

ii) riskide kontsentreerumine, mis ületab artiklites 395–401 sätestatud piirmäärasid sellises ulatuses, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on lubatud ületada kõnealuseid piirmäärasid, mis arvutatakse IV osa kohaselt;

c) kogu äritegevuse puhul, mis on avatud valuutariskile või kaubariskile, tururiski omavahendite nõuded, mis arvutatakse vastavalt käesoleva osa IV jaotisele, välja arvatud selle jaotise peatükkides 1a ja 1b sätestatud meetodid;“

ii) lisatakse järgmine punkt:

„ca) arveldusriski omavahendite nõuded, mis arvutatakse kooskõlas käesoleva osa V jaotisega, välja arvatud artikkel 379.“

47) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 92a
Globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele esitatavad omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded

1. Vastavalt artiklitele 93 ja 94 ning käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud eranditele peab krediidiasutus või investeerimisühing, keda käsitatakse kriisilahendussubjektina ja kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või osa globaalsest süsteemselt olulisest ettevõtjast, igal ajal täitma järgmisi omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid:

a) 18 % riskipõhine määr, mis näitab krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt;

b) 6,75 % riskil mittepõhinev määr, mis näitab krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna protsendina artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitajast.

2. Lõikes 1 sätestatud nõudeid ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp, kuhu krediidiasutus või investeerimisühing kuulub, on liigitatud globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks;

b) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendusasutus on kohaldanud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kooskõlas direktiiviga 2014/59/EL;

c) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt on võtnud direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud alternatiivse erasektori meetme, millega kapitaliinstrumendid ja teised kohustused on alla hinnatud või konverteeritud esimese taseme põhiomavahenditeks, et kriisilahendussubjekti rekapitaliseerida ilma kriisilahenduse vahendite rakendamiseta.

3. Kui sama globaalse süsteemselt olulise ettevõtja iga kriisilahendussubjekti puhul ületab käesoleva artikli lõike 1 punktis a kehtestatud nõude kohaldamisest tulenev kogusumma käesoleva määruse artikli 12 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet, võib ELis emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusasutus pärast konsulteerimist teiste asjaomaste kriisilahendusasutustega toimida direktiivi 2014/59/EL artikli 45d lõike 3 või artikli 45h lõike 1 kohaselt.

Artikkel 92b

Kolmanda riigi globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele esitatavad omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on kolmanda riigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate olulised tütarettevõtjad ega ole kriisilahendussubjektid, peavad igal ajal täitma omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, mis on võrdsed 90 %ga artiklis 92a kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuetest.

2. Lõike 1 täitmiseks võetakse täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvaid instrumente ning kõlblike kohustuste instrumente arvesse vaid siis, kui need instrumendid kuuluvad kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja põhiemaettevõtjale ning need on emiteeritud otseselt või kaudselt teiste sama konsolideerimisgruppi kuuluvate üksuste kaudu, tingimusel et kõik sellised üksused on asutatud samas kolmandas riigis, kus on asutatud kõnealune põhiemaettevõtja, või liikmesriigis.

3. Kõlblike kohustuste instrumenti võetakse lõike 1 täitmiseks arvesse üksnes siis, kui see vastab kõigile järgmistele lisatingimustele:

   a) direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 47 määratletud tavalises maksejõuetusmenetluses rahuldatakse kohustusest tulenev nõue pärast nõudeid, mis tulenevad kohustustest, mis ei täida käesoleva artikli lõike 2 tingimusi ega kvalifitseeru omavahenditeks;

   b) selle suhtes kohaldatakse allahindamise või konverteerimise õigust kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 59–62.“

48) Artikkel 94 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 94

Kauplemisportfelliga seotud tegevuse väikse mahu korral kohaldatav erand

1. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist b võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõude vastavalt käesoleva artikli lõikele 2, kui nende kauplemisportfelliga seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise alusel võrdne mõlema järgmise künnisega või nendest väiksem, võttes aluseks andmed kuu viimase päeva seisuga:

   a) 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvarast;

   b) 50 miljonit eurot.

2. Kui lõike 1 punktides a ja b sätestatud mõlemad tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõude järgmiselt:

   a) II lisa punktis 1 loetletud lepingute, nimetatud lisa punktis 3 osutatud aktsiatega seotud lepingute ja krediidituletisinstrumentide puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud need positsioonid artikli 92 lõike 3 punktis b osutatud omavahendite nõudest välja arvata;

b) muude kui käesoleva lõike punktis a osutatud kauplemisportfelli positsioonide puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud asendada artikli 92 lõike 3 punktis b osutatud omavahendite nõude artikli 92 lõike 3 punkti a kohaselt arvutatud nõudega.

3. Lõike 1 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma kauplemisportfelliga seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu, võttes aluseks andmed iga kuu viimase päeva seisuga, vastavalt järgmistele nõuetele:

a) arvutamisel võetakse arvesse kõiki artikli 104 kohaselt kauplemisportfelli määratud positsioone, välja arvatud järgmised:

i) valuuta- ja kaubapositsioonid;

ii) sellistes krediidituletisinstrumentides olevad positsioonid, mida võetakse arvesse sisemisteks riskimaandusteks kauplemisportfelliväliste krediidiriski positsioonide või vastaspoole riski positsioonide suhtes, ning krediidituletisinstrumentidega tehtavad tehingud, millega tasaarvestatakse täielikult kõnealuste sisemiste riskimaanduste tururisk, nagu on osutatud artikli 106 lõikes 3;

b) kõiki punkti a kohaselt arvutamisel arvesse võetud positsioone hinnatakse nende turuväärtuses kõnealusel konkreetsel kuupäeval; kui positsiooni turuväärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni õiglast väärtust asjaomasel kuupäeval; kui positsiooni turuväärtus ja õiglane väärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige hiljutisemat turuväärtust või õiglast väärtust;

c) pikkade positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste positsioonide absoluutväärtusega.

4. Kui käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud mõlemad tingimused on direktiivi 2013/36/EL artiklites 74 ja 83 sätestatud kohustustest sõltumata täidetud, ei kohaldata käesoleva määruse artikli 102 lõikeid 3 ja 4, artiklit 103 ega artiklit 104b.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi sellest, millal nad arvutavad lõike 2 kohaselt oma kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõuded või lõpetavad nende arvutamise.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing enam ei täida ühte või enamat lõikes 1 sätestatud tingimust, teavitab ta sellest kohe pädevat asutust.

7. Krediidiasutus või investeerimisühing lõpetab kolme kuu jooksul lõike 2 kohaselt kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõuete arvutamise, kui esineb üks järgmistest juhtudest:

a) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida lõike 1 punktis a või b sätestatud tingimusi kolme järjestikuse kuu jooksul;

b) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida lõike 1 punktis a või b sätestatud tingimusi viimase 12 kuu jooksul rohkem kui kuue kuu vältel.

8. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on lõpetanud oma kauplemisportfelliga seotud tegevuse omavahendite nõuete käesoleva artikli kohase arvutamise, lubatakse tal seda jätkata üksnes siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevale asutusele, et kõik lõikes 1 sätestatud tingimused on olnud katkematult täidetud terve aasta jooksul.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta, osta ega müü kauplemisportfelli kuuluvat positsiooni ainult selleks, et täita lõikes 1 kehtestatud mis tahes tingimusi igakuise hindamise ajal.“

49) III osa I jaotise 2. peatükk jäetakse välja.

50) Artiklit 102 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. See, et positsioone hoitakse kauplemise eesmärgil, peab olema tõendatud strateegiate, põhimõtete ja protseduuride alusel, mille krediidiasutus või investeerimisühing on positsiooni või portfelli haldamiseks artiklite 103, 104 ja 104a kohaselt kehtestanud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad kooskõlas artikliga 103 kauplemisportfelli haldamiseks süsteemid ja kontrollimehhanismid ning järgivad neid.

4. Artikli 430b lõikes 3 sätestatud aruandlusnõuete täitmiseks määratakse kauplemisportfelli kuuluvad positsioonid artikli 104b kohaselt loodud kauplemisüksustele.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Kauplemisportfelli kuuluvate positsioonide suhtes kohaldatakse artiklis 105 täpsustatud usaldusväärse hindamise nõudeid.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad sisemist riskimaandust kooskõlas artikliga 106.“

51) Artikkel 103 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 103
Kauplemisportfelli haldamine

1. Krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisportfelli üldiseks haldamiseks. Kõnealused põhimõtted ja protseduurid käsitlevad vähemalt järgmist:

a) tegevused, mida krediidiasutus või investeerimisühing loeb kauplemiseks ja omavahendite nõuete arvutamise seisukohast kauplemisportfelli kuuluvaks;

b) millises ulatuses on võimalik positsiooni iga päev turuhinnas hinnata, lähtudes aktiivsest ja likviidsest kahesuunalisest turust;

c) mudelipõhiselt hinnatavate positsioonide puhul ulatus, milles krediidiasutus või investeerimisühing saab:

i) tuvastada kõik positsiooni olulised riskid;

ii) maandada kõik positsiooni olulised riskid instrumentide abil, mille jaoks eksisteerib aktiivne ja likviidne kahesuunaline turg;

iii) anda usaldusväärseid hinnanguid mudelis kasutatavate peamiste eelduste ja parameetrite kohta;

d) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing saab anda ja on kohustatud andma positsiooni väärtuse kohta hinnanguid, mida on võimalik väljastpoolt järjepidevalt valideerida;

e) millises ulatuses õiguslikud piirangud või muud tegevusega seotud nõuded takistaksid krediidiasutusel või investeerimisühingul positsiooni lühikese aja jooksul likvideerida või maandada;

f) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing saab aktiivselt juhtida ja on kohustatud aktiivselt juhtima positsiooniga seotud riske oma kauplemistegevuse raames;

g) millises ulatuses krediidiasutus või investeerimisühing võib kauplemisportfelli riske ja positsioone ümber liigitada kauplemisportfellivälisteks riskideks ja positsioonideks ja vastupidi ning selliste ümberliigitamiste nõuded, nagu on osutatud artiklis 104a.

2. Oma kauplemisportfelli positsioonide või positsioonide kogumite haldamisel täidab krediidiasutus või investeerimisühing kõiki järgmisi nõudeid:

a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kauplemisportfelli positsioonide või positsioonide kogumite kohta selgelt dokumenteeritud ja kõrgema juhtkonna kinnitatud kauplemisstrateegia, mis sisaldab oodatavat positsioonide hoidmisaega;

b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid kauplemisportfelli positsioonide või positsioonide kogumite aktiivseks haldamiseks; kõnealused põhimõtted ja protseduurid hõlmavad järgmist:

i) milliseid positsioone või positsioonide kogumeid võib iga konkreetne kauplemisüksus või asjakohasel juhul määratud diiler võtta;

ii) positsioonide piirmäärade kehtestamine ja nende asjakohasuse jälgimine;

iii) selle tagamine, et diileritel on õigus sõltumatult positsiooni võtta ja seda hallata kokkulepitud piirmäärades ja vastavalt kinnitatud strateegiale;

iv) selle tagamine, et positsioonide kohta antakse kõrgemale juhtkonnale aru krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimisprotsessi lahutamatu osana;

v) selle tagamine, et positsioone jälgitakse aktiivselt turuinfo allikate ja positsiooni või selles sisalduvate riskide turustatavusele või maandatavusele antud hinnangu põhjal, mis sisaldab hinnangut turusisenditele ning nende kvaliteedile ja kättesaadavusele hindamisprotsessis, turukäibe tasemele ja turul kaubeldavate positsioonide suurustele;

vi) aktiivsed pettusevastased protseduurid ja kontrollid;

c) krediidiasutusel või investeerimisühingul on selgelt kindlaks määratud põhimõtted ja protseduurid positsioonide jälgimiseks krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisstrateegia seisukohalt, sealhulgas käibe ja selliste positsioonide kontrollimiseks, mille algselt kavandatud hoidmisaeg on lõppenud.“

52) Artikli 104 lõige 2 jäetakse välja.

53) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 104a
Positsiooni ümberliigitamine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selgelt määratletud põhimõtted, mille alusel määrata kindlaks erandlikud asjaolud, mis õigustavad kauplemisportfelli positsiooni ümberliigitamist kauplemisportfelliväliseks positsiooniks, või vastupidi, kauplemisportfellivälise positsiooni ümberliigitamist kauplemisportfelli positsiooniks, et määrata kindlaks nende omavahendite nõuded pädevaid asutusi rahuldaval viisil. Krediidiasutus või investeerimisühing vaatab need põhimõtted uuesti läbi vähemalt kord aastas.

EBA teeb järelevalvet mitmesuguste järelevalvetavade üle ja annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 hiljemalt … [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] välja suunised selle kohta, mida mõistetakse käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel erandlike asjaolude all. Kuni EBA suuniste väljaandmiseni teavitavad pädevad asutused EBAt otsustest, millega nad on andnud krediidiasutusele või investeerimisühingule loa positsiooni ümberliigitamiseks, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, või millega nad ei ole sellist luba andnud, ning esitavad EBA-le selle kohta põhjenduse.

2. Pädevad asutused annavad loa liigitada omavahendite nõuete kindlaksmääramise eesmärgil kauplemisportfelli positsioon ümber kauplemisportfelliväliseks positsiooniks, või vastupidi, kauplemisportfelliväline positsioon kauplemisportfelli positsiooniks, üksnes siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing on esitanud pädevale asutusele kirjaliku tõendi, et positsiooni ümberliigitamise otsus tuleneb erandlikust asjaolust, mis on kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud põhimõtetega. Selleks esitab krediidiasutus või investeerimisühing piisavad tõendid selle kohta, et positsioon ei vasta enam artikli 104 kohaselt kauplemisportfelli positsiooniks või kauplemisportfelliväliseks positsiooniks liigitamise tingimusele.

   Esimeses lõigus osutatud otsuse peab heaks kiitma juhtorgan.

3. Kui pädev asutus on andnud lõike 2 kohaselt loa positsiooni ümberliigitamiseks, teeb loa saanud krediidiasutus või investeerimisühing järgmist:

   a) avalikustab viivitamata

      i) teabe selle kohta, et tema positsioon on ümber liigitatud, ning

      ii) kui kõnealuse ümberliigitamise tulemusel krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuded vähenevad, siis selle vähenemise suuruse, ning

b) kui kõnealuse ümberliigitamise tulemusel krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuded vähenevad, ei võta krediidiasutus või investeerimisühing seda mõju arvesse enne, kui saabub positsiooni lõpptähtaeg, välja arvatud juhul, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus lubab tal kõnealust mõju varasemal kuupäeval arvesse võtta.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab positsiooni ümberliigitamisest tuleneva omavahendite nõuete summa netomuutuse erinevusena vahetult pärast ümberliigitamist asjakohaste omavahendite nõuete ja vahetult enne ümberliigitamist asjakohaste omavahendite nõuete vahel, arvutades mõlemal juhul omavahendite nõuded artikli 92 kohaselt. Selles arvutuses ei võeta arvesse ühegi muu teguri kui ümberliigitamise mõju.

5. Käesoleva artikli kohane positsiooni ümberliigitamine on tagasivõtmatu.

Artikkel 104b
Nõuded kauplemisüksusele

1. Artikli 430b lõikes 3 sätestatud aruandlusnõuete täitmiseks loovad krediidiasutused ja investeerimisühingud kauplemisüksused ning määravad iga oma kauplemisportfelli positsiooni ühele neist kauplemisüksustest. Kauplemisportfelli positsioonid määratakse samale kauplemisüksusele ainult siis, kui need on vastavuses kauplemisüksuse suhtes kokkulepitud äristrateegiaga ning neid pidevalt juhitakse ja jälgitakse kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2.

2. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kauplemisüksused peavad igal ajal täitma kõiki järgmisi nõudeid:

a) igal kauplemisüksusel on selge ja kindel äristrateegia ning sellega sobiv riskijuhtimise struktuur;

b) igal kauplemisüksusel on selge organisatsiooniline struktuur; krediidiasutuse või investeerimisühingu asjaomaste kauplemisüksuste positsioone haldavad määratud diilerid; igal diileril on kauplemisüksuses kindlad ülesanded; iga diiler määratakse üksnes ühte kauplemisüksusesse;

c) igas kauplemisüksuses kehtestatakse selle äristrateegiale vastavad positsioonide piirmäärad;

d) aruanded kauplemisüksuse tegevuse, kasumlikkuse, riskijuhtimise ja regulatiivsete nõuete kohta koostatakse vähemalt kord nädalas ning need edastatakse regulaarselt juhtorganile;

e) igal kauplemisüksusel on selge aasta ärikava, mis sisaldab usaldusväärsetel töötulemuste mõõtmise kriteeriumidel põhinevat selgelt sõnastatud tasustamispoliitikat;

f) aruanded tähtajale lähenevate positsioonide, päevasiseste ja igapäevaste kauplemislimiitide rikkumiste ning krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt selliste rikkumiste käsitlemiseks võetud meetmete kohta, samuti turulikviidsuse hinnangud, koostatakse iga kauplemisüksuse kohta kord kuus ja tehakse kättesaadavaks pädevatele asutustele.

3. Erandina lõike 2 punktist b võib krediidiasutus või investeerimisühing määrata diileri tegutsema rohkem kui ühte kauplemisüksusesse, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing põhjendab oma pädevale asutusele rahuldaval viisil, et kõnealune määramine on tingitud äritegevuse või ressurssidega seotud kaalutlustest ning selle puhul järgitakse käesolevas artiklis sätestatud muid kvalitatiivseid nõudeid, mida diilerite ja kauplemisüksuste suhtes kohaldatakse.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele, mil viisil nad lõike 2 nõudeid täidavad. Pädevad asutused võivad nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing muudaks käesoleva artikli nõuete täitmiseks oma kauplemisüksuste struktuuri või korraldust.“

54) Artiklit 105 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kõikide õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelliväliste positsioonide suhtes kohaldatakse käesolevas artiklis kirjeldatud usaldusväärse hindamise standardeid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad eelkõige, et nende kauplemisportfelli positsioonide usaldusväärne hindamine saavutab asjakohase kindlustaseme, võttes arvesse õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelliväliste positsioonide dünaamilist olemust, usaldusväärsuse nõudeid ning õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioonidega ja kauplemisportfelliväliste positsioonidega seotud omavahendite nõuete toimimist ja eesmärke.“;

b) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad kauplemisportfelli positsioonid õiglase väärtuse alusel ümber vähemalt kord päevas. Asjaomaste positsioonide väärtuste muutused esitatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kasumiaruandes.

4. Võimaluse korral hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelli positsioone ja kauplemisportfelliväliseid positsioone alati turuhinnas, sealhulgas nende positsioonide suhtes asjaomase kapitalikäsitluse kohaldamisel.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui turuhinnas hindamine ei ole võimalik, hindavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma positsioone ja portfelle konservatiivselt mudelipõhiselt, sealhulgas kauplemisportfelli positsioonide ja õiglases väärtuses mõõdetud kauplemisportfelliväliste positsioonide omavahendite nõuete arvutamisel.“;

d) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punkti d kohaldamisel tuleb mudel välja töötada või heaks kiita kauplemisüksustest sõltumata ning seda tuleb sõltumatult testida, mis hõlmab matemaatiliste arvutuste, eelduste ja tarkvararakenduste valideerimist.“;

e) lõike 11 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) lisaaeg, mis kuluks positsiooni või positsioonist tulenevate riskide täielikuks maandamiseks, lisaks likviidsusperioodile, mis on positsiooni riskiteguritele määratud kooskõlas artikliga 325bd;“.

55) Artiklit 106 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 sätestatud nõuete kohaldamine ei piira kauplemisportfellivälise või kauplemisportfelli maandatud positsiooni suhtes kehtivate nõuete kohaldamist.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfellivälist krediidiriski positsiooni või vastaspoole riski positsiooni oma kauplemisportfelli krediidituletisinstrumendi abil, loetakse sellist krediidituletisinstrumendi positsiooni kauplemisportfellivälise krediidiriski positsiooni või vastaspoole riski positsiooni sisemiseks riskimaanduseks artikli 92 lõike 3 punktis a osutatud riskiga kaalutud vara arvutamise eesmärgil, kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab kolmandast isikust aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjalt asjakohase krediidituletisinstrumendi, mis vastab kauplemisportfelliväliste positsioonide kaudse krediidiriski kaitse suhtes kohaldatavatele nõuetele ja tasaarvestab täielikult sisemise riskimaanduse tururiski.

Nii esimese lõigu kohaselt arvesse võetud sisemine riskimaandus kui ka kolmanda isiku suhtes võetud krediidituletisinstrumendi positsioon lisatakse kauplemisportfelli tururiski omavahendite nõuete arvutamise eesmärgil.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfellivälist aktsiariski positsiooni oma kauplemisportfelli aktsiatel põhineva tuletisinstrumendi abil, loetakse sellist aktsiatel põhineva tuletisinstrumendi positsiooni kauplemisportfellivälise aktsiariski positsiooni sisemiseks riskimaanduseks artikli 92 lõike 3 punktis a osutatud riskiga kaalutud vara arvutamise eesmärgil, kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab kolmandast isikust aktsepteeritud krediidiriski kaitse andjalt asjakohase aktsiatel põhineva tuletisinstrumendi, mis vastab kauplemisportfelliväliste positsioonide kaudse krediidiriski kaitse suhtes kohaldatavatele nõuetele ja tasaarvestab täielikult sisemise riskimaanduse tururiski.

Nii esimese lõigu kohaselt arvesse võetud sisemine riskimaandus kui ka kolmanda isiku suhtes võetud aktsiatel põhineva tuletisinstrumendi positsioon lisatakse kauplemisportfelli tururiski omavahendite nõuete arvutamise eesmärgil.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing maandab kauplemisportfelliväliseid intressiriski positsioone kauplemisportfelli intressiriski positsiooni abil, loetakse seda intressiriski positsiooni sisemiseks riskimaanduseks kauplemisportfellivälistest positsioonidest tulenevate intressiriskide hindamisel direktiivi 2013/36/EL artiklite 84 ja 98 kohaselt, kui järgmised tingimused on täidetud:

   a) positsioon on määratud teisest kauplemisportfelli positsioonist eraldi portfelli, mille äristrateegia on eranditult pühendatud intressiriski positsiooni sisemise riskimaanduse tururiski juhtimisele ja leevendamisele; sel eesmärgil võib krediidiasutus või investeerimisühing määrata sellesse portfelli teisi intressiriski positsioone, mis on võetud kolmandate isikute suhtes või oma enda kauplemisportfelli suhtes, kui krediidiasutus või investeerimisühing täielikult tasakaalustab nende oma enda kauplemisportfelli suhtes võetud intressiriski positsioonide tururiski, võttes vastanduvad intressiriski positsioonid kolmandate isikute suhtes;

b) artikli 430b lõikes 3 sätestatud aruandlusnõuete täitmiseks on positsioon määratud kauplemisüksusele, mis on loodud kooskõlas artikliga 104b ja mille äristrateegia on eranditult pühendatud intressiriski positsiooni sisemise riskimaanduse tururiski juhtimisele ja leevendamisele; sel eesmärgil võib kauplemisüksus võtta teisi intressiriski positsioone kolmandate isikute või krediidiasutuse või investeerimisüksuse teiste kauplemisüksuste suhtes, kui need kauplemisüksused täielikult tasakaalustavad asjaomaste teiste intressiriski positsioonide tururiski, võttes vastanduvad intressiriski positsioonid kolmandate isikutega;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on direktiivi 2013/36/EL artiklites 84 ja 98 kehtestatud nõuete kohaldamisel dokumenteerinud täies ulatuses selle, kuidas positsioon maandab kauplemisportfellivälistest positsioonidest tulenevat intressiriski.

6. Tururiski omavahendite nõuded kõigi lõike 5 punktis a osutatud eraldi portfelli määratud positsioonide puhul arvutatakse individuaalselt ja need nõuded täiendavad teiste kauplemisportfelli positsioonide suhtes kehtivaid omavahendite nõudeid.

7. Artiklis 430b sätestatud aruandlusnõuete täitmiseks arvutatakse tururiski omavahendite nõuded kõikide positsioonide puhul, mis on määratud käesoleva artikli lõike 5 punktis a osutatud eraldi portfelli või kauplemisüksusele või mis käesoleva artikli lõike 5 punktis b osutatud kauplemisüksus on võtnud, kui see on asjakohane, individuaalselt eraldi portfellina ning need omavahendite nõuded täiendavad teiste kauplemisportfelli positsioonide kohta arvutatavaid omavahendite nõudeid.“

56) Artikli 107 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse nõudeid kolmandate riikide investeerimisühingute, kolmandate riikide krediidiasutuste ja kolmandate riikide börside vastu nõuetena krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastu ainult siis, kui kolmas riik kohaldab nimetatud üksuste suhtes usaldatavus- ja järelevalvenõudeid, mis on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.“

57) Artikli 117 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised punktid:

„o) Rahvusvaheline Arenguassotsiatsioon;

p) Aasia Taristuinvesteeringute Pank.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Komisjonile antakse õigus muuta käesolevat määrust ja võtta artikli 462 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et muuta kooskõlas rahvusvaheliste standarditega esimeses lõigus osutatud mitmepoolsete arengupankade loetelu.“

58) Artikli 118 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) Euroopa Liit ja Euroopa Aatomienergiaühendus;“.

59) Artiklisse 123 lisatakse järgmine lõik

„Nõuetele, mis tulenevad krediidiasutuse poolt pensionäridele või tähtajatu lepinguga töötajatele antud laenudest, mille tagatiseks on laenuvõtja pensioni või töötasu osa tingimusteta ülekandmine kõnealusele krediidiasutusele, määratakse riskikaal 35 %, tingimusel et kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) laenu tagasimaksmiseks annab laenuvõtja pensionifondile või tööandjale tingimusteta loa teha krediidiasutusele otsemakseid, arvates igakuised laenumaksed maha laenuvõtja igakuisest pensionist või töötasust;

b) laenuvõtja surma, töövõimetuse, töötuse või igakuise pensioni või töötasu vähenemise risk kaetakse nõuetekohaselt kindlustuslepinguga, mille laenuvõtja krediidiasutuse kasuks sõlmib;

c) laenuvõtja igakuised maksed kõikidelt laenudelt, mis vastavad punktides a ja b sätestatud tingimustele, ei ületa kokku 20 % laenuvõtja igakuisest netopensionist või -töötasust;

d) laenu maksimaalne esialgne tähtaeg on kümme aastat või lühem.“

60) Artikkel 124 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 124
Kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonid

1. Kui artiklis 125 või 126 sätestatud tingimused ei ole täidetud, määratakse kinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonile või selle mis tahes osale, välja arvatud riskipositsiooni mis tahes osale, mis on määratud muusse riskipositsiooni klassi, riskikaal 100 %. Riskipositsiooni osale, mis ületab kinnisvarale seatud hüpoteegi väärtust, määratakse riskikaal, mida kohaldatakse asjaomase vastaspoole tagamata riskipositsioonide suhtes.

Riskipositsiooni kinnisvaraga täielikult tagatuna käsitletav osa ei tohi olla suurem kui pandiõigusega kaetud osa kõnealuse kinnisvara turuväärtusest, või liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega ette nähtud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, kõnealuse kinnisvara hüpoteekimisväärtus.

1a. Liikmesriigid määravad asutuse, kes vastutab lõike 2 kohaldamise eest. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

Kui liikmesriigi poolt käesoleva artikli kohaldamiseks määratud asutus on pädev asutus, tagab ta, et asjaomaseid riiklikke organeid ja asutusi, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve alane pädevus, teavitatakse nõuetekohaselt pädeva asutuse kavatsusest kasutada käesolevat artiklit ning et nad kaasatakse asjakohaselt asjaomase liikmesriigi finantsstabiilsusega seotud probleemide hindamisse lõike 2 kohaselt.

Kui liikmesriigi poolt käesoleva artikli kohaldamiseks määratud asutus on pädevast asutusest erinev, võtab liikmesriik vastu vajalikud sätted, et tagada käesoleva artikli nõuetekohaseks kohaldamiseks pädeva asutuse ja määratud asutuse vahel asjakohane koordineerimine ja teabevahetus. Eelkõige peavad asutused tegema tihedat koostööd ja jagama kogu teavet, mis võib osutuda vajalikuks määratud asutusele käesolevast artiklist tulenevate kohustuste asjakohaseks täitmiseks. Kõnealuse koostöö eesmärk on vältida pädeva asutuse ja määratud asutuse vahel mis tahes vormis dubleerivat või vastuolulist tegevust ning tagada, et võetaks nõuetekohaselt arvesse koostoimet muude meetmetega, eelkõige käesoleva määruse artikli 458 ja direktiivi 2013/36/EL artikli 133 kohaselt võetud meetmetega.

2. Vastavalt käesoleva artikli lõikele 1a määratud asutus hindab artikli 430a kohaselt kogutud andmete ja muude asjakohaste näitajate alusel korrapäraselt ja vähemalt kord aastas, kas asjaomase asutuse liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud ja ühe või mitme kinnisvarasegmendiga seotud riskipositsioonide artikli 125 kohane riskikaal 35 % ning asjaomase asutuse liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide artikli 126 kohane riskikaal 50 % põhineb asjakohaselt:

a) kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide puhul varasema kahjumi esinemise andmetel;

b) kinnisvaraturu prognoositavatel suundumustel.

Kui vastavalt käesoleva artikli lõikele 1a määratud asutus leiab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hindamise põhjal, et artikli 125 lõikes 2 või artikli 126 lõikes 2 sätestatud riskikaalud ei kajasta piisavalt asjaomase asutuse liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale elamu- või ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga täielikult tagatud riskipositsioonidega seotud ühe või mitme kinnisvarasegmendiga seonduvaid tegelikke riske, ning kui ta leiab, et riskikaalude ebapiisavus võib negatiivselt mõjutada praegust või tulevast finantsstabiilsust tema liikmesriigis, võib ta nende riskipositsioonide suhtes kohaldatavaid riskikaale suurendada käesoleva lõike neljandas lõigus kindlaksmääratud vahemike piires või kehtestada artikli 125 lõikes 2 või artikli 126 lõikes 2 sätestatud kriteeriumidest rangemad kriteeriumid.

Käesoleva artikli lõike 1a kohaselt määratud asutus teavitab EBAt ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõikidest kohaldatavates riskikaaludes ja kriteeriumides käesoleva lõike kohaselt tehtud mis tahes kohandustest. EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esitavad ühe kuu jooksul alates kõnealuse teate saamisest asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse. EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avaldavad riskikaalud ja kriteeriumid, mida asjaomane asutus rakendab artiklites 125 ja 126 ning artikli 199 lõike 1 punktis a osutatud riskipositsioonide suhtes.

Käesoleva lõike teise lõigu kohaldamisel võib lõike 1a kohaselt määratud asutus kehtestada riskikaalud järgmistes vahemikes:

a) 35 % – 150 % elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide puhul;

b) 50 % – 150 % ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioonide puhul.

3. Kui lõike 1a kohaselt määratud asutus kehtestab vastavalt lõike 2 teisele lõigule suuremad riskikaalud või rangemad kriteeriumid, on krediidiasutustel ja investeerimisühingutel nende kohaldamiseks kuuekuuline üleminekuaeg.

4. EBA töötab tihedas koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse ranged kriteeriumid lõikes 1 osutatud hüpoteekimisväärtuse hindamiseks ning tegurite liigid, mida tuleb kaaluda lõike 2 esimeses lõigus osutatud riskikaalude asjakohasuse hindamisel.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2019.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

5. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu võib anda määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 16 kohaste soovituste teel ja tihedas koostöös EBAga suuniseid käesoleva artikli lõike 1a kohaselt määratud asutustele järgmise kohta:

   a) millised tegurid võivad vastavalt lõike 2 teises lõigus osutatule „negatiivselt mõjutada praegust või tulevast finantsstabiilsust“ ja

   b) soovituslikud võrdlusalused, mida lõike 1a kohaselt määratud asutus peab suuremate riskikaalude kehtestamisel arvesse võtma.

6. Ühe liikmesriigi krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad riskikaalusid ja kriteeriume, mille on lõike 2 kohaselt kindlaks määranud teise liikmesriigi asutused, kõigi oma vastavate riskipositsioonide suhtes, mis on tagatud asjaomase liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale elamukinnisvarale või ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga.“

61) Artikli 128 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad eriti suure riskiga seotud riskipositsioonidele 150 % riskikaalu.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõiki järgmisi riskipositsioone kui eriti suure riskiga seotud riskipositsioone:

a) investeeringud riskikapitaliettevõtjatesse, välja arvatud juhul, kui selliseid investeeringuid käsitletakse artikli 132 alusel;

b) investeeringud börsivälisesse kapitali, välja arvatud juhul, kui selliseid investeeringuid käsitletakse artikli 132 alusel;

c) spekulatiivse kinnisvara soetamise rahastamine.“

62) Artikkel 132 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 132
Investeerimisfondi aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad investeerimisfondi aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, mis on arvutatud lõike 2 esimeses lõigus osutatud meetodite kohaselt, asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu omandis olevate aktsiate või osakute protsendiga.

2. Kui käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldada aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit kooskõlas artikli 132a lõikega 1 või volituste kohast meetodit kooskõlas artikli 132a lõikega 2.

Artikli 132b lõike 2 kohaldamisel määrab krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei kohalda aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit ega volituste kohast meetodit, oma investeerimisfondi aktsiatest või osakutest tulenevatele riskipositsioonidele 1 250 % riskikaalu (varumeetod).

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada investeerimisfondi aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara käesolevas lõikes osutatud meetodeid kombineerides, tingimusel et nende meetodite kasutamise tingimused on täidetud.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad määrata investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara kindlaks kooskõlas artiklis 132a sätestatud meetoditega, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) investeerimisfond on üks järgmistest:

i) vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse investeerimisfondi (eurofond), mida reguleeritakse direktiiviga 2009/65/EÜ;

ii) alternatiivne investeerimisfond (AIF), mida juhib ELi AIFi valitseja, kes on registreeritud direktiivi 2011/61/EL artikli 3 lõike 3 alusel;

iii) AIF, mida juhib ELi AIFi valitseja, kes on saanud tegevusloa direktiivi 2011/61/EL artikli 6 alusel;

iv) AIF, mida juhib kolmanda riigi AIFi valitseja, kes on saanud tegevusloa direktiivi 2011/61/EL artikli 37 alusel;

v) kolmanda riigi AIF, mida juhib kolmanda riigi AIFi valitseja ja mida turustatakse kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikliga 42;

vi) kolmanda riigi AIF, mida liidus ei turustata ja mida juhib kolmanda riigi AIFi valitseja, kes on asutatud kolmandas riigis ja kes on hõlmatud direktiivi 2011/61/EL artikli 67 lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

b) investeerimisfondi prospekt või samaväärne dokument sisaldab järgmist:

i) nende varade kategooriad, millesse investeerimisfondil on õigus investeerida;

ii) investeerimise piirmäärade kohaldamise korral suhtelised piirmäärad ja nende arvutamise metoodika;

c) investeerimisfondi või investeerimisfondi valitseja aruandlus krediidiasutusele või investeerimisühingule on kooskõlas järgmiste nõuetega:

i) investeerimisfondi riskipositsioonide kohta esitatakse aruanded vähemalt sama sagedusega kui krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonide kohta;

ii) finantsteabe detailsus on piisav, et krediidiasutus või investeerimisühing saaks arvutada investeerimisfondi riskiga kaalutud vara kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu valitud meetodiga;

iii) kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab alluspositsioonide arvessevõtmise meetodit, kontrollib alluspositsiooni teavet sõltumatu kolmas isik.

Erandina käesoleva artikli esimese lõigu punktist a võivad mitmepoolsed ja kahepoolsed arengupangad ja muud krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kaasinvesteerivad investeerimisfondi koos mitmepoolsete ja kahepoolsete arengupankadega, määrata asjaomase investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara kindlaks kooskõlas artiklis 132a sätestatud meetoditega, tingimusel et käesoleva artikli esimese lõigu punktides b ja c sätestatud tingimused on täidetud ning et investeerimisfondi investeerimisvolitused seoses varaliikidega, millesse investeerimisfond võib investeerida, piirduvad arenguriikides kestlikku arengut edendavate varadega.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad oma pädevat asutust investeerimisfondidest, kelle suhtes nad kohaldavad teises lõigus osutatud käsitlust.

Erandina esimese lõigu punkti c alapunktist i, kui krediidiasutus või investeerimisühing määrab investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara kindlaks kooskõlas volituste kohase meetodiga, võib investeerimisfond või investeerimisfondi valitseja aruandlus krediidiasutusele või investeerimisühingule piirduda investeerimisfondi investeerimisvolitustega ja nende mis tahes muudatustega ning see võib toimuda üksnes siis, kui krediidiasutus või investeerimisühing võtab esimest korda riskipositsiooni investeerimisfondis ning kui investeerimisfondi investeerimisvolitustes tehakse muudatusi.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole piisavalt andmeid või teavet investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks kooskõlas artiklis 132a sätestatud meetoditega, võivad tugineda kolmanda isiku arvutustele, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) kolmas isik on üks järgmistest:

      i) investeerimisfondi depositoorium või depositooriumina tegutsev finantseerimisasutus, tingimusel et investeerimisfond investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis või depositooriumina tegutsevas finantseerimisasutuses;

      ii) muude kui käesoleva lõike alapunktiga i hõlmatud investeerimisfondide puhul investeerimisfondi valitseja, tingimusel et fondivalitseja vastab lõike 3 punktis a sätestatud tingimusele;

b) kolmas isik teeb arvutused vastavalt artikli 132a lõikes 1, 2 või 3 sätestatud meetodite kohaselt;

c) välisaudiitor on kinnitanud kolmanda isiku arvutuste õigsust.

Kolmanda isiku arvutusi kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad nimetatud arvutuste tulemusel saadud investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara teguriga 1,2.

Erandina teisest lõigust, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on piiramata juurdepääs kolmanda isiku tehtud üksikasjalikele arvutustele, tegurit 1,2 ei kohaldata. Krediidiasutus või investeerimisühing esitab kõnealused arvutused taotluse korral oma pädevale asutusele.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artiklis 132a osutatud meetodeid investeerimisfondi (esimese taseme investeerimisfond) riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks ja esimese taseme investeerimisfondi mis tahes alluspositsioonid on teise investeerimisfondi (teise taseme investeerimisfond) aktsiatest või osakutest tulenev riskipositsioon, võib teise investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutada käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud kõigi kolme meetodi alusel. Krediidiasutus või investeerimisühing võib investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara arvutamiseks kolmandal ja igal järgneval tasemel kasutada alluspositsioonide arvessevõtmise meetodit ainult siis, kui ta kasutas sama meetodit eelmise taseme arvutuste jaoks. Kõigil muudel juhtudel kasutatakse varumeetodit.

6. Investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara puhul, mis on arvutatud artikli 132a lõigetes 1 ja 2 sätestatud aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi ja volituste kohase meetodi kohaselt, on ülempiiriks asjaomase investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, mis on arvutatud varumeetodi kohaselt.

7. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldavad artikli 132a lõike 1 kohaselt aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit, arvutada investeerimisfondi aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades nende riskipositsioonide artikli 111 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtused artiklis 132c sätestatud valemi alusel arvutatud riskikaaluga (RW_i^*), kui järgmised tingimused on täidetud:

   a) krediidiasutused ja investeerimisühingud mõõdavad investeerimisfondi aktsiates või osakutes olevate osaluste väärtust soetusmaksumusena, kuid mõõdavad investeerimisfondi alusvara väärtust õiglases väärtuses, kui nad kohaldavad aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit;

   b) nende aktsiate või osakute turuväärtuse muutus, mille väärtust krediidiasutused ja investeerimisühingud mõõdavad soetusmaksumusena, ei muuda nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite summat ega kõnealuste osalustega seotud riskipositsiooni väärtust.“

63) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 132a

Investeerimisfondi riskiga kaalutud vara arvutamise meetodid

1. Kui artikli 132 lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on piisav teave investeerimisfondi üksikute aluspositsioonide kohta, neid aluspositsioone arvesse, et arvutada investeerimisfondi riskiga kaalutud vara, kaaludes riskiga investeerimisfondi kõiki aluspositsioone, nagu kuuluksid need otseselt asjaomastele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

2. Kui artikli 132 lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi kasutamiseks piisavat teavet investeerimisfondi üksikute aluspositsioonide kohta, arvutada nende positsioonide riskiga kaalutud vara kooskõlas investeerimisfondi volitustes ja asjaomases õiguses kehtestatud piirmääradega.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad esimeses lõigus osutatud arvutused, võttes aluseks eelduse, et investeerimisfondi võtab kõigepealt oma volituste või asjaomase õigusakti alusel maksimaalsed lubatud riskipositsioonid, millega kaasneb kõrgeim omavahendite nõue, ja seejärel jätkab riskipositsioonide võtmist kahanevas järjekorras kuni riskipositsioonide ülemmäära saavutamiseni, ning et investeerimisfondi kohaldab vastavalt kas oma volituste või asjaomase õigusakti alusel maksimaalselt lubatud finantsvõimendust.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad esimeses lõigus osutatud arvutused käesoleva jaotise käesolevas peatükis, 5. peatükis ning 6. peatüki 3., 4. või 5. jaos sätestatud meetodite kohaselt.

3. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist d võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad investeerimisfondi riskipositsioonide riskiga kaalutud vara käesoleva artikli lõike 1 või 2 kohaselt, arvutada investeerimisfondi tuletisinstrumentide riskipositsioonide krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude summas, mis võrdub 50 %ga käesoleva jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jao kohaselt arvutatud kõnealuste tuletisinstrumentide riskipositsioonide omavahendite nõudest.

   Erandina esimesest lõigust võib krediidiasutus või investeerimisühing jätta krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude arvutamisest välja tuletisinstrumentide riskipositsioonid, mille suhtes seda nõuet ei kohaldataks, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks need ise vahetult võtnud.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 2 osutatud riskiga kaalutud vara, kui üks või mitu arvutamiseks vajalikku tegurit ei ole kättesaadavad.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [üheksa kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 132b

Erandid meetoditest, millega arvutatakse investeerimisfondi riskiga kaalutud vara

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvata artiklis 132 osutatud arvutustest välja esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblike kohustuste instrumendid, mida investeerimisfond hoiab ning mille krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad maha arvama kooskõlas artikli 36 lõikega 1 ning artiklitega 56, 66 ja 72e.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad artiklis 132 osutatud arvutustest välja jätta investeerimisfondi aktsiatest ja osakutest tulenevad riskipositsioonid, millele on osutatud artikli 150 lõike 1 punktides g ja h, ning selle asemel kohaldada nende riskipositsioonide suhtes artiklis 133 sätestatud käsitlust.

Artikkel 132c

Investeerimisfondides võetavate bilansiväliste riskipositsioonide käsitlemine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara oma bilansiväliste kirjete puhul, mida võib konverteerida investeerimisfondi aktsiatest või osakutest tulenevateks riskipositsioonideks, korrutades kõnealuste riskipositsioonide artikli 111 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtused järgmise riskikaaluga:

   a) kõikide riskipositsioonide jaoks, mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad ühte artiklis 132a sätestatud meetodit:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

kus:

RW_i^* = riskikaal;

i = investeerimisfondi indeks;

$RWAE_i$= artikli 132a kohaselt arvutatud summa investeerimisfondi i jaoks;

E_i^*= investeerimisfondi i riskipositsioonide riskipositsiooni väärtus;

A_i= investeerimisfondi i vara bilansiline väärtus, ning

EQ_i = investeerimisfondi i omakapitali bilansiline väärtus;

b) kõikide muude riskipositsioonide jaoks, $RW_i^* = 1\,250\,\%$.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tingimustele vastava miinimumväärtuses kohustuse riskipositsiooni väärtuse garanteeritud summa diskonteeritud nüüdisväärtusena, kasutades makseviivitusriskivaba diskonto tegurit. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad vähendada miinimumväärtuses kohustuse riskipositsiooni väärtust mis tahes kahju võrra, mida võetakse miinimumväärtuses kohustuse puhul arvesse kohaldatava raamatupidamistava raames.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kõikidele käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tingimustele vastavatest miinimumväärtuses kohustustest tulenevate bilansiväliste riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades kõnealuste riskipositsioonide väärtuse krediidi ümberhindamisteguriga 20 % ning artikli 132 või 152 alusel saadud riskikaaluga.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad miinimumväärtuses kohustustest tulenevate bilansiväliste riskipositsioonide riskiga kaalutud vara kindlaks kooskõlas lõikega 2, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansiväline riskipositsioon on miinimumväärtuses kohustus investeerimiseks ühe või mitme investeerimisfondi aktsiatesse või osakutesse, mille alusel on krediidiasutus või investeerimisühing kohustatud tegema väljamakse kõnealuse miinimumväärtuses kohustuse alusel üksnes siis, kui investeerimisfondi või ettevõtjate aluspositsioonide turuväärtus jääb lepingus täpsustatud ühel või mitmel ajahetkel allapoole eelnevalt kindlaksmääratud künnist;

b) investeerimisfond on üks järgmistest:

i) direktiivis 2009/65/EÜ määratletud eurofond või

ii) direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud AIF, kes investeerib üksnes direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõikes 1 osutatud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse või muudesse likviidsetesse finantsvaradesse, kui AIFi volitused ei võimalda suuremat finantsvõimendust kui on lubatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 51 lõike 3 alusel;

c) miinimumväärtuses kohustuse aluseks olevate investeerimisfondi aluspositsioonide praegune turuväärtus, arvestamata bilansiväliste miinimumväärtuses kohustuste mõju, katab miinimumväärtuses kohustuses täpsustatud künnise nüüdisväärtuse või ületab seda;

d) kui investeerimisfondi või investeerimisfondide aluspositsioonide turuväärtuse see osa, mis ületab miinimumväärtuses kohustuse nüüdisväärtust, väheneb, võib krediidiasutus või investeerimisühing või mõni muu ettevõtja – sellises ulatuses, kuivõrd ta on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega, mida kohaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu enda suhtes kooskõlas käesoleva määrusega ja direktiiviga 2013/36/EL või direktiiviga 2002/87/EÜ – mõjutada investeerimisfondi või investeerimisfondide aluspositsioonide koosseisu või muul viisil piirata kõnealuse ülejäägi edasise vähenemise potentsiaali;

e) miinimumväärtuses kohustuse lõplik otsene või kaudne kasusaaja on tavaliselt direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 11 määratletud jaeklient.“

64) Artikli 144 lõike 1 punkt g asendatakse järgmisega:

„g) krediidiasutus või investeerimisühing on sisereitingute meetodi kohaselt arvutanud omavahendite nõuded, mis tulenevad riskiparameetrite sisehinnangutest, ja suudab esitada aruanded artikli 430 kohaselt;“.

65) Artikkel 152 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 152

Investeerimisfondi aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide käsitlemine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad investeerimisfondi aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara, korrutades investeerimisfondi riskiga kaalutud vara, mis on arvutatud lõigetes 2 ja 5 sätestatud meetodite kohaselt, asjaomaste krediidiasutuste ja investeerimisühingute omandis olevate aktsiate või osakute protsendiga.

2. Kui artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on piisav teave investeerimisfondi üksikute aluspositsioonide kohta, neid aluspositsioone arvesse, et arvutada investeerimisfondi riskiga kaalutud vara, kaaludes riskiga investeerimisfondi kõiki aluspositsioone, nagu kuuluksid need otseselt asjaomastele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

3. Erandina artikli 92 lõike 3 punktist d võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad investeerimisfondi riskiga kaalutud vara käesoleva artikli lõike 1 või 2 kohaselt, arvutada asjaomase investeerimisfondi tuletisinstrumentide riskipositsioonide krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude summas, mis võrdub 50 %ga käesoleva jaotise 6. peatüki 3., 4. või 5. jao kohaselt arvutatud tuletisinstrumentide riskipositsioonide omavahendite nõudest.

Erandina esimesest lõigust võib krediidiasutus või investeerimisühing jätta krediidiväärtuse korrigeerimise riski katmise omavahendite nõude arvutamisest välja tuletisinstrumentide riskipositsioonid, mille suhtes seda nõuet ei kohaldataks, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks need ise vahetult võtnud.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldavad kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3 aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit ning vastavad artikli 150 kohastele alalise osalise kasutamise tingimustele, või ei vasta käesolevas peatükis sätestatud meetodite või ühes või enamas 5. peatükis sätestatud meetodite kasutamise tingimustele kõikide või teatava osa investeerimisfondi aluspositsioonide puhul, arvutavad riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju järgmiste põhimõtete kohaselt:

   a) artikli 147 lõike 2 punktis e osutatud riskipositsiooni klassi „omakapitali investeeringud“ määratud riskipositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 155 lõikes 2 sätestatud lihtsustatud riskikaalu meetodit;

   b) artikli 147 lõike 2 punktis f osutatud riskipositsiooni klassi „väärtpaberistamise positsioonide kirjed“ määratud riskipositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 254 sätestatud käsitlust, nagu kuuluksid need riskipositsioonid otseselt nimetatud krediidiasutustele ja investeerimisühingutele;

   c) kõikide muude aluspositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud käesoleva jaotise 2. peatükis sätestatud standardmeetodit.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda esimese lõigu punkti a kohaldamisel üksteisest eristada börsivälistesse ettevõtetesse tehtud omakapitali investeeringuid, börsil kaubeldavaid omakapitali investeeringuid ja muid omakapitali investeeringuid, käsitab ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena.

5. Kui artikli 132 lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel puudub piisav teave investeerimisfondi üksikute aluspositsioonide kohta, arvutada asjaomaste aluspositsioonide riskiga kaalutud vara artikli 132a lõikes 2 sätestatud volituste kohase meetodiga. Käesoleva artikli lõike 4 punktides a, b ja c loetletud riskipositsioonide puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud siiski seal sätestatud meetodeid.

6. Ilma et see piiraks artikli 132b lõike 2 kohaldamist, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei kohalda kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3 aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit ega kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5 volituste kohast meetodit, artikli 132 lõikes 2 osutatud varumeetodit.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada investeerimisfondi aktsiatest või osakutest nende jaoks tulenevate riskipositsioonide riskiga kaalutud vara käesolevas artiklis osutatud meetodeid kombineerides, tingimusel et nende meetodite kasutamise tingimused on täidetud.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel ei ole piisavalt andmeid või teavet investeerimisfondi riskiga kaalutud vara arvutamiseks lõigetes 2, 3, 4 ja 5 sätestatud meetodite kohaselt, võivad tugineda kolmanda isiku arvutustele, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) kolmas isik on üks järgmistest:

i) investeerimisfondi depositoorium või depositooriumina tegutsev finantseerimisasutus, tingimusel et investeerimisfondi investeerib üksnes väärtpaberitesse ning hoiustab kõik väärtpaberid kõnealuses depositooriumis või depositooriumina tegutsevas finantseerimisasutuses;

ii) muude kui käesoleva punkti alapunktiga i hõlmatud investeerimisfondide puhul selle fondivalitseja, tingimusel et investeerimisfondi valitseja vastab artikli 132 lõike 3 punktis a sätestatud kriteeriumidele;

b) muude kui käesoleva artikli lõike 4 punktides a, b ja c loetletud riskipositsioonide puhul teeb kolmas isik arvutused artikli 132a lõikes 1 sätestatud aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi kohaselt;

c) lõike 4 punktides a, b ja c loetletud riskipositsioonide puhul teeb kolmas isik arvutused nimetatud punktides sätestatud meetodite kohaselt;

d) välisaudiitor on kinnitanud kolmanda isiku arvutuste õigsust.

Kolmanda isiku arvutusi kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrutavad nimetatud arvutuste tulemusel saadud investeerimisfondi riskiga kaalutud vara teguriga 1,2.

Erandina teisest lõigust, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on piiramata juurdepääs kolmanda isiku tehtud üksikasjalikele arvutustele, tegurit 1,2 ei kohaldata. Krediidiasutus või investeerimisühing esitab kõnealused arvutused taotluse korral oma pädevale asutusele.

9. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse artikli 132 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 132b. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse artiklit 132c, kasutades käesoleva jaotise 3. peatüki kohaselt arvutatud riskikaalusid.“

66) Artiklisse 158 lisatakse järgmine lõige:

„9a. Kõiki artikli 132c lõikes 3 sätestatud tingimusi täitva miinimumväärtuses kohustuse oodatav kahju on null.“

67) Artikkel 164 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 164

Makseviivitusest tingitud kahjumäär (LGD)

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud koostavad makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangud kooskõlas käesoleva peatüki 6. jaos sätestatud nõuetega, olles selleks eelnevalt saanud pädevatelt asutustelt artikli 143 kohase loa. Ostetud nõuete lahjendusriski puhul kasutatav makseviivitusest tingitud kahjumäär on 75 %. Kui krediidiasutus või investeerimisühing suudab jaotada oma ostetud nõuetest tulenevale lahjendusriskile antud oodatava kahju määra hinnangud makseviivituse tõenäosusteks ja makseviivitusest tingitud kahjumääradeks usaldusväärsel viisil, võib see krediidiasutus või investeerimisühing kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangut.

2. Kaudset krediidiriski kaitset võib aktsepteerituna arvesse võtta, korrigeerides makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid vastavalt artikli 183 lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele ning tingimusel, et pädevad asutused on andnud loa kõnealuse krediidiriski kaitse arvessevõtmiseks kas üksiku nõude või nõuete kogumi puhul. Krediidiasutus või investeerimisühing ei või määrata tagatud nõuetele selliseid korrigeeritud makseviivituse tõenäosusi ega makseviivitusest tingitud kahjumäärasid, mille korral korrigeeritud riskikaal oleks madalam garantii andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni riskikaalust.

3. Artikli 154 lõike 2 kohaldamisel on artikli 153 lõikes 3 osutatud krediidiriski kaitse andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumäär kas garantii andja riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär või võlgniku riskimaanduseta instrumendiga seotud makseviivitusest tingitud kahjumäär, olenevalt sellest, kas juhul, kui nii garantii andja kui ka võlgniku puhul tekib maandatud tehingu kehtivusaja jooksul makseviivitus, sõltub sissenõutav summa olemasolevate tõendite ja garantii struktuuri kohaselt garantii andja või võlgniku finantsseisundist.

4. Kõigi elamukinnisvaraga tagatud jaenõuete puhul, millel puudub keskvalitsuse garantii, peab riskipositsioonidega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär olema vähemalt 10 %.

   Kõigi ärikinnisvaraga tagatud jaenõuete puhul, millel puudub keskvalitsuse garantii, peab riskipositsioonidega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär olema vähemalt 15 %.

5. Liikmesriigid määravad asutuse, kes vastutab lõike 6 kohaldamise eest. Kõnealuseks asutuseks on pädev asutus või määratud asutus.

Kui liikmesriigi poolt käesoleva artikli kohaldamiseks määratud asutus on pädev asutus, tagab ta, et asjaomaseid riiklikke organeid ja asutusi, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve alane pädevus, teavitatakse nõuetekohaselt pädeva asutuse kavatsusest kasutada käesolevat artiklit ning et nad kaasatakse asjakohaselt asjaomase liikmesriigi finantsstabiilsusega seotud probleemide hindamisse lõike 6 kohaselt.

Kui liikmesriigi poolt käesoleva artikli kohaldamiseks määratud asutus on pädevast asutusest erinev, võtab liikmesriik vastu vajalikud sätted, et tagada käesoleva artikli nõuetekohaseks kohaldamiseks pädeva asutuse ja määratud asutuse vahel asjakohane koordineerimine ja teabevahetus. Eelkõige peavad asutused tegema tihedat koostööd ja jagama kogu teavet, mis võib osutuda vajalikuks määratud asutusele käesolevast artiklist tulenevate kohustuste asjakohaseks täitmiseks. Kõnealuse koostöö eesmärk on vältida pädeva asutuse ja määratud asutuse vahel mis tahes vormis dubleerivat või vastuolulist tegevust ning tagada, et võetaks nõuetekohaselt arvesse koostoimet muude meetmetega, eelkõige käesoleva määruse artikli 458 ja direktiivi 2013/36/EL artikli 133 kohaste meetmetega.

6. Tuginedes artikli 430a kohaselt kogutud andmetele ja kõigile muudele asjakohastele näitajatele ning võttes arvesse kinnisvaraturu arenguprognoose, hindab käesoleva artikli lõike 5 kohaselt määratud asutus regulaarselt ja vähemalt üks kord aastas, kas käesoleva artikli lõikes 4 osutatud makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtused on asjakohased riskipositsioonide puhul, mis on tagatud kõnealuse asutuse liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale elamukinnisvarale või ärikinnisvarale seatud hüpoteegiga.

Kui lõike 5 kohaselt määratud asutus leiab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hindamise põhjal, et lõikes 4 osutatud makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtused ei ole piisavad, ning kui ta leiab, et nende ebapiisavus võib negatiivselt mõjutada praegust või tulevast finantsstabiilsust tema liikmesriigis, võib ta kehtestada nende kõnealuse asutuse liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes osas asuvate riskipositsioonide puhul suuremad makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtused. Neid suuremaid miinimumväärtusi võib kohaldada ka selliste riskipositsioonidega seotud ühe või mitme kinnisvarasegmendi tasandil.

Lõike 5 kohaselt määratud asutus teavitab enne käesolevas lõikes osutatud otsuse tegemist EBAd ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esitavad ühe kuu jooksul alates kõnealuse teate saamisest asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse. EBA ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avaldavad need makseviivitusest tingitud kahjumäära väärtused.

7. Kui lõike 5 kohaselt määratud asutus kehtestab vastavalt lõikele 6 suuremad makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtused, on krediidiasutustel ja investeerimisühingutel nende kohaldamiseks kuuekuuline üleminekuaeg.

8. EBA töötab tihedas koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tingimused, mida lõike 5 kohaselt määratud asutus võtab arvesse, kui ta hindab makseviivitusest tingitud kahjumäära väärtuste asjakohasust osana lõikes 6 osutatud hindamisest.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. detsembriks 2019.

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

9. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu võib anda määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 16 kohaste soovituste teel ja tihedas koostöös EBAga suuniseid käesoleva artikli lõike 5 kohaselt määratud asutustele järgmise kohta:

   a) millised tegurid võivad vastavalt lõikes 6 osutatule „negatiivselt mõjutada praegust või tulevast finantsstabiilsust“ ning

b) soovituslikud võrdlusalused, mida lõike 5 kohaselt määratud asutus peab suuremate makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumnõuete kehtestamisel arvesse võtma.

10. Liikmesriigi krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad suuremaid makseviivitusest tingitud kahjumäära miinimumväärtusi, mille on lõike 6 kohaselt kindlaks määranud mõne teise liikmesriigi asutused, kõigi oma vastavate riskipositsioonide suhtes, mis on tagatud asjaomase liikmesriigi territooriumi ühes või mitmes kohas asuvale äri- või elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga.“

68) Artikli 201 lõike 1 punkt h asendatakse järgmisega:

„h) nõuetele vastavad kesksed vastaspooled.“

69) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 204a
Aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide aktsepteeritavad liigid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada aktsepteeritud krediidiriski kaitsena aktsiatel põhinevaid tuletisinstrumente, mis on kogutulu vahetustehingud või oma majanduslikust mõjust lähtuvalt nendega sarnased, üksnes sisemise riskimaanduse eesmärgil.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing ostab krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehinguga ja kajastab vahetustehingust saadud netomaksed netotuluna, kuid ei kajasta tasaarvestusest tulenevat kaitstava vara väärtuse vähenemist kas õiglase väärtuse vähendamise või reservide suurendamisega, ei kvalifitseeru see krediidiriski kaitse aktsepteeritava krediidiriski kaitsena.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teostab sisemist riskimaandust aktsiatel põhineva tuletisinstrumendi abil, tuleb selleks, et sisemine riskimaandus kvalifitseeruks käesoleva peatüki kohaldamisel aktsepteeritud krediidiriski kaitsena, kanda kauplemisportfelli üle kanduv krediidirisk üle kolmandale isikule või kolmandatele isikutele.

Kui sisemine riskimaandus on teostatud vastavalt esimesele lõigule ning käesolevas peatükis sätestatud nõuded on täidetud, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kaudse krediidiriski kaitse omandamisel riskiga kaalutud vara ja oodatava kahju arvutamiseks 4.–6. jaos sätestatud reegleid.“

70) Artiklit 223 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtud tehingute puhul arvutavad 6. peatüki 6. jaos sätestatud meetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud EVA järgmiselt:

$$E_{VA} = E.“;$$

b) lõikesse 5 lisatakse järgmine lõik:

„Börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtud tehingute puhul võtavad 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetodeid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse tagatise riski maandavat mõju vastavalt vajadusele kooskõlas 6. peatüki 3., 4. ja 5. jao sätetega.“

71) Artiklit 272 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6) „maandatud positsioonide kogum“ – samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluv tehingute rühm, mille puhul on lubatud täielik või osaline tasaarvestus võimaliku tulevase riskipositsiooni kindlaksmääramiseks käesoleva peatüki 3. või 4. jaos sätestatud meetodite kohaselt;“

b) lisatakse järgmine punkt:

„7a) „ühepoolne võimendustagatise leping“ – võimendustagatise leping, mille kohaselt krediidiasutus või investeerimisühing peab andma vastaspoolele muutuvtagatise, kuid tal ei ole õigust saada sellelt vastaspoolelt muutuvtagatist, või vastupidi;“

c) punkt 12 asendatakse järgmisega:

„12) „praegune turuväärtus“ (CMV) – tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate kõigi tehingute netoturuväärtus koos mis tahes hoitava või antud tagatisega, mille arvutamisel võetakse arvesse nii positiivseid kui ka negatiivseid turuväärtusi;“

d) lisatakse järgmine punkt:

„12a) „sõltumatu tagatise netoväärtus“(NICA) – volatiilsusega kohandatud saadud või antud netotagatise summa, mida kohaldatakse vastavalt vajadusele tasaarvestatavate tehingute kogumile, mis ei ole muutuvtagatis;“.

72) Artiklit 273 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad II lisas loetletud lepingute puhul riskipositsiooni väärtuse ühe 3.–6. jaos sätestatud meetodi kohaselt kooskõlas käesoleva artikliga.

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei vasta artikli 273a lõikes 1 kehtestatud tingimustele, ei kasuta 4. jaos sätestatud meetodit. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei vasta artikli 273a lõikes 2 kehtestatud tingimustele, ei kasuta 5. jaos sätestatud meetodit.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad konsolideerimisgrupi piires püsivalt kasutada 3.–6. jaos sätestatud meetodeid, neid omavahel kombineerides. Üksik krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta 3.–6. jaos sätestatud meetodite kombinatsiooni püsivalt.“;

b) lõiked 6, 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

„6. 3.–6. jaos sätestatud meetodite puhul võrdub iga konkreetse vastaspoole riskipositsiooni väärtus nimetatud vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute iga kogumi kohta arvutatud riskipositsiooni väärtuste summaga.

Erandina esimesest lõigust, kui ühte võimendustagatise lepingut kohaldatakse vastaspoole mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ning krediidiasutus või investeerimisühing kasutab asjaomaste tasaarvestatavate tehingute kogumite riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks ühte 3.–6. jaos sätestatud meetoditest, arvutatakse riskipositsiooni väärtus asjakohase jao kohaselt.

Konkreetse vastaspoole puhul võrdub II lisas loetletud börsiväliste tuletisinstrumentide asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus, mis arvutatakse käesoleva peatüki kohaselt, kas nulliga või summaga, mis vastab kõigi selle vastaspoolega tasaarvestatavate tehingute kogumite riskipositsiooni väärtuste summa ja krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt allahindlusena kajastatud selle vastaspoole puhul kohaldatavate krediidiväärtuse korrigeerimiste summa erinevusele, olenevalt sellest, kumb neist on suurem. Krediidiväärtuse korrigeerimise arvutamisel ei võeta arvesse mingeid seda tasakaalustavaid krediidiasutuse või investeerimisühingu enda krediidiriskist tulenevaid deebetväärtuse korrigeerimisi, mis on omavahenditest juba välja arvatud vastavalt artikli 33 lõike 1 punktile c.

7. Riskipositsiooni väärtuse arvutamisel 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetodite kohaselt võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitleda sama tasaarvestuskokkuleppe kahte täiesti identset börsivälist tuletislepingut nii, nagu need oleks üks leping, mille tinglik väärtus võrdub nulliga.

   Esimese lõigu kohaldamisel on kaks börsivälist tuletislepingut täiesti identsed, kui need täidavad kõiki järgmisi tingimusi:

   a) nende riski positsioonid on vastasmärgiga;

   b) nende tunnused, välja arvatud tehingupäev, on identsed;

   c) nende rahavood tasakaalustavad üksteist täielikult.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad pika arveldustähtajaga tehingutest tulenevate riskipositsioonide riskipositsiooni väärtused kindlaks ükskõik millisel käesoleva peatüki 3.–6. jaos sätestatud meetodil, olenemata sellest, millist meetodit on krediidiasutus või investeerimisühing otsustanud kasutada börsiväliste tuletisinstrumentide, repotehingute, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise või võtmise tehingute ning võimenduslaenu tehingute käsitlemiseks. Omavahendite nõuete arvutamisel pika arveldustähtajaga tehingute jaoks võib krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab 3. peatükis sätestatud meetodit, määrata 2. peatükis sätestatud meetodi kohased riskikaalud püsival alusel kohaldamiseks, sõltumata selliste positsioonide olulisusest.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„9. Käesoleva peatüki 3.–6. jaos sätestatud meetodite puhul käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehinguid, mille puhul on tuvastatud spetsiifiline korrelatsioonirisk, kooskõlas artikli 291 lõigetega 2, 4, 5 ja 6.“

73) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 273a

Riskipositsiooni väärtuse arvutamise lihtsustatud meetodite kasutamise tingimused

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse 4. jaos sätestatud meetodi kohaselt, kui tema tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise põhjal kummagi järgmise piirmääraga võrdne või neist väiksem, võttes aluseks andmed kuu viimase päeva seisuga:

a) 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvarast;

b) 300 miljonit eurot.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse 5. jaos sätestatud meetodi kohaselt, kui tema tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise põhjal kummagi järgmise piirmääraga võrdne või neist väiksem, võttes aluseks andmed kuu viimase päeva seisuga:

   a) 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvarast;

   b) 100 miljonit eurot.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma tuletisinstrumentidega seotud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu, võttes aluseks andmed iga kuu viimase päeva seisuga, vastavalt järgmistele nõuetele:

   a) tuletisinstrumentide positsioonide väärtus arvutatakse antud kuupäeva turuväärtuste põhjal; kui positsiooni turuväärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni õiglast väärtust asjaomasel kuupäeval; kui positsiooni turuväärtus ja õiglane väärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige hiljutisemat turuväärtust või õiglast väärtust;

   b) pikkade tuletisinstrumentide positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste tuletisinstrumentide positsioonide absoluutväärtusega;

c) kasutatakse kõiki tuletisinstrumentide positsioone, välja arvatud krediidituletisinstrumendid, mida peetakse sisemisteks riskimaandusteks kauplemisportfelliväliste krediidiriski positsioonide suhtes.

4. Erandina lõikest 1 või 2, kui tuletisinstrumentidega seotud tegevus konsolideeritud tasandil ei ületa lõikes 1 või 2 sätestatud künniseid, võib krediidiasutus või investeerimisühing, kes kuulub konsolideerimise alla ja kes peaks kasutama kas 3. või 4. jaos sätestatud meetodit, kuna ta ületab neid künniseid individuaalselt, pädevate asutuste nõusolekul otsustada selle asemel kohaldada meetodit, mida ta kohaldaks konsolideeritud alusel.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele, milliseid 4. või 5. jaos sätestatud meetodeid nad kasutavad või enam ei kasuta oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni arvutamiseks.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei tee tehingut tuletisinstrumentidega ning ei osta ega müü tuletisinstrumente ainult selleks, et täita lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimusi igakuise hindamise ajal.

Artikkel 273b

Tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamise lihtsustatud meetodite kasutamise tingimuste mittetäitmine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing enam ei täida ühte või mitut artikli 273a lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimust, teavitab ta sellest kohe pädevat asutust.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing lõpetab oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuste arvutamise 4. või 5. jao kohaselt kolme kuu jooksul pärast seda, kui esineb üks järgmistest juhtudest:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida artikli 273a lõike 1 või lõike 2 punktis a sätestatud tingimusi või artikli 273a lõike 1 või lõike 2 punktis b sätestatud tingimusi kolme järjestikuse kuu jooksul;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida artikli 273a lõike 1 või lõike 2 punktis a sätestatud tingimusi või artikli 273a lõike 1 või lõike 2 punktis b sätestatud tingimusi viimasel 12 kuul rohkem kui 6 kuu jooksul.

3. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on lõpetanud oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse arvutamise 4. või 5. jao kohaselt, lubatakse tal jätkata oma tuletisinstrumentide positsioonide riskipositsiooni väärtuse arvutamist 4. või 5. jao kohaselt üksnes siis, kui ta tõendab pädevale asutusele, et kõik artikli 273a lõikes 1 või 2 sätestatud tingimused on olnud katkematult täidetud ühe aasta jooksul.“

74) III osa II jaotise 6. peatükis asendatakse 3., 4. ja 5. jagu järgmisega:

„3. jagu

Vastaspoole krediidiriski standardmeetod

Artikkel 274

Riskipositsiooni väärtus

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib arvutada üksiku riskipositsiooni väärtuse tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil kõikide lepingujärgse tasaarvestuskokkuleppega hõlmatud tehingute suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) tasaarvestuskokkulepe kuulub ühe artiklis 295 osutatud lepingujärgse tasaarvestuskokkuleppe liigi alla;

   b) tasaarvestuskokkulepet on tunnustanud pädevad asutused vastavalt artiklile 296;

   c) krediidiasutus või investeerimisühing on seoses tasaarvestuskokkuleppega täitnud artiklis 297 kehtestatud kohustused.

   Kui mõni esimeses lõigus sätestatud tingimus ei ole täidetud, käsitleb krediidiasutus või investeerimisühing iga tehingut iseseiseva tasaarvestatavate tehingute kogumina.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse järgmiselt:

$$\text{riskipositsiooni väärtus} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

kus:

RC = artikli 275 kohaselt arvutatud asenduskulu ning

PFE = artikli 278 kohaselt arvutatud võimalik tulevane riskipositsioon;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Lepingujärgse võimendustagatise lepingu kohaselt tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse ülempiir on sama tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus siis, kui selle suhtes ei kohaldata ühtegi võimendustagatise lepingut.

4. Kui sama tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes kohaldatakse mitut võimendustagatise lepingut, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud iga võimendustagatise lepingu selle tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingute rühma juurde, mille suhtes võimendustagatise lepingut lepingujärgselt kohaldatakse, ning arvutavad iga rühmitatud tehingu riskipositsiooni väärtuse eraldi.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad määrata tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuseks nulli, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) tasaarvestatavate tehingute kogum koosneb üksnes müüdud optsioonidest;

   b) tasaarvestatavate tehingute kogumi praegune turuväärtus on igal ajal negatiivne;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on saanud lepingute täitmise tagamiseks tasaarvestatavate tehingute kogumi kõikide optsioonide preemia ettemaksuna;

d) tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ei kohaldata ühtegi võimendustagatise lepingut.

6. Tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks käesoleva jao kohaselt asendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumis tehingu, mis on ostetud või müüdud ostu- või müügioptsioonide lõplik lineaarne kombinatsioon, kõikide selle lineaarse kombinatsiooni moodustavate individuaalsete optsioonidega, mida käsitletakse individuaalse tehinguna. Iga sellist optsioonide kombinatsiooni käsitletakse individuaalse tehinguna tasaarvestatavate tehingute kogumis, millesse kombinatsioon kuulub riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.

7. Krediidituletisinstrumentidega tehtud sellise tehingu riskipositsiooni väärtusele, mis kujutab endast pikka positsiooni alusvaras, võib ülempiiriks seada maksmata ülehindluse summa, tingimusel et seda käsitletakse iseseisva tasaarvestatavate tehingute kogumina, mille suhtes ei kohaldata võimendustagatise lepingut.

Artikkel 275
Asenduskulu

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad asenduskulu RC tasaarvestatavate tehingute kogumite jaoks, mille suhtes ei kohaldata võimendustagatise lepingut, järgmise valemiga:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

2. Iseseisva tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

kus:

RC = asenduskulu;

VM = tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks selle praeguse turuväärtuse muutuste maandamiseks regulaarselt saadud või antud netomuutuvtagatise volatiilsusega korrigeeritud väärtus;

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes, alla mille ei saa krediidiasutus või investeerimisühing tagatist nõuda, ning

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes.

3. Mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse sama võimendustagatise lepingut, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asenduskulu järgmise valemiga:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

kus:

RC = asenduskulu;

i = indeks, mis märgib tasaarvestatavate tehingute kogumeid, mille suhtes kohaldatakse ühte võimendustagatise lepingut;

CMV_i = tasaarvestatavate tehingute kogumi i praegune turuväärtus;

VM_{MA} = mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks nende praeguse turuväärtuse muutuste maandamiseks regulaarselt saadud või antud tagatiste volatiilsusega korrigeeritud väärtuse summa, ning

$NICA_{MA}$ = mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks saadud või antud tagatiste volatiilsusega korrigeeritud väärtuse summa, välja arvatud VM_{MA}.

Esimese lõigu kohaldamisel võib $NICA_{MA}$ arvutada tehingu tasandil, tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil või kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumite tasandil, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, olenevalt tasandist, mille suhtes võimendustagatise lepingut kohaldatakse.

Artikkel 276

Tagatise aktsepteerimine ja käsitlemine

1. Käesoleva jao kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud VM, VM_{MA}, NICA ja $NICA_{MA}$ tagatiste summad, kohaldades kõiki järgmisi nõudeid:

   a) kui kõik tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingud kuuluvad kauplemisportfelli, tunnustatakse vaid artiklite 197 ja 299 kohaselt aktsepteeritavat tagatist;

   b) kui tasaarvestatavate tehingute kogumis on vähemalt üks tehing, mis kuulub kauplemisega mitteseotud tegevuse alla, tunnustatakse vaid artikli 197 kohaselt aktsepteeritavat tagatist;

   c) vastaspoolelt saadud tagatis võetakse arvesse plussmärgiga ja vastaspoolele antud tagatis võetakse arvesse miinusmärgiga;

   d) mis tahes saadud või antud tagatise volatiilsusega korrigeeritud väärtus arvutatakse artikli 223 kohaselt; kõnealuse arvutuse tegemisel ei kasuta krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 225 sätestatud meetodit;

   e) sama tagatist ei kasutata ühel ajal nii VM kui ka NICA arvutamisel;

   f) sama tagatist ei kasutata ühel ajal nii VM_{MA} kui ka $NICA_{MA}$ arvutamisel;

g) vastaspoolele antud mis tahes tagatist, mis on eraldatud selle vastaspoole varadest ja mis sellise eraldamise tõttu on asjaomase vastaspoole makseviivituse või maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud, ei võeta NICA ja $NICA_{MA}$ arvutamisel arvesse.

2. Antud tagatise käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud volatiilsusega korrigeeritud väärtuse arvutamisel asendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 223 lõikes 2 sätestatud valemi järgmise valemiga:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

kus:

C_{VA} = antud tagatise volatiilsusega korrigeeritud väärtus ning

C = tagatis,

H_c ja H_{fx} on määratletud vastavalt artikli 223 lõikele 2.

3. Lõike 1 punkti d kohaldamisel kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mis tahes saadud või antud tagatise volatiilsusega korrigeeritud väärtuse arvutamiseks asjakohase realiseerimisperioodi kooskõlas ühega järgmistest ajavahemikest:

a) üks aasta artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul;

b) kooskõlas artikli 279c lõike 1 punktiga b kindlaksmääratud riski võimendustagatise periood artikli 275 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul.

Artikkel 277

Tehingute määramine riskikategooriatesse

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kõik tasaarvestatavate tehingute kogumi tehingud ühte järgmisse kategooriasse, et teha kindlaks artiklis 278 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumi võimalik tulevane riskipositsioon:

   a) intressirisk;

   b) valuutarisk;

   c) krediidirisk;

   d) aktsiarisk;

   e) kaubarisk;

   f) muud riskid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad lõikes 1 osutatud riskikategooriatesse määramise tuletistehingu peamise riskiteguri alusel. Peamine riskitegur on tuletistehingu ainus oluline riskitegur.

3. Erandina lõikest 2 määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletistehingud, millel on rohkem kui üks oluline riskitegur, rohkem kui ühte riskikategooriasse. Kui kõnealustest tehingutest ühe tehingu kõik olulised riskitegurid kuuluvad samasse riskikategooriasse, tuleb krediidiasutustel ja investeerimisühingutel määrata see tehing vaid ühe korra asjaomasesse riskikategooriasse, tuginedes riskiteguritest kõige olulisemale. Kui kõnealustest tehingutest ühe tehingu olulised riskitegurid kuuluvad eri riskikategooriatesse, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle tehingu igasse sellisesse riskikategooriasse üksnes ühe korra, kus sellel tehingul on vähemalt üks oluline riskitegur, tuginedes selle riskikategooria kõige olulisemale riskitegurile.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingu määramisel lõikes 1 loetletud riskikategooriasse järgmisi nõudeid:

   a) kui tehingu peamine riskitegur või lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on inflatsioonimuutuja, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingu intressiriski kategooriasse;

   b) kui tehingu peamine riskitegur või lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on ilmastikutingimuste muutuja, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingu kaubariski kategooriasse.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

a) ainult ühe olulise riskiteguriga tehingute kindlaksmääramise meetod;

b) rohkem kui ühe olulise riskiteguriga tehingute ning nendest riskiteguritest kõige olulisema kindlaksmääramise meetod lõike 3 kohaldamise eesmärgil.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 277a

Maandatud positsioonide kogumid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kehtestavad iga tasaarvestatavate tehingute kogumi riskikategooria jaoks asjakohased maandatud positsioonide kogumid ning määravad iga tehingu nendesse maandatud positsioonide kogumisse järgmiselt:

a) intressiriski kategooriasse määratud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on nomineeritud samas valuutas;

b) valuutariski kategooriasse määratud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur põhineb samal valuutapaaril;

c) krediidiriski kategooriasse määratud kõik tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse;

d) aktsiariski kategooriasse määratud kõik tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse;

e) kaubariski kategooriasse määratud tehingud määratakse ühte järgmisse maandatud positsioonide kogumisse nende peamise riskiteguri või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisema riskiteguri sisu alusel:

i) energia;

ii) metallid;

iii) põllumajandustooted;

iv) muu kaup;

v) ilmastikutingimused;

f) muude riskide kategooriasse määratud tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on identne.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaldamisel määratakse intressiriski kategooriasse määratud tehingud, mille peamine riskitegur on inflatsioonimuutuja, eraldi maandatud positsioonide kogumitesse, mis ei ole maandatud positsioonide kogumid, mis on loodud intressiriski kategooriasse määratud tehingutele, mille peamine riskitegur ei ole inflatsioonimuutuja. Need tehingud määratakse samasse maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on nomineeritud samas valuutas.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eraldi maandatud positsioonide kogumid igas riskikategoorias järgmiste tehingute jaoks:

a) tehingud, mille peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on kas turuhinnapõhine volatiilsus või riskiteguri realiseerunud volatiilsus või kahe riskiteguri vaheline korrelatsioon;

b) tehingud, mille peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on vahe samasse riskikategooriasse määratud kahe riskiteguri vahel, või tehingud, mis koosnevad kahest samas valuutas nomineeritud makse poolest ning mille riskitegur, mis on peamise riskiteguriga samast kategooriast, esineb teises makse pooles, mis ei sisalda peamist riskitegurit.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingud samasse asjaomase riskikategooria maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende peamine riskitegur või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisem riskitegur on identne.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud tehingud samasse asjaomase riskikategooria maandatud positsioonide kogumisse üksnes siis, kui nende tehingute riskitegurite paar, nagu on osutatud nimetatud punktis, on identne ja paaris sisalduvad kaks riskitegurit on positiivses korrelatsioonis. Muul juhul määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud tehingud nimetatud punktis osutatud kahest riskitegurist ainult ühe alusel ühte maandatud positsioonide kogumisse, mis on loodud kooskõlas lõikega 1.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldavad pädevate asutuste nõudmise korral iga riskikategooria jaoks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 loodud maandatud positsioonide kogumi arvu koos iga maandatud positsioonide kogumi peamise riskiteguriga või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisema riskiteguriga või riskitegurite paariga ning koos igas maandatud positsioonide kogumi tehingute arvuga.

Artikkel 278

Võimalik tulevane riskipositsioon

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni järgmiselt:

$$\mathrm{PFE} = \mathrm{kordaja} \cdot \sum_{a} \mathrm{AddOn}^{(a)}$$

kus:

PFE = võimalik tulevane riskipositsioon;

a = indeks, mis märgib tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamisel kasutatud riskikategooriaid;

$\mathrm{AddOn}^{(a)}$ = riskikategooria a lisand, mis on vastavalt vajadusele arvutatud artiklite 280a–280f kohaselt, ning

kordaja = kordaja tegur arvutatuna lõikes 3 osutatud valemi kohaselt.

Kõnealuse arvutuse tegemisel lisavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase riskikategooria lisandi tasaarvestatavate tehingute kogumi võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamisse, kui vähemalt üks tasaarvestatavate tehingute kogumi tehing on määratud sellesse riskikategooriasse.

2. Võimalik tulevane riskipositsioon mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse ühte võimendustagatise lepingut, nagu osutatud artikli 275 lõikes 3, arvutatakse kõikide iseseisvate tasaarvestatavate tehingute kogumite võimalike tulevaste riskipositsioonide summana nii, nagu nende suhtes ei kohaldataks ühtegi võimendustagatise lepingut.

3. Lõike 1 kohaldamisel arvutatakse kordaja järgmiselt:

$$\text{kordaja} = \begin{cases} 1 \text{ if } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ if } z < 0 \end{cases}$$

kus:

$\text{Floor}_m = 5\ \%$

$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA artikli 275 lõikes 2 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ artikli 275 lõikes 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul} \end{cases}$$

NICA_i = sõltumatu tagatise netoväärtus, mis on arvutatud üksnes tasaarvestatavate tehingute kogumisse i arvatud tehingute puhul. NICA_i arvutatakse olenevalt võimendustagatise lepingust tehingu tasandil või tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil.

Artikkel 279

Riskipositsiooni arvutamine

Artiklites 280a–280f osutatud riskikategooria lisandite arvutamise eesmärgil arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumi iga tehingu riskipositsiooni järgmiselt:

$$\text{riskipositsioon} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

kus:

δ = tehingu järelevalveline delta, mis on arvutatud artiklis 279a sätestatud valemi kohaselt;

AdjNot = tehingu korrigeeritud tinglik väärtus, mis on arvutatud artikli 279b kohaselt, ning

MF = tehingu lõpptähtaja tegur, mis on arvutatud artiklis 279c sätestatud valemi kohaselt.

Artikkel 279a

Järelevalveline delta

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad järelevalvelise delta järgmiselt:

   a) ostu- ja müügioptsioonide puhul, mis annavad optsiooni ostjale õiguse osta või müüa alusvaraks oleva instrumendi positiivse hinnaga ühel või mitmel kuupäeval tulevikus, välja arvatud juhul, kui need optsioonid on määratud intressiriski kategooriasse, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$\delta = \text{märk} \cdot \mathrm{N}\left(\text{liik} \cdot \frac{\ln\left({}^{\mathrm{P}}/_{\mathrm{K}}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot \mathrm{T}}{\sigma \cdot \sqrt{\mathrm{T}}}\right)$$

   kus:

   δ = järelevalveline delta;

   märk = -1, kui tehing on müüdud ostuoptsioon või ostetud müügioptsioon;

   märk = +1, kui tehing on ostetud ostuoptsioon või müüdud müügioptsioon;

   liik = -1 kui tehing on müügioptsioon;

   liik = +1 kui tehing on ostuoptsioon;

   N(x) = standardse normaaljaotusega juhusliku suuruse kumulatiivne jaotusfunktsioon, st tõenäosus, et normaaljaotusega juhuslik suurus keskväärtusega null ja dispersiooniga üks on väiksem x-ist või sellega võrdne;

P = optsiooni alusvaraks oleva instrumendi hetke- või forvardhind; optsioonide puhul, mille rahavood sõltuvad alusvaraks oleva instrumendi hinna keskmisest väärtusest, on P võrdne arvutamise kuupäeva keskmise väärtusega;

K = optsiooni täitmishind;

T = optsiooni lõpptähtaeg; optsioonide puhul, mida saab teostada ainult ühel tulevikku jääval kuupäeval, on lõpptähtaeg võrdne selle kuupäevaga; optsioonide puhul, mida saab teostada mitmel tulevikku jääval kuupäeval, on lõpptähtaeg võrdne nendest kuupäevadest kõige hilisemaga; lõpptähtaeg väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet, ning

σ = optsiooni regulatiivne volatiilsus, mis on kindlaks määratud tabeli 1 kohaselt tehingu riskikategooria ja optsiooni alusvaraks oleva instrumendi laadi alusel.

Tabel 1

Riskikategooria	Alusvaraks olev instrument	Regulatiivne volatiilsus
Valuuta	Kõik	15 %
Krediit	Ühe alusvaraga instrument	100 %
	Mitme alusvaraga instrument	80 %
Aktsiad	Ühe alusvaraga instrument	120 %
	Mitme alusvaraga instrument	75 %
Kaup	Elektrienergia	150%
	Muud kaubad (v.a elektrienergia)	70 %
Muud	Kõik	150 %

Optsiooni alusvaraks oleva instrumendi forvardhinda kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et:

i) forvardhind on kooskõlas optsiooni omadustega;

ii) forvardhind arvutatakse aruandekuupäeval valitseva asjaomase intressimäära alusel;

iii) forvardhind integreerib alusvaraks oleva instrumendi prognoositavad rahavood enne optsiooni lõpptähtaega;

b) sünteetilise väärtpaberistamise seeriate ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentide puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$\delta = \text{märk} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot \text{A}) \cdot (1 + 14 \cdot \text{D})}$$

kus:

$$\text{märk} = \begin{cases} +1 \text{ kui tehinguga saadi krediidikaitset} \\ -1 \text{ kui tehinguga anti krediidikaitset} \end{cases}$$

A = väärtpaberistamise seeria alumine eraldamispunkt; n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingu puhul, mis põhineb aluseks olevatel üksustel k, A = (n-1)/k, ning

D = väärtpaberistamise seeria ülemine eraldamispunkt; n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingu puhul, mis põhineb aluseks olevatel üksustel k, D = n/k;

c) punktis a või b osutamata tehingute puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist järelevalvelist deltat:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ kui tehing on pikk positsioon peamises riskiteguris või asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguris} \\ -1 \text{ kui tehing on lühike positsioon peamises riskiteguris või asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguris} \end{cases}$$

2. Käesoleva jao kohaldamisel tähendab pikk positsioon peamises riskiteguris või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguris seda, et tehingu turuväärtus kasvab, kui asjaomase riskiteguri väärtus kasvab, ning lühike positsioon peamises riskiteguris või või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguris tähendab, et tehingu turuväärtus väheneb, kui asjaomase riskiteguri väärtus kasvab.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

   a) kooskõlas rahvusvahelisel tasandil toimuvate regulatiivsete arengusuundumustega valem, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad intressiriski kategooriasse määratud ostu- ja müügioptsioonide järelevalvelise delta arvutamiseks kooskõlas turutingimustega, kus intressimäärad võivad olla negatiivsed, ning samuti valemi jaoks sobiliku regulatiivne volatiilsus;

   b) meetod selle kindlaksmääramiseks, kas tehing on pikk või lühike positsioon peamises riskiteguris või artikli 277 lõikes 3 osutatud tehingute puhul asjaomase riskikategooria kõige olulisemas riskiteguris.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 279b

Korrigeeritud tinglik väärtus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad korrigeeritud tingliku väärtuse järgmiselt:

   a) intressiriski või krediidiriski kategooriasse määratud tehingute puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse tuletislepingu tingliku väärtuse ja järelevalve kestuse teguri korrutisena, mis arvutatakse järgmiselt:

$$\text{järelevalvelise kestuse tegur} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

   kus:

   R = järelevalveline diskontomäär; R = 5 %;

   S = tehingu alguskuupäeva ja aruandekuupäeva vaheline periood, mis väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet, ning

   E = tehingu lõppkuupäeva ja aruandekuupäeva vaheline periood, mis väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

Tehingu alguskuupäev on kõige varasem kuupäev, millal vähemalt tehingu alusel toimuv lepingujärgne makse, mis tuleb teha krediidiasutusele või investeerimisühingule või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt, kas määratakse kindlaks või vahetatakse, välja arvatud maksed, mis on seotud võimendustagatise lepingus kehtestatud tagatise üleandmisega. Kui aruandekuupäevaks on tehingu alusel toimuvaid makseid juba kindlaks määratud või tehtud, on tehingu alguskuupäev võrdne nulliga.

Kui tehing hõlmab ühte või mitut tulevikku jäävat lepingujärgset kuupäeva, millal krediidiasutus või investeerimisühing või vastaspool võib otsustada tehingu lõpetada enne lepingujärgset lõpptähtaega, on tehingu alguskuupäev võrdne järgmistest kõige varasemaga:

i) kuupäev või mitmest tulevikku jäävast kuupäevast kõige varasem kuupäev, millal krediidiasutus või investeerimisühing või vastaspool võib otsustada tehingu lõpetada lepingujärgsest lõpptähtajast varem;

ii) kuupäev, millal algab tehingu alusel toimuvate maksete kindlaksmääramine või tegemine, välja arvatud maksed, mis on seotud võimendustagatise lepingus kehtestatud tagatise üleandmisega.

Kui tehingu alusvaraks olev instrument on finantsinstrument, millest võivad lisaks tehingust tulenevatele kohustustele tekkida lepingulised kohustused, määratakse tehingu alguskuupäev kõige varasema kuupäeva alusel, millal algab alusvaraks oleva instrumendi puhul maksete kindlaksmääramine või tegemine.

Tehingu lõpptähtpäev on kõige hilisem kuupäev, millal tehingu alusel lepinguline makse krediidiasutusele või investeerimisühingule või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt vahetatakse või võidakse vahetada.

Kui tehingu alusvaraks olev instrument on finantsinstrument, millest võivad lisaks tehingust tulenevatele kohustustele tekkida lepingulised kohustused, määratakse tehingu lõpptähtpäev tehingu alusvaraks oleva instrumendi viimase lepingulise makse alusel.

Kui tehing on struktureeritud selliselt, et tagasimaksmata nõuded arveldatakse kindlaksmääratud maksekuupäevadel, ja kui tehingutingimusi korrigeeritakse selliselt, et kõnealustel kindlaksmääratud kuupäevadel on tehingu turuväärtus null, käsitletakse tagasimaksmata nõuete arveldamist kõnealustel kindlaksmääratud kuupäevadel sama tehingu alusel toimuva lepingulise maksena;

b) valuutariski kategooriasse määratud tehingute puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse järgmiselt:

i) kui tehing koosneb ühest makse poolest, on korrigeeritud tinglikuks väärtuseks tuletislepingu tinglik väärtus;

ii) kui tehing koosneb kahest makse poolest ja ühe makse poole tinglik väärtus on nomineeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutas, on korrigeeritud tinglik väärtus teise makse poole tinglik väärtus;

iii) kui tehing koosneb kahest makse poolest ja mõlema makse poole tinglik väärtus on nomineeritud muus kui krediidiasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutas, on korrigeeritud tinglik väärtus kahe makse poole tinglikest väärtustest suurim pärast seda, kui need väärtused on konverteeritud valitseva hetkekursiga krediidiasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluutasse;

c) aktsiariski või kaubariski kategooriasse määratud tehingute puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse, korrutades tehingu alusvaraks oleva instrumendi ühe osaku turuhinna tehingus viidatud alusvaraks olevas instrumendis olevate osakute arvuga;

kui aktsiariski või kaubariski kategooriasse määratud tehing on lepinguliselt väljendatud tingliku väärtusena, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtusena pigem tehingu tinglikku väärtust, mitte alusvaraks olevas instrumendis olevate osakute arvu;

d) muude riskide kategooriasse määratud tehingute puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeeritud tingliku väärtuse punktides a, b ja c sätestatud meetodite seast kõige sobivama meetodi alusel, sõltuvalt tehingu alusvaraks oleva instrumendi laadist ja omadustest.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad alusvaraks oleva instrumendi tingliku väärtuse või osakute arvu eesmärgiga arvutada lõikes 1 osutatud tehingu korrigeeritud tinglik väärtus järgmiselt:

a) kui tehingu alusvaraks oleva instrumendi tinglik väärtus või osakute arv ei ole fikseeritud lepingulise lõpptähtaja saabumiseni:

i) alusvaraks oleva instrumendi deterministlike tinglike väärtuste ja osakute arvu puhul on tinglikuks väärtuseks vastavalt kas alusvaraks oleva instrumendi kõikide deterministlike tinglike väärtuste või osakute arvu kaalutud keskmine, kuni tehingu lepingulise lõpptähtaja saabumiseni, kus kaaludeks on ajavahemiku see osa, mille jooksul iga tinglikku väärtust kohaldatakse;

ii) alusvaraks oleva instrumendi stohhastiliste tinglike väärtuste ja osakute arvu puhul on tinglik väärtus see väärtus, mis määratakse kindlaks praeguste turuväärtuste määramisega tulevaste turuväärtuste arvutamise valemis;

b) lepingute puhul, milles on sätestatud tingliku väärtuse tagasimaksmine mitmes järgus, korrutatakse tinglik väärtus lepinguga ettenähtud maksete arvuga, mis on veel teostamata;

c) lepingute puhul, milles nähakse ette rahavoo mitmekordistumine või tuletislepingu alusvara mitmekordistumine, korrigeerib krediidiasutus või investeerimisühing tinglikku väärtust, et võtta arvesse mitmekordistumise mõju asjaomase lepingu riskistruktuurile.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud konverteerivad tehingu korrigeeritud tingliku väärtuse oma aruandlusvaluutasse valitseva hetkekursi põhjal, kusjuures korrigeeritud tinglik väärtus arvutatakse käesoleva artikli alusel, tuginedes lepingulisele tinglikule väärtusele või alusvaraks oleva instrumendi teises valuutas nomineeritud osakute turuhinnale.

Artikkel 279c
Lõpptähtaja tegur

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõpptähtaja teguri järgmiselt:

a) artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$\mathrm{MF} = \sqrt{\min\{\max\{\mathrm{M}, 10/\mathrm{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

kus:

MF = lõpptähtaja tegur;

M = tehingu järelejäänud tähtaeg, mis võrdub tehingu kõikide lepinguliste kohustuste lõpetamiseks vajamineva ajaga; sel eesmärgil peetakse tuletislepingu mis tahet valikulisust lepinguliseks kohustuseks; järelejäänud tähtaeg väljendatakse aastates, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet;

kui tehingul on alusvaraks oleva instrumendina veel üks tuletisleping, millest võivad tuleneda täiendavad lepingulised kohustused lisaks tehingu lepingulistele kohustustele, on tehingu järelejäänud tähtaeg võrdne ajavahemikuga, mida on vaja alusvaraks oleva instrumendi kõikide lepinguliste kohustuste lõpetamiseks;

kui tehing on struktureeritud selliselt, et tagasimaksmata nõuded arveldatakse kindlaksmääratud maksekuupäevadel, ja kui tehingutingimusi korrigeeritakse selliselt, et kõnealustel kindlaksmääratud kuupäevadel on tehingu turuväärtus null, võrdub tehingu järelejäänud tähtaeg järgmise korrigeerimise kuupäevani jäänud ajaga, ning

OneBusinessYear = üks aasta väljendatuna tööpäevades, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet;

b) artikli 275 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumitesse kuuluvate tehingute puhul määratakse lõpptähtaja tegur järgmiselt:

$$\mathrm{MF} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MPOR}}{\mathrm{OneBusinessYear}}}$$

kus:

MF = lõpptähtaja tegur;

MPOR = tasaarvestatavate tehingute kogumi riski võimendustagatise periood, mis on kindlaks määratud artikli 285 lõigete 2–5 kohaselt, ning

OneBusinessYear = üks aasta väljendatuna tööpäevades, kasutades asjaomast tööpäevade kindlaksmääramise kokkulepet.

Kliendi ja kliiriva liikme vaheliste tehingute riski võimendustagatise perioodi kindlaksmääramisel asendab krediidiasutus või investeerimisühing, kes tegutseb kas kliendi või kliiriva liikmena, artikli 285 lõike 2 punktis b sätestatud minimaalse perioodi viie tööpäevaga.

2. Lõike 1 kohaldamisel on järelejäänud tähtaeg võrdne ajavahemikuga kuni järgmise korrigeerimise kuupäevani tehingute puhul, mis on struktureeritud selliselt, et tagasimaksmata nõuded arveldatakse kindlaksmääratud maksekuupäevadel, ja kui tehingutingimusi korrigeeritakse selliselt, et kõnealustel kindlaksmääratud maksekuupäevadel on lepingu turuväärtus null.

Artikkel 280

Maandatud positsioonide kogumite järelevalvelise teguri koefitsient

Artiklites 280a–280f osutatud maandatud positsioonide kogumi lisandi arvutamiseks on maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient ϵ järgmine:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ artikli 277a lõike 1 kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumite puhul} \\ 5 \text{ artikli 277a lõike 2 punkti a kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumite puhul} \\ 0{,}5 \text{ artikli 277a lõike 2 punkti b kohaselt loodud maandatud positsioonide kogumite puhul} \end{cases}$$

Artikkel 280a

Intressiriski kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud intressiriski kategooria lisandi konkreetse tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul järgmiselt:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

kus:

AddOn^{IR} = intressiriski kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib kõiki intressiriski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga a ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = intressiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad intressiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_j^{IR} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{IR} \cdot \mathrm{EffNot}_j^{IR}$$

kus:

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artiklis 280 täpsustatud kohaldatava väärtuse kohaselt;

SF^{IR} = intressiriski kategooria järelevalveline tegur, mille väärtus on võrdne 0,5 %ga, ning

EffNot_j^{IR} = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus arvutatuna lõike 3 kohaselt.

3. Maandatud positsioonide kogumi j tegeliku tingliku väärtuse arvutamiseks määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõigepealt maandatud positsioonide kogumi iga tehingu tabeli 2 asjakohasesse rühma. Seda tehakse iga tehingu lõpptähtpäeva alusel, nagu on määratud artikli 279b lõike 1 punkti a kohaselt:

Tabel 2

Rühm	Lõpptähtpäev (aastates)
1	> 0 ja <=1
2	> 1 ja <=5
3	> 5

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad seejärel maandatud positsioonide kogumi j tegeliku tingliku väärtuse järgmise valemiga:

$$\mathrm{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

kus:

EffNot_j^{IR} = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus ning

$D_{j,k}$ = maandatud positsioonide kogumi j rühma k tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{rühm } k} \text{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis märgib riskipositsiooni.

Artikkel 280b

Valuutariski kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi valuutariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}} = \sum_{\mathrm{j}} \mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{FX}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}}$ = valuutariski kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib valuutariski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga a ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{FX}}$= valuutariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad valuutariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{FX}} = \epsilon_{\mathrm{j}} \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{FX}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{FX}}\right|$$

kus:

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt;

SF^{FX} = valuutariski kategooria järelevalveline tegur, mille väärtus on võrdne 4 %ga;

$EffNot_j^{FX}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus arvutatuna järgmiselt:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{maandatud positsioonide kogum j}} \text{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis märgib riskipositsiooni.

Artikkel 280c

Krediidiriski kategooria lisand

1. Lõike 2 kohaldamisel kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski aluseks olevad üksused järgmisel viisil:

   a) krediidiriski kategooriasse määratud ühe alusvaraga tehingu tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi iga emitendi kohta moodustatakse üks krediidiriski aluseks olev üksus; ühe alusvaraga tehingud määratakse samasse krediidiriski aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute tingimuste aluseks oleva võlainstrumendi on emiteerinud sama emitent;

b) krediidiriski kategooriasse määratud mitme alusvaraga tehingu tingimuste aluseks oleva iga võlainstrumentide või ühe alusvaraga krediidituletisinstrumentide rühma kohta luuakse üks krediidiriski aluseks olev üksus; mitme alusvaraga tehingud määratakse samasse krediidiriski aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute tingimuste aluseks olevatel võlainstrumentide või ühe alusvaraga krediidituletisinstrumentide rühmal on samad komponendid.

2. Artikli 278 kohaldamisel arvutab krediidiasutus või investeerimisühing asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = krediidiriski kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib kõiki krediidiriski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga c ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = krediidiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 3 kohaselt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad krediidiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})\right)^{2}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = krediidiriski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt;

k = indeks, mis märgib lõike 1 kohaselt loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi krediidiriski aluseks olevaid üksuseid;

ρ_k^{Credit} = krediidiriski aluseks oleva üksuse k korrelatsioonitegur; kui krediidiriski aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis ρ_k^{Credit} = 50 %; kui krediidiriski aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis ρ_k^{Credit} = 80 %, ning

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_k)$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse k lisand arvutatuna lõike 4 kohaselt.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad krediidiriski aluseks oleva üksuse k lisandi järgmiselt:

$$\text{AddOn}(\text{üksus}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

kus:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse k tegelik tinglik väärtus arvutatakse järgmiselt:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{krediidiriski aluseks olev üksus k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis näitab riskipositsiooni, ning

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse k suhtes kohaldatav järelevalveline tegur, mis on arvutatud lõike 5 kohaselt.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad krediidiriski aluseks oleva üksuse k suhtes kohaldatava järelevalvelise teguri järgmiselt:

a) lõike 1 punkti a kohaselt loodud krediidiriski aluseks oleva üksuse k puhul määratakse $SF_{k,l}^{Credit}$ käesoleva lõike tabelis 3 sätestatud ühe järelevalvelise teguri alla kuuest, tuginedes välisele krediidikvaliteedi hinnangule, mille on koostanud asjaomase üksikemitendi krediidikvaliteeti hindav määratud asutus; üksikemitendi puhul, kelle puhul krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse koostatud krediidikvaliteedi hinnang ei ole kättesaadav:

i) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab 3. peatükis osutatud meetodit, määrab üksikemitendi sisereitingule ühe välise krediidikvaliteedi hinnangu;

ii) krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab 2. peatükis osutatud meetodit, määrab sellele krediidiriski aluseks olevale üksusele $SF_{k,l}^{Credit}$= 0,54 %; kui aga krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab artiklit 128 selleks, et määrata riskikaal selle üksikemitendi vastaspoole krediidiriski positsioonidele, määratakse kõnealusele krediidiriski aluseks olevale üksusele $SF_{k,l}^{Credit}$ = 1,6 %;

b) lõike 1 punkti b kohaselt loodud krediidiriski aluseks oleva üksuse k puhul:

i) kui krediidiriski aluseks olevale üksusele k määratud riskipositsioon l on tunnustatud börsil noteeritud krediidiindeks, määratakse $SF_{k,l}^{Credit}$ ühe käesoleva lõike tabelis 4 sätestatud järelevalvelise teguri alla kahest, tuginedes selle üksikute komponentide enamuse krediidikvaliteedile;

ii) kui krediidiriski aluseks olevale üksusele k määratud riskipositsioonile l ei ole punkti b alapunktis i osutatud, on $SF_{k,l}^{Credit}$ punkti a kohase meetodi järgi igale komponendile määratud järelevalveliste tegurite kaalutud keskmine, kus kaalud on määratletud kõnealuse positsiooni komponentide tingliku väärtuse osa järgi.

Tabel 3

Krediidikvaliteedi aste	Ühe alusvaraga tehingute järelevalveline tegur
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabel 4

Domineeriv krediidikvaliteet	Noteeritud indeksite järelevalveline tegur
Investeerimisjärgu võlakirjad	0,38 %
Muud kui investeerimisjärgu võlakirjad	1,06 %

Artikkel 280d

Aktsiariski kategooria lisand

1. Lõike 2 kohaldamisel loovad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomased tasaarvestatavate tehingute kogumi omakapitali instrumendi aluseks olevad üksused järgmiselt:

   a) iga sellise aluseks oleva omakapitali instrumendi emitendi kohta, mis on alusvaraks aktsiariski kategooriasse määratud ühe alusvaraga tehingule, on üks omakapitali instrumendi aluseks olev üksus; ühe alusvaraga tehingud määratakse samasse omakapitali instrumendi aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute aluseks oleva omakapitali instrumendi on emiteerinud sama emitent;

b) iga sellise aluseks olevate omakapitali instrumentide või ühe alusvaraga aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide rühma kohta, mis on alusvaraks aktsiariski kategooriasse määratud mitme alusvaraga tehingule, on üks omakapitali instrumendi aluseks olev üksus; mitme alusvaraga tehingud määratakse samasse omakapitali instrumendi aluseks olevasse üksusesse üksnes siis, kui nende tehingute tingimuste aluseks olevate omakapitali instrumentide või ühe alusvaraga aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide rühmal on samad komponendid.

2. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi aktsiariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = aktsiariski kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib kõiki aktsiariski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga d ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = aktsiariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 3 kohaselt.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad aktsiariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Equity}} \cdot \mathrm{AddOn}(\text{üksus}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\text{üksus}_{k})\right)^{2}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = aktsiariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand;

ϵ_{j} = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt;

k = indeks, mis märgib kooskõlas lõikega 1 loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi omakapitali instrumendi aluseks olevaid üksuseid;

$\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k korrelatsioonitegur; kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ =50 %; kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ =80 %, ning

$\mathrm{AddOn}(\text{üksus}_{k})$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k lisand arvutatuna lõike 4 kohaselt.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k lisandi järgmiselt:

$$\text{AddOn}(\text{üksus}_k) = \text{SF}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

kus:

$\text{AddOn}(\text{üksus}_k)$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k lisand;

$\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k suhtes kohaldatav järelevalveline tegur; kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga a, siis $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 32 %; kui omakapitali instrumendi aluseks olev üksus k on loodud kooskõlas lõike 1 punktiga b, siis $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 20 %, ning

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = omakapitali instrumendi aluseks oleva üksuse k tegelik tinglik väärtus arvutatuna järgmiselt:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{omakapitali instrumendi aluseks olev üksus k}} \text{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis märgib riskipositsiooni.

Artikkel 280e

Kaubariski kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi kaubariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = kaubariski kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib kaubariski maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga e ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = kaubariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand arvutatuna lõike 4 kohaselt.

2. Asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi kaubariski maandatud positsioonide kogumi lisandi arvutamiseks kooskõlas lõikega 4 kehtestavad krediidiasutused ja investeerimisühingud iga maandatud positsioonide kogumi jaoks asjaomased aluseks oleva kauba liigid. Kauba tuletisinstrumentidega tehtavad tehingud määratakse sama aluseks oleva kauba liigi alla üksnes siis, kui nende tehingute alusvaraks olev kaubainstrument on laadilt samasugune, olenemata kaubainstrumendi üleandmise asukohast ja kvaliteedist.

3. Erandina lõikest 2 võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing, mis on märkimisväärses ulatuses avatud erinevate positsioonide alusriskidele, millel on lõikes 2 osutatuga sama laad, kehtestaks nende positsioonide aluseks oleva kauba liigid, kasutades rohkem tunnuseid kui vaid alusvaraks oleva kaubainstrumendi laad. Sellisel juhul määratakse kauba tuletisinstrumentidega tehtavad tehingud sama aluseks oleva kauba liigi alla üksnes siis, kui neil on need tunnused.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad maandatud positsioonide kogumi j kaubariski kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Com}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_k \mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{\mathrm{Com}})^2\right) \cdot \sum_k \left(\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)\right)^2}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Com}}$ = kaubariski kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt;

ρ^{Com} = kaubariski kategooria korrelatsioonitegur, mille väärtus on võrdne 40 %ga;

k = indeks, mis märgib lõike 2 kohaselt loodud tasaarvestatavate tehingute kogumi aluseks oleva kauba liike, ning

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = aluseks oleva kauba liigi k lisand arvutatuna lõike 5 kohaselt.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad aluseks oleva kauba liigi k lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = aluseks oleva kauba liigi k lisand;

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = aluseks oleva kauba liigi k suhtes kohaldatav järelevalveline tegur; kui aluseks oleva kauba liik k on vastavuses tehingutega, mis on määratud artikli 277a lõike 1 punkti e alapunktis i osutatud maandatud positsioonide kogumisse, välja arvatud elektrienergiaga seonduvad tehingud, siis $\mathrm{SF_k}^{\mathrm{Com}}$ = 18 %; elektrienergiaga seonduvate tehingute puhul $\mathrm{SF_k}^{\mathrm{Com}}$ = 40 %, ning

$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$ = aluseks oleva kauba liigi k tegelik tinglik väärtus arvutatuna järgmiselt:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}} = \sum_{l \in \text{kauba liik k}} \mathrm{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis märgib riskipositsiooni.

Artikkel 280f

Muude riskide kategooria lisand

1. Artikli 278 kohaldamisel arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud asjaomase tasaarvestatavate tehingute kogumi muude riskide kategooria lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}} = \sum_{\mathrm{j}} \mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Other}}$$

kus:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}}$ = muude riskide kategooria lisand;

j = indeks, mis märgib muude riskide maandatud positsioonide kogumeid, mis on loodud kooskõlas artikli 277a lõike 1 punktiga f ja lõikega 2 tasaarvestatavate tehingute kogumi jaoks, ning

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Other}}$ = maandatud positsioonide kogumi j muude riskide kategooria lisand arvutatuna lõike 2 kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad muude riskide kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisandi järgmiselt:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Other}} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{Other}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}}\right|$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Other}}$ = muude riskide kategooria maandatud positsioonide kogumi j lisand;

ϵ_j = maandatud positsioonide kogumi j maandatud positsioonide kogumi järelevalvelise teguri koefitsient, mis on kindlaks määratud artikli 280 kohaselt, ning

$\mathrm{SF}^{\mathrm{Other}}$ = järelevalveline tegur muude riskide kategooria jaoks, mille väärtus on võrdne 8 %ga;

$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus arvutatuna järgmiselt:

$$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}} = \sum_{l \in \text{maandatud positsioonide kogum j}} \mathrm{riskipositsioon}_l$$

kus:

l = indeks, mis märgib riskipositsiooni.

4. jagu

Vastaspoole krediidiriski lihtsustatud standardmeetod

Artikkel 281

Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tasaarvestatavate tehingute kogumi tasandil ühe riskipositsiooni väärtuse vastavalt 3. jaole, kui käesoleva artikli lõikest 2 ei tulene teisiti.

2. Tasaarvestatavate tehingute kogumi riskipositsiooni väärtus arvutatakse vastavalt järgmistele nõuetele:

   a) krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kohalda artikli 274 lõikes 6 osutatud käsitlust;

   b) erandina artikli 275 lõikest 1 arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millele ei ole osutatud artikli 275 lõikes 2, asenduskulu järgmise valemiga:

   $$RC = \max\{CMV, 0\}$$

   kus:

   RC = asenduskulu ning

   CMV = praegune turuväärtus.

c) erandina käesoleva määruse artikli 275 lõikest 2 arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millega kaubeldakse tunnustatud börsil, mille on keskselt kliirinud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaselt tegevusloa saanud või kõnealuse määruse artikli 25 kohaselt tunnustatud keskne vastaspool või mille puhul vahetatakse vastaspoolega tagatist kahepoolselt vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 11, asenduskulu järgmise valemi kohaselt:

$$RC = TH + MTA$$

kus:

RC = asenduskulu;

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ja alla mille ei saa krediidiasutus või investeerimisühing tagatist nõuda ning

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes;

d) erandina artikli 275 lõikest 3 arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud mitme tasaarvestatavate tehingute kogumi puhul, mille suhtes kohaldatakse võimendustagatise lepingut, asenduskulu iga individuaalse tasaarvestatavate tehingute kogumi asenduskulu summana, mis arvutatakse lõike 1 kohaselt, justkui need ei oleks võimendatud;

e) kõik maandatud positsioonide kogumid luuakse vastavalt artikli 277a lõikele 1;

f) krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad artikli 278 lõikes 1 sätestatud võimaliku tulevase riskipositsiooni arvutamiseks kasutatavas valemis kordaja väärtuseks 1 järgmiselt:

$$\mathrm{PFE} = \sum_{a} \mathrm{AddOn}^{(a)}$$

kus:

PFE = võimalik tulevane riskipositsioon ning

$\mathrm{AddOn}^{(a)}$ = riskikategooria a lisand;

g) erandina artikli 279a lõikest 1 arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kõigi tehingute puhul järelevalvelise delta järgmiselt:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ kui tehing on pikk positsioon peamises riskiteguris} \\ -1 \text{ kui tehing on lühike positsioon peamises riskiteguris} \end{cases}$$

kus:

δ = järelevalveline delta;

h) artikli 279b lõike 1 punktis a osutatud valem, mida kasutatakse järelevalve kestuse teguri arvutamiseks, on järgmine:

$$\text{järelevalve kestuse tegur} = \mathrm{E} - \mathrm{S}$$

kus:

E = tehingu lõppkuupäeva ja aruandekuupäeva vaheline periood ning

S = tehingu alguskuupäeva ja aruandekuupäeva vaheline periood;

i) artikli 279c lõikes 1 osutatud lõpptähtaja tegur arvutatakse järgmiselt:

   i) tehingute puhul, mis kuuluvad artikli 275 lõikes 1 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumitesse: MF = 1;

   ii) tehingute puhul, mis kuuluvad artikli 275 lõigetes 2 ja 3 osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumitesse: MF = 0,42;

j) artikli 280a lõikes 3 osutatud valem, mida kasutatakse maandatud positsioonide kogumi j tegeliku tingliku väärtuse arvutamiseks, on järgmine:

$$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{IR}} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

kus:

$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{IR}}$ = maandatud positsioonide kogumi j tegelik tinglik väärtus ja

$D_{j,k}$ = maandatud positsioonide kogumi j rühma k tegelik tinglik väärtus;

k) artikli 280c lõikes 3 osutatud valem, mida kasutatakse maandatud positsioonide kogumi j krediidiriski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})|$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = krediidiriski kategooria lisand maandatud positsioonide kogumi j jaoks ning

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse k lisand;

l) artikli 280d lõikes 3 osutatud valem, mida kasutatakse maandatud positsioonide kogumi j aktsiariski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})|$$

kus:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = maandatud positsioonide kogumi j aktsiariski kategooria lisand ning

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{üksus}_{k})$ = krediidiriski aluseks oleva üksuse k lisand;

m) artikli 280e lõikes 4 osutatud valem, mida kasutatakse maandatud positsioonide kogumi j jaoks kaubariski kategooria lisandi arvutamiseks, on järgmine:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{Com} = \sum_{k} \left|\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right|$$

kus:

AddOn_{j}^{Com} = kaubariski kategooria lisand maandatud positsioonide kogumi j jaoks ning

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)$ = kaubariski aluseks oleva üksuse k lisand.

5. jagu

Esmase riskipositsiooni meetod

Artikkel 282

Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada kõikide lepingujärgse tasaarvestuskokkuleppe alla kuuluvate tehingute riskipositsiooni ühe väärtusena, kui kõik artikli 274 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud. Vastasel juhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskipositsiooni väärtuse iga tehingu puhul eraldi, käsitledes iga tehingut iseseisva tasaarvestatavate tehingute kogumina.

2. Tasaarvestatavate tehingute kogumi või tehingu riskipositsiooni väärtus saadakse praeguse asenduskulu ja võimaliku tulevase riskipositsiooni summa korrutamisel 1,4ga.

3. Lõikes 2 osutatud praegune asenduskulu arvutatakse järgmiselt:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul, millega kaubeldakse tunnustatud börsil, mille on keskselt kliirinud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaselt tegevusloa saanud või kõnealuse määruse artikli 25 kohaselt tunnustatud keskne vastaspool või mille puhul vahetatakse vastaspoolega tagatist kahepoolselt vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 11, järgmist valemit:

$$RC = TH + MTA$$

kus:

RC = asenduskulu;

TH = võimendustagatise künnis, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes ja alla mille ei saa krediidiasutus või investeerimisühing tagatist nõuda ning

MTA = minimaalne ülekandesumma, mida kohaldatakse võimendustagatise lepingu kohase tasaarvestatavate tehingute kogumi suhtes;

b) kõikide muude tasaarvestatavate tehingute kogumite või üksikute tehingute puhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmist valemit:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

kus:

RC = asenduskulu ning

CMV = praegune turuväärtus.

Praeguse asenduskulu arvutamiseks uuendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud praegust turuväärtust vähemalt kord kuus.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 2 osutatud võimaliku tulevase riskipositsiooni järgmiselt:

a) tasaarvestatavate tehingute kogumi võimalik tulevane riskipositsioon on kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute võimaliku tulevase riskipositsiooni summa, mis arvutatakse punkti b kohaselt;

b) ühe tehingu võimalik tulevane riskipositsioon on selle tinglik väärtus, mis on korrutatud:

i) 0,5 % ja intressimäära tuletisinstrumendi lepingute tehingu järelejäänud tähtaja (väljendatuna aastates) korrutisega;

ii) 6 % ja krediidituletisinstrumendi lepingute tehingu järelejäänud tähtaja (väljendatuna aastates) korrutisega;

iii) 4 %ga valuutatuletisinstrumentide puhul;

iv) 18 %ga kulla ja kauba tuletisinstrumentide puhul, välja arvatud elektrienergia tuletisinstrumendid;

v) 40 %ga elektrienergia tuletisinstrumentide puhul;

vi) 32 %ga aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide puhul;

c) käesoleva lõike punktis b osutatud tinglik väärtus määratakse kindlaks vastavalt artikli 279b lõigetele 2 ja 3 kõigi nimetatud punktis loetletud tuletisinstrumentide puhul; lisaks määratakse käesoleva lõike punkti b alapunktides iii–vi osutatud tuletisinstrumentide tinglik väärtus kindlaks vastavalt artikli 279b lõike 1 punktidele b ja c;

d) lõike 3 punktis a osutatud tasaarvestatavate tehingute kogumite võimalik tulevane riskipositsioon korrutatakse 0,42ga.

Intressimäära tuletisinstrumentide ja krediidituletisinstrumentide võimaliku riskipositsiooni arvutamiseks vastavalt punkti b alapunktidele i ja ii võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada kasutada lepingute järelejäänud tähtaja asemel esialgset tähtaega.“

75) Artikli 283 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab 3. jaos sätestatud meetodeid kõikide selliste börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtud tehingute ja pika arveldustähtajaga tehingute suhtes, mille jaoks ta ei ole saanud lõike 1 kohast luba sisemudeli meetodi kasutamiseks. Kõnealuste meetodite kasutamisel võib neid konsolideerimisgrupi siseselt püsivalt omavahel kombineerida.“

76) Artikkel 298 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 298
Mõju, mis tuleneb tasaarvestuse aktsepteerimisest riski vähendavana

3.–6. jao kohaldamisel aktsepteeritakse tasaarvestust vastavalt kõnealustes jagudes sätestatule.“

77) Artikli 299 lõike 2 punkt a jäetakse välja.

78) Artiklit 300 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Käesolevas jaos ja VII osas kasutatakse järgmisi mõisteid:“;

b) lisatakse järgmised punktid:

„5) „rahatehing“ – tehing sularaha, võlainstrumentide või aktsiatega, samuti valuuta hetketehing või kauba hetketehing; rahatehingute hulka ei arvata repotehinguid, väärtpaberite või kaupade laenuks andmise ning väärtpaberite või kaupade laenuks võtmise tehinguid;

6) „kaudne kliirimiskord“ – kord, mis vastab määruse (EL) nr 648/2012 artikli 4 lõike 3 teises lõigus sätestatud tingimustele;

7) „kõrgema tasandi klient“ – üksus, mis osutab kliirimisteenuseid madalama tasandi kliendile;

8) „madalama tasandi klient“ – üksus, millel on kõrgema tasandi kliendi kaudu juurdepääs keskse vastaspoole teenustele;

9) „mitmetasandiline kliendistruktuur“ – kaudne kliirimiskord, mille alusel osutab krediidiasutusele või investeerimisühingule kliirimisteenuseid selline üksus, mis ei ole ise kliiriv liige, vaid on kliiriva liikme või kõrgema tasandi kliendi klient;

10) „tagatisfondi tehtav rahastamata osamakse“ – osamakse, mille kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing on lepingu alusel kohustunud tegema kesksele vastaspoolele pärast seda, kui keskne vastaspool on ammendanud oma tagatisfondi, et katta kahjusid, mida ta kannab ühe või mitme oma kliiriva liikme makseviivituse tõttu;

11) „täielikult tagatud hoiuse laenuks andmise või võtmise tehing“ – täielikult tagatud rahaturutehing, mille puhul vahetavad kaks vastaspoolt hoiuseid ja keskne vastaspool tegutseb nende vahel, et tagada nende vastaspoolte maksekohustuste täitmine.“

79) Artikkel 301 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 301
Kohaldamisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste keskse vastaspoolega sõlmitud lepingute ja tehingute suhtes seni, kuni need kehtivad:

a) II lisas loetletud tuletislepingud ja krediidituletisinstrumendid;

b) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud ja täielikult tagatud hoiuse laenuks andmise või võtmise tehingud ning

c) pika arveldustähtajaga tehingud.

Käesolevat jagu ei kohaldata rahatehingute arveldamisest tulenevate riskipositsioonide suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad V jaotise kohast käsitlust rahatehingute arveldamisest tulenevate kauplemisriski positsioonide suhtes ja riskikaalu 0 % tagatisfondi osamaksete suhtes, mis hõlmavad ainult neid tehinguid. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artiklis 307 sätestatud käsitlust tagatisfondi osamaksete suhtes, mis hõlmavad lisaks rahatehingutele ka käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud lepinguid.

2. Käesoleva jao kohaldamisel kehtivad järgmised nõuded:

a) alustamise tagatise hulka ei kuulu kesksele vastaspoolele seoses vastastikuse kahjumi jaotamise kokkuleppega tehtud osamaksed;

b) alustamise tagatise hulka kuulub kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või kliendi deponeeritud tagatis, mis ületab miinimumsummat, mida nõuab vastavalt keskne vastaspool või kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, tingimusel et keskne vastaspool või kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing võib asjakohastel juhtudel ära hoida kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või kliendi poolt sellise ülemäärase tagatise väljavõtmist;

c) kui keskne vastaspool kasutab alustamise tagatist vastastikuseks kahjumi jaotamiseks oma kliirivate liikmete vahel, siis käsitlevad kliirivate liikmetena tegutsevad krediidiasutused ja investeerimisühingud alustamise tagatist kui tagatisfondi osamakset.“

80) Artikli 302 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad nõuetekohaste stsenaariumianalüüside ja stressitestimise abil, kas omavahendite tase seoses nõuetega keskse vastaspoole vastu, sealhulgas võimalikud tulevased või tingimuslikud krediidiriski positsioonid, tagatisfondi osamaksetest tulenevad riskipositsioonid ja juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena, siis artiklis 304 sätestatud lepingulistest kokkulepetest tulenevad nõuded, on nimetatud nõuetega seotud riske arvestades piisav.“

81) Artikkel 303 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 303
Kliirivate liikmete kesksete vastaspoolte vastu olevate nõuete käsitlemine

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb kliiriva liikmena, kas oma tarbeks või kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana, arvutab ta keskse vastaspoole vastu olevate nõuete omavahendite nõuded järgmiselt:

   a) ta kohaldab keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes artiklis 306 sätestatud käsitlust;

   b) ta kohaldab keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavate osamaksete suhtes artiklis 307 sätestatud käsitlust.

2. Lõike 1 kohaldamisel kohaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisriski positsioonidest ja tagatisfondi osamaksetest tekkivatest positsioonidest nõuetele vastavas keskses vastaspooles tulenevate omavahendite nõuete summa suhtes ülemmäära, mis on võrdne omavahendite nõuete summaga, mida kohaldataks samade positsioonide suhtes, kui keskne vastaspool oleks nõuetele mittevastav keskne vastaspool.“

82) Artiklit 304 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kliiriva liikmena ning kliiriva liikme õigustes kliendi ja keskse vastaspoole vahelise finantsvahendajana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing arvutab omavahendite nõuded kõnealuse kliendiga tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute puhul vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1–8, käesoleva jaotise 4. peatüki 4. jaole ja VI jaotisele.“;

b) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab oma nõuete puhul omavahendite nõuete arvutamiseks käesoleva peatüki 3. või 6. jaos sätestatud meetodeid, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) erandina artikli 285 lõikest 2 võib krediidiasutus või investeerimisühing kliendi vastu olevate nõuete puhul kasutada riski võimendustagatise perioodi, milleks on vähemalt viis tööpäeva;

b) keskse vastaspoole vastu olevate nõuete puhul kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing riski võimendustagatise perioodi, mis on vähemalt 10 tööpäeva;

c) erandina artikli 285 lõikest 3 ei pea krediidiasutus või investeerimisühing, kui arvutamisel arvesse võetud tasaarvestatavate tehingute kogum vastab nimetatud lõike punktis a sätestatud tingimusele, selles punktis sätestatud piirangut arvesse võtma, tingimusel et tasaarvestatavate tehingute kogum ei vasta nimetatud lõike punktis b sätestatud tingimusele ega sisalda vaidlusaluseid tehinguid või eksootilisi optsioone;

d) kui keskne vastaspool säilitab tehingu muutuvtagatise ja krediidiasutuse või investeerimisühingu tagatis ei ole keskse vastaspoole maksejõuetuse eest kaitstud, kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing riski võimendustagatise perioodi, mis on kas üks aasta või tehingu järelejäänud tähtaeg, olenevalt sellest, milline periood on lühem, ning mis on vähemalt 10 tööpäeva.

4. Erandina artikli 281 lõike 2 punktist i, kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab kliendi vastu olevate nõuete omavahendite nõuete arvutamiseks 4. jaos sätestatud meetodit, võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada selle arvutuse puhul lõpptähtaja tegurit 0,21.

5. Erandina artikli 282 lõike 4 punktist d, kui kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kasutab kliendi vastu olevate nõuete omavahendite nõuete arvutamiseks 5. jaos sätestatud meetodit, võib kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing kasutada selle arvutuse puhul lõpptähtaja tegurit 0,21.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing võib kasutada lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud arvutustest tulenevat vähendatud makseviivituses olevat riskipositsiooni, et arvutada krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõuded vastavalt VI jaotisele.

7. Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, kes võtab kliendilt keskse vastaspoolega seotud tehingu eest tagatist ja annab selle kesksele vastaspoolele edasi, võib arvesse võtta, et see tagatis vähendab asjaomase keskse vastaspoolega seotud tehingu puhul tema riskipositsiooni kliendi suhtes.

Mitmetasandilise kliendistruktuuri puhul võib esimeses lõigus sätestatud käsitlust kohaldada selle struktuuri iga tasandi suhtes.“

83) Artiklit 305 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on klient, arvutab ta omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute puhul vastavalt käesoleva peatüki jagudele 1–8, käesoleva jaotise 4. peatüki 4. jaole ja VI jaotisele.“;

b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) klient on läbi viinud piisavalt põhjaliku õigusliku läbivaatamise, mida ta on asjakohastanud ja mis põhjendab, et korraldused, mis tagavad punktis b sätestatud tingimuse täitmise, on seaduslikud, kehtivad, siduvad ja asjakohase jurisdiktsiooni või jurisdiktsioonide asjaomase õiguse alusel täitmisele pööratavad;“

c) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui krediidiasutus või investeerimisühing hindab oma vastavust esimese lõigu punktis b sätestatud tingimusele, võib ta arvesse võtta kliendi positsioonide ja keskses vastaspooles oleva vastava tagatise ülekandmise ühemõttelisi juhtumeid ning majandusharu kavatsust seda tava jätkata.“;

d) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2, kui kliendina tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda täita nimetatud lõike punktis a sätestatud tingimust, sest see krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kliiriva liikme ja kõnealuse kliiriva liikme teise kliendi ühise makseviivituse korral kahju eest kaitstud, kuid kõik muud lõike 2 punktides a–d sätestatud tingimused on täidetud, võib krediidiasutus või investeerimisühing arvutada omavahendite nõuded oma kliiriva liikmega tehtud keskse vastaspoolega seotud tehingute kauplemisriski positsioonide puhul vastavalt artiklile 306, tingimusel et artikli 306 lõike 1 punktis a nimetatud riskikaal 2 % asendatakse riskikaaluga 4 %.

4. Mitmetasandilise kliendistruktuuri puhul võib krediidiasutus või investeerimisühing, mis madalama taseme kliendina kasutab keskse vastaspoole teenuseid kõrgema taseme kliendi kaudu, kohaldada lõikes 2 või 3 sätestatud käsitlust ainult juhul, kui nendes lõigetes sätestatud tingimused on selle struktuuri igal tasandil täidetud.“

84) Artiklit 306 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb finantsvahendajana kliendi ja keskse vastaspoole vahel ning keskse vastaspoolega seotud tehingu tingimustes on ette nähtud, et krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud hüvitama kliendile mingeid kahjusid, mis tulenevad tehingu väärtuse muutustest keskse vastaspoole makseviivituse korral, võib kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing võtta selle keskse vastaspoolega seotud tehingu puhul keskse vastaspoolega kauplemisriski positsioonile riskipositsiooni väärtuseks nulli;“

ii) lisatakse järgmine punkt:

„d) kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb finantsvahendajana kliendi ja keskse vastaspoole vahel ning keskse vastaspoolega seotud tehingu tingimustes on ette nähtud, et krediidiasutus või investeerimisühing on kohustatud hüvitama kliendile kahjud, mis tulenevad tehingu väärtuse muutustest keskse vastaspoole makseviivituse korral, kohaldab kõnealune krediidiasutus või investeerimisühing sellele keskse vastaspoolega seotud tehingule vastava keskse vastaspoolega kauplemisriski positsiooni suhtes punktis a või b sätestatud käsitlust.“;

b) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1, kui kesksele vastaspoolele või kliirivale liikmele tagatiseks antud varad on keskse vastaspoole, kliiriva liikme või kliiriva liikme ühe või mitme muu kliendi maksejõuetuse korral pankrotivarast välistatud, võib krediidiasutus või investeerimisühing nende varade puhul võtta vastaspoole krediidiriski positsioonidele riskipositsiooni väärtuseks nulli.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide riskipositsiooni väärtused vastavalt käesoleva peatüki 1.–8. jaole ja 4. peatüki 4. jaole.“

85) Artikkel 307 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 307
Omavahendite nõuded keskse vastaspoole tagatisfondi osamaksete puhul

Kliiriva liikmena tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab riskipositsioonide suhtes, mis tulenevad tema poolt keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavatest osamaksetest, järgmist käsitlust:

a) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksete puhul vastavalt artiklis 308 sätestatud meetodile;

b) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud ja rahastamata osamaksete puhul vastavalt artiklis 309 sätestatud meetodile;

c) ta arvutab omavahendite nõude nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksete puhul vastavalt artiklis 310 sätestatud käsitlusele.“

86) Artiklit 308 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab omavahendite nõude eelrahastatud osamaksest tuleneva riskipositsiooni katmiseks järgmiselt:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

kus:

K_i = omavahendite nõue;

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

K_{CCP} = nõuetele vastava keskse vastaspoole hüpoteetiline kapital, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c;

DF_i = eelrahastatud osamaksed;

DF_{CCP} = keskse vastaspoole eelrahastatud rahalised vahendid, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c, ning

DF_{CM} = nõuetele vastava keskse vastaspoole kõikide kliirivate liikmete eelrahastatud osamaksete summa, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga kaalutud vara krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud eelrahastatud osamaksetest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab käesoleva artikli lõike 2 kohaselt arvutatud omavahendite nõude 12,5ga.“;

b) lõiked 4 ja 5 jäetakse välja.

87) Artiklid 309, 310 ja 311 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 309

Omavahendite nõuded nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi eelrahastatud osamaksete puhul ja nõuetele mittevastavale kesksele vastaspoolele tehtavate rahastamata osamaksete puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavatest eelrahastatud osamaksetest ja rahastamata osamaksetest tulenevate riskipositsioonide omavahendite nõude arvutamiseks järgmist valemit:

$$K = DF + UC$$

kus:

K = omavahendite nõue,

DF = nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavad eelrahastatud osamaksed ning

UC = nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtavad rahastamata osamaksed.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab artikli 92 lõike 3 kohaldamisel riskiga kaalutud vara krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt nõuetele mittevastava keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud osamaksetest tulenevatelt riskipositsioonidelt selliselt, et korrutab vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 arvutatud omavahendite nõude 12,5ga.“;

Artikkel 310

Omavahendite nõuded nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksete puhul

Krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nõuetele vastava keskse vastaspoole tagatisfondi rahastamata osamaksete suhtes riskikaalu 0 %.

Artikkel 311

Omavahendite nõuded sellistes kesksete vastaspoolte vastu olevate nõuete puhul, kes enam ei vasta teatavatele tingimustele

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad käesolevas artiklis sätestatud käsitlust, kui nad said pärast avalikku teadaannet või krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt kasutatava keskse vastaspoole pädeva asutuse või keskse vastaspoole enda teavitust teada, et kõnealune keskne vastaspool ei vasta enam kas tegevusloa andmise või tunnustamise tingimustele.

2. Kui lõikes 1 sätestatud tingimus on täidetud, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kolme kuu jooksul alates kõnealuses lõikes osutatud asjaolust teadasaamisest või krediidiasutuste ja investeerimisühingute pädevate asutuste nõudmisel juba varem toimima nende kõnealuses keskses vastaspooles olevate riskipositsioonide suhtes järgmiselt:

   a) kohaldama oma kõnealuse keskse vastaspoolega seotud kauplemisriski positsioonide suhtes artikli 306 lõike 1 punktis b sätestatud käsitlust;

   b) kohaldama oma kõnealuse keskse vastaspoole tagatisfondi tehtud eelrahastatud osamaksete suhtes ja oma kõnealusele kesksele vastaspoolele tehtud rahastamata osamaksete suhtes artiklis 309 sätestatud käsitlust;

c) käsitlema oma kõnealuses keskses vastaspooles olevaid riskipositsioone, mis ei ole käesoleva lõike punktides a ja b osutatud riskipositsioonid, kui positsioone äriühingute suhtes kooskõlas 2. peatükis sätestatud krediidiriski standardmeetodiga.“

88) Artikli 316 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud otsustada mitte kohaldada asjaomase näitaja arvutamiseks direktiivi 86/635/EMÜ artikli 27 kohaseid kasumi- ja kahjumiaruande raamatupidamiskategooriaid kapitali- ja kasutusrendi suhtes ning võivad selle asemel:

a) lisada kapitali- ja kasutusrendist saadud instressitulu ning liisitud varast saadud kasumi tabeli 1 punktis 1 osutatud kategooriasse;

b) lisada kapitali- ja kasutusrendist tuleneva intressikulu ning vara kasutusrendist tuleneva kahjumi, kulumi ja vara väärtuse languse tabeli 1 punktis 2 osutatud kategooriasse.“

89) III osa IV jaotise 1. peatükk asendatakse järgmisega:

„1. peatükk
Üldsätted

Artikkel 325
Meetodid tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks

1. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab kõigi kauplemisportfelli kuuluvate ja valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide tururiski omavahendite nõuded vastavalt järgmistele meetoditele:

   a) lõikes 2 osutatud standardmeetod;

   b) käesoleva jaotise 5. peatükis sätestatud sisemudeli meetod nende riskikategooriate puhul, mille puhul on krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt artiklile 363 antud luba selle meetodi kasutamiseks.

2. Lõike 1 punktis a osutatud standardmeetodi kohaselt arvutatud tururiski omavahendite nõuded võrduvad vastavalt vajadusele järgmiste omavahendite nõuete summaga:

   a) 2. peatükis osutatud positsiooniriski omavahendite nõuded;

   b) 3. peatükis osutatud valuutariski omavahendite nõuded;

   c) 4. peatükis osutatud kaubariski omavahendite nõuded.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing, mis ei ole artikli 325a kohaselt vabastatud artiklis 430b sätestatud aruandlusnõuete täitmisest, teatab artikli 430b kohasest arvutusest kõikide kauplemisportfelli kuuluvate ja valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul kooskõlas järgmiste meetoditega:

   a) 1a. peatükis sätestatud alternatiivne standardmeetod;

   b) 1b. peatükis sätestatud alternatiivne sisemudeli meetod.

4. Vastavalt artiklile 363 võib krediidiasutus või investeerimisühing konsolideerimisgrupi piires püsivalt kasutada käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud meetodeid, neid omavahel kombineerides.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kasuta lõike 3 punktis b sätestatud meetodit oma kauplemisportfelli instrumentide puhul, mis on väärtpaberistamise positsioonid või alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli kuuluvad positsioonid, nagu on sätestatud lõigetes 6, 7 ja 8.

6. Väärtpaberistamise positsioonid ja n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid, mis vastavad kõigile järgmistele kriteeriumidele, lisatakse alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli:

   a) positsioonide puhul ei ole tegemist väärtpaberistamise positsioonidega, väärtpaberistamise seeria optsioonidega ega ühegi muu väärtpaberistamise positsioonide tuletisinstrumendiga, mis ei anna proportsionaalset osa väärtpaberistamise seeria tuludest;

b) kõik nende alusvaraks olevad instrumendid on:

i) ühe alusvaraga instrumendid, sealhulgas ühe alusvaraga krediidituletisinstrumendid, mille jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg;

ii) punktis i osutatud instrumentidele tuginevad üldkaubeldavad indeksid.

Kahesuunaline turg loetakse olemasolevaks juhul, kui eksisteerivad sõltumatud ausad ostu- ja müügipakkumised, nii et hinna, mis on mõistlikul määral seotud viimase müügihinnaga või kehtivate ausate konkureerivate ostu- ja müügipakkumiste noteeringutega, saab määrata ühe päeva jooksul ning arveldada suhteliselt lühikese ajaga ja kauplemistavade kohaselt.

7. Positsioone, mille alusvaraks on üks järgmistest instrumentidest, ei lisata alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli:

a) alusvaraks olevad instrumendid, mis on määratud artikli 112 punktis h või i osutatud riskipositsiooni klassidesse;

b) eriotstarbelise ettevõtja vastu olev nõue, mis on otseselt või kaudselt tagatud positsiooniga, mis lõike 6 kohaselt ei vasta ise alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamise tingimustele.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisada positsioonid, mis ei ole ei väärtpaberistamise positsioonid ega n-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise krediidituletisinstrumendid, kuid mis maandavad selle portfelli teiste positsioonide riski, tingimusel et asjaomase instrumendi või selle alusvaraks olevate instrumentide jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, mida on kirjeldatud lõike 6 teises lõigus.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul tururiski omavahendite nõude vastavalt lõike 1 punktides a ja b sätestatud meetoditele.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [15 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325a

Vabastused tururiskiga seotud aruandluse erinõuete täitmisest

1. Krediidiasutus või investeerimisühing vabastatakse artiklis 430b osutatud aruandlusnõude täitmisest, tingimusel et krediidiasutuse või investeerimisühingu tururiskile avatud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on igakuise hindamise põhjal kummagi järgmise piirmääraga võrdne või nendest väiksem, võttes aluseks andmed kuu viimase päeva seisuga:

   a) 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu koguvarast;

   b) 500 miljonit eurot.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma tururiskile avatud bilansilise ja bilansivälise tegevuse mahu iga kuu viimase päeva seisuga andmete alusel vastavalt järgmistele nõuetele:

   a) kaasatakse kõik kauplemisportfelli lisatud positsioonid, välja arvatud krediidituletisinstrumendid, mida peetakse sisemiseks riskimaanduseks kauplemisportfelliväliste krediidiriski positsioonide suhtes, ning krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingud, millega tasaarvestatakse täielikult sisemise riskimaanduse tururisk, nagu on osutatud artikli 106 lõikes 3;

   b) kaasatakse kõik valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfellivälised positsioonid;

c) kõik positsioonid hinnatakse nende selle kuupäeva turuväärtuses, välja arvatud punktis b osutatud positsioonid; kui positsiooni turuväärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni õiglast väärtust asjaomasel kuupäeval; kui positsiooni õiglane väärtus ja turuväärtus kõnealuse kuupäeva kohta ei ole kättesaadav, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle positsiooni kõige hilisemat turuväärtust või õiglast väärtust;

d) kõiki valuutariskile avatud kauplemisportfelliväliseid positsioone käsitatakse kogu valuuta netopositsioonina ja hinnatakse vastavalt artiklile 352;

e) kõiki kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliseid positsioone hinnatakse kooskõlas artiklitega 357 ja 358;

f) pikkade positsioonide absoluutväärtus liidetakse lühikeste positsioonide absoluutväärtusele.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi sellest, millal nad arvutavad käesoleva artikli kohaselt oma tururiski omavahendite nõudeid või lõpetavad nende arvutamise.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing enam ei täida ühte või enamat lõikes 1 sätestatud tingimust, teavitab ta sellest kohe pädevat asutust.

5. Artiklis 430b sätestatud aruandlusnõuete täitmisest vabastuse kohaldamine lõppeb kolme kuu jooksul ühel järgmistest juhtudest:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida lõike 1 punktis a või b sätestatud tingimust kolme järjestikuse kuu jooksul või

   b) krediidiasutus või investeerimisühing ei täida lõike 1 punktis a või b sätestatud tingimust viimase 12 kuu jooksul rohkem kui kuue kuu vältel.

6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing peab hakkama vastavalt käesoleva artikli lõikele 5 täitma artiklis 430b sätestatud aruandlusnõudeid, vabastatakse ta nendest aruandlusnõuetest üksnes siis, kui ta tõendab pädevale asutusele, et kõik käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimused on olnud pidevalt täidetud terve aasta.

7. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta, osta ega müü positsiooni ainult selleks, et täita lõikes 1 kehtestatud tingimusi igakuise hindamise ajal.

8. Krediidiasutus või investeerimisühing, mille suhtes võib kohaldada artiklis 94 sätestatud käsitlust, vabastatakse artiklis 430b sätestatud aruandlusnõuete täitmisest.

Artikkel 325b

Konsolideeritud nõuete lubamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada positsioone ühes krediidiasutuses, investeerimisühingus või mõnes muus ettevõtjas, et tasaarvestada positsioone teises krediidiasutuses, investeerimisühingus või ettevõtjas, kui lõikest 2 ei tulene teisiti ning ainult selleks, et arvutada netopositsioonid ja omavahendite nõuded konsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva jaotisega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kohaldada lõiget 1 ainult pädevate asutuste loal, mis antakse juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) omavahendite konsolideerimisgrupisisene jaotumine on rahuldav;

   b) krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse regulatiivne, juriidiline ja lepinguline raamistik tagab neile konsolideerimisgrupisisese vastastikuse finantstoetuse.

3. Kui ettevõtjad asuvad kolmandates riikides, peavad lisaks lõikes 2 sätestatule olema täidetud ka kõik järgmised tingimused:

   a) ettevõtjad on saanud tegevusloa kolmandas riigis ning vastavad kas krediidiasutuse määratlusele või on kolmanda riigi tunnustatud investeerimisühingud;

   b) ettevõtjad täidavad individuaalselt omavahendite nõudeid, mis on samaväärsed käesolevas määruses sätestatud nõuetega;

c) kõnealustes kolmandates riikides puuduvad õigusnormid, mis võiksid märgatavalt mõjutada vahendite konsolideerimisgrupisisest ülekandmist.“

90) III osa IV jaotisesse lisatakse järgmised peatükid:

„Peatükk 1a
Alternatiivne standardmeetod

1. jagu
Üldsätted

Artikkel 325c
Alternatiivse standardmeetodi kohaldamisala ja ülesehitus

1. Käesolevas peatükis sätestatud alternatiivset standardmeetodit kasutatakse üksnes artikli 430b lõikes 1 sätestatud aruandlusnõude täitmiseks.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tururiski omavahendite nõuded alternatiivse standardmeetodi kohaselt portfelli puhul, mis sisaldab kauplemisportfelli kuuluvaid või valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliseid positsioone, liites kokku järgmised kolm komponenti:

a) 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineval meetodil saadud omavahendite nõue;

b) 5. jaos sätestatud makseviivituse riski omavahendite nõue, mida kohaldatakse ainult kõnealuses jaos osutatud kauplemisportfelli positsioonide suhtes;

c) 4. jaos sätestatud jääkriskide omavahendite nõue, mida kohaldatakse ainult kõnealuses jaos osutatud kauplemisportfelli positsioonide suhtes.

2. jagu
Tundlikkusel põhinev meetod omavahendite nõude arvutamiseks

Artikkel 325d
Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „riskiklass“ – üks järgmisest seitsmest kategooriast:

i) intressimäära üldrisk;

ii) muu kui väärtpaberistamise krediidimarginaali risk;

iii) alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali risk;

iv) alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise krediidimarginaali risk;

v) aktsiarisk;

vi) kaubarisk;

vii) valuutarisk;

2) „tundlikkus“ – positsiooni väärtuse suhteline muutus, mille põhjustas positsiooni ühe asjaomase riskiteguri väärtuse muutus ja mis on arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudeli alusel kooskõlas 3. jao 2. alajaoga;

3) „rühm“ – ühes sarnase riskiprofiiliga riskiklassis olevate positsioonide alamkategooria, millele määratakse riskikaal, nagu on määratletud 3. jao 1. alajaos.

Artikkel 325e

Tundlikkusel põhineva meetodi komponendid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad tururiski omavahendite nõuded tundlikkusel põhineva meetodi kohaselt, liites järgmised kolm omavahendite nõuet vastavalt artiklile 325h:

a) omavahendite nõuded deltariski puhul, mis hõlmavad instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle mittevolatiilsusega seotud riskitegurite liikumisest;

b) omavahendite nõuded vegariski puhul, mis hõlmavad instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle volatiilsusega seotud riskitegurite liikumisest;

c) omavahendite nõuded kumerusriski puhul, mis hõlmavad instrumendi väärtuse muutumise riski, mis tuleneb selle peamiste mittevolatiilsusega seotud riskitegurite liikumisest, mida deltariski omavahendite nõuded ei hõlma.

2. Lõikes 1 osutatud arvutuse tegemisel:

a) kõikide valikulisusega instrumentide positsioonide suhtes kohaldatakse lõike 1 punktides a, b ja c osutatud omavahendite nõudeid;

b) kõikide ilma valikulisuseta instrumentide positsioonide suhtes kohaldatakse üksnes lõike 1 punktis a osutatud omavahendite nõudeid.

Käesoleva peatüki kohaldamisel kuuluvad valikulisusega instrumentide hulka lisaks muule ka ostuoptsioonid, müügipositsioonid, ülempiirid, alampiirid, vahetusoptsioonid, barjäärioptsioonid ja eksootilised optsioonid. Optsiooni tunnustega väärtpabereid, nagu ettemakse- või käitumuslikke optsioone, käsitletakse tururiski omavahendite nõuete arvutamisel optsioonide eraldiseisvate positsioonidena.

Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitletakse instrumente, mille rahavoogusid saab väljendada alusvara tingliku väärtuse lineaarfunktsioonina, ilma valikulisuseta instrumentidena.

Artikkel 325f

Delta- ja vegariskide omavahendite nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad delta- ja vegariskide omavahendite nõuete arvutamisel 3. jao 1. alajaos kirjeldatud delta- ja vegariski tegureid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud järgivad delta- ja vegariskide omavahendite nõuete arvutamisel lõigetes 3–8 sätestatud protsessi.

3. Iga riskiklassi puhul arvutatakse kõikide delta- ja vegariskide omavahendite nõuete kohaldamisalas olevate instrumentide tundlikkus iga asjaomasesse riskiklassi kuuluva kohaldatava delta- ja vegariski teguri suhtes, kasutades 3. jao 2. alajao vastavaid valemeid. Kui instrumendi väärtus sõltub mitmest riskitegurist, määratakse tundlikkus iga riskiteguri puhul eraldi.

4. Tundlikkused määratakse igas riskiklassis ühte rühmadest „b“.

5. Igas rühmas „b“ tasaarvestatakse positiivsed ja negatiivsed tundlikkused sama riskiteguri suhtes, saades nii igas rühmas netotundlikkused (s_k) iga riskiteguri k suhtes.

6. Netotundlikkused igas rühmas oleva iga riskiteguri suhtes korrutatakse 6. jaos sätestatud vastavate riskikaaludega, arvutades kaalutud tundlikkused iga riskiteguri suhtes kõnealuses rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

kus:

WS_k = kaalutud tundlikkus,

RW_k = riskikaalud ning

s_k = riskitegur.

7. Kaalutud tundlikkused igas rühmas olevate eri riskitegurite suhtes liidetakse vastavalt järgmisele valemile, milles ruutjuure funktsioonis oleva koguse alammäär on null, saades nii rühmaspetsiifilise tundlikkuse. Samas rühmas olevate kaalutud tundlikkuste puhul kasutatakse vastavaid korrelatsioone (ρ_{kl}), mis on sätestatud 6. jaos.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

kus:

K_b = rühmaspetsiifiline tundlikkus ning

WS = kaalutud tundlikkused.

8. Rühmaspetsiifiline tundlikkus arvutatakse iga riskiklassi rühma puhul vastavalt lõigetele 5, 6 ja 7. Kui kõikide rühmade rühmaspetsiifiline tundlikkus on arvutatud, liidetakse rühmade lõikes vastavalt järgmisele valemile kokku kaalutud tundlikkused kõikide riskitegurite suhtes, kasutades 6. jaos sätestatud eri rühmade kaalutud tundlikkuste vastavaid korrelatsioone γ_{bc}, saades nii riskiklassile spetsiifilise delta- või vegariski omavahendite nõude:

Riskiklassile spetsiifiline delta- või vegariski omavahendite nõue

$$= \sqrt{\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kus:

$S_b = \sum_k WS_k$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja $S_c = \sum_k WS_k$ rühmas c; kui S_b ja S_c väärtused annavad $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ kogusummaks negatiivse arvu, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing riskiklassile spetsiifilised delta- või vegariski omavahendite nõuded, kasutades alternatiivset spetsifikatsiooni, mille puhul

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas b ja

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ kõikide riskitegurite puhul rühmas c.

Riskiklassile spetsiifilised delta- või vegariski omavahendite nõuded arvutatakse iga riskiklassi puhul vastavalt lõigetele 1–8.

Artikkel 325g

Kumerusriski omavahendite nõuded

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kumerusriski omavahendite nõuded vastavalt artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktile.

Artikkel 325h

Riskiklassile spetsiifiliste delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuete koondamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud koondavad riskiklassile spetsiifilised delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuded kooskõlas lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud protsessiga.

2. Riskiklassile spetsiifiliste delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuete arvutamise protsess, mida on kirjeldatud artiklites 325f ja 325g, toimub iga riskiklassi puhul kolm korda, kasutades iga kord erinevat korrelatsiooni parameetrite kogumit ρ_{kl} (korrelatsioon rühmas olevate riskitegurite vahel) ja γ_{bc} (korrelatsioon riskiklassis olevate rühmade vahel). Igaüks neist kolmest kogumist vastab erinevale stsenaariumile järgmiselt:

   a) „keskmise korrelatsiooni“ stsenaarium, mille puhul korrelatsiooni parameetrid ρ_{kl} ja γ_{bc} on samad mis 6. jaos;

b) „kõrge korrelatsiooni“ stsenaarium, mille puhul 6. jaos määratletud korrelatsiooni parameetrid ρ_{kl} ja γ_{bc} korrutatakse ühesuguselt 1,25ga ning ρ_{kl} ja γ_{bc} suhtes kohaldatakse ülemmäära 100 %;

c) „madala korrelatsiooni“ stsenaarium täpsustatakse artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktis.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud liidavad iga stsenaariumi puhul riskiklassile spetsiifilised delta-, vega- ja kumerusriskide omavahendite nõuded, et määrata kolm stsenaariumispetsiifilist omavahendite nõuet.

4. Tundlikkusel põhineva meetodi omavahendite nõudeks määratakse lõikes 3 osutatud kolmest stsenaariumispetsiifilisest omavahendite nõudest suurim.

Artikkel 325i

Indeksitega seotud instrumentide ja mitme alusvaraga optsioonide käsitlemine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad indeksitega seotud instrumente ja mitme alusvaraga optsioone vastavalt artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktile.

Artikkel 325j

Investeerimisfondide käsitlemine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad investeerimisfonde vastavalt artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktile.

Artikkel 325k

Väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad käesolevas artiklis sätestatud protsessi kasutada võla- või omakapitaliinstrumentide väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonide tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad iga individuaalse emitendi puhul ühte asjakohast tabelis 1 loetletud korrutavat tegurit kõikide väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonide netotundlikkuse suhtes, jättes välja väärtpaberite emissiooni tagamisega seotud positsioonid, mida kolmandad isikud on formaalsete kokkulepete põhjal märkinud või mille tagamises nad on osalenud, ja arvutavad tururiski omavahendite nõuded korrigeeritud netotundlikkuse põhjal vastavalt käesolevas peatükis sätestatud meetodile.

Tabel 1

0. tööpäev	0%
1. tööpäev	10%
2. ja 3. tööpäev	25%
4. tööpäev	50%
5. tööpäev	75%
Pärast 5. tööpäeva	100%

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „0. tööpäev“ tööpäeva, mil krediidiasutus või investeerimisühing kohustub tingimusteta vastu võtma kindlaksmääratud hulga kokkulepitud hinnaga väärtpabereid.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevaid asutusi käesolevas artiklis sätestatud protsessi kohaldamisest.

3. jagu
Riskiteguri ja tundlikkuse mõisted

1. alajagu
Riskiteguri mõisted

Artikkel 325l
Intressimäära üldriski tegurid

1. Kõikide intressimäära üldriski tegurite, sealhulgas inflatsiooniriski ja eri valuutade alusriski puhul on iga valuuta kohta üks rühm, millest igaüks sisaldab eri liiki riskitegureid.

   Intressimäära suhtes tundlike instrumentide suhtes kohaldatavad delta intressimäära üldriski tegurid on asjakohased riskivabad intressimäärad iga valuuta ja iga järgmise lõpptähtaja kohta: 0,25 aastat, 0,5 aastat, 1 aasta, 2 aastat, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat, 15 aastat, 20 aastat ja 30 aastat. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad täpsustatud punktidele riskitegurid, kasutades lineaarset interpolatsiooni või meetodit, mis on kõige rohkem kooskõlas hinnastamisfunktsioonidega, mida kasutab krediidiasutuse või investeerimisühingu iseseisev riskikontrolli funktsioon, et teavitada kõrgemat juhtkonda tururiskist või kasumist ja kahjumist.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud leiavad iga valuuta kohta riskivabad intressimäärad krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellis hoitavate rahaturuinstrumentide põhjal, millel on kõige madalam krediidirisk, nagu üleööintressi vahetuslepingud.

3. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud ei saa lõikes 2 osutatud meetodit kohaldada, põhinevad riskivabad intressimäärad ühel või enamal turupõhisel vahetuslepingu kõveral, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab positsioonide turuhinna määramiseks, nagu pankadevahelise intressimäära vahetuslepingute kõverad.

   Kui lõikes 2 ja käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud turupõhiste vahetuslepingute kõverate andmed on ebapiisavad, võib riskivabasid intressimäärasid tuletada riigivõlakirja kõverast, mis on antud valuuta puhul kõige asjakohasem.

   Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riigi võlakohustuste puhul intressimäära üldriski tegureid, mis on tuletatud vastavalt käesoleva lõike teises lõigus sätestatud protseduurile, ei vabastata riigi võlakohustust krediidimarginaali riski omavahendite nõuetest. Sellistel juhtudel, kui ei ole võimalik eristada riskivaba intressimäära krediidimarginaali riskist, määratakse tundlikkus selle riskiteguri suhtes nii intressimäära üldriskile kui ka krediidimarginaali riski klassidele.

4. Intressimäära üldriski tegurite puhul moodustab iga valuuta eraldi rühma. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad samas rühmas olevatele, kuid erineva lõpptähtajaga riskiteguritele erineva riskikaalu vastavalt 6. jaole.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad täiendavaid riskitegureid selliste võlainstrumentide inflatsiooniriskile, mille rahavood sõltuvad funktsionaalselt inflatsioonimääradest. Need täiendavad riskitegurid koosnevad iga valuuta kohta ühest erinevate lõpptähtaegadega turupõhiste inflatsioonimäärade vektorist. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis inflatsioonimäärade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse lõikes 4 osutatud inflatsiooniriski täiendava riskiteguri suhtes kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tuleneb selle hinnastamismudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Iga valuuta moodustab eraldi rühma. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad inflatsiooni igas rühmas ühe riskitegurina, sõltumata iga vektori komponentide arvust. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad kõik rühmas olevad tundlikkused inflatsiooni suhtes, mis on arvutatud nii, nagu käesolevas lõikes kirjeldatud, et tekiks üks netotundlikkus iga rühma kohta.

6. Võlainstrumentide suhtes, mis hõlmavad makseid eri valuutades, kohaldatakse ka asjaomaste valuutade vahelist alusriski. Tundlikkusel põhineva meetodi kasutamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud riskitegureid, milleks on iga valuuta eri valuutade alusrisk kas USA dollari või euro suhtes. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad eri valuutade alusriskid, mis ei ole seotud alusriskiga USA dollari suhtes ega alusriskiga euro suhtes, kas alusriskina USA dollari suhtes või alusriskina euro suhtes.

Iga eri valuutade alusriski tegur koosneb iga valuuta kohta ühest erinevate lõpptähtaegadega eri valuutade alusriski vektorist. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis eri valuutade alusriskide arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis. Iga valuuta moodustab erineva rühma.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse eri valuutade alusriski teguri suhtes kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tuleneb selle hinnastamismudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Iga valuuta moodustab eraldi rühma. Igas rühmas on kaks võimalikku erinevat riskitegurit: alusrisk euro suhtes ja alusrisk USA dollari suhtes, sõltumata eri valuutade alusriski vektori komponentide arvust. Maksimaalne netotundlikkuste arv rühma kohta on kaks.

7. Intressimäära vega-üldriski tegurid, mida kohaldatakse alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud üldise intressimäära suhtes, on asjaomaste riskivabade intressimäärade eeldatavad volatiilsused, nagu on kirjeldatud lõigetes 2 ja 3, mis määratakse rühmadele olenevalt valuutast ning mis määratakse igas rühmas järgmistele lõpptähtaegadele: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Iga valuuta kohta on üks rühm.

   Tasaarvestuse kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud eeldatavaid volatiilsusi, mis on seotud samade riskivabade intressimäärade ja samade lõpptähtaegadega, sama riskiteguri moodustavana.

Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad eeldatava volatiilsuse käesolevas lõikes viidatud lõpptähtaegadele, kohaldatakse järgmisi nõudeid:

a) kui optsiooni lõpptähtaeg on kooskõlas alusvara lõpptähtajaga, võetakse arvesse ühte riskitegurit, mis määratakse vastavalt kõnealusele lõpptähtajale;

b) kui optsiooni lõpptähtaeg on alusvara lõpptähtajast lühem, võetakse arvesse järgmisi riskitegureid järgmiselt:

i) esimene riskitegur määratakse vastavalt optsiooni lõpptähtajale;

ii) teine riskitegur määratakse vastavalt optsiooni alusvara järelejäänud tähtajale optsiooni lunastustähtpäeval.

8. Kumeruse intressimäära üldriski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama, koosnevad iga valuuta kohta ühest riskivaba intressimäära vektorist, mis esindab konkreetset riskivaba intressikõverat. Iga valuuta moodustab erineva rühma. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis riskivabade intressimäärade erinevate lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis, vastavalt artiklile 325g. Kumerusriski määramisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse vektoreid, mis vastavad erinevatele intressikõveratele ning millel on erinev arv komponente, sama riskitegurina, tingimusel et asjaomased vektorid vastavad samale valuutale. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad tundlikkused sama riskiteguri suhtes. Ühe rühma kohta peab olema ainult üks netotundlikkus.

   Inflatsiooni ja eri valuutade alusriskide puhul ei kohaldata kumerusriski omavahendite nõudeid.

Artikkel 325m

Krediidimarginaali riski tegurid muu kui väärtpaberistamise puhul

1. Delta krediidimarginaali riski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama muu kui väärtpaberistamise instrumentidele, mis on krediidimarginaali riski suhtes tundlikud, on nende instrumentide emitendi krediidimarginaali riski määrad, mis on tuletatud asjaomastest võlainstrumentidest ja krediidiriski vahetustehingutest ning mis määratakse igale järgmisele lõpptähtajale: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad iga emitendi ja lõpptähtaja kohta ühte riskitegurit, olenemata sellest, kas emitendi krediidimarginaali riski määrad tulenevad võlainstrumentidest või krediidiriski vahetustehingutest. Rühmad on sektoriaalsed, nagu on osutatud 6. jaos, ja iga rühm sisaldab kõiki riskitegureid, mis on jaotatud asjaomasele sektorile.

2. Vega krediidimarginaali riski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama muu kui väärtpaberistamise alusvaraga optsioonidele, mis on krediidimarginaali riski suhtes tundlikud, on alusvara emitendi krediidimarginaali riski määrade eeldatavad volatiilsused, mis on tuletatud vastavalt lõikes 1 sätestatule ja mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat. Kasutatakse samu rühmi, mida kasutati delta krediidimarginaali riski puhul muu kui väärtpaberistamise jaoks.

3. Kumeruse krediidimarginaali riski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama muu kui väärtpaberistamise instrumentidele, koosnevad ühest krediidimarginaali riski määrade vektorist, mis esindab konkreetse emitendi krediidimarginaali riski kõverat. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis krediidimarginaali riski määrade erinevate lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis. Kasutatakse samu rühmi, mida kasutati delta krediidimarginaali riski puhul muu kui väärtpaberistamise jaoks.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis, vastavalt artiklile 325g. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud vektoreid, mis on tuletatud kas asjaomastest võlainstrumentidest või krediidiriski vahetustehingutest ja millel on erinev arv komponente, sama riskitegurina, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale emitendile.

Artikkel 325n

Krediidimarginaali riski tegurid väärtpaberistamise puhul

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõikes 3 osutatud krediidimarginaali riski tegureid väärtpaberistamise positsioonidele, mis on lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 325 lõigetes 6, 7 ja 8.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad lõikes 5 osutatud krediidimarginaali riski tegureid väärtpaberistamise positsioonidele, mis ei ole lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 325 lõigetes 6, 7 ja 8.

2. Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamiste krediidimarginaali riski suhtes kohaldatavad rühmad on samad mis muu kui väärtpaberistamise krediidimarginaali riski suhtes kohaldatavad rühmad, nagu on osutatud 6. jaos.

   Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamiste krediidimarginaali riski suhtes kohaldatavad rühmad on eriomased käesolevale riskiklassikategooriale, nagu on osutatud 6. jaos.

3. Krediidimarginaali riski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise positsioonide suhtes, on järgmised:

   a) deltariski tegurid on kõik asjaomased väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidimarginaali riski määrad, mis on tuletatud asjaomastest võlainstrumentidest ja krediidiriski vahetustehingutest, iga järgmise lõpptähtaja kohta: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat;

b) vegariski tegurid, mis on kohaldatavad nende väärtpaberistamise positsioonidega optsioonidele, mis on lisatud alusvarana alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, on väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidimarginaali riskide eeldatavad volatiilsused, mis on tuletatud vastavalt käesoleva lõike punktis a kirjeldatule ning mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomase optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat;

c) kumerusriski tegurid on asjaomased väärtpaberistamise positsiooni aluspositsioonide emitentide krediidimarginaali riski intressikõverad, mida väljendatakse krediidimarginaali riski määrade vektorina erinevate lõpptähtaegade puhul, mis on tuletatud vastavalt käesoleva lõike punktis a kirjeldatule; iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis krediidimarginaali riski määrade erinevate lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad väärtpaberistamise positsiooni tundlikkuse iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis, nagu on kindlaks määratud artiklis 325g. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud vektoreid, mis on tuletatud kas asjaomastest võlainstrumentidest või krediidiriski vahetustehingutest ja millel on erinev arv komponente, sama riskitegurina, tingimusel et asjaomased vektorid vastavad samale emitendile.

5. Krediidimarginaali riski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis ei ole lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, osutavad alusvaraks olevate instrumentide riskimarginaali asemel väärtpaberistamise seeria riskimarginaalile ja on järgmised:

   a) deltariski tegurid on asjaomased väärtpaberistamise seeria krediidimarginaali riski määrad, mis on määratud järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt väärtpaberistamise seeria lõpptähtajale: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat;

   b) vegariski tegurid, mida kohaldatakse nende väärtpaberistamise positsioonidega optsioonidele, mis ei ole lisatud alusvarana alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, on väärtpaberistamise seeriate krediidimarginaali riskide eeldatavad volatiilsused, millest igaüks määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomase optsiooni lõpptähtajale, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat;

   c) kumerusriski tegurid on samad, mida on kirjeldatud käesoleva lõike punktis a; kõikidele nimetatud riskiteguritele määratakse ühine riskikaal, nagu on osutatud 6. jaos.

Artikkel 325o
Aktsiariski tegurid

1. Kõikide aktsiariski tegurite rühmad on 6. jaos osutatud sektoriaalsed rühmad.

2. Aktsiatega seotud deltariski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama, on kõik aktsia hetkehinnad ja kõik aktsia repomäärad.

   Aktsiariski kohaldamisel moodustab konkreetne aktsia repokõver ühe riskiteguri, mis väljendub repomäärade vektorina erinevate lõpptähtaegade suhtes. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis repomäärade erinevate lõpptähtaegade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad instrumendi tundlikkuse aktsiariski teguri suhtes kui instrumendi väärtuse muutuse, mis tuleneb selle hinnastamismudeli kohaselt 1 baaspunkti suurusest nihkumisest igas vektori komponendis. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tasaarvestavad tundlikkused sama kapitaliväärtpaberi repomäära riskiteguri suhtes, olenemata iga vektori komponentide arvust.

3. Aktsiatega seotud vegariski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud aktsiate suhtes, on aktsia hetkehinna eeldatavad volatiilsused, mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomaste optsioonide lõpptähtaegadele, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Aktsia repomäärade suhtes ei kohaldata vegariski omavahendite nõudeid.

4. Aktsiatega seotud kumerusriski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alusvaraga optsioonide suhtes, mis on tundlikud aktsiate suhtes, on kõik aktsia hetkehinnad, olenemata vastavate optsioonide lõpptähtajast. Aktsia repomäärade suhtes ei kohaldata kumerusriski omavahendite nõudeid.

Artikkel 325p
Kaubariski tegurid

1. Kõikide kaubariski tegurite rühmad on 6. jaos osutatud sektoriaalsed rühmad.

2. Kauba deltariski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama kauba suhtes tundlike instrumentide suhtes, on kõik kauba hetkehinnad iga kaubaliigi ja iga järgmise lõpptähtaja kohta: 0,25 aastat, 0,5 aastat, 1 aasta, 2 aastat, 3 aastat, 5 aastat, 10 aastat, 15 aastat, 20 aastat ja 30 aastat. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loevad ainult kahte kaubahinda sama kaubaliigi puhul, millel on sama lõpptähtaeg, samaks riskiteguriks, mille puhul on juriidilised tingimused seoses üleandmise asukohaga identsed.

3. Kauba vegariski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alusvaraga optsioonide suhtes, mis on kauba suhtes tundlikud, on kaubahinna eeldatavad volatiilsused iga kaubaliigi kohta, mis määratakse järgmistele lõpptähtaegadele vastavalt asjaomaste optsioonide lõpptähtaegadele, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loevad tundlikkusi sama kaubaliigi suhtes ja mis on määratud samale lõpptähtajale, üheks riskiteguriks, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud seejärel tasaarvestavad.

4. Kauba kumerusriski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alusvaraga optsioonide suhtes, mis on kauba suhtes tundlikud, on üks kaubahindade kogum, millel on erinevad lõpptähtajad iga kaubaliigi kohta, ja mida kujutatakse vektorina. Iga instrumendi puhul on vektori komponentide arv sama mis kaubahindade arv, mida kasutatakse asjaomase instrumendi puhul muutujatena krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelis. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei erista kaubahindu üleandmise asukoha alusel.

   Instrumendi tundlikkus iga riskiteguri suhtes, mida kasutatakse kumerusriski valemis, arvutatakse vastavalt artiklile 325g. Kumerusriski kohaldamisel käsitlevad krediidiasutused ja investeerimisühingud erineva komponentide arvuga vektoreid sama riskiteguri moodustavana, tingimusel et asjakohased vektorid vastavad samale kaubaliigile.

Artikkel 325q

Valuutariski riskitegurid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad valuutatundlikele instrumentidele kohaldama valuutariski deltariski tegureid, milleks on kõik valuuta hetkekursid, mis jäävad valuuta, milles instrument on nomineeritud, ja krediidiasutuse või investeerimisühingu aruandlusvaluuta vahemikku. Iga valuutapaari kohta on üks rühm, mis sisaldab ühte riskitegurit ja ühte netotundlikkust.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad valuutatundlikele alusvaraga optsioonidele kohaldama valuutariski vegariski tegureid, milleks on lõikes 1 osutatud valuutapaaride vaheliste vahetuskursside eeldatavad volatiilsused. Need valuutakursside eeldatavad volatiilsused määratakse järgmistele lõpptähtaegadele kooskõlas asjaomaste optsioonide lõpptähtaegadega, mille suhtes kohaldatakse omavahendite nõudeid: 0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat.

3. Valuutariski kumerusriski tegurid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama alusvaraga optsioonidele, mis on valuutatundlikud, on samad, millele on osutatud lõikes 1.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei ole kohustatud kõikide valuutariski delta-, vega- ja kumerusriski tegurite puhul eristama valuuta onshore- ja offshore-variante.

2. alajagu

Tundlikkuse mõisted

Artikkel 325r

Deltariski tundlikkus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta intressimäära üldriski tundlikkuse järgmiselt:

   a) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad riskivabadest intressimääradest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

   kus:

   $s_{r_{kt}}$ = tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad riskivabadest intressimääradest

   r_{kt} = riskivaba kõvera k määr lõpptähtajaga t;

   V_i (.) = instrumendi i hinnastamisfunktsioon ning

   x, y = muud riskitegurid kui r_{kt} hinnastamisfunktsioonis V_i;

b) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad inflatsiooniriskist ja eri valuutade alusriskist, arvutatakse järgmiselt:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

kus:

s_{x_j} = tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad inflatsiooniriskist ja eri valuutade alusriskist;

$\bar{x}_{ji}$ = m komponentidega vektor, mis esindab antud valuuta j eeldatavat inflatsiooni kõverat või eri valuutade aluskõverat, kui m on võrdne inflatsiooni või eri valuutadega seotud muutujate arvuga, mida kasutatakse instrumendi i hinnastamismudelis;

$\overline{I_m}$ = mõõte ühikmaatriks (1 x m);

V_i (.) = instrumendi i hinnastamisfunktsioon ning

y, z = teised muutujad hinnastamismudelis.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta krediidimarginaali riski tundlikkuse kõikide väärtpaberistamise ja muu kui väärtpaberistamise positsioonide puhul järgmiselt:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i\left(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots\right) - V_i\left(cs_{kt}, x, y \ldots\right)}{0{,}0001}$$

kus:

$s_{cs_{kt}}$ = delta krediidimarginaali riski tundlikkus kõikide väärtpaberistamise ja muu kui väärtpaberistamise positsioonide puhul;

cs_{kt} = emitendi j krediidimarginaali riski väärtus lõpptähtajal t;

V_i (.) = instrumendi i hinnastamisfunktsioon ning

x, y = muud riskitegurid kui cs_{kt} hinnastamisfunktsioonis V_i.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta aktsiariski tundlikkuse järgmiselt:

a) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad aktsia hetkehindadest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

kus:

s_k = tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad aktsia hetkehindadest;

k = konkreetne kapitaliväärtpaber;

EQ_k = selle kapitaliväärtpaberi hetkehinna väärtus;

V_i (.) = instrumendi i hinnastamisfunktsioon ning

x, y = muud riskitegurid kui EQ_k hinnastamisfunktsioonis V_i;

b) tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad aktsia repomääradest, arvutatakse järgmiselt:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

kus:

s_{x_k} = tundlikkus riskitegurite suhtes, mis koosnevad aktsia repomääradest;

k = indeks, mis tähistab aktsiat;

$\bar{x}_{ki}$ = m komponentidega vektor, mis kajastab repolepingu struktuuri konkreetse aktsia k puhul, kui m on võrdne repomäärade arvuga, mis vastavad erinevatele lõpptähtaegadele, mida kasutatakse instrumendi i hinnastamismudelis;

$\overline{I_m}$ = mõõte ühikmaatriks (1 · m);

V_i (.) = instrumendi i hinnastamisfunktsioon ning

y, z = muud riskitegurid kui $\bar{\mathbf{x}}_{\mathbf{ki}}$ hinnastamisfunktsioonis V_i.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta kaubariski tundlikkuse iga riskiteguri k suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

kus:

s_k = delta kaubariski tundlikkus;

k = antud kaubariski tegur;

CTY_k = riskiteguri k väärtus;

V_i (.) = instrumendi i turuväärtus riskiteguri k funktsioonina ning

y, z = muud riskitegurid kui CTY_k instrumendi i hinnastamismudelis.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad delta valuutariski tundlikkuse iga valuutariski teguri k suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

kus:

s_k =delta valuutariski tundlikkus;

k = antud valuutariski tegur;

FX_k = riskiteguri väärtus;

V_i (.) = instrumendi i turuväärtus riskiteguri k funktsioonina; ning

y, z = muud riskitegurid kui FX_k instrumendi i hinnastamismudelis.

Artikkel 325s

Vegariski tundlikkus

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad optsiooni vegariski tundlikkuse antud riskiteguri k suhtes järgmiselt:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

kus:

s_k = optsiooni vegariski tundlikkus;

k = konkreetne vegariski tegur, mis koosneb eeldatavast volatiilsusest;

vol_k = riskiteguri väärtus, mida peaks väljendama protsendina, ning

x, y = muud riskitegurid kui vol_k hinnastamisfunktsioonis V_i.

2. Riskiklasside puhul, kus vegariski teguritel on lõpptähtaja mõõde, kuid reegleid riskitegurite määramiseks ei saa kohaldada, sest optsioonidel ei ole lõpptähtaega, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud need riskitegurid kõige pikemale ettenähtud lõpptähtajale. Nimetatud optsioonide suhtes kohaldatakse jääkriskide lisandit.

3. Optsioonide puhul, millel pole täitmishinda või barjääri, ning optsioonide puhul, millel on mitu täitmishinda või barjääri, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud täitmishindade ja lõpptähtaegade suhtes määramist, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab optsiooni hinnastamiseks asutusesiseselt. Ka nende optsioonide suhtes kohaldatakse jääkriskide lisandit.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arvuta vegariski artikli 325 lõigetes 6, 7 ja 8 osutatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise seeriate puhul, millel pole eeldatavat volatiilsust. Nende väärtpaberistamise seeriate puhul arvutatakse delta- ja kumerusriski omavahendite nõuded.

Artikkel 325t

Tundlikkuse arvutamise nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletavad tundlikkused krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelitest, mis on aluseks kõrgema juhtkonna teavitamisel kasumi ja kahjumi kohta, kasutades käesolevas alajaos esitatud valemeid.

   Erandina esimesest lõigust võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing, kellele on antud luba kasutada 1b. peatükis sätestatud alternatiivset sisemudeli meetodit, kasutaks käesoleva peatüki kohaste tundlikkuste arvutamisel oma sisemudeli meetodi riskimõõtmissüsteemi hinnastamisfunktsioone selleks, et arvutada tururiski omavahendite nõuded ja nendest teavitada kooskõlas artikli 430b lõikega 3.

2. Artikli 325e lõike 2 punktis a osutatud valikulisusega instrumentide deltariski tundlikkuse arvutamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud eeldada, et eeldatava volatiilsuse riskitegurid jäävad püsivaks.

3. Artikli 325e lõike 2 punktis a osutatud valikulisusega instrumentide vegariski tundlikkuse arvutamisel kohaldatakse järgmisi nõudeid:

   a) seoses intressimäära üldriski ja krediidimarginaali riskiga eeldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud iga valuuta puhul, et nende volatiilsusriski tegurite alusvara, mille kohta vegarisk arvutatakse, järgib kõnealuste instrumentide puhul kasutatavates hinnastamismudelites kas lognormaalset jaotust või normaaljaotust;

   b) seoses aktsiariski, kaubariski ja valuutariskiga eeldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, et nende volatiilsusriski tegurite alusvara, mille kohta vegarisk arvutatakse, järgib instrumentide puhul kasutatavates hinnastamismudelites lognormaalset jaotust.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kõik tundlikkused, välja arvatud tundlikkuse krediidiväärtuse korrigeerimise suhtes.

5. Erandina lõikest 1 ja pädevate asutuste loal võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada käesoleva peatüki kohasel kauplemisportfellis oleva positsiooni omavahendite nõuete arvutamisel deltariski tundlikkuse alternatiivseid määratlusi, kui krediidiasutus või investeerimisühing täidab kõik järgmised tingimused:

   a) kõnealuseid alternatiivseid määratlusi kasutatakse sisemise riskijuhtimise eesmärgil ning krediidiasutuse või investeerimisühingu sõltumatu riskikontrolliüksuse poolt kõrgema juhtkonna teavitamiseks kasumist ja kahjumist;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing tõendab, et need alternatiivsed määratlused on positsiooni tundlikkuse kindlakstegemisel asjakohasemad kui käesolevas alajaos esitatud valemid ning et seeläbi saadud tundlikkused ei erine oluliselt kõnealustest valemitest.

6. Erandina lõikest 1 ja pädevate asutuste loal võib krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva peatüki raames kauplemisportfellis oleva positsiooni omavahendite nõuete arvutamisel vegariski tundlikkused arvutada, võttes aluseks tundlikkuste alternatiivsete määratluste lineaarse transformatsiooni, kui krediidiasutus või investeerimisühing täidab mõlemad järgmised tingimused:

   a) kõnealuseid alternatiivseid määratlusi kasutatakse sisemise riskijuhtimise eesmärgil ning krediidiasutuse või investeerimisühingu sõltumatu riskikontrolliüksuse poolt kõrgema juhtkonna teavitamisel kasumist ja kahjumist;

b) krediidiasutus või investeerimisühing tõendab, et need alternatiivsed määratlused on positsiooni tundlikkuse kindlakstegemisel asjakohasemad kui käesolevas alajaos sätestatud valemid ning esimeses lõigus osutatud lineaarne transformatsioon kajastab vegariski tundlikkust.

4. jagu
Jääkriski lisand

Artikkel 325u
Jääkriskide omavahendite nõuded

1. Lisaks 2. jaos sätestatud tururiski omavahendite nõuetele kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud täiendavate omavahendite nõudeid vastavalt käesolevale artiklile instrumentide suhtes, mis on avatud jääkriskile.

2. Instrumente loetakse avatuks jääkriskile, kui nad vastavad mis tahes järgmisele tingimusele:

a) instrument põhineb eksootilisel alusvaral, mis käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab kauplemisportfelli instrumenti, mille aluseks olev riskipositsioon ei kuulu 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineva meetodi alusel või 5. jaos sätestatud makseviivituse riski omavahendite nõude puhul delta-, vega- ega kumerusriski käsitluste alla;

b) instrument kannab teisi jääkriske, mis käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab mis tahes järgmisi instrumente:

i) instrumendid, mille suhtes kohaldatakse 2. jaos sätestatud tundlikkusel põhineva meetodi kasutamisel vega- ja kumerusriski omavahendite nõudeid ning mis toodavad väljamakseid, mida ei saa korrata lihtsate optsioonide piiratud lineaarse kombinatsioonina, millel on üks aluseks olev aktsiahind, kauba hind, vahetuskurss, võlakirja hind, krediidiriski vahetustehingu hind või intressimäära vahetusleping;

ii) instrumendid, mis on positsioonidena lisatud artikli 325 lõikes 6 osutatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli; arvesse ei võeta riskimaandusi, mis on lisatud kõnealusesse alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, nagu on osutatud artikli 325 lõikes 8.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõikes 1 osutatud täiendavate omavahendite nõudeid lõikes 2 osutatud instrumentide tinglike väärtuste brutosummana, mis korrutatakse järgmiste riskikaaludega:

a) 1,0 % lõike 2 punktis a osutatud instrumentide puhul;

b) 0,1 % lõike 2 punktis b osutatud instrumentide puhul.

4. Erandina lõikest 1 ei kohalda krediidiasutus või investeerimisühing jääkriskide omavahendite nõuet instrumendi suhtes, mis vastab mis tahes järgmisele tingimusele:

a) instrument on noteeritud tunnustatud börsil;

b) instrument on kõlblik keskseks kliirimiseks kooskõlas määrusega (EL) nr 648/2012;

c) instrument tasaarvestab täielikult kauplemisportfelli muu positsiooni tururiski; sel juhul ei kohaldata kahe täielikult tasaarvestatud kauplemisportfelli positsiooni suhtes jääkriski omavahendite nõuet.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, mis on eksootiline alusvara ja millised instrumendid on jääkriskidega instrumendid lõike 2 kohaldamisel.

Nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel uurib EBA seda, kas üleelamisriski, ilma, looduskatastroofe ja tulevasi realiseeritud volatiilsusi tuleks käsitleda eksootiliste aluspositsioonidena;

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

5. jagu

Makseviivituse riski omavahendite nõuded

Artikkel 325v

Mõisted ja üldsätted

1. Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

   a) „lühike riskipositsioon“ – emitendi või emitentide rühma makseviivitus, mille tulemusena saab krediidiasutus või investeerimisühing kasu, olenemata riskipositsiooni põhjustanud instrumendi või tehingu liigist;

   b) „pikk riskipositsioon“ – emitendi või emitentide rühma makseviivitus, mille tulemusena kannab krediidiasutus või investeerimisühing kahju, olenemata riskipositsiooni põhjustanud instrumendi või tehingu liigist;

   c) „ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma“ – kahju või kasu eeldatav suurus, mille tekitaks võlgniku makseviivitus konkreetse riskipositsiooni puhul;

   d) „ootamatult makseviivitusse sattumise netosumma“ – kahju või kasu eeldatav suurus, mille tekitaks võlgniku makseviivitus konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks pärast ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamist;

e) „makseviivitusest tingitud kahjumäär“ – võlgniku makseviivitusest tingitud kahjumäär instrumendi puhul, mille on emiteerinud kõnealune võlgnik, väljendatuna osana instrumendi tinglikust väärtusest;

f) „makseviivituse riskikaal“ – iga võlgniku hinnangulist makseviivituse tõenäosust väljendav protsent vastavalt võlgniku krediidikvaliteedile.

2. Makseviivituse riski omavahendite nõudeid kohaldatakse võla- ja omakapitaliinstrumentide suhtes, tuletisinstrumentide suhtes, mille alusvaraks on nimetatud instrumendid, ja tuletisinstrumentide suhtes, mille väljamakseid või õiglasi väärtusi mõjutab muu kui tuletisinstrumendi enda vastaspooleks oleva võlgniku makseviivitus. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad makseviivituse riski nõuded eraldi kõigi järgmiste instrumendiliikide puhul: muu kui väärtpaberistamine, väärtpaberistamised, mis ei ole lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, ja väärtpaberistamised, mis on lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli. Lõplikud krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivituse riski omavahendite nõuded on nende kolme komponendi summa.

1. alajagu

Makseviivituse riski omavahendite nõuded muu kui väärtpaberistamise puhul

Artikkel 325w

Ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad iga võlainstrumendist tuleneva pika riskipositsiooni puhul järgmiselt:

$$\mathrm{JTD_{long}} = \max\left\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V_{notional}} + \mathrm{P\&L_{long}} + \mathrm{Adjustment_{long}}; 0\right\}$$

kus:

$\mathrm{JTD_{long}}$ = ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võlainstrumendist tuleneva pika riskipositsiooni puhul;

$\mathrm{V_{notional}}$ = instrumendi tinglik väärtus;

$\mathrm{P\&L_{long}}$ = muutuja, mida kohandatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt juba arvestatud kasude ja kahjudega, mis tulenevad pikka riskipositsiooni tekitava instrumendi õiglase väärtuse muutustest; kasu märgitakse valemis plussmärgiga ja kahju miinusmärgiga, ning

$\mathrm{Adjustment_{long}}$ = summa, mille võrra suurendatakse või vähendatakse tuletisinstrumendi struktuuri tõttu makseviivituse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu kahju võrreldes alusinstrumendi kogu kahjuga; suurendamine märgitakse $\mathrm{Adjustment_{long}}$ muutujas plussmärgiga ja vähendamine miinusmärgiga.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad iga võlainstrumendist tuleneva lühikese riskipositsiooni puhul järgmiselt:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V}_{\mathrm{notional}} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\}$$

kus:

JTD_{short} = ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võlainstrumendist tuleneva lühikese riskipositsiooni puhul;

$V_{notional}$ = instrumendi tinglik väärtus, mis märgitakse valemis miinusmärgiga;

$P\&L_{short}$ = muutuja, mida kohandatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt juba arvestatud kasude ja kahjudega, mis tulenevad lühikest riskipositsiooni tekitava instrumendi õiglase väärtuse muutustest; kasu märgitakse valemis plussmärgiga ja kahju miinusmärgiga, ning

$Adjustment_{short}$ = summa, mille võrra suurendatakse või vähendatakse tuletisinstrumendi struktuuri tõttu makseviivituse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu kasu võrreldes alusinstrumendi kogu kahjuga; vähendamine märgitakse $Adjustment_{short}$ muutujas plussmärgiga ja suurendamine märgitakse $Adjustment_{short}$ muutujas miinusmärgiga.

3. Makseviivitusest tingitud kahjumäär võlainstrumentide puhul, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvutuse tegemiseks, on järgmine:

   a) muude kui kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide suhtes olevatele riskipositsioonidele määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 100 %;

   b) kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide suhtes olevatele riskipositsioonidele määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 75 %;

   c) pandikirjade suhtes olevatele riskipositsioonidele, nagu on osutatud artiklis 129, määratakse makseviivitusest tingitud kahjumääraks 25 %.

4. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud arvutuste tegemiseks määratakse tinglikud väärtused kindlaks järgmiselt:

   a) võlainstrumentide puhul on tinglik väärtus võlainstrumendi nimiväärtus;

   b) tuletisinstrumentide puhul, mille alusvaraks on võlaväärtpaber, on tinglik väärtus tuletisinstrumendi tinglik väärtus.

5. Kapitaliinstrumentidest tulenevate riskipositsioonide puhul arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad lõigetes 1 ja 2 osutatud valemite kasutamise asemel järgmiselt:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{long}} = \max\left\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{long}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{long}}; 0\right\}$$

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\left\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\right\}$$

kus:

JTD_{long} = ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võlainstrumendist tuleneva pika riskipositsiooni puhul;

JTD_{short} = ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võlainstrumendist tuleneva lühikese riskipositsiooni puhul ning

V = aktsia õiglane väärtus või aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide puhul tuletisinstrumendi aluseks oleva aktsia õiglane väärtus.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad lõikes 5 sätestatud arvutuse tegemiseks omakapitaliinstrumentidele makseviivitusest tingitud kahjumääraks 100 %.

7. Makseviivituse riskipositsioonide puhul, mis tulenevad tuletisinstrumentidest, mille väljamaksed ei ole võlgniku makseviivituse puhul seotud asjaomase võlgniku emiteeritud konkreetse instrumendi tingliku väärtuse, võlgniku makseviivitusest tingitud kahjumäära või võlgniku emiteeritud instrumendiga, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud alternatiivseid meetodeid ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade prognoosimiseks, vastavalt artiklile 325v.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks,

   a) kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama eri liiki instrumentide ootamatult makseviivitusse sattumise summad kooskõlas käesoleva artikliga;

   b) milliseid alternatiivseid meetodeid kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lõikes 7 osutatud ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade prognoosimiseks;

   c) muude kui lõike 4 punktides a ja b osutatud instrumentide tinglikud väärtused.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325x

Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad, tasaarvestades lühikeste ja pikkade riskipositsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad. Tasaarvestamine on võimalik ainult sama võlgniku riskipositsioonide vahel, kui lühikestel riskipositsioonidel on sama või madalam nõudeõiguse järk kui pikkadel riskipositsioonidel.

2. Tasaarvestamine on olenevalt tasaarvestatavate riskipositsioonide lõpptähtaegadest kas täielik või osaline:

   a) tasaarvestamine on täielik, kui kõikidel tasaarvestatavatel riskipositsioonidel on lõpptähtajad, mis on kas üks aasta või pikemad;

   b) tasaarvestamine on osaline, kui vähemalt ühel tasaarvestatavatest riskipositsioonidest on lõpptähtaeg, mis on alla ühe aasta; sel juhul korrutatakse iga vähem kui ühe aastase lõpptähtajaga riskipositsiooni ootamatult makseviivitusse sattumise summa riskipositsiooni lõpptähtaja ja ühe aasta suhtega.

3. Kui tasaarvestamine ei ole võimalik, on ootamatult makseviivitusse sattumise brutosumma võrdne ootamatult makseviivitusse sattumise netosummaga riskipositsioonide puhul, mille lõpptähtajad on üks aasta või pikemad. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummade arvutamiseks korrutatakse ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad, mille lõpptähtaeg on alla ühe aasta, riskipositsioonide lõpptähtaja ja ühe aasta suhtega, alammääraga kolm kuud.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võetakse arvesse tuletislepingute lõpptähtaegasid, mitte nende alusvara lõpptähtaegasid. Rahas omakapitali investeeringutele määratakse krediidiasutuse või investeerimisühingu äranägemisel lõpptähtaeg, mis on kas üks aasta või kolm kuud.

Artikkel 325y

Makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine

1. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad, olenemata vastaspoole liigist, korrutatakse nende krediidikvaliteedile vastava makseviivituse riskikaaluga, nagu on esitatud tabelis 2:

Tabel 2

Krediidikvaliteedi kategooria	Makseviivituse riskikaal
Krediidikvaliteedi aste 1	0,5%
Krediidikvaliteedi aste 2	3%
Krediidikvaliteedi aste 3	6%
Krediidikvaliteedi aste 4	15%
Krediidikvaliteedi aste 5	30%
Krediidikvaliteedi aste 6	50%
Reitinguta	15%
Makseviivituses	100%

2. Riskipositsioonidele, millele määrataks vastavalt II jaotise 2. peatükile krediidiriski standardmeetodi alusel 0 % riskikaal, määratakse makseviivituse riski omavahendite nõuete puhul makseviivituse riskikaal 0 %.

3. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad jaotatakse järgmistesse rühmadesse: äriühingud, riigid ja kohalikud omavalitsused/omavalitsusüksused.

4. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad liidetakse igas rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

kus:

DRC_b = makseviivituse riski omavahendite nõue rühma b puhul;

i = indeks, mis tähistab rühma b kuuluvat instrumenti;

RW_i = riskikaal ning

WtS = suhtarv, millega võetakse arvesse rühmasisest riskimaandamissuhte kasu ja mis arvutatakse järgmiselt:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{long}}{\sum \text{net JTD}_{long} + \sum |\text{net JTD}_{short}|}$$

DRC_b ja WtS arvutamise eesmärgil liidetakse kõikide rühmas olevate positsioonide pikad ja lühikesed positsioonid, olenemata krediidikvaliteedi astmest, millele need positsioonid on määratud, et arvutada rühmaspetsiifilised makseviivituse riski omavahendite nõuded.

5. Lõplik makseviivituse riski omavahendite nõue muu kui väärtpaberistamise puhul arvutatakse lihtsa rühmatasandi omavahendite nõuete summana.

2. alajagu

Makseviivituse riski omavahendite nõuded väärtpaberistamiste puhul, mis ei ole lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli

Artikkel 325z

Ootamatult makseviivitusse sattumise summad

1. Väärtpaberistamise riskipositsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad on nende riskipositsioonide turuväärtus, või kui turuväärtus ei ole kättesaadav, siis nende õiglane väärtus, mis leitakse kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga.

2. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse pikkade positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamisega. Tasaarvestamine on võimalik ainult väärtpaberistamise riskipositsioonide vahel, millel on sama alusvarakogum ja mis kuuluvad samasse väärtpaberistamise seeriasse. Erinevate alusvarakogumitega väärtpaberistamise riskipositsioonide vahel ei ole tasaarvestamine lubatud, isegi kui alumine ja ülemine eraldamispunkt on samad.

3. Kui olemasolevate väärtpaberistamise riskipositsioonide jaotamise või kombineerimisega saab täielikult korrata teisi olemasolevaid väärtpaberistamise riskipositsioone, välja arvatud lõpptähtaja mõõdet, võib tasaarvestamise eesmärgil kasutada olemasolevate väärtpaberistamise riskipositsioonide asemel kõnealusest jaotamisest või kombineerimisest tulenevaid riskipositsioone.

4. Kui olemasolevate alusvara riskipositsioonide jaotamise või kombineerimisega saab täielikult korrata olemasoleva väärtpaberistamise riskipositsiooni kogu väärtpaberistamise seeria struktuuri, võib tasaarvestamise eesmärgil kasutada olemasolevate väärtpaberistamise riskipositsioonide asemel kõnealusest jaotamisest või kombineerimisest tulenevaid riskipositsioone. Kui alusvara kasutatakse sellisel viisil, eemaldatakse see muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski käsitlusest.

5. Nii olemasolevate väärtpaberistamise riskipositsioonide kui ka kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 või 4 kasutatud väärtpaberistamise riskipositsioonide suhtes kohaldatakse artiklit 325x. Asjaomased lõpptähtajad on samad mis väärtpaberistamise seeriatel.

Artikkel 325aa

Makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine väärtpaberistamise puhul

1. Väärtpaberistamise riskipositsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad korrutatakse 8 %ga riskikaalust, mida kohaldatakse asjaomase kauplemisportfellivälise väärtpaberistamise riskipositsiooni suhtes (sealhulgas lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise suhtes) vastavalt II jaotise 5. peatüki 3. jaos sätestatud meetodite tähtsusjärjekorrale ja sõltumata vastaspoole liigist.

2. Üheaastast lõpptähtaega kohaldatakse kõikide väärtpaberistamise seeriate puhul, kui riskikaalud arvutatakse vastavalt väärtpaberistamise sisereitingute meetodile ja väärtpaberistamise välisreitingute meetodile.

3. Individuaalsete rahas väärtpaberistamise riskipositsioonide riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise summade piirmääraks on positsiooni õiglane väärtus.

4. Riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse järgmistesse rühmadesse:

   a) üks ühine rühm kõikide äriühingute puhul, olenemata piirkonnast;

   b) 44 erinevat rühma, mis vastavad iga teises lõigus määratletud 11 varaklassi ühele rühmale iga piirkonna kohta.

   Esimese lõigu kohaldamisel on 11 varaklassi järgmised: varaga tagatud kommertsväärtpaberid, autolaenud ja -liisingud, eluasemehüpoteekväärtpaberid, krediitkaardid, ärikinnisvara hüpoteekväärtpaberid, tagatud laenukohustused, tagatud võlakohustused (CDO-squared), väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd), üliõpilaste õppelaenud, muu jaemüük ja muu hulgimüük. Neli piirkonda on Aasia, Euroopa, Põhja-Ameerika ja muu maailm.

5. Väärtpaberistamise positsiooni rühma määramiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud toetuma liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad iga väärtpaberistamise riskipositsiooni ainult ühte lõikes 4 osutatud rühma. Kõik väärtpaberistamise riskipositsioonid, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei saa määrata mõnda rühma vastavalt varaklassile või piirkonnale, määratakse vastavalt varaklassi „muu jaemüük“, „muu hulgimüük“ või „muu maailm“.

6. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad liidetakse igas rühmas samamoodi nagu muu kui väärtpaberistamise riskipositsioonide makseviivituse riski puhul, kasutades artikli 325y lõikes 4 esitatud valemit, saades nii makseviivituse riski omavahendite nõude iga rühma kohta.

7. Lõplik makseviivituse riski omavahendite nõue väärtpaberistamiste puhul, mis ei ole lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli, arvutatakse lihtsa rühmatasandi omavahendite nõuete summana.

3. alajagu
Makseviivituse riski omavahendite nõuded väärtpaberistamiste puhul, mis on lisatud alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli

Artikkel 325ab
Kohaldamisala

1. Alternatiivse korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli puhul hõlmavad omavahendite nõuded väärtpaberistamise riskipositsioonide ja riskimaanduste, mis ei ole väärtpaberistamised, makseviivituse riski. Need riskimaandused eemaldatakse muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski arvutustest. Muu kui väärtpaberistamise makseviivituse riski omavahendite nõuete, alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamiste makseviivituse riski omavahendite nõuete ja alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamiste makseviivituse riski omavahendite nõuete vahel ei tohi olla diversifitseerimisest tulenevat kasu.

2. Kaubeldavate muu kui väärtpaberistamise krediidituletisinstrumentide ja aktsiatel põhinevate tuletisinstrumentide puhul määratakse iga üksiku komponendi ootamatult makseviivitusse sattumise summad aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit kohaldades.

Artikkel 325ac

Alternatiivse korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli ootamatult makseviivitusse sattumise summad

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

   a) „hindamismudeli alusel jaotamine“ – ühe alusvaraga väärtpaberistamise komponendi väärtus on väärtpaberistamise tingimusteta väärtuse ja väärtpaberistamise tingimustega väärtuse vahe, eeldusel et ühe alusvaraga komponent satub ootamatult makseviivitusse makseviivitusest tingitud kahjumääraga 100 %;

   b) „kordamine“ – individuaalsete väärtpaberistamise indeksi väärtpaberistamise seeriate kombinatsioon on moodustatud selleks, et korrata teist sama indeksiseeria väärtpaberistamise seeriat või erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kandmata positsiooni indeksi seerias;

   c) „jaotamine“ – indeksi kordamine väärtpaberistamise teel, mille kogumis olevad alluspositsioonid on identsed ühe alusvaraga selliste riskipositsioonide omadega, mis moodustavad indeksi.

2. Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise riskipositsioonide ja muu kui väärtpaberistamise riskipositsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad on nende riskipositsioonide turuväärtus, või kui turuväärtus ei ole kättesaadav, siis nende õiglane väärtus, mis on määratud kindlaks kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga.

3. N-arvu järjekohaga makseviivituse juhu tagamise tooteid käsitletakse erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele üle kantud toodetena, millel on järgmised alumised ja ülemised eraldamispunktid:

   a) alumine eraldamispunkt = (N – 1) / kõik alusvarad;

   b) ülemine eraldamispunkt = N / kõik alusvarad,

   kus „kõik alusvarad“ on alusvara rühmas või kogumis olevate alusvarade koguarv.

4. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse pikkade positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummade tasaarvestamisega. Tasaarvestamine on võimalik ainult riskipositsioonide vahel, mis on identsed kõiges peale lõpptähtaja. Tasaarvestamine on võimalik ainult järgmistel juhtudel:

   a) indeksite, indeksi seeriate ja eriotstarbeliste seeriate puhul on tasaarvestamine võimalik sama indeksirühma, -seeria ja osa lõpptähtaegade vahel, mille suhtes kohaldatakse artikli 325x sätteid, mis käsitlevad vähem kui aasta pikkuseid riskipositsioone; pikkade positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummasid ja lühikeste positsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummasid, mis üksteist täielikult kordavad, võib tasaarvestada nende jaotamisega ühe alusvaraga ekvivalentseteks riskipositsioonideks, kasutades hindamismudelit; sellistel juhtudel on jaotamise teel omandatud ühe alusvaraga ekvivalentsete riskipositsioonide ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummad võrdsed mittejaotatud riskipositsiooni ootamatult makseviivitusse sattumise brutosummaga;

b) tasaarvestamine punktis a sätestatud jaotamise teel ei ole lubatud edasiväärtpaberistamise ega väärtpaberistamise tuletisinstrumentide puhul;

c) indeksite ja indeksi osade puhul on tasaarvestamine võimalik kordamise või jaotamise alusel sama indeksirühma, -seeria ja osa lõpptähtaegade vahel; kui pikad riskipositsioonid ja lühikesed riskipositsioonid on muidu ekvivalentsed, välja arvatud peale ühe jääkkomponendi, on tasaarvestamine lubatud ja ootamatult makseviivitusse sattumise netosumma kajastab jääkriskipositsiooni;

d) erinevaid sama indeksi seeria väärtpaberistamise seeriaid, erinevaid sama indeksi seeriaid ja erinevaid indeksirühmi ei ole lubatud üksteise tasaarvestamiseks kasutada.

Artikkel 325ad

Alternatiivse korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli makseviivituse riski omavahendite nõuete arvutamine

1. Ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad korrutatakse:

a) erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatega toodete puhul makseviivituse riskikaaludega, mis vastavad nende krediidikvaliteedile, nagu on sätestatud artikli 325y lõigetes 1 ja 2;

b) erineva nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriateta toodete puhul makseviivituse riskikaaludega, millele osutatakse artikli 325aa lõikes 1.

2. Riskiga kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad määratakse rühmadesse, mis vastavad indeksile.

3. Kaalutud ootamatult makseviivitusse sattumise netosummad liidetakse igas rühmas vastavalt järgmisele valemile:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

kus:

DRC_b = makseviivituse riski omavahendite nõue rühma b puhul;

i = rühma b kuuluv instrument ning

WtS_{ACTP} = suhe, mis kajastab rühmasisest riskimaandamissuhte kasu, mis arvutatakse vastavalt artikli 325y lõikes 4 sätestatud WtS valemile, kuid kasutades pikki ja lühikesi positsioone kogu alternatiivses korrelatsioonil põhinevas kauplemisportfellis, mitte ainult konkreetse rühma positsioone.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad alternatiivse korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli makseviivituse riski omavahendite nõuded, kasutades järgmist valemit:

$$DRC_{ACTP}=\max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

kus:

DRC_{ACTP} = alternatiivse korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli makseviivituse riski omavahendite nõue ning

DRC_b = makseviivituse riski omavahendite nõue rühma b puhul.

6. jagu

Riskikaalud ja korrelatsioonid

1. alajagu

Deltariski kaalud ja korrelatsioonid

Artikkel 325ae

Intressimäära üldriski tegurite riskikaalud

1. Valuutade puhul, mis ei kuulu kõige likviidsema valuuta alamkategooriasse, nagu on osutatud artikli 325bd lõike 7 punktis b, täpsustatakse riskivaba intressimäära riskitegurite suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud iga tabelis 3 esitatud rühma kohta vastavalt artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktile.

Tabel 3

Rühm	Lõpptähtaeg
1	0,25 aastat
2	0,5 aastat
3	1 aasta
4	2 aastat
5	3 aastat
6	5 aastat
7	10 aastat
8	15 aastat
9	20 aastat
10	30 aastat

2. Ühine riskikaal kõigile tundlikkustele nii inflatsiooni kui ka eri valuutade alusriski tegurite suhtes täpsustatakse artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktis.

3. Valuutade puhul, mis kuuluvad kõige likviidsema valuuta alamkategooriasse, nagu on osutatud artikli 325bd lõike 7 punktis b, ja krediidiasutuse või investeerimisühingu omavääringu puhul on riskivaba intressimäära riskitegurite riskikaalud need, millele osutatakse tabelis 3 ja mis jagatakse $\sqrt{2}$.

Artikkel 325af

Intressimäära üldriski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Sama rühma intressimäära üldriski tegurite kahe kaalutud tundlikkuse WS_k ja WS_l vahel, millele on määratud sama lõpptähtaeg, kuid mis vastavad erinevatele kõveratele, määratakse korrelatsiooniks ρkl 99,90 %.

2. Sama rühma intressimäära üldriski tegurite kahe kaalutud tundlikkuse WS_k ja WS_l vahel, mis vastavad samale kõverale, kuid millel on erinevad lõpptähtajad, määratakse korrelatsioon vastavalt järgmisele valemile:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

kus:

T_k (vastavalt T_l) = lõpptähtaeg, mis on seotud riskivaba intressimääraga;

$\theta = 3$ %.

3. Sama rühma intressimäära üldriski tegurite kahe kaalutud tundlikkuse WS_k ja WS_l vahel, mis vastavad erinevatele kõveratele ja millel on erinevad lõpptähtajad, on korrelatsioon ρ_{kl} võrdne lõikes 2 määratud korrelatsiooniparameetriga, mis korrutatakse 99,90 %ga.

4. Intressimäära üldriski tegurite mis tahes kaalutud tundlikkuse WS_k ja inflatsiooniriski tegurite mis tahes kaalutud tundlikkuse WS_l vahel määratakse korrelatsiooniks 40 %.

5. Eri valuutade alusriski tegurite mis tahes kaalutud tundlikkuse WS_k ja intressimäära üldriski tegurite mis tahes kaalutud tundlikkuse WS_l vahel, sealhulgas muu eri valuutade alusriski tegur, määratakse korrelatsiooniks 0 %.

Artikkel 325ag

Intressimäära üldriski tegurite rühmadevahelised korrelatsioonid

1. Parameetrit $\gamma_{bc} = 50$ % kasutatakse eri rühmadesse kuuluvate riskitegurite liitmiseks.

2. Parameetrit γ_{bc} = 80 % kasutatakse artikli 325av lõikes 3 osutatud valuutal põhineva intressimäära riskiteguri ja eurol põhineva intressimäära riskiteguri liitmiseks.

Artikkel 325ah

Krediidimarginaali riski riskikaalud muu kui väärtpaberistamise puhul

1. Muu kui väärtpaberistamise puhul krediidimarginaali riski tegurite suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud on tabelis 4 esitatud igas rühmas olevate kõikide lõpptähtaegade (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat) puhul samad.

Tabel 4

Rühma number	Krediidi-kvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsen-dipunktid)
1	Kõik	Liikmesriigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad	0,50 %

Rühma number	Krediidi-kvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsen-dipunktid)
2	Krediidi-kvaliteedi aste 1–3	Artikli 117 lõikes 2 või artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	0,5 %
3		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	1,0 %
4		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidiasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	5,0 %
5		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	3,0 %
6		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	3,0 %
7		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	2,0 %
8		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane ja tehniline tegevus	1,5 %
9		Liikmesriikides krediidiasutuste emiteeritud pandikirjad	1,0 %

Rühma number	Krediidi-kvaliteet	Sektor	Riskikaal (protsen-dipunktid)
11	Krediidi-kvaliteedi aste 4–6	Artikli 117 lõikes 2 või artiklis 118 osutatud kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid	
12		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused	4,0 %
13		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidiasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad	12,0 %
14		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine	7,0 %
15		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused	8,5 %
16		Tehnoloogia, telekommunikatsioon	5,5 %
17		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane ja tehniline tegevus	5,0 %
18	Muu sektor		12,0 %

2. Sektori sidumiseks riskipositsiooniga tuginevad krediidiasutused ja investeerimisühingud liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks sektorite põhjal. Krediidiasutused ja investeerimisühingud seovad iga emitendi ainult ühe tabelis 4 esitatud sektori rühmaga. Sellise emitendi riskipositsioonid, keda krediidiasutus või investeerimisühing ei saa sellisel viisil sektoriga siduda, paigutatakse tabelis 4 esitatud rühma 18.

Artikkel 325ai

Krediidimarginaali riski rühmasisesed korrelatsioonid muu kui väärtpaberistamise puhul

1. Samas rühmas paikneva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} leitakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

kus:

$\rho k_l^{(name)}$ on 1, kui kaks tundlikkuste k ja l alusvara on identsed, vastasel juhul on see 35 %;

$\rho k_l^{(tenor)}$ on 1, kui kaks tundlikkuste k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 65 %, ja

$\rho k_l^{(basis)}$ on 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,90 %.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud korrelatsiooniparameetreid ei kohaldata artikli 325ah lõike 1 tabelis 4 esitatud rühma 18 suhtes. Deltariski liitmisvalemi kapitalinõue rühmas 18 võrdub rühmale 18 määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{rühm 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325aj

Krediidimarginaali riski rühmadevahelised korrelatsioonid muu kui väärtpaberistamise puhul

1. Korrelatsiooniparameeter γ_{bc}, mida kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes, leitakse järgmiselt:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc(\text{sector})}$$

kus:

$\gamma_{bc(\text{rating})}$ on 1, kui kahel rühmal on sama krediidikvaliteedi kategooria (kas krediidikvaliteedi aste 1–3 või krediidikvaliteedi aste 4–6), vastasel juhul on see 50 %; käesoleva arvutuse tegemisel käsitatakse rühma 1 rühmana, millel on sama krediidikvaliteedi kategooria mis rühmadel, millel on krediidikvaliteedi aste 1–3, ja

$\gamma_{bc}^{(sector)}$ on 1, kui kaks rühma kuuluvad samasse sektorisse, vastasel juhul on see tabelis 5 esitatud vastav protsent:

Tabel 5

Rühm	1, 2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9
1, 2 ja 11		75%	10%	20%	25%	20%	15%	10%
3 ja 12			5%	15%	20%	15%	10%	10%
4 ja 13				5%	15%	20%	5%	20%
5 ja 14					20%	25%	5%	5%
6 ja 15						25%	5%	15%
7 ja 16							5%	20%
8 ja 17								5%
9								-

Artikkel 325ak

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise krediidimarginaali riski riskikaalud

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise krediidimarginaali riski tegurite suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud on igas rühmas olevate kõikide lõpptähtaegade (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat) puhul samad ning need täpsustatakse iga tabelis 6 esitatud rühma puhul kooskõlas artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktiga.

Tabel 6

Rühma number	Krediidi kvaliteet	Sektor
1	Kõik	Liikmesriigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad
2	Krediidi kvaliteedi aste 1–3	Kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, ning mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid, millele on osutatud artikli 117 lõikes 2 või artiklis 118
3		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused
4		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidiasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad
5		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine
6		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused
7		Tehnoloogia, telekommunikatsioon
8		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane ja tehniline tegevus
9		Liikmesriikides asutatud krediidiasutuste emiteeritud pandikirjad
10		Kolmandate riikide krediidiasutuste emiteeritud pandikirjad

Rühma number	Krediidi kvaliteet	Sektor
11	Krediidi kvaliteedi aste 4–6	Kolmanda riigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad, ning mitmepoolsed arengupangad ja rahvusvahelised organisatsioonid, millele on osutatud artikli 117 lõikes 2 või artiklis 118
12		Piirkondlikud või kohalikud omavalitsused ja avaliku sektori asutused
13		Finantssektori asutused, mille hulka kuuluvad krediidiasutused, mille on inkorporeerinud või asutanud keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus ja tugilaenuandjad
14		Toormed, energeetika, tööstus, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine
15		Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine ning haldus- ja abitegevused
16		Tehnoloogia, telekommunikatsioon
17		Tervishoid, kommunaalteenused ning kutsealane ja tehniline tegevus
18	Muu sektor	

Artikkel 325al

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise krediidimarginaali riski korrelatsioonid

1. Deltariski korrelatsioon ρ_{kl} tuletatakse vastavalt artiklile 325ai, kuid käesoleva lõike kohaldamisel on $\rho_{kl}^{(basis)}$ 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,00 %.

2. Korrelatsioon γ_{bc} tuletatakse vastavalt artiklile 325aj.

Artikkel 325am

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali riski riskikaalud

1. Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali riski tegurite suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud on tabelis 7 esitatud igas rühmas olevate kõikide lõpptähtaegade (0,5 aastat, 1 aasta, 3 aastat, 5 aastat ja 10 aastat) puhul samad ning need täpsustatakse iga tabelis 7 esitatud rühma puhul kooskõlas artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktiga.

Tabel 7

Rühma number	Krediidi kvaliteet	Sektor
1	Kõrgema nõudeõiguse järguga instrumendid ja krediidi kvaliteedi aste 1–3	Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega
2		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega
3		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega
4		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber
5		Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaenud
6		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid
7		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud
8		Tagatud laenukohustused (muu kui alternatiivne korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)

Rühma number	Krediidi kvaliteet	Sektor
9	Madalama nõudeõiguse järguga instrumendid ja krediidi kvaliteedi aste 1–3	Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega
10		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega
11		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega
12		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber
13		Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaenud
14		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid
15		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud
16		Tagatud laenukohustused (muu kui alternatiivne korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)
17	Krediidi kvaliteedi aste 4–6	Eluasemehüpoteekväärtpaber – madala riskisusega
18		Eluasemehüpoteekväärtpaber – keskmise riskisusega
19		Eluasemehüpoteekväärtpaber – kõrge riskisusega
20		Ärikinnisvara hüpoteekväärtpaber
21		Varaga tagatud väärtpaberid – üliõpilaste õppelaenud
22		Varaga tagatud väärtpaberid – krediitkaardid
23		Varaga tagatud väärtpaberid – autolaenud
24		Kollateraliseeritud laenukohustused (muu kui alternatiivne korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell)
25	Muu sektor	

2. Riskipositsiooni sidumisel sektoriga tuginevad krediidiasutused ja investeerimisühingud liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks sektorite põhjal. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad iga väärtpaberistamise seeria ühte tabelis 7 esitatud sektori rühma. Mis tahes väärtpaberistamise seeria riskipositsioonid, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei saa sellisel viisil sektoriga siduda, määratakse rühma 25.

Artikkel 325an

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali riski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} leitakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl(\text{basis})}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ on 1, kui kaks tundlikkuste k ja l alusvara on samas rühmas ning on seotud sama väärtpaberistamise seeriaga (tingliku väärtuse seisukohast kattuvad üle 80 %), vastasel juhul on see 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on 1, kui kaks tundlikkuste k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 80 %, ja

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on 1, kui kaks tundlikkust on seotud samade kõveratega, vastasel juhul on see 99,90 %.

2. Lõikes 1 osutatud korrelatsiooniparameetreid ei kohaldata rühma 25 suhtes. Deltariski liitmisvalemi omavahendite nõue rühmas 25 võrdub sellele rühmale määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{rühm } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ao

Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali riski rühmadevahelised korrelatsioonid

1. Korrelatsiooniparameeter γ_{bc}, mida kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes, on 0 %.

2. Rühma 25 omavahendite nõue lisatakse üldisele riskiklassi taseme kapitalile, omamata diversifikatsiooni või riskimaandamise mõju teistele rühmadele.

Artikkel 325ap

Aktsiariski riskikaalud

1. Aktsia ja aktsia repomäära suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud täpsustatakse tabelis 8 esitatud iga rühma puhul kooskõlas artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktiga.

Tabel 8

Rühma number	Turukapitali satsioon	Majandus	Sektor
1	Suur	Tärkav turu-majandus	Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine, haldus- ja abitegevused, tervishoid, kommunaalteenused
2			Telekommunikatsioon, tööstus
3			Toormed, energeetika, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine
4			Finantssektori äriühingud, mille hulka kuuluvad riiklikult tagatud finantssektori äriühingud, kinnisvaraalane tegevus ja tehnoloogia

Rühma number	Turukapitali satsioon	Majandus	Sektor
5		Arenenud majandus	Tarbekaubad ja teenused, transport ja ladustamine, haldus- ja abitegevused, tervishoid, kommunaalteenused
6			Telekommunikatsioon, tööstus
7			Toormed, energeetika, põllumajandus, tootmine ja maavarade kaevandamine
8			Finantssektori äriühingud, mille hulka kuuluvad riiklikult tagatud finantssektori äriühingud, kinnisvaraalane tegevus ja tehnoloogia
9	Väike	Tärkav turumajandus	Kõik rühma numbrite 1, 2, 3 ja 4 all kirjeldatud sektorid
10		Arenenud majandus	Kõik rühma numbrite 5, 6, 7 ja 8 all kirjeldatud sektorid
11	Muu sektor		

2. Käesoleva artikli kohaldamisel täpsustatakse väikese ja suure turukapitalisatsiooni tähendus artikli 325bd lõikes 7 osutatud regulatiivsetes tehnilistes standardites.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel töötab EBA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, mida tähendab tärkav turumajandus ja arenenud majandus.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

4. Riskipositsiooni sidumisel sektoriga tuginevad krediidiasutused ja investeerimisühingud liigitusele, mida tavaliselt kasutatakse turul emitentide rühmitamiseks sektorite põhjal. Krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad iga emitendi ühte tabelis 8 esitatud sektori rühma ja määravad kõik sama tööstusharu emitendid samasse sektorisse. Sellise emitendi riskipositsioonid, keda krediidiasutus või investeerimisühing ei saa sellisel viisil sektoriga siduda, määratakse tabelis 8 esitatud rühma 11. Hargmaistest ettevõtjatest aktsiaemitendid või multisektoraalsed aktsiaemitendid määratakse konkreetsesse rühma kõige olulisema piirkonna ja sektori alusel, milles aktsiaemitent tegutseb.

Artikkel 325aq

Aktsiariski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheliseks deltariski korrelatsiooniparameetriks ρ_{kl} võetakse 99,90 %, kui üks on tundlikkus aktsia hetkehinna suhtes ja teine on tundlikkus aktsia repomäära suhtes ning kui mõlemad on seotud sama aktsiaemitendi nimega.

2. Muudel kui lõikes 1 osutatud juhtudel leitakse samas rühmas oleva kahe aktsia hetkehinna tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

   a) 15 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse vahel, mis kuuluvad suure turukapitalisatsiooni ja tärkava turumajanduse alla (rühma number 1, 2, 3 või 4);

   b) 25 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse vahel, mis kuuluvad suure turukapitalisatsiooni ja arenenud majanduse alla (rühma number 5, 6, 7 või 8);

   c) 7,5 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse vahel, mis kuuluvad väikese turukapitalisatsiooni ja tärkava turumajanduse alla (rühma number 9);

   d) 12,5 % kahe samas rühmas oleva tundlikkuse vahel, mis kuuluvad väikese turukapitalisatsiooni ja arenenud majanduse alla (rühma number 10).

3. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} leitakse aktsiate repomäära suhtes vastavalt lõikele 2.

4. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} leitakse vastavalt lõikes 2 sätestatud korrelatsiooniparameetritele (mis korrutatakse 99,90 %ga), kui üks on tundlikkus aktsia hetkehinna suhtes ja teine on tundlikkus aktsia repomäära suhtes ning mõlemad tundlikkused on seotud erineva aktsiaemitendi nimega.

5. Lõigetes 1–4 osutatud korrelatsiooniparameetreid ei kohaldata rühma 11 suhtes. Deltariski liitmisvalemi kapitalinõue rühmas 11 võrdub sellele rühmale määratud kaalutud netotundlikkuste absoluutväärtuste summaga:

$$K_{b(\text{rühm } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ar

Aktsiariski rühmadevahelised korrelatsioonid

Korrelatsiooniparameetrit γ_{bc} kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes. Selleks võetakse 15 %, kui kaks rühma on rühmad numbritega 1–10.

Artikkel 325as

Kaubariski riskikaalud

Kaubariski tegurite suhtes olevate tundlikkuste riskikaalud täpsustatakse tabelis 9 esitatud iga rühma puhul kooskõlas artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktiga.

Tabel 9

Rühma number	Rühma nimi
1	Energeetika – tahked põlevad materjalid
2	Energeetika – vedelad põlevad materjalid
3	Energeetika – elekter ja heitkogustega kauplemine
4	Kaubavedu
5	Metallid – mitteväärismetallid
6	Gaasilised põlevad materjalid
7	Väärismetallid (sealhulgas kuld)
8	Teravili ja õliseemned
9	Põllumajandusloomad ja piimatooted
10	Põllumajanduskaubad ja muu põllumajanduslik tooraine
11	Muu kaup

Artikkel 325at

Kaubariski rühmasisesed korrelatsioonid

1. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitletakse mis tahes kahte kaupa eri kaupadena, kui turul on kaks lepingut, mis erinevad ainult aluseks oleva kauba poolest, mis tuleb kohale toimetada mõlema lepingu alusel.

2. Samas rühmas oleva kahe tundlikkuse WS_k ja WS_l vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} leitakse järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ on 1, kui kaks tundlikkustega k ja l kaupa on identsed, vastasel juhul on see võrdne tabeli 10 rühmasiseste korrelatsioonidega;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on 1, kui kaks tundlikkustega k ja l punkti on identsed, vastasel juhul on see 99 %, ja

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on 1, kui kaks tundlikkust on identsed kauba üleandmise asukoha poolest, vastasel juhul on see 99,90 %.

3. Rühmasisesed korrelatsioonid ρ_{kl} (commodity) on:

Tabel 10

Rühma number	Rühma nimi	Korrelatsioon ρ_{kl} (commodity)
1	Energeetika – tahked põlevad materjalid	55 %
2	Energeetika – vedelad põlevad materjalid	95 %
3	Energeetika – elekter ja heitkogustega kauplemine	40 %
4	Kaubavedu	80 %
5	Metallid – mitteväärismetallid	60 %
6	Gaasilised põlevad materjalid	65 %
7	Väärismetallid (sealhulgas kuld)	55 %
8	Teravili ja õliseemned	45 %
9	Põllumajandusloomad ja piimatooted	15 %
10	Põllumajanduskaubad ja muu põllumajanduslik tooraine	40 %
11	Muu kaup	15 %

4. Olenemata lõikest 1 kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) kahte riskitegurit, mis on liigitatud tabeli 10 rühma 3 ja mis puudutavad elektrienergiat, mis on toodetud eri piirkondades või mida tarnitakse lepingu järgi eri ajaperioodidel, käsitletakse erinevate kaubariski teguritena;

b) kahte riskitegurit, mis on liigitatud tabeli 10 rühma 4 ja mis puudutavad kaubavedu, mille marsruut või tarnenädal erinevad, käsitletakse erinevate kaubariski teguritena.

Artikkel 325au

Kaubariski rühmadevahelised korrelatsioonid

Korrelatsiooniparameeter γ_{bc}, mida kohaldatakse eri rühmade vahel tundlikkuste liitmise suhtes, leitakse järgmiselt:

a) 20 %, kui kaks rühma on rühmad numbritega 1–10;

b) 0 %, kui üks kahest rühmast on rühm number 11.

Artikkel 325av

Valuutariski riskikaalud

1. Valuutariski tegurite suhtes olevate kõigi tundlikkuste riskikaal täpsustatakse artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusaktis.

2. Valuutariski tegurite riskikaal seoses valuutapaaridega, mis koosnevad eurost ning majandus- ja rahaliidu teises etapis (ERM II) osaleva liikmesriigi valuutast, on üks järgmistest:

   a) lõikes 1 osutatud riskikaal, jagatuna 3-ga;

b) maksimaalne kõikumine liikmesriigi ja Euroopa Keskpanga poolt ametlikult kokku lepitud kõikumisvahemikus, kui see kõikumisvahemik on väiksem kui ERM II raames määratletud kõikumisvahemik.

3. Olenemata lõikest 2 on valuutariski tegurite riskikaal lõikes 2 osutatud valuutade puhul, mis osalevad ERM II-s ja mille ametlikult kokku lepitud kõikumisvahemik on standardvahemikust +/- 15 % väiksem, võrdne maksimaalse protsentuaalse kõikumisega selles väiksemas vahemikus.

4. Selliste valuutariski tegurite riskikaal, mis kuuluvad kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategooriasse, nagu on osutatud artikli 325bd lõike 7 punktis c, on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud riskikaal, mis jagatakse $\sqrt{2}$.

5. Kui päevaste valuutakursside viimase kolme aasta andmed näitavad, et eurost ja muust liikmesriigi valuutast koosnev valuutapaar on püsiv ja krediidiasutus või investeerimisühing saab kõnealuse valuutapaariga seotud tehingutes alati kasutada parima ostu- ja müügikursi vahet null, võib krediidiasutus või investeerimisühing pädeva asutuse selgesõnalise loa olemasolul kohaldada lõikes 1 osutatud riskikaalu, jagatuna 2-ga.

Artikkel 325aw

Valuutariski korrelatsioonid

Ühist korrelatsiooniparameetrit γ_{bc}, mis on 60 %, kohaldatakse valuutatundlikkuste liitmisel.

2. alajagu

Vega- ja kumerusriski kaalud ja korrelatsioonid

Artikkel 325ax

Vega- ja kumerusriski kaalud

1. Vegariski tegurite puhul kasutatakse 1. alajaos osutatud delta rühmi.

2. Asjaomase vegariski teguri k riskikaalu määratletakse kui osa selle riskiteguri k nüüdisväärtusest, mis esindab alusvara kaudset volatiilsust, nagu on kirjeldatud 3. jaos.

3. Lõikes 2 osutatud osa tehakse sõltuvaks igat liiki riskiteguri eeldatavast likviidsusest kooskõlas järgmise valemiga:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{riskiteguri k väärtus}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{riskiklass}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

kus:

RW_k = asjaomase vegariski teguri k riskikaal;

RW_σ on 55 % ning

$LH_{riskiklass}$ on seadusjärgne likviidsusperiood, mis tuleb iga vegariski teguri k kindlaksmääramisel ette näha. $LH_{riskiklass}$ määratakse vastavalt järgmisele tabelile:

Tabel 11

Riskiklass	$LH_{riskiklass}$
Intressimäära üldrisk	60
Krediidimarginaali risk muu kui väärtpaberistamise puhul	120
Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisatud väärtpaberistamise krediidimarginaali risk	120
Alternatiivsesse korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisamata väärtpaberistamise krediidimarginaali risk	120
Omakapital (suure turukapitalisatsiooniga)	20
Omakapital (väikse turukapitalisatsiooniga)	60
Kaup	120
Valuut	40

4. 1. alajaos deltariski puhul kasutatud rühmi kasutatakse kumerusriski puhul, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

5. Valuuta ja aktsiatega seotud kumerusriski tegurite puhul on kumerusriski kaalud suhtelised muutused, mis võrduvad 1. alajaos osutatud deltariski kaaludega.

6. Üldise intressimäära, krediidimarginaali riski ja kauba kumerusriski tegurite puhul on kumerusriski kaal iga sellise kõvera kõikide punktide paralleelne muutus, mis põhineb 1. alajaos osutatud asjaomase riskiklassi puhul ette nähtud suurimal deltariski kaalul.

Artikkel 325ay

Vega- ja kumerusriski korrelatsioonid

1. Intressimäära üldriski klassi samas rühmas leitakse vegariski tundlikkuste vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\right\}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ on võrdne $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, kus α on 1 %, ning T_k ja T_l on võrdne nende optsioonide tähtajaga, mille puhul tuletatakse vegariski tundlikkused, väljendatuna aastate arvuna ja

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ on võrdne $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, kus α on 1 %, ning T_k^U ja T_l^U on nende optsioonide alusvarade tähtajad, mille puhul tuletatakse vegariski tundlikkused ja millest arvatakse maha vastavate optsioonide tähtajad, mõlemad väljendatuna aastate arvuna.

2. Muude riskiklasside rühmas leitakse vegariski tundlikkuste vaheline korrelatsiooniparameeter ρ_{kl} järgmiselt:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\right\}$$

kus:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ on võrdne delta rühmasisese korrelatsiooniga, mis vastab rühmale, millesse vegariski tegurid k ja l määrataks, ning

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ leitakse kooskõlas lõikega 1.

3. Seoses vegariski tundlikkustega riskiklassi rühmade vahel (intressimäära üldrisk ja muu kui intressimäära üldrisk) kasutatakse vegariski puhul samu korrelatsiooniparameetreid γ_{bc}, mis on sätestatud 4. jaos iga riskiklassi delta korrelatsioonide korral.

4. Standardmeetodi puhul ei esine vega- ja deltariski tegurite vahel diversifikatsiooni ega maandamise eelist. Vegariski omavahendite nõuded ja deltariski omavahendite nõuded liidetakse kokku tavapärase summeerimise teel.

5. Kumerusriski korrelatsioonid on 1. alajaos osutatud vastavate deltariski korrelatsioonide ρ_{kl} ning γ_{bc} ruut.

1B. PEATÜKK
Alternatiivne sisemudeli meetod

1. jagu
Luba ja omavahendite nõuded

Artikkel 325az
Alternatiivne sisemudeli meetod ja luba kasutada alternatiivseid sisemudeleid

1. Käesolevas peatükis sätestatud alternatiivset sisemudeli meetodit kasutatakse üksnes artikli 430b lõikes 3 sätestatud aruandlusnõude täitmiseks.

2. Olles kontrollinud, kas krediidiasutused ja investeerimisühingud vastavad artiklites 325bh, 325bi ja 325bj sätestatud nõuetele, annavad pädevad asutused nendele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele loa arvutada oma omavahendite nõuded kõikide selliste positsioonide portfelli puhul, mis on määratud kauplemisüksustele, kasutades oma alternatiivseid sisemudeleid kooskõlas artikliga 325ba, tingimusel et on täidetud kõik järgmised nõuded:

   a) kauplemisüksused on loodud kooskõlas artikliga 104b;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing on põhjendanud pädevale asutusele kauplemisüksuste lisamist alternatiivse sisemudeli meetodi kohaldamisalasse;

   c) kauplemisüksused on täitnud artikli 325bf lõikes 3 osutatud järeltestimise nõuded eelneva aasta puhul;

   d) krediidiasutus või investeerimisühing on teatanud oma pädevale asutusele artiklis 325bg sätestatud kauplemisüksuste kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tulemustest;

   e) nende kauplemisüksuste puhul, millele on määratud vähemalt üks artiklis 325bl osutatud kauplemisportfelli positsioonidest, täidavad kauplemisüksused artiklis 325bm makseviivituse riski sisemudeli kohta sätestatud nõudeid;

   f) kauplemisüksustele ei ole määratud ühtegi väärtpaberistamise ega edasiväärtpaberistamise positsiooni.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaldamisel ei tohi kauplemisüksuse alternatiivse sisemudeli meetodi kohaldamisalasse lisamata jätmist põhjendada asjaoluga, et artikli 325 lõike 3 punktis a sätestatud alternatiivse standardmeetodi kohaselt arvutatav omavahendite nõue oleks väiksem kui alternatiivse sisemudeli meetodi kohaselt arvutatav omavahendite nõue.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele on antud luba kasutada alternatiivset sisemudeli meetodit, annavad pädevatele asutustele aru kooskõlas artikli 430b lõikega 3.

4. Krediidiasutus või investeerimisühing, kellele on antud lõikes 2 osutatud luba, peab viivitamata teavitama oma pädevaid asutusi sellest, kui üks tema kauplemisüksustest ei vasta enam vähemalt ühele nimetatud lõikes sätestatud nõuetest. Sellel krediidiasutusel või investeerimisühingul ei lubata enam käesolevat peatükki kohaldada ühegi asjaomasele kauplemisüksusele määratud positsiooni suhtes ning ta arvutab tururiski omavahendite nõuded kooskõlas 1a. peatükis sätestatud meetodiga kõikide positsioonide puhul, mis on sellele kauplemisüksusele määratud, alates kõige varasemast aruandekuupäevast ning seni, kuni krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele, et kauplemisüksus täidab taas kõiki lõikes 2 sätestatud nõudeid.

5. Erandina lõikest 4 võivad pädevad asutused erakorralistel asjaoludel lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul kasutada jätkuvalt oma alternatiivseid sisemudeleid, et arvutada tururiski omavahendite nõuded sellise kauplemisüksuse puhul, mis ei vasta enam lõike 2 punktis b või c osutatud tingimustele. Kui pädevad asutused kasutavad seda võimalust, teavitavad nad EBAd ja põhjendavad oma otsust.

6. Sellistele kauplemisüksustele määratud positsioonide puhul, mille jaoks krediidiasutusele või investeerimisühingule ei ole antud lõikes 2 osutatud luba, arvutab see krediidiasutus või investeerimisühing tururiski omavahendite nõuded kooskõlas käesoleva jaotise 1a. peatükiga. Kõnealuse arvutuse puhul käsitletakse kõiki neid positsioone eraldiseisvana eraldi portfellina.

7. Nende alternatiivsete sisemudelite kasutamise oluliseks muutmiseks, mille kasutamiseks on krediidiasutusele või investeerimisühingule antud luba, nende alternatiivsete sisemudelite kasutamise laiendamiseks, mille kasutamiseks on krediidiasutusele või investeerimisühingule antud luba, ning krediidiasutuse või investeerimisühingu valitud artikli 325bc lõikes 2 osutatud modelleeritavate riskitegurite alamkogumi oluliseks muutmiseks on vaja selle krediidiasutuse või investeerimisühingu pädeva asutuse eraldi luba.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad pädevatele asutustele selliste alternatiivsete sisemudelite kasutamise kõikidest muudest laiendamistest ja muudatustest, mille kasutamiseks nad on loa saanud.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

   a) tingimused, mille alusel hinnatakse alternatiivse sisemudeli kasutamise laiendamise ja muutmise ning artiklis 325bc osutatud modelleeritavate riskitegurite alamkogumi muutmise olulisust;

   b) hindamismetoodika, mille alusel pädevad asutused kontrollivad seda, kas krediidiasutus või investeerimisühing vastab artiklites 325bh, 325bi, 325bn, 325bo ja 325bp sätestatud nõuetele.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt … [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada erakorralised asjaolud, mille alusel pädevad asutused võivad lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul:

   a) kasutada jätkuvalt oma alternatiivseid sisemudeleid, et arvutada tururiski omavahendite nõuded sellise kauplemisüksuse puhul, mis ei vasta enam käesoleva artikli lõike 2 punktis d ja artikli 325bg lõikes 1 osutatud tingimustele;

b) piirduda lisandi puhul sellega, mis saadakse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise kohastest ületamistest.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325ba

Omavahendite nõuded alternatiivsete sisemudelite kasutamise korral

1. Krediidiasutus või investeerimisühing, kes kasutab alternatiivset sisemudelit, arvutab omavahendite nõuded kõikide sellistele kauplemisüksustele määratud positsioonide portfelli kohta, mille osas krediidiasutusele või investeerimisühingule on antud artikli 325az lõikes 2 osutatud luba, järgmistest väärtustest suurimana:

   a) järgmiste väärtuste summa:

      i) artikli 325bb alusel arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu eelmise päeva eeldatava puudujäägi riskinäitaja (ES_{t-1}) ning

      ii) 5. jao alusel arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu eelmise päeva stressistsenaariumi riskinäitaja (SS_{t-1}) või

b) järgmiste väärtuste summa:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu artikli 325bb alusel arvutatud eelnenud 60 tööpäeva päevaste eeldatava puudujäägi riskinäitaja väärtuste keskmine (ES^{avg}), korrutatuna korrutusteguriga (m_c) ning

ii) 5. jao alusel arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu eelnenud 60 tööpäeva päevaste stressistsenaariumi riskinäitaja väärtuste keskmine (SS^{avg}).

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on positsioonid kaubeldavates võla- ja omakapitaliinstrumentides, mis kuuluvad makseviivituse riski sisemudeli kohaldamisalasse ja on määratud lõikes 1 osutatud kauplemisüksustele, peavad täitma täiendavate omavahendite nõuet, mida väljendatakse kui järgmistest väärtustest suurimat:

a) kõige viimane makseviivituse riskiga seotud omavahendite nõue, mis on arvutatud vastavalt 3. jaole;

b) punktis a osutatud summade keskmine eelneva 12 nädala jooksul.

2. jagu

Üldnõuded

Artikkel 325bb

Eeldatava puudujäägi riskinäitaja

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad artikli 325ba lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja iga asjaomase kuupäeva t kohta ning iga kauplemisportfelli positsioonide asjaomase portfelli kohta järgmiselt:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

kus:

ES_t = eeldatava puudujäägi riskinäitaja;

i = indeks, mis tähistab viit laia riskitegurite kategooriat, mis on loetletud artikli 325bd tabeli 2 esimeses veerus;

UES_t = piiramata eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse järgmiselt:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = piiramata eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse järgmiselt:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = järelevalveline korrelatsioonitegur kõikide laiade riskitegurite kategooriate puhul; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 2;

PES_t^{RC} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 3;

PES_t^{FC} = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 4;

$PES_t^{RS,i}$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 2;

$PES_t^{RC,i}$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 3 ning

$PES_t^{FC,i}$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i puhul, mis arvutatakse kõikide portfellis olevate positsioonide kohta kooskõlas artikli 325bc lõikega 4.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes teatava modelleeritavate riskitegurite kogumi puhul, mida kohaldatakse iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja suhtes, nagu on sätestatud artiklis 325bc, kui nad eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks kooskõlas lõikega 1 määravad kindlaks iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja.

3. Kui vähemalt ühel portfelli tehingul on vähemalt üks modelleeritav riskitegur, mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325bd, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud piiramata eeldatava puudujäägi näitaja laia riskitegurite kategooria i kohta ning lisavad selle käesoleva artikli lõikes 1 osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja valemisse.

4. Erandina lõikest 1 võib krediidiasutus või investeerimisühing vähendada piiramata eeldatava puudujäägi näitajate UES_t^i ja osalise eeldatava puudujäägi näitajate $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ arvutamise sagedust kõikide laiade riskitegurite kategooriate i puhul iga päeva kohta arvutamise asemel iga nädala kohta arvutamisele, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädevale asutusele tõendada, et piiramata eeldatava puudujäägi näitajate UES_t^i arvutamine ei alahinda asjaomaste kauplemisportfelli positsioonide tururiski;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädeva asutuse nõudmisel suurendada UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ arvutamise sagedust iga nädala kohta arvutamiselt iga päeva kohta arvutamisele.

Artikkel 325bc

Osalise eeldatava puudujäägi arvutused

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kõik artikli 325bb lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajad järgmiselt:

   a) osalise eeldatava puudujäägi näitajate arvutamine iga päeva kohta;

   b) 97,5. protsentiili juures, ühesuunaline usaldusvahemik;

c) kauplemisportfelli positsioonide asjaomase portfelli puhul arvutab krediidiasutus või investeerimisühing osalise eeldatava puudujäägi näitaja aja t korral järgmise valemi kohaselt:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T,j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

kus:

PES_t = osalise eeldatava puudujäägi näitaja aja t korral;

j = indeks, mis tähistab viit likviidsusperioodi, mis on loetletud tabeli 1 esimeses veerus;

LH_j = tabelis 1 esitatud likviidsusperioodide j pikkus päevades;

T = alusperiood, mille puhul T = 10 päeva;

$PES_t(T)$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis määratakse kindlaks, kohaldades kümnepäevase perioodiga tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes teatava portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite kogumi suhtes, mis on sätestatud lõigetes 2, 3 ja 4 iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja jaoks, millele on osutatud artikli 325bb lõikes 1, ning

$PES_t(T, j)$ = osalise eeldatava puudujäägi näitaja, mis määratakse kindlaks, kohaldades kümnepäevase perioodiga tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes teatava portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite kogumi suhtes, mis on sätestatud lõigetes 2, 3 ja 4 iga osalise eeldatava puudujäägi näitaja jaoks, millele on osutatud artikli 325bb lõikes 1, ning mille tegelik likviidsusperiood, mis on määratud kindlaks kooskõlas artikli 325bd lõikega 2, on võrdne LH_j-ga või sellest pikem.

Tabel 1

Likviidsusperiood j	Likviidsusperioodi j pikkus (päevades)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Artikli 325bb lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{RS} ja $PES_t^{RS,i}$ arvutamiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuetele täitma järgmisi nõudeid:

a) PES_t^{RS} arvutamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes sellise portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes, mille krediidiasutus või investeerimisühing on valinud ning mis vastab pädevate asutuste nõuetele, nii et on täidetud järgmine tingimus, kusjuures summa arvutatakse eelneva 60 tööpäeva kohta:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei vasta enam käesoleva punkti esimeses lõigus osutatud nõudele, teavitab sellest viivitamata pädevaid asutusi ning ajakohastab modelleeritavate riskitegurite alamkogumit selle nõude täitmiseks kahe nädala jooksul; kui asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kahe nädala möödumisel seda nõuet täitnud, asub ta taas kasutama 1a. peatükis sätestatud meetodit, et arvutada tururiski omavahendite nõudeid samade kauplemisüksuste jaoks, kuni see krediidiasutus või investeerimisühing suudab pädevale asutusele tõendada, et ta täidab käesoleva punkti esimeses lõigus sätestatud nõuet;

b) $PES_t^{RS,i}$ arvutamisel kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes selle portfelli kuuluvate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes, mille krediidiasutus või investeerimisühing on käesoleva lõike punkti a kohaldamisel valinud ning mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325bd;

c) punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega alates finantsstressi katkematust 12kuulisest perioodist, mille krediidiasutus või investeerimisühing määrab kindlaks näitaja PES_t^{RS} väärtuse maksimeerimiseks; kõnealuse stressiperioodi kindlaksmääramiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutama vaatlusandmeid vähemalt alates 1. jaanuarist 2007 kooskõlas pädevate asutuste nõuetega, ning

d) näitaja $PES_t^{RS,i}$ sisendandmeid kalibreeritakse 12kuulise stressiperioodiga, mille krediidiasutus või investeerimisühing on punkti c kohaldamisel kindlaks määranud.

3. Artikli 325bb lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{RC} ja $PES_t^{RC,i}$ arvutamiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuetele täitma järgmisi nõudeid:

a) PES_t^{RC} arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes lõike 2 punktis a osutatud portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes;

b) $PES_t^{RC,i}$ arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid üksnes lõike 2 punktis b osutatud portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite alamkogumi suhtes;

c) käesoleva lõike punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse lõike 4 punktis c osutatud ajalooliste andmetega; neid andmeid ajakohastatakse vähemalt kord kuus.

4. Artikli 325bb lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitajate PES_t^{FC} ja $PES_t^{FC,i}$ arvutamiseks peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisaks käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuetele täitma järgmisi nõudeid:

a) PES_t^{FC} arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid kõikide portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes;

b) $PES_t^{FC,i}$ arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tulevaste šokkide stsenaariumeid kõikide portfellis olevate positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes, mis on paigutatud laia riskitegurite kategooriasse i kooskõlas artikliga 325bd;

c) punktides a ja b osutatud modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse ajalooliste andmetega eelmisest 12kuulisest perioodist; kui ulatuslikult suureneb krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli märkimisväärse arvu selliste modelleeritavate riskitegurite hinna volatiilsus, mis ei kuulu lõike 2 punktis a osutatud riskitegurite alamkogumisse, võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing kasutaks lühema perioodi kui eelneva 12 kuu ajaloolisi andmeid, ent see lühem periood ei või olla lühem kui eelnev kuuekuuline periood; pädevad asutused teavitavad EBAd igast otsusest, millega nõutakse, et krediidiasutus või investeerimisühing kasutaks lühema perioodi kui 12 kuu ajaloolisi andmeid, ja põhjendavad seda otsust.

5. Artikli 325bb lõikes 1 osutatud osalise eeldatava puudujäägi näitaja arvutamisel peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitama nende modelleeritavate riskitegurite väärtused, mille puhul nad ei pea käesoleva artikli lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt kohaldama tulevaste šokkide stsenaariumeid selle osalise eeldatava puudujäägi näitaja suhtes.

Artikkel 325bd

Likviidsusperioodid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud paigutavad nendele kauplemisüksustele määratud positsioonide iga riskiteguri, mille jaoks neile on antud artikli 325az lõikes 2 osutatud luba või mille puhul on käimas osutatud loa andmise menetlus, ühte tabelis 2 loetletud riskitegurite laiadest kategooriatest ja ühte selles tabelis loetletud riskitegurite laiadest alamkategooriatest.

2. Lõikes 1 osutatud positsioonide riskiteguri likviidsusperiood on selle riskitegurite laia alamkategooria likviidsusperiood, millesse riskitegur on paigutatud.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib krediidiasutus või investeerimisühing otsustada asjaomase kauplemisüksuse puhul asendada käesoleva artikli tabelis 2 loetletud riskitegurite laia alamkategooria likviidsusperioodi ühega artikli 325bc tabelis 1 loetletud pikematest likviidsusperioodidest. Kui krediidiasutus või investeerimisühing teeb sellise otsuse, kohaldatakse pikemat likviidsusperioodi kõikide sellele kauplemisüksusele määratud positsioonide modelleeritavate riskitegurite suhtes, mis on paigutatud sellesse riskitegurite laia alamkategooriasse osalise eeldatava puudujäägi näitajate arvutamiseks kooskõlas artikli 325bc lõike 1 punktiga c.

   Krediidiasutus või investeerimisühing teavitab pädevaid asutusi kauplemisüksustest ja riskitegurite laiadest alamkategooriatest, mille puhul ta otsustab kasutada esimeses lõigus osutatud käsitlust.

4. Osalise eeldatava puudujäägi näitajate arvutamiseks kooskõlas artikli 325bc lõike 1 punktiga c arvutatakse asjaomase kauplemisportfelli positsiooni asjaomase modelleeritava riskiteguri tegelik likviidsusperiood järgmiselt:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

kus:

EffectiveLH = tegelik likviidsusperiood;

Mat = kauplemisportfelli positsiooni tähtaeg;

SubCatLH = lõike 1 kohaselt kindlaks määratud modelleeritava riskiteguri likviidsusperioodi pikkus ning

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = artikli 325bc tabelis 1 loetletud ühe sellise likviidsusperioodi pikkus, mis on kauplemisportfelli positsiooni tähtajale lähim.

5. Valuutapaarid, mis koosnevad eurost ning ERM II-st osa võtva liikmesriigi valuutast, arvatakse tabeli 2 valuutariski tegurite laias kategoorias kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategooriasse.

6. Krediidiasutus või investeerimisühing kontrollib lõikes 1 osutatud paigutamise asjakohasust vähemalt kord kuus.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada,

   a) kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad paigutama lõikes 1 osutatud positsioonide riskitegurid lõike 1 kohaldamiseks riskitegurite laiadesse kategooriatesse ja riskitegurite laiadesse alamkategooriatesse;

   b) millised valuutad moodustavad kõige likviidsemate valuutade alamkategooria tabeli 2 intressimäära riskitegurite laias kategoorias;

   c) millised valuutapaarid moodustavad kõige likviidsemate valuutapaaride alamkategooria tabeli 2 valuutariski tegurite laias kategoorias;

   d) väikese turukapitalisatsiooni ja suure turukapitalisatsiooni määratlused aktsiahinna ja volatiilsuse alamkategooria puhul tabeli 2 aktsiate riskitegurite laias kategoorias.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [üheksa kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Tabel 2

Laiad riskitegurite kategooriad	Laiad riskitegurite alamkategooriad	Likviidsus perioodid	Likviidsus perioodi pikkus (päevades)
Intressimäär	Kõige likviidsemad valuutad ja riigi valuuta	1	10
	Muud valuutad (välja arvatud kõige likviidsemad valuutad)	2	20
	Volatiilsus	4	60
	Muud liigid	4	60
KKrediidimarginaali risk	Liikmesriigi keskvalitsus, sealhulgas keskpangad	2	20
	Liikmesriikides asutatud krediidiasutuste emiteeritud pandikirjad (investeerimisjärgu krediidireiting)	2	20
	Riigid (investeerimisjärgu krediidireiting)	2	20
	Riigid (kõrge intress)	3	40
	Ettevõtted (investeerimisjärgu krediidireiting)	3	40
	Ettevõtted (kõrge intress)	4	60
	Volatiilsus	5	120
	Muud liigid	5	120
Aktsiad	Aktsiahind (suur turukapitalisatsioon)	1	10
	Aktsiahind (väike turukapitalisatsioon)	2	20
	Volatiilsus (suur turukapitalisatsioon)	2	20
	Volatiilsus (väike turukapitalisatsioon)	4	60
	Muud liigid	4	60

Laiad riskitegurite kategooriad	Laiad riskitegurite alamkategooriad	Likviidsus perioodid	Likviidsus perioodi pikkus (päevades)
Valuuta	Kõige likviidsemad valuutapaarid	1	10
	Muud valuutapaarid (välja arvatud kõige likviidsemad valuutapaarid)	2	20
	Volatiilsus	3	40
	Muud liigid	3	40
Kaup	Energiahind ja süsinikdioksiidi heitkoguste hind	2	20
	Väärismetallide ja mitteraudmetallide hind	2	20
	Muude kaupade hinnad (v.a energiahind, süsinikdioksiidi heitkoguste hind, väärismetallide ja mitteraudmetallide hind)	4	60
	Energia volatiilsus ja süsinikdioksiidi heitkoguste volatiilsus	4	60
	Väärismetallide ja mitteraudmetallide volatiilsus	4	60
	Muude kaupade volatiilsused (v.a energia, süsinikdioksiidi heitkoguste, väärismetallide ja mitteraudmetallide volatiilsus)	5	120
	Muud liigid	5	120

Artikkel 325be

Riskitegurite modelleeritavuse hindamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hindavad kõigi sellistele kauplemisüksustele määratud positsioonide riskitegurite modelleeritavust, mille jaoks neile on antud artikli 325az lõikes 2 osutatud luba või mille puhul on käimas selle loa andmise menetlus.

2. Osana käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamisest arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tururiski omavahendite nõuded kooskõlas artikliga 325bk mittemodelleeritavate riskitegurite puhul.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada kriteeriumid riskitegurite modelleeritavuse hindamiseks kooskõlas lõikega 1 ja sellise hindamise sagedus.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [üheksa kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325bf

Regulatiivsed järeltestimise nõuded ja korrutustegurid

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab ületamine kauplemisüksusele määratud kõikidest positsioonidest koosneva portfelli väärtuse ühepäevast muutust, mis ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu alternatiivset sisemudelit kasutades kooskõlas järgmiste nõuetega:

   a) VaR riskiväärtuse arvutamise suhtes kohaldatakse ühepäevast hoidmisaega;

   b) tulevaste šokkide stsenaariumeid kohaldatakse artikli 325bg lõikes 3 osutatud ning artikli 325be kohaselt modelleeritavana käsitletavate kauplemisüksuse positsioonide riskitegurite suhtes;

   c) modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse artikli 325bc lõike 4 punktis c osutatud ajalooliste andmetega;

   d) kui käesolevas artiklis ei ole sätestatud teisiti, põhineb krediidiasutuse või investeerimisühingu alternatiivne sisemudel samadel modelleerimiseeldustel kui need, mida kasutatakse artikli 325ba lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loendavad päevaseid ületamisi kõikidest kauplemisüksusele määratud positsioonidest koosneva portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja tegelike muutuste järeltestimise põhjal.

3. Krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus loetakse vastavaks järeltestimise nõuetele, kui selle kauplemisüksuse puhul ei ületa ületamiste arv, mis ilmnes viimase 250 tööpäeva jooksul, ühtegi järgmistest:

   a) 12 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 99. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise põhjal;

   b) 12 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 99. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimise põhjal;

   c) 30 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 97,5. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise põhjal;

   d) 30 ületamist VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse puhul, mis on arvutatud 97,5. protsentiilis ühesuunalise usaldusvahemikuga portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimise põhjal.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud loendavad päevaseid ületamisi kooskõlas järgmisega:

   a) portfelli väärtuse hüpoteetiliste muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja portfelli järgmise päeva lõppväärtuse võrdlemisel, eeldusel et positsioonid ei muutu;

b) portfelli väärtuse tegelike muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva tegeliku lõppväärtuse võrdlemisel, jättes arvesse võtmata lõivud ja komisjonitasud;

c) ületamist loendatakse igal tööpäeval, mil krediidiasutus või investeerimisühing ei ole võimeline hindama portfelli väärtust või ei suuda arvutada lõikes 3 osutatud VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtust.

5. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 6 ja 7 artiklis 325ba osutatud korrutusteguri (m_c) kõikide nendele kauplemisüksustele määratud positsioonide portfelli puhul, mille jaoks talle on antud artikli 325az lõikes 2 osutatud luba alternatiivsete sisemudelite kasutamiseks.

6. Korrutustegur (m_c) on väärtuse 1,5 ja lisandi 0–0,5 summa kooskõlas tabeliga 3. Lõikes 5 osutatud portfelli puhul arvutatakse see lisand viimase 250 tööpäeva jooksul toimunud ületamiste arvu põhjal, mida tõendab krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kooskõlas käesoleva lõigu punktiga a arvutatud VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse järeltestimine. Lisandi arvutamisel kohaldatakse järgmisi nõudeid:

a) ületamine tähendab portfelli väärtuse ühepäevast muutust, mis ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga kooskõlas järgmisega:

i) ühepäevane hoidmisaeg;

ii) 99. protsentiili juures, ühesuunalise usaldusvahemikuga;

iii) tulevaste šokkide stsenaariumeid kohaldatakse kauplemisüksuste positsioonide riskitegurite suhtes, millele osutatakse artikli 325bg lõikes 3 ning mida käsitletakse artikli 325be kohaselt modelleeritavana;

iv) modelleeritavate riskitegurite suhtes kohaldatavate tulevaste šokkide stsenaariumide kindlaksmääramisel kasutatavaid sisendandmeid kalibreeritakse artikli 325bc lõike 4 punktis c osutatud ajalooliste andmetega;

v) kui käesolevas artiklis ei ole sätestatud teisiti, põhineb krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudel samadel modelleerimiseeldustel kui need, mida kasutatakse artikli 325ba lõike 1 punktis a osutatud eeldatava puudujäägi riskinäitaja arvutamiseks;

b) ületamiste arv võrdub ületamiste kõige suurema arvuga portfelli väärtuse hüpoteetiliste ja tegelike muutuste põhjal.

Tabel 3

Ületamiste arv	Lisand
Vähem kui 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Üle 9	0,50

Erakorralistel asjaoludel võivad pädevad asutused piirduda lisandi väärtuse puhul sellega, mis saadakse hüpoteetiliste muutuste järeltestimise kohastest ületamistest, kui ületamiste arv tegelike muutuste järeltestimise korral ei ole põhjustatud sisemudeli puudustest.

7. Pädevad asutused peavad jälgima lõikes 5 osutatud korrutusteguri asjakohasust ja kauplemisüksuste vastavust lõikes 3 osutatud järeltestimise nõuetele. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad viivitamata pädevaid asutusi ületamistest, mis tulenevad nende järeltestimise kavast, ja esitavad nende ületamiste selgitused ning teavitavad pädevaid asutusi sellest igal juhul hiljemalt viie tööpäeva jooksul alates ületamisest.

8. Erandina käesoleva artikli lõigetest 2 ja 6 võivad pädevad asutused lubada krediidiasutusel või investeerimisühingul mitte loendada ületamist, kui tema portfelli väärtuse ühepäevane muutus, mis ületab seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse, mis on arvutatud asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemudeliga, on seostatav mittemodelleeritava riskiteguriga. Selleks peab krediidiasutus või investeerimisühing tõendama oma pädevale asutusele, et kooskõlas artikliga 325bk selle mittemodelleeritava riskiteguri jaoks arvutatud stressistsenaariumi riskinäitaja on suurem kui krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli väärtuse ja seonduva VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtuse positiivne erinevus.

9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tehnilised elemendid, mis hõlmatakse käesoleva artikli kohaldamisel krediidiasutuse või investeerimisühingu portfelli väärtuse tegelike ja hüpoteetiliste muutuste hulka.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt … [üheksa kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325bg

Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõue

1. Krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus vastab kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõuetele, kui see kauplemisüksus vastab käesolevas artiklis sätestatud nõuetele.

2. Kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõue tagab, et kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskimõõtmismudelile tuginedes piisavalt lähedased kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistele muutustele krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnastamismudelile tuginedes.

3. Krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude täitmine asjaomase kauplemisüksuse iga positsiooni puhul viib selliste riskitegurite täpse loetelu kindlaksmääramiseni, mida peetakse asjakohaseks, et kontrollida, kas krediidiasutus või investeerimisühing vastab artiklis 325bf sätestatud järeltestimise nõudele.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

   a) kriteeriumid, mis on vajalikud tagamaks, et kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused on lõike 2 kohaldamisel piisavalt lähedased kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistele muutustele, võttes arvesse rahvusvahelisi regulatiivseid arengusuundi;

   b) krediidiasutusele või investeerimisüksusele tekkivad tagajärjed, kui kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetilised muutused ei ole lõike 2 kohaldamisel piisavalt lähedased kauplemisüksuse portfelli väärtuse hüpoteetilistele muutustele;

   c) krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise sagedus;

d) tehnilised elemendid, mis tuleb hõlmata käesoleva artikli kohaldamisel kauplemisüksuse portfelli väärtuse teoreetiliste ja hüpoteetiliste muutuste hulka;

e) viis, kuidas sisemudelit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad koondama tururiskiga seotud omavahendite kogunõude kõigi oma kauplemisportfelli kuuluvate ja valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul, võttes arvesse punktis b osutatud tagajärgi.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [üheksa kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 325bh

Nõuded riskimõõtmisele

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad sisemist riskimõõtmise mudelit, mida kasutatakse omavahendite nõuete arvutamiseks tururiski puhul, nagu on osutatud artiklis 325ba, tagavad, et kõnealune mudel vastab kõikidele järgmistele nõuetele:

   a) sisemine riskimõõtmise mudel peab võtma arvesse piisaval arvul riskitegureid, mis hõlmavad vähemalt 1a. peatüki 3. jao 1. alajaos osutatud riskitegureid, välja arvatud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing tõendab pädevatele asutustele, et nende riskitegurite mittearvestamine ei avalda olulist mõju artiklis 325bg osutatud kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõude tulemustele; krediidiasutus või investeerimisühing peab suutma selgitada pädevatele asutustele, miks ta on võtnud riskitegurit arvesse oma hinnastamismudelis, aga mitte oma sisemises riskimõõtmise mudelis;

   b) sisemine riskimõõtmise mudel peab võtma arvesse optsioonide ja teiste toodete mittelineaarsust ning korrelatsiooniriski ja alusriski;

c) sisemine riskimõõtmise mudel sisaldab riskitegurite kogumit, mis vastab kõikide nende valuutade intressimääradele, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on intressimääratundlikke bilansilisi või bilansiväliseid positsioone; krediidiasutus või investeerimisühing modelleerib intressikõverad, kasutades mõnda üldtunnustatud meetodit; intressikõver jagatakse erinevatesse lõpptähtaja vööndidesse, et mõõta intressimäärade volatiilsuse muutusi intressikõveral; peamiste valuutade ja turgude oluliste intressimäärariskide positsioonide puhul modelleeritakse intressikõverat, kasutades vähemalt kuut lõpptähtaja vööndit, ning intressikõvera modelleerimisel kasutatavate riskitegurite arv peab olema proportsionaalne krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisstrateegiate laadi ja keerukusega; mudel võtab arvesse ka sama alusvara emitendi eri intressikõverate või eri finantsinstrumentide vaheliste muutuste mittetäielikust korrelatsioonist tulenevat riskimarginaali;

d) sisemises riskimõõtmise mudelis võetakse arvesse riskitegureid, mis on seotud kulla või eri valuutadega, milles krediidiasutuse või investeerimisühingu positsioonid on nomineeritud; investeerimisfondide puhul võetakse arvesse investeerimisfondi tegelikke valuutapositsioone; krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad investeerimisfondi valuutapositsiooni arvessevõtmisel tugineda kolmanda isiku aruannetele, kui on piisavalt alust olla veendunud nende aruannete usaldusväärsuses; investeerimisfondi valuutapositsioonid, millest krediidiasutus või investeerimisühing ei ole teadlik, tuleb eraldada sisemudelite meetodist ning neid tuleb käsitleda vastavalt 1a. peatükile;

e) modelleerimistehnika keerukus peab olema proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute tegevuse olulisusega aktsiaturgudel; sisemises riskimõõtmise mudelis kasutatakse eraldi riskitegurit vähemalt iga aktsiaturu suhtes, kus krediidiasutusel või investeerimisühingul on olulisi positsioone, ning vähemalt ühte riskitegurit, mis kajastab süsteemseid muutusi aktsiahindades ja kõnealuse riskiteguri sõltuvust iga aktsiaturu individuaalsetest riskiteguritest;

f) sisemises riskimõõtmise mudelis kasutatakse eraldi riskitegurit vähemalt iga kauba puhul, milles krediidiasutusel või investeerimisühingul on märkimisväärseid positsioone, välja arvatud juhul, kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on kogu tema kauplemistegevusega võrreldes väike kaupadega seotud koondriskipositsioon, mille korral ta võib kasutada iga laia kaubaliigi puhul eraldi riskitegurit; kaubaturgudel olevate oluliste riskipositsioonide puhul peab mudel võtma arvesse riski, mis tuleneb sarnaste, kuid mitte identsete kaupade hinnaliikumiste mittetäielikust korrelatsioonist, lõpptähtaegade mittevastavusest tulenevat forvardhindade muutumise riski ning kauba otsesest omandiõigusest tulenevat preemiat tuletisinstrumentide ja sularahapositsioonide vahel;

g) kasutatud asendajad peavad olema tegeliku positsiooni suhtes tõendatult sobivad, sobivalt konservatiivsed ja neid võib kasutada üksnes siis, kui kättesaadavad andmed on ebapiisavad, näiteks artikli 325bc lõike 2 punktis c osutatud stressiperioodil;

h) valikulisusega instrumentide volatiilsusriskide oluliste riskipositsioonide puhul peab sisemine riskimõõtmise mudel võtma arvesse eeldatavate volatiilsuste sõltuvust täitmishindade ja optsioonide tähtaegade järgi.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada empiirilisi korrelatsioone riskitegurite laiades kategooriates ning artikli 325bb lõikes 1 osutatud piiramata eeldatava puudujäägi näitaja UES_t arvutamiseks riskitegurite laiades kategooriates üksnes siis, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu meetod nende korrelatsioonide mõõtmiseks on nõuetekohane, vastab kohaldatavatele likviidsusperioodidele ning seda rakendatakse terviklikult.

3. EBA annab hiljemalt ... [15 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse kriteeriumid andmesisendite kasutamiseks riskimõõtmise mudelis, nagu on osutatud artiklis 325bc.

Artikkel 325bi

Kvalitatiivsed nõuded

1. Mis tahes sisemine riskimõõtmise mudel, mida kasutatakse käesoleva peatüki kohaldamisel, peab olema struktuurilt usaldusväärne, see tuleb arvutada ja rakendada terviklikult ning see peab vastama kõikidele järgmistele kvalitatiivsetele nõuetele:

   a) tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav mis tahes sisemine riskimõõtmise mudel on krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevase riskijuhtimise protsessi lahutamatu osa ning selle alusel teavitatakse riskipositsioonidest kõrgemat juhtkonda;

   b) krediidiasutusel või investeerimisühingul on kauplemisüksustest sõltumatu riskikontrolli üksus, kes annab aru otse kõrgemale juhtkonnale; üksus vastutab kõigi sisemiste riskimõõtmise mudelite väljatöötamise ja rakendamise eest; üksus teostab kõigi käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite algset ja jätkuvat valideerimist ning vastutab üldise riskijuhtimissüsteemi eest; üksus koostab ja analüüsib igapäevaseid aruandeid tururiski omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatud sisemudeli väljundite kohta ning nende meetmete asjakohasuse kohta, mida tuleb võtta seoses kauplemislimiitidega;

c) juhtorgan ja kõrgem juhtkond osalevad aktiivselt riskikontrolli protsessis ning riskikontrolli üksuse koostatud päevaaruanded vaadatakse läbi sellisel juhtimise tasandil, kus on piisavad volitused nõuda üksikute kauplejate võetud positsioonide ning krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsiooni vähendamist;

d) krediidiasutusel või investeerimisühingul peab olema piisavalt töötajaid, kellel on asjakohased oskused, mis vastavad sisemiste riskimõõtmise mudelite keerukusele, ning piisavalt töötajaid, kellel on oskused kauplemise, riskikontrolli, auditi ja back-office'i valdkonnas;

e) krediidiasutusel või investeerimisühingul peavad olema dokumenteeritud sisemised põhimõtted, protseduurid ja kontrollid, et jälgida sisemiste riskimõõtmise mudelite üldist toimimist ning tagada sellele vastavus;

f) kõigi sisemiste riskimõõtmise mudelite, sealhulgas mis tahes hinnastamismudeli puhul peab olema võimalik tõendada, et selle mudeliga on riske mõõdetud piisava täpsusega, ning need ei tohi oluliselt erineda mudelitest, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab oma sisemiseks riskijuhtimiseks;

g) krediidiasutus või investeerimisühing teeb sageli ranget stressitestimise programmi, sealhulgas vastupidiseid stressiteste, mis hõlmavad mis tahes sisemist riskimõõtmise mudelit; nende stressitestide tulemused vaatab kõrgem juhtkond vähemalt kord kuus läbi ning need peavad vastama krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani heakskiidetud põhimõtetele ja limiitidele; krediidiasutus või investeerimisühing võtab asjakohaseid meetmeid, kui nende stressitestide tulemused näitavad ulatuslikke kahjumeid, mis tulenevad krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemistegevusest teatavatel asjaoludel;

h) krediidiasutus või investeerimisühing teeb oma sisemiste riskimõõtmise mudelite sõltumatu läbivaatamise kas oma korrapärase siseauditi protsessi osana või volitades kolmandast isikust ettevõtjat seda läbivaatamist tegema, kooskõlas pädevate asutuste nõuetega.

Esimese lõigu punkti h kohaldamisel tähendab kolmandast isikust ettevõtja ettevõtjat, kes osutab auditi- või konsultatsiooniteenuseid krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ning kellel on kauplemistegevusega seotud tururiski valdkonnas piisavate oskustega töötajad.

2. Lõike 1 punktis h osutatud läbivaatamine hõlmab nii kauplemisüksuste kui ka sõltumatu riskikontrolliüksuse tegevust. Krediidiasutus või investeerimisühing vaatab oma üldise riskijuhtimise protsessi läbi vähemalt kord aastas. Selle läbivaatamise käigus tuleb hinnata järgmist:

a) riskijuhtimissüsteemi ja -protsessi dokumenteerituse ning riskikontrolliüksuse korralduse asjakohasus;

b) riskinäitajate arvessevõtmine igapäevasel riskijuhtimisel ja juhtimisteabesüsteemi terviklikkus;

c) protsessid, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab front office'i ja back office'i töötajate kasutatavate riskihinnastamismudelite ja hindamissüsteemide heakskiitmiseks;

d) mudeliga hõlmatud riskide ulatus, riskimõõtmissüsteemi täpsus ja asjakohasus ning sisemises riskimõõtmise mudelis tehtavate mis tahes oluliste muudatuste valideerimine;

e) positsioone käsitlevate andmete täpsus ja täielikkus, volatiilsus- ja korrelatsioonieelduste täpsus ja asjakohasus, hindamis- ja riskitundlikkusarvutuste täpsus ning andmete asendajate loomise täpsus ja asjakohasus, kui kättesaadavad andmed on käesolevas peatükis sätestatud nõuete täitmiseks ebapiisavad;

f) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing rakendab oma mis tahes sisemistes riskimõõtmise mudelites kasutatavate andmeallikate järjepidevuse, ajakohasuse ja usaldusväärsuse ning sõltumatuse hindamiseks;

g) kontrolliprotsess, mida krediidiasutus või investeerimisühing kasutab, et hinnata järeltestimise nõudeid ning kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõudeid, mida kasutatakse selleks, et hinnata sisemiste riskimõõtmise mudelite täpsust;

h) kui läbivaatamise viib läbi kolmandast isikust ettevõtja kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga h, siis kontrollimine, kas artiklis 325bj sätestatud sisemine valideerimisprotsess täidab oma eesmärke.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ajakohastavad tehnikaid ja tavasid, mida nad kasutavad käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemiste riskimõõtmise mudelite puhul, et võtta arvesse selliste uute tehnikate ja parimate tavade väljakujunemist, mis seoses nende sisemiste riskimõõtmise mudelitega arenevad.

Artikkel 325bj
Sisemine valideerimine

1. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema kasutusel protsessid, millega tagatakse, et käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatava mis tahes sisemise riskimõõtmise mudeli on nõuetekohaselt valideerinud sobiva kvalifikatsiooniga isikud, kes ei ole seotud nende mudelite väljatöötamisega, et tagada selliste mudelite struktuuriline usaldusväärsus ja kõikide oluliste riskide nõuetekohane katvus.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad lõikes 1 osutatud valideerimise järgmistel asjaoludel:

   a) kui mis tahes sisemine riskimõõtmise mudel on algselt välja töötatud ning kui selles mudelis tehakse olulisi muudatusi;

   b) korrapäraste ajavahemike järel ning siis, kui turul on toimunud olulised struktuursed muutused või on muutunud portfelli koosseis, mis võib põhjustada selle, et sisemine riskimõõtmise mudel ei vasta enam eesmärgile.

3. Krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemiste riskimõõtmise mudelite valideerimine ei piirdu järeltestimise ning kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise nõuetega, vaid peab hõlmama vähemalt järgmist:

   a) testid, et kontrollida, kas sisemudeli aluseks olevad eeldused on asjakohased ega põhjusta riskide ala- või ülehindamist;

   b) enda sisemudeli valideerimise testid, sealhulgas järeltestimised lisaks regulatiivsetele järeltestimise programmidele, seoses oma portfellide riskide ja struktuuriga;

   c) hüpoteetiliste portfellide kasutamine tagamaks, et sisemise riskimõõtmise mudeliga saab selgitada teatavaid võimalikke ilmnevaid struktuuritegureid, näiteks olulisi alusriske ja kontsentratsiooniriski või asendajate kasutamisega seotud riske.

Artikkel 325bk

Stressistsenaariumi riskinäitaja arvutamine

1. Asjaomase mittemodelleeritava riskiteguri stressistsenaariumi riskinäitaja tähendab kahjumit, mida kantakse selle portfelli kõikides kauplemisportfelli kuuluvates ja valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfellivälistes positsioonides, mis hõlmab kõnealust mittemodelleeritavat riskitegurit, kui selle riskiteguri suhtes kohaldatakse tulevase šoki äärmuslikku stsenaariumit.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud töötavad kõikide mittemodelleeritavate riskitegurite kohta välja tulevaste šokkide äärmuslikud stsenaariumid, mis vastavad pädevate asutuste nõuetele.

3. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada,

   a) kuidas krediidiasutustel ja investeerimisühingutel tuleb välja töötada tulevaste šokkide äärmuslikud stsenaariumid, mida kohaldataks mittemodelleeritavate riskitegurite suhtes, ning kuidas neil tuleb kohaldada tulevaste šokkide äärmuslikke stsenaariumeid nende riskitegurite suhtes;

   b) selline tulevase šoki regulatiivne äärmuslik stsenaarium iga artikli 325bd tabelis 2 loetletud riskitegurite laia alamkategooria puhul, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada, kui nad ei saa tulevase šoki äärmuslikku stsenaariumit välja töötada kooskõlas käesoleva lõigu punktiga a, või mille kohaldamist pädevad asutused võivad krediidiasutuselt või investeerimisühingult nõuda, kui kõnealused asutused ei ole krediidiasutuse või investeerimisühingu välja töötatud tulevase šoki äärmusliku stsenaariumiga rahul;

c) asjaolud, mille korral krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada stressistsenaariumi riskinäitaja rohkem kui ühe mittemodelleeritava riskiteguri kohta;

d) kuidas krediidiasutustel ja investeerimisühingutel tuleb koondada kõikide mittemodelleeritavate riskitegurite stressistsenaariumi riskinäitajad, sealhulgas nende kauplemisportfelli kuuluvates ja valuuta- või kaubariskile avatud kauplemisportfellivälistes positsioonides.

Nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtab EBA arvesse nõuet, et käesolevas artiklis sätestatud mittemodelleeritava riskiteguri tururiski puhul on omavahendite nõuete tase sama kõrge kui tururiski omavahendite nõuete tase, mis oleks arvutatud käesoleva peatüki alusel, kui riskitegur oleks modelleeritav.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [15 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

3. jagu

Makseviivituse riski sisemudel

Artikkel 325bl

Makseviivituse riski sisemudeli kohaldamisala

1. Kõik krediidiasutuse või investeerimisühingu positsioonid, mis on määratud kauplemisüksustele, mille jaoks krediidiasutusele või investeerimisühingule on antud artikli 325az lõikes 2 osutatud luba, peavad vastama makseviivituse riski omavahendite nõudele, kui need positsioonid sisaldavad vähemalt ühte riskitegurit, mis on paigutatud riskitegurite laiadesse kategooriatesse „aktsiad“ või „krediidimarginaali risk“ kooskõlas artikli 325bd lõikega 1. See omavahendite nõue, mis täiendab artikli 325ba lõikes 1 osutatud omavahendite nõuetega hõlmatud riske, arvutatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivituse riski sisemudelit kasutades. Kõnealune mudel peab vastama käesolevas jaos sätestatud nõuetele.

2. Iga lõikes 1 osutatud positsiooni puhul peab krediidiasutus või investeerimisühing tegema kindlaks ühe kaubeldavate võlainstrumentide või aktsiate emitendi, kes on seotud vähemalt ühe riskiteguriga.

Artikkel 325bm

Makseviivituse riski sisemudeli kasutamise luba

1. Pädevad asutused annavad krediidiasutusele või investeerimisühingule loa kasutada makseviivituse riski sisemudelit, et arvutada artikli 325ba lõikes 2 osutatud omavahendite nõuded kõikide artiklis 325bl osutatud kauplemisportfelli positsioonide puhul, mis on määratud kauplemisüksusele, mille puhul makseviivituse riski sisemudel vastab artiklites 325bi, 325bj, 325bn, 325bo ja 325bp sätestatud nõuetele.

3. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisüksus, millele on määratud vähemalt üks artiklis 325bl osutatud kauplemisportfelli positsioon, ei vasta käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuetele, tuleb kõikide selle kauplemisüksuse positsioonide tururiski omavahendite nõuded arvutada kooskõlas 1a. peatükis sätestatud meetodiga.

Artikkel 325bn

Omavahendite nõuded makseviivituse riski korral, kasutades makseviivituse riski sisemudelit

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad makseviivituse riski korral omavahendite nõuded, kasutades makseviivituse riski sisemudelit, kõikide artiklis 325bl osutatud kauplemisportfelli positsioonide portfelli puhul järgmiselt:

   a) omavahendite nõuded peavad olema võrdsed VaR meetodiga saadud riskihinnangu väärtusega, mis mõõdab portfelli turuväärtuse potentsiaalset vähenemist, mille on põhjustanud nende positsioonidega seotud emitentide makseviivitus 99,9 % usaldusvahemikus ühe aasta jooksul;

b) punktis a osutatud potentsiaalne vähenemine tähendab positsiooni turuväärtuse otsest või kaudset vähenemist, mille on tinginud emitentide makseviivitus ning mis täiendab mis tahes vähenemisi, mida on positsiooni väärtuse jooksval hindamisel juba arvesse võetud; aktsiapositsioonide emitentide makseviivitust näitab see, kui emitentide aktsiahindade väärtuseks määratakse null;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad kindlaks makseviivituse korrelatsioonid eri emitentide vahel, tuginedes kontseptuaalselt mõistlikule metoodikale, kasutades turu krediidimarginaali riski või aktsiahindade objektiivseid ajaloolisi andmeid, mis hõlmavad vähemalt kümmet aastat, sealhulgas stressiperioodi, mille krediidiasutus või investeerimisühing on kooskõlas artikli 325bc lõikega 2 kindlaks teinud; eri emitentide vaheliste makseviivituste korrelatsioonide arvutamine kalibreeritakse üheaastase ajavahemikuga;

d) makseviivituse riski sisemudel põhineb üheaastase konstantse positsiooni eeldusel.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad arvutama omavahendite nõuded makseviivituse riski korral, kasutades lõikes 1 osutatud makseviivituse riski sisemudelit, vähemalt kord nädalas.

3. Erandina lõike 1 punktidest a ja c võib krediidiasutus või investeerimisühing asendada üheaastase ajavahemiku kuuekümnepäevase ajavahemikuga vajaduse korral mõne aktsiapositsiooni või kõigi aktsiapositsioonide makseviivituse riski arvutamiseks. Sel juhul peab aktsiahindade ja makseviivituse tõenäosuste vaheliste makseviivituse korrelatsioonide arvutamine olema kooskõlas kuuekümnepäevase ajavahemikuga ning aktsiahindade ja võlakirjade hindade vaheliste makseviivituse korrelatsioonide arvutamine üheaastase ajavahemikuga.

Artikkel 325bo

Riskimaanduste arvessevõtmine makseviivituse riski sisemudelis

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad lisada oma makseviivituse riski sisemudelisse riskimaandused ning võivad arvestada netopositsioone, kui pikad ja lühikesed positsioonid on seotud sama finantsinstrumendiga.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad oma makseviivituse riski sisemudelites arvesse võtta riskimaandamise või diversifitseerimise mõju, mis on seotud pikkade ja lühikeste positsioonidega sama võlgniku eri instrumentides või eri väärtpaberites ning pikkade ja lühikeste positsioonidega eri emitentides, üksnes eri instrumentide pikkade ja lühikeste brutopositsioonide eraldi modelleerimisel, sealhulgas eri emitentide vaheliste alusriskide modelleerimisel.

3. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute makseviivituse riski sisemudelid peavad võtma arvesse riskimaanduse instrumendi lõpptähtaja ja üheaastase perioodi vahelisel ajal ilmneda võivaid riskimaanduse instrumendi ja maandatud riskiga instrumendi vahelisi olulisi riske, samuti võimalikke olulisi alusriske riskimaandamise strateegiates, mis tekivad tooteliikide, kapitali struktuuris nõudeõiguse järkude, sise- või välisreitingute, lõpptähtaegade ja emissiooni kuupäevade vahelistest erinevustest ning muudest erinevustest. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad riskimaanduse instrumente arvesse üksnes niivõrd, kuivõrd seda on võimalik säilitada ka siis, kui võlgnik on lähenemas krediidisündmusele või muule sündmusele.

Artikkel 325bp

Makseviivituse riski sisemudeli erinõuded

1. Artikli 325bm lõikes 1 osutatud makseviivituse riski sisemudel peab suutma modelleerida üksikute emitentide makseviivitust, samuti mitme emitendi samaaegset makseviivitust ning võtma arvesse nende makseviivituste mõju kõnealuse mudeli kohaldamisalasse kuuluvate positsioonide turuväärtusele. Seetõttu tuleb iga üksiku emitendi makseviivitus modelleerida, kasutades kahte liiki süstemaatilisi riskitegureid.

2. Makseviivituse riski sisemudel peab kajastama majandustsüklit, sealhulgas sissenõudmismäärade ja lõikes 1 osutatud süstemaatiliste riskitegurite omavahelist sõltuvust.

3. Makseviivituse riski sisemudel peab kajastama mittelineaarset mõju, mida avaldavad optsioonid ja muud olulisel määral mittelineaarselt käituvad positsioonid seoses hinnamuutustega. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad nõuetekohaselt arvesse ka mudeliriski suurust, mis kaasneb selliste toodetega seotud hinnariskide hindamise ja prognoosimisega.

4. Makseviivituse riski sisemudel põhineb objektiivsetel ja ajakohastatud andmetel.

5. Emitentide makseviivituse simuleerimiseks makseviivituse riski sisemudelis peavad krediidiasutuse või investeerimisühingu makseviivituse tõenäosuse hinnangulised näitajad vastama järgmistele nõuetele:

   a) makseviivituse tõenäosuste alammääraks kehtestatakse 0,03 %;

   b) makseviivituse tõenäosused põhinevad üheaastasel ajavahemikul, kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti;

   c) makseviivituse tõenäosusi mõõdetakse, kasutades üksnes või kombinatsioonis jooksvate turuhindadega andmeid, mis pärinevad vähemalt viie aasta pikkusest ajaloolisest perioodist ning käsitlevad tegelikke toimunud makseviivitusi ja turuhindade ekstreemseid langusi, mis on võrdväärsed makseviivituse juhtudega; makseviivituse tõenäosusi ei tuletata üksnes jooksvatest turuhindadest;

d) krediidiasutus või investeerimisühing, kellele on antud luba hinnata makseviivituse tõenäosusi kooskõlas II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, kasutab makseviivituse tõenäosuste arvutamiseks II jaotise 3. peatüki 1. jaos sätestatud metoodikat;

e) krediidiasutus või investeerimisühing, kellele ei ole antud luba hinnata makseviivituse tõenäosusi kooskõlas II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, töötab välja sisemeetodi või kasutab väliseid allikaid makseviivituse tõenäosuste hindamiseks; mõlemas olukorras peavad makseviivituse tõenäosuste hinnangud olema kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud nõuetega.

6. Emitentide makseviivituse simuleerimiseks makseviivituse riski sisemudelis peavad krediidiasutuse või investeerimisühingu hinnangud makseviivitusest tingitud kahjumäära kohta vastama järgmistele nõuetele:

a) makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute alammääraks kehtestatakse 0 %;

b) makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud peavad kajastama iga positsiooni nõudeõiguse järku;

c) krediidiasutus või investeerimisühing, kellele on antud luba hinnata makseviivitusest tingitud kahjumäära kooskõlas II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, kasutab makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute arvutamiseks II jaotise 3. peatüki 1. jaos sätestatud metoodikat;

d) krediidiasutus või investeerimisühing, kellele ei ole antud luba hinnata makseviivitusest tingitud kahjumäära kooskõlas II jaotise 3. peatüki 1. jaoga, töötab välja sisemeetodi või kasutab väliseid allikaid makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamiseks; mõlemas olukorras peavad makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud olema kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud nõuetega.

7. Osana oma käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatavate sisemudelite sõltumatust läbivaatamisest ja valideerimisest, muu hulgas riskimõõtmissüsteemi kohaldamiseks, krediidiasutused ja investeerimisühingud

a) kontrollivad, et nende korrelatsioonide ja hinnamuutuste modelleerimise meetod sobib nende portfelli jaoks, arvestades ka mudeli süstemaatiliste riskitegurite laadi ja kaalu;

b) teevad mitmesugused stressitestid, sealhulgas tundlikkusanalüüsi ja stsenaariumianalüüsi, et hinnata makseviivituse riski sisemudeli kvalitatiivset ja kvantitatiivset õigsust, eriti kontsentratsioonide käsitlemise suhtes, ning

c) teostavad asjakohase kvantitatiivse valideerimise, mis hõlmab asjaomaseid sisemisi modelleerimise võrdlusaluseid.

Punktis b osutatud testid ei piirdu üksnes varem toimunud sündmuste valikuga.

8. Makseviivituse riski sisemudel kajastab asjakohaselt emitendi kontsentratsioone ning kontsentratsioone, mis võivad stressiolukorras tekkida tooteklasside sees ja vahel.

9. Makseviivituse riski sisemudel on kooskõlas krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise riskijuhtimismetoodikaga, mis on ette nähtud kauplemisriskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks.

10. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad olema selgelt määratletud põhimõtted ja protseduurid, et määrata kindlaks makseviivituse korrelatsiooni eeldused eri emitentide vahel kooskõlas artikli 325bn lõikega 2 ning eelistatud meetod makseviivituse tõenäosuste hindamiseks kooskõlas käesoleva artikli lõike 5 punktiga e ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamiseks kooskõlas käesoleva artikli lõike 6 punktiga d.

11. Krediidiasutused ja investeerimisühingud dokumenteerivad oma sisemudelid nii, et nende korrelatsiooniga seotud ja muud modelleerimise eeldused on pädevatele asutustele läbipaistvad.

12. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks nõuded, millele peavad vastama krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemeetodid või välised allikad makseviivituse tõenäosuste või makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamiseks kooskõlas lõike 5 punktiga e ja lõike 6 punktiga d.

    EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [15 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

91) Artikli 384 lõikes 1 asendatakse EAD_i^{total} määratlus järgmisega:

„EAD_i^{total} = kogu vastaspoole krediidiriski positsiooni väärtus vastaspoole i puhul (summeerituna tema tasaarvestatavate tehingute kogumites), sealhulgas tagatise mõju kooskõlas II jaotise 6. peatüki 3.–6. jaoga, kui seda kohaldatakse vastaspoole krediidiriski omavahendite nõuete arvutamise suhtes kõnealuse vastaspoole puhul.“

92) Artikkel 385 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 385
Alternatiiv krediidiväärtuse korrigeerimise meetodite kasutamisele omavahendite nõuete arvutamisel

Alternatiivina artiklis 384 käsitletud meetodile võivad artiklis 282 sätestatud esmase riskipositsiooni meetodit kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 382 osutatud instrumentide puhul ning pädeva asutuse eelneval nõusolekul krediidiväärtuse korrigeerimise riski omavahendite nõude arvutamise asemel korrutada riskiga kaalutud varad vastaspoole krediidiriski puhul, mille nad on saanud kõnealuste riskipositsioonide korral, korrutusteguriga 10.“

93) Artikkel 390 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 390
Riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Omavahel seotud klientide rühmas olevate kõikide riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku sellesse rühma kuuluvate üksikklientide riskipositsioonid.

2. Üksikklientides olevate üldiste riskipositsioonide arvutamiseks liidetakse kokku kauplemisportfelli ja kauplemisportfellivälised riskipositsioonid.

3. Kauplemisportfelli riskipositsioonide puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud:

   a) tasaarvestada oma pikad ja lühikesed positsioonid asjaomase kliendi emiteeritud samades finantsinstrumentides netopositsiooniga igas konkreetses instrumendis, mis arvutatakse III osa IV jaotise 2. peatükis kehtestatud meetodite kohaselt;

   b) tasaarvestada oma pikad ja lühikesed positsioonid eri finantsinstrumentides, mille on emiteerinud asjaomane klient, ent üksnes juhul, kui lühikese positsiooni aluseks olev finantsinstrument on madalama nõudeõiguse järguga kui pika positsiooni aluseks olev finantsinstrument või kui aluseks olevad instrumendid on sama nõudeõiguse järguga.

   Punktide a ja b kohaldamisel võib finantsinstrumendid jaotada nõudeõiguse eri järgu alusel rühmadesse, et määrata kindlaks positsioonide suhteline nõudeõiguse järk.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad II lisas loetletud tuletislepingutest ja kliendiga otse sõlmitud krediidituletisinstrumendi lepingutest tulenevad riskipositsiooni väärtused, kasutades ühte III osa II jaotise 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetoditest. Artiklites 378, 379 ja 380 osutatud tehingutest tulenevad riskipositsioonid arvutatakse nimetatud artiklites sätestatud viisil.

   Esimeses lõigus osutatud, kauplemisportfelli määratavate lepingute riskipositsiooni väärtuse arvutamisel peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud täitma ka artiklis 299 sätestatud põhimõtteid.

   Erandina esimesest lõigust võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on luba kasutada III osa II jaotise 4. peatüki 4. jaos ja III osa II jaotise 6. peatüki 6. jaos osutatud meetodeid, kasutada kõnealuseid meetodeid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud lisavad kliendi suhtes võetud koguriskipositsioonile riskipositsioonid, mis tulenevad II lisas loetletud tuletislepingutest ja krediidituletisinstrumendi lepingutest, mis ei ole sõlmitud otse selle kliendiga, kuid mille alusvaraks oleva võla- või omakapitaliinstrumendi on emiteerinud asjaomane klient.

6. Riskipositsioonide hulka ei kuulu:

   a) valuutatehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral kahe tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist;

b) väärtpaberite ostu- või müügitehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral viie tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist või väärtpaberite ülekandmist, olenevalt sellest, kumb toiming leiab aset varem;

c) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, mis tahes valuutas kliiringu ja arvelduse ning korrespondentpanganduse, või finantsinstrumentide kliiring-, arveldus- ja depooteenuste korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem;

d) maksevahenduse, sealhulgas makseteenuste osutamise, mis tahes valuutas kliiringu ja arvelduse ning korrespondentpanganduse korral päevasisesed riskipositsioonid kõnealuseid teenuseid osutavatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele;

e) riskipositsioonid, mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahendite kirjetest või täiendavate esimese taseme omavahendite kirjetest kooskõlas artiklitega 36 ja 56, või mis tahes muu mahaarvamine neist kirjetest, mis vähendab maksevõime suhtarvu.

7. Kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes võetud koguriskipositsiooni kindlaksmääramiseks seoses klientidega, kellega seoses krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone tulenevalt tehingutest, millele on osutatud artikli 112 punktides m ja o, või tulenevalt muudest tehingutest, kui esineb riskipositsioon alusvara suhtes, hindab krediidiasutus või investeerimisühing selle alusvara riskipositsioone, võttes arvesse tehingu struktuuri majanduslikku sisu ning tehingu enda struktuurist tulenevaid riske, et teha kindlaks, kas see kujutab endast täiendavat riskipositsiooni.

8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

   a) tingimused ja metoodika, mida tuleb kasutada selleks, et määrata kindlaks kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes võetud koguriskipositsioon lõikes 7 osutatud riskipositsioonide liikide puhul;

   b) tingimused, mille kohaselt lõikes 7 osutatud tehingute struktuur ei kujuta endast täiendavat riskipositsiooni.

   EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2014.

   Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

9. Lõike 5 kohaldamiseks töötab EBA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada, kuidas määrata kindlaks riskipositsioonid, mis tulenevad II lisas loetletud lepingutest ja krediidituletisinstrumendi lepingutest, mis ei ole sõlmitud otse selle kliendiga, kuid mille alusvaraks oleva võla- või omakapitaliinstrumendi on emiteerinud asjaomane klient, et hõlmata need kliendi riskipositsiooni.

   EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [9 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

94) Artiklisse 391 lisatakse järgmine lõige:

„Esimese lõigu kohaldamisel võib komisjon rakendusaktidega ja vastavalt artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele võtta vastu otsused selle kohta, kas kolmanda riigi kohaldatavad usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja regulatiivsed nõuded on vähemalt samaväärsed liidus kohaldatavate nõuetega.“

95) Artikkel 392 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 392
Riskide kontsentreerumise määratlus

Ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes võetud riskipositsiooni, mis võrdub 10 %ga või ületab 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest, käsitletakse riskide kontsentreerumisena.“

96) Artikkel 394 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 394
Aruandlusnõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma pädevatele asutustele iga oma riskide kontsentreerumise kohta, sealhulgas nende riskide kontsentreerumiste kohta, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest, järgmise teabe:

   a) selle kliendi või omavahel seotud klientide rühma andmed, kelle suhtes on krediidiasutusel või investeerimisühingul riskide kontsentreerumine;

   b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;

   c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;

   d) artikli 395 lõike 1 kohaldamisel arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse III osa II jaotise 3. peatükki, esitavad oma pädevatele asutustele konsolideeritud alusel oma 20 suurimat riskipositsiooni, välja arvatud need riskipositsioonid, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud annavad oma pädevatele asutustele konsolideeritud alusel aru ka riskipositsioonidest, mille väärtus on 300 miljonit eurot või suurem, aga väiksem kui 10 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

2. Lisaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabele esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma pädevatele asutustele järgmise teabe konsolideeritud alusel oma 10 suurima riskipositsiooni kohta, mis neil on krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, ning konsolideeritud alusel 10 suurima riskipositsiooni kohta, mis neil on varipanganduse üksuste suhtes, mis tegelevad pangandustegevusega väljaspool reguleeritud raamistikku, sealhulgas riskide kontsentreerumiste kohta, mis on vabastatud artikli 395 lõike 1 kohaldamisest:

   a) selle kliendi või omavahel seotud klientide rühma andmed, kelle puhul krediidiasutusel või investeerimisühingul on tegemist riskide kontsentreerumisega;

   b) riskipositsiooni väärtus enne vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;

   c) otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik, kui sellist krediidiriski kaitset kasutati;

   d) artikli 395 lõike 1 kohaldamisel arvutatud riskipositsiooni väärtus pärast vajaduse korral krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud edastavad oma pädevatele asutustele lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe vähemalt kord poolaastas.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse kriteeriumid lõikes 2 osutatud varipanganduse üksuste tuvastamiseks.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtab EBA arvesse varipangandusega seotud rahvusvahelist arengut ja rahvusvaheliselt kokku lepitud standardeid ning võtab arvesse seda, kas:

a) seos üksiku üksuse või üksuste rühmaga võib tekitada riske krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõime- või likviidsuspositsioonile;

b) üksused, mille suhtes kehtivad maksevõime- või likviidsusnõuded, mis sarnanevad käesoleva määruse ja direktiiviga 2013/36/EL kehtestatud nõuetega, tuleks varipanganduse üksusi käsitlevast lõikes 2 osutatud aruandekohustusest täielikult või osaliselt välja jätta.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt …[üks aasta pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

97) Artiklit 395 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus või investeerimisühing ei võta pärast artiklite 399–403 kohast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist sellist riskipositsiooni ühe kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes, mis on suurem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest. Kui kõnealune klient on krediidiasutus või investeerimisühing või kui omavahel seotud klientide rühma kuulub üks või mitu krediidiasutust või investeerimisühingut, ei või riskipositsiooni väärtus olla rohkem kui 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest või 150 miljonit eurot (olenevalt sellest, kumb väärtus on suurem), eeldusel et kõigi nende omavahel seotud klientide riskipositsioonide summa, kes ei ole krediidiasutused ega investeerimisühingud, ei ületa pärast artiklite 399–403 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Kui 150 miljoni euro suurune summa ületab 25 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest, ei või riskipositsiooni väärtus pärast käesoleva määruse artiklite 399–403 kohast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist ületada krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest mõistlikku piirmäära. Krediidiasutus või investeerimisühing arvutab kõnealuse piirmäära kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 osutatud põhimõtete ja protseduuridega, et juhtida ja kontrollida kontsentratsiooniriski. Kõnealune piirmäär ei tohi ületada 100 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Pädevad asutused võivad kehtestada 150 miljonist eurost madalama piirmäära ning sel juhul teavitavad sellest EBAd ja komisjoni.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ei võta globaalne süsteemselt oluline ettevõtja teise globaalse süsteemselt olulise ettevõtja suhtes riskipositsiooni, mille väärtus on pärast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist kooskõlas artiklitega 399–403 suurem kui 15 % tema esimese taseme omavahenditest. Globaalne süsteemselt oluline ettevõtja peab sellele piirmäärale vastama hiljemalt 12 kuu möödumisel alates kuupäevast, mil ta liigitati globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Kui globaalselt süsteemselt olulisel ettevõtjal on riskipositsioon teise krediidiasutuse, investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suhtes, mida liigitatakse globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks, siis peab ta sellele piirmäärale vastama hiljemalt 12 kuu möödumisel alates kuupäevast, mil see teine krediidiasutus, investeerimisühing või konsolideerimisgrupp liigitati globaalseks süsteemselt oluliseks ettevõtjaks.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Käesolevas artiklis sätestatud piirmäärasid võib krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelli riskipositsioonide puhul ületada juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) kauplemisportfelliväline riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes ei ületa lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui see piirmäär on arvutatud määrana esimese taseme omavahenditest, nii et piirmäära ületamine tuleneb täielikult kauplemisportfellist;

b) krediidiasutus või investeerimisühing täidab käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud piirmäära ületava riskipositsiooni osa kohta täiendavate omavahendite nõuet, mis on arvutatud artiklite 397 ja 398 kohaselt;

c) kui punktis b osutatud piirmäära ületamisest on möödunud 10 päeva või vähem, ei ületa kauplemisportfelli kuuluv riskipositsioon kõnealuse kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes 500 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest;

d) kõik piirmäära ületamised, mis on kestnud kauem kui 10 päeva, ei ületa kokku 600 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest.

Iga kord, kui piirmäära on ületatud, teatab krediidiasutus või investeerimisühing pädevatele asutustele viivitamata ületamise summa ning asjaomase kliendi nime ning omavahel seotud klientide rühma nime, kui see on asjakohane.“

98) Artiklit 396 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kohaldatakse artikli 395 lõikes 1 osutatud 150 miljoni euro suurust summat, võivad pädevad asutused igal üksikjuhul eraldi lubada ületada 100 % piirmäära seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditega.“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui pädev asutus lubab käesoleva lõike esimeses ja teises lõigus osutatud erandlikel asjaoludel krediidiasutusel või investeerimisühingul ületada artikli 395 lõikes 1 osutatud piirmäära kauem kui kolm kuud, peab krediidiasutus või investeerimisühing esitama pädevale asutusele teda rahuldaval viisil kava selle piirmäära järgimise õigeaegseks taastamiseks ning viima selle kava ellu pädeva asutusega kokku lepitud ajavahemiku jooksul. Pädev asutus jälgib taastamiskava rakendamist ning vajaduse korral nõuab kiiremat piirmäära järgimise taastamist.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Lõike 1 kohaldamisel annab EBA kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse, kuidas pädevad asutused võivad määrata kindlaks:

a) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud erandlikud asjaolud;

b) aja, mida peetakse asjakohaseks, et piirmäära järgimine taastada;

c) meetmed, mida tuleb võtta, et tagada krediidiasutuse või investeerimisühingu õigeaegne piirmäära järgimise taastamine.“

99) Artiklis 397 asendatakse tabeli 1 veerus 1 mõiste „aktsepteeritud kapital“ mõistega „esimese taseme omavahendid“.

100) Artiklit 399 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab riskipositsiooni arvutamisel krediidiriski maandamise tehnikat, kui ta on kasutanud seda tehnikat krediidiriski omavahendite nõuete arvutamiseks kooskõlas III osa II jaotisega ning tingimusel, et krediidiriski maandamise tehnika vastab käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.

Artiklite 400–403 kohaldamisel hõlmab mõiste „garantii“ ka III osa II jaotise 4. peatüki kohaselt tunnustatud krediidituletisinstrumente, välja arvatud krediidiriski vahetustehingut sisaldavad võlakirjad.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Krediidiriski maandamise tehnikaid, mida võivad kasutada üksnes need krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad üht sisereitingute meetoditest, ei või kasutada riskipositsioonide väärtuste vähendamiseks riskide kontsentreerumise eesmärgil, välja arvatud kinnisvaraga tagatud riskipositsioonide korral kooskõlas artikliga 402.“

101) Artiklit 400 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) kliirivate liikmete kauplemisriski positsioonid ja kvalifitseeritud kesksete vastaspoolte tagatisfondi tehtavad osamaksed;“

ii) lisatakse järgmised punktid:

„l) klientide kauplemisriski positsioonid, nagu on osutatud artikli 305 lõikes 2 või 3;

m) kriisilahenduse subjekti või nende tütarettevõtjate, kes ei ole ise kriisilahenduse subjektid, osalused direktiivi 2014/59/EL artikli 45f lõikes 2 osutatud omavahenditesse kuuluvates instrumentides ja kõlblikes kohustustes, mille on emiteerinud üks järgmistest üksustest:

i) kriisilahenduse subjektide puhul muud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad;

ii) kriisilahenduse subjekti tütarettevõtjate puhul, kes ei ole ise kriisilahenduse subjekt, asjaomase tütarettevõtja tütarettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;

n) miinimumväärtuse kohustusest tulenevad riskipositsioonid, mis vastavad kõigile artikli 132c lõikes 3 sätestatud tingimustele.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonid, sealhulgas osalused, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidiasutuse või investeerimisühingu oma tütarettevõtjatega, ning olulised osalused, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidiasutuse või investeerimisühinguga konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale määrusele, direktiivile 2002/87/EÜ või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele eeskirjadele; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas need on vabastatud käesoleva määruse artikli 395 lõike 1 kohaldamisest või mitte, nõuetena kolmandate isikute vastu;“

ii) punkt k asendatakse järgmisega:

„k) artiklis 201 osutatud aktsepteeritava krediidiriski kaitse andja poolt eluasemelaenude jaoks antud tagatise või garantii vormis riskipositsioonid, mis vastavad krediidireitingule, mis on vähemalt madalam järgmistest:

i) krediidikvaliteedi aste 2;

ii) krediidikvaliteedi aste, mis vastab selle liikmesriigi keskvalitsuse valuutareitingule, kus asub krediidiriski kaitse andja peakontor;“

iii) lisatakse järgmine punkt:

„l) ekspordikrediidi agentuuri poolt riiklikult toetatava ekspordikrediidi jaoks antud garantii vormis riskipositsioonid, mis vastavad krediidireitingule, mis on vähemalt madalam järgmistest:

i) krediidikvaliteedi aste 2;

ii) krediidikvaliteedi aste, mis vastab selle liikmesriigi keskvalitsuse valuutareitingule, kus asub ekspordikrediidi agentuuri peakontor.“;

c) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused teavitavad EBAd sellest, kas nad kavatsevad kasutada mõnda lõikega 2 ette nähtud erandit kooskõlas käesoleva lõike punktidega a ja b, ning esitavad EBA-le nende erandite kasutamise põhjused.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„4. Rohkem kui ühe lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandi samaaegne kohaldamine sama riskipositsiooni suhtes ei ole lubatud.“

102) Artikkel 401 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 401

Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise mõju arvutamine

1. Artikli 395 lõike 1 kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada täielikult korrigeeritud riskipositsiooni väärtust (E*), mis arvutatakse vastavalt III osa II jaotise 4. peatükile, võttes arvesse krediidiriski maandamist, volatiilsusega korrigeerimisi ja lõpptähtaegade mittevastavust, millele on osutatud nimetatud peatükis.

2. Välja arvatud krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit, kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud esimese lõike kohaldamisel finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit, olenemata sellest, millist meetodit kasutati krediidiriski omavahendite nõuete arvutamiseks.

   Erandina lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on luba kasutada III osa II jaotise 4. peatüki 4. jaos ja III osa II jaotise 6. peatüki 6. jaos osutatud meetodeid, kasutada kõnealuseid meetodeid väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks.

3. Artikli 395 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks teevad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidiriskide kontsentreerumise hindamiseks regulaarselt stressiteste, sealhulgas seoses võetud tagatise realiseerimisväärtusega.

Esimeses lõigus osutatud regulaarsetes stressitestides hinnatakse riske, mis tulenevad turutingimuste võimalikust muutumisest, mis võib negatiivselt mõjutada krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite adekvaatsust, ja riske, mis tulenevad tagatise realiseerimisest stressiolukordades.

Tehtud stressitestid peavad olema nende riskide hindamiseks adekvaatsed ja asjakohased.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad hõlmama oma kontsentratsiooniriski käsitlemise strateegiates järgmist:

a) põhimõtted ja protseduurid selliste riskide käsitlemiseks, mis tulenevad riskipositsioonide lõpptähtaegade ja nende riskipositsioonide krediidiriski kaitse lõpptähtaegade mittevastavustest;

b) põhimõtted ja protseduurid, mis on seotud krediidiriski maandamise tehnikate kohaldamisest tuleneva kontsentratsiooniriskiga, eelkõige suurte kaudsete krediidiriski positsioonidega, nt riskipositsioonid tagatiseks seatud väärtpaberite ühe emitendi suhtes.

4. Kui krediidiasutus või investeerimisühing vähendab kliendiga seotud riskipositsiooni, kasutades krediidiriski maandamise aktsepteeritud tehnikat kooskõlas artikli 399 lõikega 1, peab krediidiasutus või investeerimisühing artiklis 403 sätestatud viisil käsitlema seda osa riskipositsioonist, mille võrra kliendiga seotud riskipositsioon on vähenenud, kui kaitse andjal, mitte kliendil tekkinuna.“

103) Artikli 402 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Välja arvatud juhul, kui see on kohaldatava liikmesriigi õigusega keelatud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 395 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks vähendada artikli 125 lõike 1 kohaselt elamukinnisvaraga täielikult tagatud riskipositsiooni või selle mis tahes osa väärtust asjaomase kinnisvara turuväärtuse või hüpoteekimisväärtuse pandiõigusega kaetud osa võrra, kuid mitte enam kui 50 % võrra turuväärtusest või 60 % hüpoteekimisväärtusest neis liikmesriikides, kus seaduste või rakendusaktidega on sätestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) liikmesriikide pädevad asutused ei ole määranud artikli 124 lõike 2 kohaselt elamukinnisvaraga tagatud riskipositsioonidele või nende osadele suuremat riskikaalu kui 35 %;

b) riskipositsioon või selle osa on täielikult tagatud ühega järgmistest:

i) elamukinnisvarale seatud ühe või mitme hüpoteegiga või

ii) elamukinnisvara liisinguga, mille puhul liisinguandja on liisitud elamukinnisvara täieõiguslik omanik ja liisinguvõtja ei ole veel kasutanud õigust seda välja osta;

c) artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud.

2. Välja arvatud juhul, kui see on kohaldatava liikmesriigi õigusega keelatud, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 395 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks vähendada artikli 126 lõike 1 kohaselt ärikinnisvaraga täielikult tagatud riskipositsiooni või selle mis tahes osa väärtust asjaomase kinnisvara turuväärtuse või hüpoteekimisväärtuse pandiõigusega kaetud osa võrra, kuid mitte enam kui 50 % võrra turuväärtusest või 60 % hüpoteekimisväärtusest neis liikmesriikides, kus seaduste või rakendusaktidega on sätestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) liikmesriikide pädevad asutused ei ole määranud artikli 124 lõike 2 kohaselt ärikinnisvaraga tagatud riskipositsioonidele või nende osadele suuremat riskikaalu kui 50 %;

b) riskipositsioon on täielikult tagatud ühega järgmistest:

i) büroodele või muudele äripindadele seatud ühe või mitme hüpoteegiga või

ii) ühe või mitme büroo või muu äripinnaga ning kinnisvaraliisinguga seotud riskipositsioonidega;

c) artiklis 126 lõike 2 punktis a, artiklis 208 ja artikli 229 lõikes 1 sätestatud nõuded on täidetud;

d) ärikinnisvara peab olema täielikult välja ehitatud.“

104) Artikkel 403 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 403

Asendamise meetod

„1. Kui kliendi suhtes olevale riskipositsioonile on andnud garantii kolmas isik või see on tagatud kolmanda isiku väljastatud tagatisega, teeb krediidiasutus või investeerimisühing järgmist:

a) käsitleb garanteeritud riskipositsiooni osa garantii andja, mitte kliendi suhtes oleva riskipositsioonina, tingimusel et garantii andjaga seotud tagamata riskipositsioonile määratakse III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal;

b) käsitleb tunnustatud tagatise turuväärtusega tagatud riskipositsiooni osa riskipositsioonina kolmanda isiku, mitte kliendi suhtes, tingimusel et kõnealune riskipositsioon on tagatud tagatisega ning et riskipositsiooni tagatud osale määratakse III osa II jaotise 2. peatüki kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal.

Krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta esimese lõigu punktis b osutatud meetodit, kui riskipositsiooni lõpptähtaeg ja kaitse lõpptähtaeg on erinevad.

Käesoleva osa kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing kasutada nii finantstagatiste mõju arvutamise üldmeetodit kui ka käesoleva lõike esimese lõigu punktis b sätestatud meetodit vaid siis, kui artikli 92 kohaldamisel on lubatud kasutada nii finantstagatise mõju arvutamise üldmeetodit kui ka finantstagatise mõju arvutamise lihtmeetodit.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab lõike 1 punkti a, teeb ta järgmist:

   a) kui garantii ja riskipositsioon on nomineeritud erinevas valuutas, arvutab ta tagatava riskipositsiooni summa vastavalt III osa sätetele, millega reguleeritakse valuutade mittevastavuse käsitlemist kaudse krediidiriski kaitse puhul;

   b) käsitleb riskipositsiooni ja kaitse lõpptähtaja mittevastavust vastavalt III osa II jaotise 4. peatüki sätetele, millega reguleeritakse lõpptähtaegade mittevastavuse käsitlemist;

   c) võib aktsepteerida osalist katet vastavalt III osa II jaotise 4. peatükis sätestatud käsitlusele.

3. Lõike 1 punkti b kohaldamisel võib krediidiasutus või investeerimisühing asendada käesoleva lõike punktis a sätestatud summa käesoleva lõike punktis b sätestatud summaga, tingimusel et on täidetud käesoleva lõike punktides c, d ja e sätestatud tingimused:

   a) krediidiasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioon seoses tagatise andjaga, mis tuleneb kolmepoolsetest repolepingutest, mida vahendab kolmepoolne agent;

b) selliste piirmäärade kogusumma, mida punktis a osutatud kolmepoolne agent peab krediidiasutuse või investeerimisühingu juhiste kohaselt kohaldama nimetatud punktis osutatud tagatise andja emiteeritud väärtpaberite suhtes;

c) krediidiasutus või investeerimisühing on teinud kindlaks, et kolmepoolsel agendil on olemas asjakohased tagatised, et hoida ära punktis b osutatud piirmäärade rikkumist;

d) pädev asutus ei ole teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule olulistest probleemidest;

e) käesoleva lõike punktis b osutatud piirmäära ning krediidiasutuse või investeerimisühingu mis tahes muude tagatise andjaga seotud riskipositsioonide summa ei ületa artikli 395 lõikes 1 sätestatud piirmäära.

4. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud käsitluse kohaldamise tingimused, sealhulgas nimetatud lõike punktis b osutatud piirmäärade kindlaksmääramise, kontrollimise ja läbivaatamise tingimused ja sagedus.

EBA avaldab kõnealused suunised 31. detsembriks 2019.“

105) VI osas asendatakse I jaotise pealkiri järgmisega:

„MÕISTED JA LIKVIIDSUSNÕUDED“.

106) Artikkel 411 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 411
Mõisted

Käesolevas osas kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „finantssektorisse kuuluv klient“ – klient, sealhulgas finantssektorivälisesse konsolideerimisgruppi kuuluv klient, kes teostab ühte või mitut direktiivi 2013/36/EL I lisas loetletud tegevust oma põhitegevusena või kes on üks järgmistest:

   a) krediidiasutus;

   b) investeerimisühing;

   c) väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;

   d) investeerimisfond;

   e) kinnine investeerimiskava;

   f) kindlustusandja;

   g) edasikindlustusandja;

   h) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;

i) finantseerimisasutus;

j) pensioniskeem, nagu see on määratletud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 10;

2) „jaehoius“ – füüsilise isiku või VKE suhtes olev kohustus, kui VKE kvalifitseerub krediidiriski standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel jaenõuete riskipositsiooni klassi, või sellise äriühingu suhtes olev kohustus, kes kuulub artikli 153 lõikes 4 osutatud käsitluse alla, ning kui sellise VKE või äriühingu koguhoius rühma tasandil ei ületa ühte miljonit eurot;

3) „personaalne investeerimisfirma“ – ettevõtja või usaldusfond, mille omanik või tegelik tulusaaja on kas füüsiline isik või tihedalt seotud füüsiliste isikute rühm, mis ei tegele muu äri-, tööstus- või kutsetegevusega ja mis on loodud ainsa eesmärgiga hallata omaniku või omanike vara, sealhulgas abitegevused, nagu omanike varade eraldamine äriühingu varadest, varade üleandmise hõlbustamine peresiseselt või varade tükeldamise vältimine pärast pereliikme surma, tingimusel et need abitegevused on seotud peamise eesmärgiga, milleks on omanike vara haldamine;

4) „hoiuste vahendaja“ – füüsiline isik või ettevõtja, kes avab krediidiasutustes tasu eest kolmandatele isikutele hoiuseid, sealhulgas jaehoiuseid ja ettevõtete hoiuseid, välja arvatud finantseerimisasutuste hoiuseid;

5) „koormamata vara“ – vara, mille suhtes ei kehti ühtegi õiguslikku, lepingulist, regulatiivset ega muud piirangut, mis takistaks krediidiasutusel või investeerimisühingul neid varasid realiseerimast, müümast, üle andmast, loovutamast või üldiselt võõrandamast kohese müügi või tagasiostulepingu kaudu;

6) „mittekohustuslik ületagatus“ – mis tahes varade summa, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud lisama pandikirja emiteerimisel õiguslike või regulatiivsete nõuete, lepinguliste kohustuste või turudistsipliini alusel, sealhulgas eelkõige juhul, kui varad ületavad minimaalset õiguslikku, põhikirjajärgset või regulatiivset ületagatuse nõuet, mida kohaldatakse pandikirjade suhtes liikmesriigi või kolmanda riigi õiguse alusel;

7) „varaga kaetuse nõue“ – varade ja kohustuste suhtarv, mis on kindlaks määratud seoses pandikirjadega kooskõlas liikmesriigi või kolmanda riigi õigusega krediidikvaliteedi parandamise eesmärgil;

8) „võimenduslaen“ – tagatud laen, mis on antud klientidele finantsvõimendusega kauplemispositsioonide võtmiseks;

9) „tuletislepingud“ – II lisas loetletud tuletislepingud ja krediidituletisinstrumendid;

10) „stress“ – krediidiasutuse või investeerimisühingu maksevõime- või likviidsuspositsiooni järsk või tõsine halvenemine, mis on tingitud turutingimuste või idiosünkraatiliste tegurite muutusest ja mille tulemusel on märkimisväärne oht, et krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda täita tähtaegselt oma kohustusi, mille täitmise tähtaeg on järgneva 30 kalendripäeva jooksul;

11) „1. taseme vara“ – artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud väga kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga vara;

12) „2. taseme vara“ – käesoleva määruse artikli 416 lõike 1 teises lõigus osutatud kõrge likviidsuse ja krediidikvaliteediga vara; 2. taseme vara jagatakse omakorda 2A. ja 2B. taseme varadeks, nagu on sätestatud artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis;

13) „likviidsuspuhver“ – selliste 1. taseme ja 2. taseme varade summa, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

14) „likviidsete vahendite netoväljavool“ – summa, mis saadakse, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsete vahendite sissevool arvatakse maha tema likviidsete vahendite väljavoolust;

15) „aruandlusvaluuta“ – selle liikmesriigi valuuta, kus asub krediidiasutuse või investeerimisühingu peakontor;

16) „faktooring“ – ettevõtja (nõude loovutaja) ja finantssektori ettevõtja (faktor) vahel sõlmitud leping, mille kohaselt nõude loovutaja loovutab või müüb oma nõuded faktorile, kes omakorda osutab loovutatud nõuetega seoses nõude loovutajale vähemalt ühte järgmistest teenustest:

a) teeb ettemakse teatava protsendimäära ulatuses loovutatud nõuete summast, mis on üldiselt lühiajaline, sidumata ega pikene automaatselt;

b) nõuete haldamine, kogumine ja krediidiriski kaitse, nii et faktor üldiselt haldab nõude loovutaja müügireskontrot ja kogub nõudeid enda nimel;

IV jaotise kohaldamisel käsitatakse faktooringut kaubanduse rahastamisena;

17) „ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiit“ – krediidi- või likviidsuslimiit, mis on tagasivõtmatu või tingimuslikult tagasivõetav.“

107) Artiklit 412 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arvesta likviidsete vahendite väljavoolu, likviidsete vahendite sissevoolu ja likviidseid varasid topelt.

Kui artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis ei ole sätestatud teisiti, siis kui kirje võib arvata rohkem kui ühte likviidsete vahendite väljavoolu kategooriasse, arvatakse see sellesse kategooriasse, mis tekitab kõnealuse kirje puhul kõige suurema lepingulise likviidsete vahendite väljavoolu.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4a. Artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaldatakse artikli 6 lõikes 4 osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes.“

108) Artiklid 413 ja 414 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 413
Stabiilse rahastamise nõue

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et pikaajalised varad ja bilansivälised kirjed on nii tava- kui ka stressiolukorras erinevate stabiilse rahastamise instrumentidega asjakohaselt täidetud.

2. III jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse üksnes artiklis 415 sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil seni, kuni liidu õiguses on kindlaks määratud ja kehtestatud artiklis 415 sätestatud aruandekohustused IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja kohta.

3. IV jaotises kehtestatud sätteid kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud stabiilse rahastamise nõude kindlaksmääramise ning artiklis 415 krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks sätestatud aruandekohustuste täpsustamise eesmärgil.

4. Liikmesriigid võivad säilitada või võtta stabiilse rahastamise nõuete valdkonnas vastu riigisiseseid sätteid, enne kui hakkavad kehtima lõikes 1 sätestatud stabiilse netorahastamise nõude siduvad miinimumstandardid.

Artikkel 414

Likviidsusnõuete täitmine

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes ei täida või ei eelda, et ta täidab artiklis 412 või artikli 413 lõikes 1 sätestatud nõudeid, sealhulgas stressiolukorras, teavitab sellest viivitamata pädevaid asutusi ning esitab põhjendamatu viivituseta pädevatele asutustele kava artikli 412 või artikli 413 lõike 1 nõuetele vastavuse õigeaegseks taastamiseks. Kuni nõuetele vastavuse taastamiseni esitab krediidiasutus või investeerimisühing iga päev iga tööpäeva lõpuks olenevalt asjaoludest III jaotises, IV jaotises, artikli 415 lõikes 3 või 3a osutatud rakendusaktis või artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis osutatud kirjete kohta aruande, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused lubavad aru anda harvemini ja pikema tähtajaga. Pädevad asutused annavad sellise loa ainult krediidiasutuse või investeerimisühingu konkreetse olukorra alusel, võttes arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse ulatust ja keerukust. Pädevad asutused jälgivad taastamiskava rakendamist ning vajaduse korral nõuavad kiiremat nõuete täitmise taastamist.“

109) Artiklit 415 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele aruanded käesoleva artikli lõikes 3 või 3a osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites, IV jaotises ja artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis osutatud kirjete kohta aruandlusvaluutas, olenemata nende kirjete tegelikust valuutast. Kuni IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja aruandekohustuse ja -vormi kindlaksmääramiseni ja kehtestamiseni liidu õiguses esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud pädevatele asutustele aruanded III jaotises osutatud kirjete kohta aruandlusvaluutas, olenemata nende kirjete tegelikust valuutast.

Aruandmine artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis osutatud kirjete puhul peab toimuma vähemalt iga kuu ning III ja IV jaotises osutatud kirjete puhul vähemalt iga kvartal.

2. Krediidiasutus või investeerimisühing esitab pädevatele asutustele eraldi aruanded käesoleva artikli lõikes 3 või 3a osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites osutatud kirjete kohta, III jaotises osutatud kirjete kohta seni, kuni liidu õiguses on kindlaks määratud ja kehtestatud aruandekohustus ja -vorm IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja jaoks, IV jaotises osutatud kirjete kohta ning artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis osutatud kirjete kohta vastavalt vajadusele kooskõlas järgmisega:

a) kui kirjed on nomineeritud muus valuutas kui aruandlusvaluuta ja krediidiasutuse või investeerimisühingu selles valuutas nomineeritud kohustuste kogusumma ulatub 5 %ni krediidiasutuse või investeerimisühingu või ühtse likviidsusalagrupi kohustuste kogusummast, välja arvatud omavahendid ja bilansivälised kirjed, või ületab seda, esitatakse aruanded kõnealuses valuutas;

b) kui kirjed on nomineeritud krediidiasutuse või investeerimisühingu direktiivi 2013/36/EL artiklis 51 osutatud olulise filiaali asukohaliikmesriigi valuutas ning kõnealune asukohaliikmesriik kasutab muud valuutat kui aruandlusvaluuta, esitatakse aruanded selle liikmesriigi valuutas, kus oluline filiaal asub;

c) kui kirjed on nomineeritud aruandlusvaluutas ning kohustuste kogusumma muus valuutas kui aruandlusvaluuta ulatub 5 %ni krediidiasutuse või investeerimisühingu või ühtse likviidsusalagrupi kohustuste kogusummast, välja arvatud omavahendid ja bilansivälised kirjed, või ületab seda, esitatakse aruanded aruandlusvaluutas.

3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks:

a) aruannete ühtsed vormid ja IT-lahendused koos kaasnevate juhistega aruandluse sageduse ning aruandekuupäevade ja aruannete esitamise kuupäevade kohta. Aruannete vormid ja esitamise sagedus on proportsionaalsed krediidiasutuste ja investeerimisühingute erinevate tegevuste laadi, ulatuse ja keerukusega ning sisaldavad lõigete 1 ja 2 kohaselt nõutud aruandlust;

b) täiendavad likviidsuse seire parameetrid, mida nõutakse selleks, et pädevad asutused saaksid põhjaliku ülevaate krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsusriskiprofiilist, mis on proportsionaalne krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega.

EBA esitab komisjonile need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud punktis a osutatud kirjete kohta 28. juuliks 2013 ning punktis b osutatud kirjete kohta 1. jaanuariks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, milliseid lõikes 3 osutatud täiendavaid likviidsuse jälgimise parameetreid kohaldatakse väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

110) Artiklit 416 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kooskõlas lõikega 1 esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud aruandluses likviidsete varadena ainult need varad, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) varad ei ole koormatud või on tagatise kogumis kättesaadavad, et kasutada neid lisarahastamise saamiseks kokkulepitud või – kui kogumit haldab keskpank – kokkuleppimata, aga veel rahastamata krediidiliinidest, mis on krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadavad;

b) varasid ei ole välja andnud krediidiasutus või investeerimisühing ise ega tema emaettevõtjana tegutsevad krediidiasutused või investeerimisühingud ega tema tütarettevõtjast krediidiasutused või investeerimisühingud ega tema emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja muu tütarettevõtja;

c) varade hind lepitakse üldjuhul kokku turuosaliste vahel ja seda saab turul kergesti jälgida, või nende hinda saab kindlaks määrata valemiga, mida on lihtne arvutada avalikult kättesaadavate sisendite põhjal, ning see ei sõltu tugevatest oletustest, nagu see on üldjuhul struktureeritud või eksootiliste toodete puhul;

d) varad on noteeritud tunnustatud börsil või kaubeldavad kohese müügi turgudel või lihtsate repolepingute kaudu repoturgudel; neid kriteeriume tuleb hinnata iga turu puhul eraldi.

Esimese lõigu punktides c ja d osutatud tingimusi ei kohaldata lõike 1 punktides a, e ja f osutatud varade suhtes.“;

b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Investeerimisfondi aktsiaid või osakuid võib iga krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsete varade portfellis käsitleda likviidsete varadena kogusummas kuni 500 miljonit eurot (või võrdväärses summas omavääringus), tingimusel et artikli 132 lõike 3 tingimused on täidetud ning investeerimisfond investeerib lisaks tuletisinstrumentidele intressipositsiooni-, krediidi- või valuutariski maandamiseks ainult käesoleva artikli lõikes 1 osutatud likviidsetesse varadesse.

Kui investeerimisfond kasutab või võib kasutada tuletisinstrumente lubatud investeeringutega seotud riskide maandamiseks, siis ei tohi see takistada kõnealust investeerimisfondi kasutamast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud käsitlust. Kui investeerimisfondi aktsiate või osakute turuhinda ei määra korrapäraselt kolmandad isikud, kellele on osutatud artikli 418 lõike 4 punktides a ja b, ning pädev asutus ei ole veendunud, et krediidiasutusel või investeerimisühingul on vastavaks hindamiseks tõhusad meetodid ja protsessid, millele osutatakse artikli 418 lõikes 4, siis ei käsitleta kõnealuse ettevõtja aktsiaid ega osakuid likviidse varana.

6. Kui likviidne vara ei täida enam likviidsete varade nõudeid, võib krediidiasutus või investeerimisühing sellest olenemata jätkata selle käsitlemist likviidse varana täiendava 30 päeva jooksul. Kui investeerimisfondi likviidne vara ei ole enam aktsepteeritud lõikes 5 osutatud käsitlemiseks, võidakse sellest olenemata jätkata investeerimisfondi aktsiate ja osakute käsitlemist likviidse varana täiendava 30 päeva jooksul, tingimusel et sellise vara maht ei ületa 10 % investeerimisfondi kogu varast.“;

c) lõige 7 jäetakse välja;

111) Artiklit 419 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui põhjendatud vajadus likviidsete varade järele artikli 412 kohast nõuet silmas pidades ületab kõnealuste likviidsete varade kättesaadavust teatavas valuutas, kohaldatakse ühte või enamat järgmistest eranditest:

a) erandina artikli 417 punktist f võib likviidsete varade nomineerimine olla vastuolus likviidsete vahendite väljavoolu valuutapõhise jaotusega pärast likviidsete vahendite sissevoolu mahaarvamist;

b) liikmesriigi või kolmandate riikide valuutade puhul võib nõutud likviidsed varad asendada asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi keskpangast saadavate krediidiliinidega, mis on lepingust tulenevalt tagasivõtmatud järgmised 30 päeva ning õiglaselt hinnatud, sõltumata kasutatud krediidilimiidist, tingimusel et asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi pädevad asutused teevad sama ning asjaomane liikmesriik või kolmas riik on kehtestanud võrreldavad aruandlusnõuded;

c) kui esineb 1. taseme varade puudujääk, võib krediidiasutus või investeerimisühing hoida täiendavaid 2A. taseme varasid, mille suhtes kohaldatakse suuremaid väärtuskärpeid, ning mis tahes ülempiiri, mida kohaldatakse nende varade suhtes kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, võib muuta.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 2 osutatud erandid, sealhulgas nende kohaldamise tingimused.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt … [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

112) Artiklit 422 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõike 3 punktides a ja d osutatud kliiring- või hoiuteenused, rahavoogude juhtimise teenused või muud võrreldavad teenused katavad neid teenuseid ainult ulatuses, mil määral neid osutatakse sellise väljakujunenud suhte raames, millest hoiustaja on märkimisväärselt sõltuv. Need teenused ei koosne ainult korrespondentpangandusteenustest või peamaakleri teenustest ning krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on tõendid selle kohta, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise.

Kuni lõike 3 punktis c osutatud väljakujunenud tegevussuhte ühtse määratluse kehtestamiseni määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud ise kindlaks kriteeriumid, mille alusel tuvastada väljakujunenud tegevussuhet, mille kohta neil on tõendeid, et klient ei saa õiguspäraselt saadaolevaid summasid 30 päeva jooksul välja võtta ilma, et see seaks ohtu tema toimimise, ning teatavad need kriteeriumid pädevatele asutustele. Pädevad asutused võivad ühtse määratluse puudumise korral anda üldiseid juhiseid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad järgima selliste hoiuste kindlakstegemiseks, mida hoiustaja hoiab väljakujunenud tegevussuhte raames.“;

b) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Pädevad asutused võivad anda igal üksikjuhul eraldi loa kohaldada lõikes 7 osutatud kohustustele madalamat vahendite väljavoolu protsendimäära juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) vastaspool on üks järgmisest:

i) krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtjana tegutsev või tütarettevõtjast krediidiasutus või investeerimisühing või sama emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu muu tütarettevõtja;

ii) vastaspool on seotud krediidiasutuse või investeerimisühinguga direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõike 7 tähenduses;

iii) krediidiasutus või investeerimisühing, mis kuulub samasse käesoleva määruse artikli 113 lõike 7 kohasesse krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, või

iv) keskasutus või võrgustiku osaline kooskõlas käesoleva määruse 400 lõike 2 punktiga d;

b) järgmise 30 päeva jooksul on põhjust eeldada vahendite väiksemat väljavoolu isegi idiosünkraatilise ja kogu turgu hõlmava stressiolukorra kombineeritud stsenaariumi kohaselt;

c) erandina artiklist 425 kohaldab vastaspool vastavat sümmeetrilist või konservatiivsemat vahendite sissevoolu;

d) krediidiasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.“

113) Artikli 423 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Krediidiasutus või investeerimisühing teatab pädevatele asutustele kõikidest sõlmitud lepingutest, mille lepingutingimustega kaasnevad 30 päeva jooksul krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest tulenevalt likviidsete vahendite väljavool või täiendavad tagatisevajadused. Kui pädevad asutused käsitlevad neid lepinguid olulisena seoses krediidiasutuse või investeerimisühingu likviidsete vahendite võimaliku väljavooluga, nõuavad nad, et krediidiasutus või investeerimisühing lisaks selliste lepingute puhul täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab täiendava tagatise vajadusele, mis tuleneb krediidiasutuse või investeerimisühingu krediidikvaliteedi olulisest halvenemisest, näiteks tema välise krediidireitingu langetamine kolme astme võrra. Krediidiasutus või investeerimisühing vaatab selle olulise halvenemise ulatuse korrapäraselt läbi, arvestades oma sõlmitud lepingutest tulenevaid asjaolusid, ning teatab läbivaatuse tulemused pädevale asutusele.

3. Krediidiasutus või investeerimisühing lisab täiendava vahendite väljavoolu, mis vastab tagatise vajadustele, mis tuleneksid negatiivse turustsenaariumi mõjust krediidiasutuse või investeerimisühingu tuletisinstrumentide tehingutele, kui need on olulised.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, millistel tingimustel võib olulisuse mõistet kasutada, ning täiendava väljavoolu mõõtmise meetodid.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 31. märtsiks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

114) Artikli 424 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Likviidsuslimiit, mida on likviidsuse tagamise tehingu raames võimaldatud väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale, et ta saaks osta finantssektorisse mittekuuluvatelt klientidelt muid varasid kui väärtpaberid, korrutatakse 10 %-ga, tingimusel et likviidsuslimiit ületab praegu klientidelt ostetud varade summat ning et maksimaalne kasutatav summa on lepinguga piiratud praegu ostetud varade summaga.“

115) Artikli 425 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) laenud, mille lepinguline lõpptähtaeg on määramata, võetakse arvesse 20 % sissevooluna, eeldusel et leping võimaldab krediidiasutusel või investeerimisühingul lepingust taganeda ja nõuda makse tegemist 30 päeva jooksul;“.

116) VI osas lisatakse artikli 428 järele järgmine jaotis.

„IV JAOTIS
STABIILSE NETORAHASTAMISE KORDAJA

1. PEATÜKK
Stabiilse netorahastamise kordaja

Artikkel 428a
Konsolideeritud alusel kohaldamine

Kui käesolevas jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordajat kohaldatakse konsolideeritud alusel kooskõlas artikli 11 lõikega 4, siis kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) tütarettevõtja puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus selle kolmanda riigi õiguses sätestatud stabiilse netorahastamise nõude alusel kohaldatakse varade ja bilansiväliste kirjete suhtes nõutava stabiilse rahastamise tegureid, mis on suuremad kui 4. peatükis sätestatud tegurid, tuleb need varad ja bilansivälised kirjed konsolideerida kõnealuse kolmanda riigi õiguses kindlaks määratud suuremate tegurite kohaselt;

b) tütarettevõtja puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus selle kolmanda riigi õiguses sätestatud stabiilse netorahastamise nõude alusel kohaldatakse kohustuste ja omavahendite suhtes kättesaadava stabiilse rahastamise tegureid, mis on väiksemad kui 3. peatükis sätestatud tegurid, tuleb need kohustused ja omavahendid konsolideerida kõnealuse kolmanda riigi õiguses kindlaks määratud väiksemate tegurite kohaselt;

c) kolmandas riigis asuvaid varasid, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud nõuetele ja mis kuuluvad tütarettevõtjale, mille peakontor asub kolmandas riigis, ei võeta konsolideerimisel arvesse likviidsete varadena, kui need ei kvalifitseeru likviidseteks varadeks selle kolmanda riigi õiguse alusel, milles sätestatakse likviidsuskatte nõue;

d) konsolideerimisgruppi kuuluvate investeerimisühingute suhtes, millele vastavalt artikli 6 lõikele 4 ei kohaldata käesolevat jaotist, kohaldatakse artikleid 413 ja 428b konsolideeritud alusel; välja arvatud käesolevas punktis sätestatud juhul, kohaldatakse selliste investeerimisühingute suhtes jätkuvalt üksikasjalikku stabiilse netorahastamise nõuet, mis on sätestatud liikmesriikide õiguses.

Artikkel 428b

Stabiilse netorahastamise kordaja

1. Artikli 413 lõikes 1 sätestatud stabiilse netorahastamise nõue võrdub krediidiasutuse või investeerimisühingu 3. peatükis osutatud kättesaadava stabiilse rahastamise ja krediidiasutuse või investeerimisühingu 4. peatükis osutatud nõutava stabiilse rahastamise suhtega ning seda väljendatakse protsentides. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma stabiilse netorahastamise kordaja järgmise valemiga:

$$\frac{\text{Kättesaadav stabiilne rahastamine}}{\text{Nõutav stabiilne rahastamine}} = \text{Stabiilse netorahastamise kordaja (\%)}$$

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud hoiavad stabiilse netorahastamise kordaja vähemalt 100 % tasemel, arvutatuna aruandlusvaluutas kõigi oma tehingute puhul, olenemata nende tegelikust valuutast.

3. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu stabiilse netorahastamise kordaja on mis tahes ajal vähenenud või võib mõistlikult eeldada selle vähenemist alla 100 %, kohaldatakse artiklis 414 sätestatud nõuet. Krediidiasutus või investeerimisühing peab püüdma taastada oma stabiilse netorahastamise kordaja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tasemel. Pädevad asutused hindavad enne mis tahes järelevalvemeetmete võtmist krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt käesoleva artikli lõikes 2 osutatud taseme mittejärgimise põhjuseid.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma stabiilse netorahastamise kordaja oma aruandlusvaluutas ja jälgivad seda kõikide oma tehingute puhul nende tegelikust valuutast olenemata ning eraldi oma tehingute puhul, mis on igas sellises vääringus, millest tuleb artikli 415 lõike 2 kohaselt eraldi aru anda.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud tagavad, et nende rahastamisprofiili jagunemine valuuta järgi vastab üldiselt nende varade jagunemisele vääringu järgi. Vajaduse korral võivad pädevad asutused nõuda, et krediidiasutused ja investeerimisühingud piiraksid valuutade mittevastavusi, kehtestades asjaomases valuutas nõutava stabiilse rahastamise osakaalu ülempiirid, mida saab järgida kättesaadava stabiilse rahastamisega muus valuutas. Seda piirangut võib kohaldada üksnes valuuta suhtes, millest tuleb kooskõlas artikli 415 lõikega 2 eraldi aru anda.

Valuutade mittevastavustega seotud mis tahes sellise piirangu taseme kindlaksmääramisel, mida võib kohaldada vastavalt käesolevale artiklile, võtavad pädevad asutused arvesse vähemalt järgmist:

a) kas krediidiasutus või investeerimisühing suudab kättesaadavat stabiilset rahastamist ühest valuutast teise ning eri jurisdiktsioonide ja tema konsolideerimisgruppi kuuluvate juriidiliste isikute vahel üle kanda ning vahetada valuutasid ja koguda vahendeid valuutaturgudel stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul;

b) valuutakursi ebasoodsa muutuse mõju mittevastavuses olevatele avatud positsioonidele ja mis tahes olemasoleva valuutariski maanduse tulemuslikkusele.

Käesoleva artikli kohaselt kehtestatud valuutade mittevastavuste mis tahes piirang on direktiivi 2013/36/EL artikli 105 kohase likviidsuse erinõue.

2. PEATÜKK

Stabiilse netorahastamise kordaja arvutamise üldnõuded

Artikkel 428c

Stabiilse netorahastamise kordaja arvutamine

1. Kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud varasid, kohustusi ja bilansiväliseid kirjeid arvesse brutosummas.

2. Oma stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 3. ja 4. peatükis sätestatud asjakohaseid stabiilse rahastamise tegureid oma varade, kohustuste ja bilansiväliste kirjete bilansilise väärtuse suhtes, kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei arvesta nõutavat stabiilset rahastamist ja kättesaadavat stabiilset rahastamist topelt.

Kui kirjet saab määrata rohkem kui ühte nõutava stabiilse rahastamise kategooriasse, määratakse see kategooriasse, kus kirjel on suurim lepinguline nõutava stabiilse rahastamise väärtus, kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 428d
Tuletislepingud

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad käesolevat artiklit 3. ja 4. peatükis osutatud tuletislepingute jaoks nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamiseks.

2. Ilma et see piiraks artikli 428ah lõike 2 kohaldamist, võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumentide positsioonide õiglast väärtust arvesse netosummana, kui need positsioonid kuuluvad samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse, mis vastab artikli 429c lõikes 1 sätestatud nõuetele. Kui see ei ole nii, siis võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud tuletisinstrumentide positsioonide õiglast väärtust arvesse brutosummana ning käsitlevad neid tuletisinstrumentide positsioone, justkui kuuluksid need 4. peatüki kohaldamise eesmärgil nende iseseisvasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse.

3. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglane väärtus kõikide tasaarvestatavate tehingute kogumisse kuuluvate tehingute õiglaste väärtuste summat.

4. Ilma et see piiraks artikli 428ah lõike 2 kohaldamist, arvutatakse kõik II lisa punkti 2 alapunktides a–e loetletud tuletislepingud, mis hõlmavad samal kuupäeval põhisummade täielikku vahetust, kõikide valuutade puhul netosummana, sealhulgas eesmärgiga anda neist aru valuutas, mille puhul kehtib eraldi aruandekohustus kooskõlas artikli 415 lõikega 2, isegi kui need tehingud ei kuulu samasse tasaarvestatavate tehingute kogumisse, mis vastab artikli 429c lõikes 1 sätestatud nõuetele.

5. Tuletisinstrumentide positsiooni riski maandamiseks tagatisena saadud raha käsitletakse rahana ja mitte hoiustena, mille suhtes kohaldatakse 3. peatükki.

6. Pädevad asutused võivad asjaomase keskpanga heakskiidul otsustada loobuda tuletislepingute mõju arvesse võtmisest stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, sealhulgas seeläbi, et nad määravad kindlaks nõutava stabiilse rahastamise tegurid ning eraldised ja kahjumid, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) nende lepingute järelejäänud pikkus on lühem kui kuus kuud;

   b) vastaspool on EKP või liikmesriigi keskpank;

   c) tuletislepingutega viiakse ellu EKP või liikmesriigi keskpanga rahapoliitikat.

Kui tütarettevõtja, mille peakontor on kolmandas riigis, saab kasu esimeses lõigus osutatud loobumisõigusest asjaomase kolmanda riigi õiguse alusel, milles on sätestatud stabiilse netorahastamise nõue, võetakse seda loobumisõigust, nagu see on sätestatud kolmanda riigi õiguses, konsolideerimisel arvesse.

Artikkel 428e

Tagatud laenuandmistehingute ja kapitaliturupõhiste tehingute tasaarvestus

Varad ja kohustused, mis tulenevad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest ühe vastaspoolega, arvutatakse netosummana, tingimusel et nende varade ja kohustuste puhul järgitakse artikli 429b lõikes 4 sätestatud tasaarvestustingimusi.

Artikkel 428f

Vastastikuses sõltuvuses varad ja kohustused

1. Pädevate asutuste eelneval heakskiidul võib krediidiasutus või investeerimisühing käsitleda vara ja kohustust vastastikuses sõltuvuses olevana, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb üksnes vahendajana, et suunata rahastamine kohustuselt vastavale vastastikuses sõltuvuses varale;

   b) eraldi vastastikuses sõltuvuses varad ja kohustused on selgelt tuvastatavad ning neil on sama põhisumma;

c) varal ja sellega vastastikuses sõltuvuses oleval kohustusel on olulisel määral ühtivad tähtajad nii, et vara ja kohustuse tähtaja vahe on kuni 20 päeva;

d) vastastikuses sõltuvuses kohustust on nõutud kooskõlas õigusliku, regulatiivse või lepingulise kohustusega ning seda ei kasutata muude varade rahastamiseks;

e) varast saadud põhisumma vooge ei kasutata muul eesmärgil kui vastastikuses sõltuvuses kohustuse tagasimaksmiseks;

f) iga vastastikuses sõltuvuses varade ja kohustuste paari vastaspooled ei ole samad.

2. Varasid ja kohustusi käsitatakse lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavana ja vastastikuses sõltuvuses olevana, kui need on otseselt seotud järgmiste toodete või teenustega:

a) kesksed reguleeritud hoiused, tingimusel et krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad seaduse järgi kandma reguleeritud hoiused kesksesse fondi, mille on loonud ja mida kontrollib liikmesriigi keskvalitsus ning millest antakse laene avaliku huvi eesmärkide edendamiseks, ning tingimusel et hoiuste kandmine kesksesse fondi toimub vähemalt kord kuus;

b) tugilaenud ning krediidi- ja likviidsuslimiidid, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud kriteeriumidele krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, mis tegutsevad lihtsa vahendajana, kes ei kanna rahastamisriski;

c) pandikirjad, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

   i) need on pandikirjad, millele on osutatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 või need vastavad kas käesoleva määruse artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitlusega seotud aktsepteeritavuse nõuetele;

   ii) aluseks olevad laenud on rahastatud emiteeritud pandikirjadega, mille tähtajad kattuvad täielikult, või on pandikirjadel olemas automaatsed pikendatava tähtaja käivitajad pikkusega üks aasta või rohkem kuni aluseks olevate laenude tähtajani, kui pandikirja tähtpäeval ei ole refinantseerimine õnnestunud;

d) tuletistehingute klientidega seotud kliirimine, tingimusel et krediidiasutus või investeerimisühing ei anna oma klientidele garantiisid seoses keskse vastaspoole funktsiooni täitmisega ning ei kanna seega rahastamisriski.

3. EBA jälgib varasid ja kohustusi ning tooteid ja teenuseid, mida käsitletakse lõigete 1 ja 2 alusel vastastikus sõltuvuses varade ja kohustustena, et teha kindlaks, kas ja mil määral on lõikes 1 sätestatud sobivuskriteeriumid täidetud. EBA teavitab komisjoni selle jälgimise tulemustest ning annab komisjonile nõu, kas lõikes 1 sätestatud tingimusi või lõikes 2 osutatud toodete ja teenuste loetelu oleks vaja muuta.

Artikkel 428g

Hoiused krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemides ja kooperatiivsetes võrgustikes

Kui krediidiasutus või investeerimisühing kuulub sellist liiki krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, millele on osutatud artikli 113 lõikes 7, võrgustikku, mille puhul kohaldub artiklis 10 sätestatud erand või kooperatiivsesse võrgustikku liikmesriigis, kehtivad nõudmiseni hoiuste suhtes, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab keskasutuses ning mida hoiustav krediidiasutus või investeerimisühing käsitleb likviidsete varadena kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, järgmised nõuded:

a) hoiustav krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab nõutava stabiilse rahastamise tegurit 4. peatüki 2. jao alusel, olenevalt sellest, kas neid nõudmiseni hoiuseid käsitletakse 1. taseme, 2A. taseme või 2B. taseme varadena kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga ning olenevalt asjaomasest väärtuskärpest, mida kohaldatakse nende nõudmiseni hoiuste suhtes likviidsuskattekordaja arvutamiseks;

b) keskasutus, kes saab hoiuse, kohaldab vastavat sümmeetrilist kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit.

Artikkel 428h

Eeliskohtlemine konsolideerimisgrupis või krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi raames

1. Erandina 3. ja 4. peatükist võivad pädevad asutused, kui artiklit 428g ei kohaldata, lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada iga juhtumi puhul eraldi suuremat kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit või väiksemat nõutava stabiilse rahastamise tegurit varade, kohustuste ning ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiitide suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) vastaspool on üks järgmisest:

      i) krediidiasutuse või investeerimisühingu ema- või tütarettevõtja;

      ii) sama emaettevõtja teine tütarettevõtja;

      iii) ettevõtja, kes on seotud krediidiasutuse või investeerimisühinguga direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõike 7 tähenduses;

      iv) sama käesoleva määruse artikli 113 lõikes 7 osutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liige kui krediidiasutus või investeerimisühing;

      v) käesoleva määruse artiklis 10 osutatud võrgustiku või koostööd tegeva konsolideerimisgrupi keskasutus või seotud ettevõtja;

b) on põhjust eeldada, et kohustus või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt saadud ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiit on stabiilsem rahastamisallikas või et vara või krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt antud ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiit nõuab vähem stabiilset rahastamist stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul võrreldes sama kohustuse, vara või ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiidiga, mida saavad või annavad teised vastaspooled;

c) vastaspool kohaldab nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mis on võrdne suurema kättesaadava stabiilse rahastamise teguriga või sellest suurem, või kohaldab kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit, mis on võrdne väiksema nõutava stabiilse rahastamise teguriga või sellest väiksem;

d) krediidiasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud samas liikmesriigis.

2. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ja vastaspool on asutatud eri liikmesriikides, võivad pädevad asutused loobuda lõike 1 punktis d sätestatud tingimusest, tingimusel et lisaks lõikes 1 sätestatud kriteeriumitele on täidetud ka järgmised kriteeriumid:

a) konsolideerimisgrupi üksuste vahel on õiguslikult siduvad kokkulepped ja kohustused seoses kohustuse, vara või ettenähtud krediidi- või likviidsuslimiidiga;

b) rahastaja rahastamisriski profiil on madal;

c) rahastamise saaja rahastamisriski profiili on rahastaja likviidsusriski juhtimisel piisavalt arvesse võetud.

Pädevad asutused konsulteerivad omavahel kooskõlas artikli 20 lõike 1 punktiga b, et teha kindlaks, kas käesolevas lõikes sätestatud lisakriteeriumid on täidetud.

3. PEATÜKK
Kättesaadav stabiilne rahastamine

1. jagu
Üldsätted

Artikkel 428i
Kättesaadava stabiilse rahastamise summa arvutamine

Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, tuleb kättesaadava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki kohustuste ja omavahendite bilansilise väärtuse kättesaadava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt. Kättesaadava stabiilse rahastamise kogusumma on kohustuste ja omavahendite kaalutud summade kogusumma.

Krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud võlakirju ja muid võlaväärtpabereid, mida müüakse üksnes jaeturul ja hoitakse jaekontol, võib käsitleda asjakohasesse jaehoiuse kategooriasse kuuluvana. Tuleb kehtestada piirangud, et neid instrumente saavad osta ja hoida ainult jaekliendid.

Artikkel 428j

Kohustuse või omavahendite järelejäänud tähtaeg

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtma arvesse oma kohustuste ja omavahendite järelejäänud lepingulist tähtaega, et määrata kindlaks kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad võtma arvesse olemasolevaid võimalusi kohustuse või omavahendite järelejäänud tähtaja kindlaksmääramiseks. Nad teevad seda eeldusel, et vastaspool kasutab tagasiostu võimalust varaseimal võimalikul kuupäeval. Võimaluste puhul, mida saab kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu valikul, peavad krediidiasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidiasutuse või investeerimisühingu suutlikkust võimalust mitte kasutada, eelkõige turuootusi, et krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid teatavad kohustused lunastama enne nende tähtaega.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad fikseeritud etteteatamisajaga hoiuseid vastavalt nende etteteatamisajale ja tähtajalisi hoiuseid vastavalt nende järelejäänud tähtajale. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ei võta krediidiasutused ja investeerimisühingud tähtajaliste jaehoiuste järelejäänud tähtaja kindlaksmääramisel arvesse ennetähtaegse väljavõtmise võimalusi, kui hoiustaja peab ühe aasta jooksul toimuva ennetähtaegse väljavõtmise eest maksma trahvi põhisumma, nagu see karistus on sätestatud artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis.

4. Et määrata kindlaks 2. jao alusel kohaldatavad kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlema selliste kohustuste, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, iga osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu jooksul, ja selliste kohustuste iga osa, mille tähtaeg saabub aja jooksul, mis on kuus kuud kuni vähem kui aasta, kohustustena, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta.

2. jagu

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid

Artikkel 428k

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Kui artiklites 428l–428o ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kõikide kohustuste suhtes, millel ei ole märgitud tähtaega, sealhulgas lühikeste positsioonide ja lahtise tähtajaga positsioonide puhul, kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %, välja arvatud järgmised kohustused:

   a) edasilükkunud tulumaksu kohustused, mida käsitletakse vastavalt lähimale võimalikule kuupäevale, millal neid kohustusi saab realiseerida;

   b) vähemusosalused, mida käsitletakse instrumendi tähtaja kohaselt.

2. Lõikes 1 osutatud edasilükkunud tulumaksu kohustuste ja vähemusosaluste suhtes kohaldatakse üht järgmistest teguritest:

a) 0 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;

b) 50 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud, aga vähem kui aasta;

c) 100 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on üks aasta või pikem.

3. Järgmiste kohustuste suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:

a) finantsinstrumentide, valuuta ja kaupade ostmisest tulenevad nõuded tehingupäeva seisuga, mis eeldatavasti arveldatakse tavapärase arveldustsükli või -perioodi jooksul, mis on asjaomase vahetuse või tehinguliigi puhul tavapärane, või mida ei ole suudetud arveldada, aga mille arveldamist siiski eeldatakse;

b) kohustused, mis on liigitatud varadega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f;

c) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud ja mille on välja andnud:

i) EKP või liikmesriigi keskpank;

ii) kolmanda riigi keskpank;

iii) finantssektorisse kuuluvad kliendid;

d) mis tahes muud kohustused ja kapitalikirjed või instrumendid, millele ei ole artiklites 428l–428o osutatud.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 % selle erinevuse absoluutväärtuse suhtes (kui see on negatiivne), mis esineb kõikide positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa ning kõikide negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 428d.

Esimeses lõigus osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) muutuvtagatis, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest, kui muutuvtagatisena saadud tagatis kvalifitseerub kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga 1. tasandi varaks, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis määratletud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning kui krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selleks seaduslik õigus ja oma tegevuse käigus võimelised seda tagatist uuesti kasutama;

b) kõik muutuvtagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest.

Artikkel 428l

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Järgmiste kohustuste suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

a) saadud hoiused, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele;

b) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mille on välja andnud:

i) liikmesriigi või kolmanda riigi keskvalitsus;

ii) liikmesriigi või kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;

iii) liikmesriigi või kolmanda riigi avaliku sektori asutused;

iv) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsed arengupangad ja artiklis 118 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid;

v) finantssektorivälistest äriühingutest kliendid;

vi) pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistud, personaalsed investeerimisfirmad ja hoiuste vahendajatest kliendid, kui need kohustused ei kuulu käesoleva lõike punkti a alla;

c) kohustused, mille järelejäänud lepinguline tähtaeg on vähemalt kuus kuud, ent vähem kui üks aasta ning mille on välja andnud:

i) EKP või liikmesriigi keskpank;

ii) kolmanda riigi keskpank;

iii) finantssektorisse kuuluvad kliendid;

d) mis tahes muud kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta ning millele ei ole viidatud artiklites 428m, 428n ja 428o.

Artikkel 428m
Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 90 %

Nõudmiseni jaehoiuste, vähem kui üheaastase fikseeritud etteteatamisajaga jaehoiuste ja vähem kui üheaastase järelejäänud tähtajaga tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud asjakohastele kriteeriumidele muude jaehoiuste kohta, kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 90 %.

Artikkel 428n
Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 95 %

Nõudmiseni jaehoiuste, vähem kui üheaastase fikseeritud etteteatamisajaga jaehoiuste ja vähem kui üheaastase järelejäänud tähtajaga tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud asjakohastele kriteeriumidele stabiilsete jaehoiuste kohta, kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 95 %.

Artikkel 428o

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 100 %

Järgmiste kohustuste ning kapitalikirjete ja instrumentide suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendid enne artiklitega 32−35 nõutavaid korrigeerimisi, artikli 36 kohaseid mahaarvamisi ning artiklites 48, 49 ja 79 sätestatud erandite ja alternatiivide kohaldamist;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavad esimese taseme omavahendid enne artiklis 56 osutatud kirjete mahaarvamist ning enne artikli 79 kohaldamist, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendid enne artiklis 66 osutatud mahaarvamisi ning enne artikli 79 kohaldamist, kui nende järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu mis tahes muud kapitaliinstrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

e) mis tahes muud tagatud ja tagamata laenud ja kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, sealhulgas tähtajalised hoiused, välja arvatud juhul, kui artiklites 428k–428n on sätestatud teisiti.

4. PEATÜKK

Nõutav stabiilne rahastamine

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 428p

Nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamine

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, tuleb nõutava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki varade ja bilansiväliste kirjete bilansilise väärtuse nõutava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt. Nõutava stabiilse rahastamise kogusumma on varade ja bilansiväliste kirjete kaalutud summade kogusumma.

2. Varad, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks võtnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, jäetakse nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisest välja, kui need varad võetakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis arvele ning kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole nende varade puhul tegelik tulusaaja.

Varade suhtes, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks võtnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, kohaldatakse 2. jao alusel kohaldatavaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid, kui neid varasid ei võeta krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis arvele, kuid kui krediidiasutus või investeerimisühing on nende varade puhul tegelik tulusaaja.

3. Varasid, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks andnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing jääb tegelikuks tulusaajaks, käsitletakse käesoleva peatüki kohaldamisel koormatud varadena ning nende suhtes kohaldatakse 2. jao alusel kohaldatavaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid, isegi kui varad ei jää krediidiasutuse või investeerimisühingu bilanssi. Muul juhul jäetakse sellised varad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja.

4. Varadele, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on kuus kuud või rohkem, määratakse nõutava stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldataks 2. jao alusel nende varade suhtes siis, kui need oleksid koormamata, või nõutava stabiilse rahastamise tegur, mis oleks muul viisil kohaldatav nende koormatud varade suhtes, olenevalt sellest, kumb tegur on suurem. Sama kehtib siis, kui koormatud varade järelejäänud tähtaeg on lühem kui koormatise allikaks oleva tehingu järelejäänud tähtaeg.

   Varade suhtes, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on lühem kui kuus kuud, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegureid, mida kohaldataks 2. jao kohaselt samade varade suhtes, kui need oleksid koormamata.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab uuesti või pandib uuesti vara, mis oli laenuks võetud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning seda vara kajastatakse bilansiväliselt, käsitletakse tehingut, millega seoses kõnealune vara on laenuks võetud, koormatuna, tingimusel et tehingu tähtaeg ei saabu enne, kui krediidiasutus või investeerimisühing on laenuks võetud vara tagastanud.

6. Koormamata varadena käsitatakse järgmisi varasid:

   a) varad, mis kuuluvad kogumisse, mida saab kohe kasutada tagatisena, et hankida täiendavat rahastamist kokkulepitud või – kui kogumit haldab keskpank – kokkuleppimata, aga veel rahastamata krediidiliinidest, mis on sellele krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadavad; need varad hõlmavad varasid, mille krediidiasutus on paigutanud kooperatiivse võrgustiku või krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi keskasutusse; krediidiasutused ja investeerimisühingud eeldavad, et kogumisse kuuluvad varad on koormatud suureneva likviidsuse järjekorras, võttes aluseks artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohase likviidsete vahendite liigituse ja alustades varadest, mida likviidsuspuhvri puhul ei aktsepteerita;

   b) varad, mille krediidiasutus või investeerimisühing on saanud krediidiriski maandamise eesmärgil tagatisena tagatud laenuandmistehingute, tagatud rahastamistehingute või tagatiste vahetamise tehingutega ning mida krediidiasutus või investeerimisühing võib võõrandada;

   c) varad, mis on lisatud pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena.

7. Mittestandardsete ajutiste toimingute puhul, mida EKP või liikmesriigi keskpank või kolmanda riigi keskpank korraldab oma mandaadi täitmiseks kogu turgu hõlmava finantsstressi või erakorraliste makromajanduslike olude korral, võib järgmiste varade suhtes kohaldada vähendatud nõutava stabiilse rahastamise tegurit:

   a) erandina artikli 428ad punktist f ja artikli 428ah lõike 1 punktist a varad, mis on koormatud käesolevas lõigus osutatud toimingute eesmärgil;

   b) erandina artikli 428ad punkti d alapunktidest i ja ii, artikli 428af punktist b ja artikli 428ag punktist c rahalised nõuded, mis tulenevad käesolevas lõigus osutatud toimingutest.

   Pädevad asutused määravad kokkuleppel tehingu vastaspooleks oleva keskpangaga kindlaks nõutava stabiilse rahastamise teguri, mida tuleb kohaldada esimese lõigu punktides a ja b osutatud varade suhtes. Esimese lõigu punktis a osutatud koormatud varade suhtes kohaldatav nõutava stabiilse rahastamise tegur ei või olla väiksem kui nõutava stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldataks 2. jao alusel nende varade suhtes siis, kui need oleksid koormamata.

   Kui teise lõigu kohaselt kohaldatakse vähendatud nõutava stabiilse rahastamise tegurit, jälgivad pädevad asutused tähelepanelikult kõnealuse vähendatud teguri mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute stabiilse rahastamise positsioonidele ning võtavad vajaduse korral asjakohaseid järelevalvemeetmeid.

8. Topeltarvestuse ärahoidmiseks jätavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kooskõlas käesoleva peatükiga nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamise muudest osadest välja varad, mis on seotud tagatisega, mida tunnistatakse muutuvtagatisena, mis on esitatud kooskõlas artikli 428k lõike 4 punktiga b ja artikli 428ah lõikega 2, või alustamise tagatisena või vastaspoole tagatisfondi osamaksena kooskõlas artikli 428ag punktidega a ja b.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad nõutava stabiilse rahastamise instrumentide summa arvutamisel arvesse valuutasid ja kaupu, mille ostukorraldus on täidetud. Nad jätavad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja finantsinstrumendid, valuutad ja kaubad, mille müügikorraldus on täidetud, tingimusel et neid tehinguid ei kajastata krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis tuletisinstrumentidena ega tagatud rahastamistehingutena ning et neid tehinguid kajastatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis siis, kui need on arveldatud.

10. Pädevad asutused võivad kindlaks määrata nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida tuleb kohaldada bilansiväliste riskipositsioonide suhtes, millele ei ole käesolevas peatükis viidatud, tagamaks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud omavad asjakohast kättesaadava stabiilse rahastamise summat nende riskipositsioonide sellise osa jaoks, mille puhul eeldatakse, et need vajavad rahastamist stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul. Nende tegurite kindlaksmääramiseks võtavad pädevad asutused eelkõige arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu maine olulist kahjustamist, mis võib tuleneda selle rahastamise võimaldamata jätmisest.

Pädevad asutused teatavad nende bilansiväliste riskipositsioonide liigid, mille puhul nad on määranud kindlaks nõutava stabiilse rahastamise tegurid, EBA-le vähemalt kord aastas. Seda tehes esitavad nad ka selgitused nende tegurite kindlaksmääramisel kohaldatud meetodite kohta.

Artikkel 428q

Vara järelejäänud tähtaeg

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtma selliste nõutava stabiilse rahastamise tegurite kindlaksmääramisel, mida tuleb kohaldada nende varade ja bilansiväliste kirjete suhtes 2. jao kohaselt, arvesse oma varade ja bilansiväliste kirjete järelejäänud lepingulist tähtaega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikli 11 lõikega 3 eraldatud varasid nende varade aluseks oleva riskipositsiooni kohaselt. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad nende varade suhtes siiski suuremaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid olenevalt koormamise perioodist, mille teevad kindlaks pädevad asutused, kes võtavad arvesse seda, kas krediidiasutus või investeerimisühing suudab selliseid varasid vabalt võõrandada või vahetada, ning võtavad arvesse tähtaega krediidiasutuse või investeerimisühingu klientide puhul, keda sellised eraldamisnõuded puudutavad.

3. Vara järelejäänud tähtaja arvutamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse optsioone, tuginedes eeldusele, et emitent või vastaspool kasutab optsiooni vara tähtaja pikendamiseks. Optsioonide puhul, mida saab kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu valikul, peavad krediidiasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidiasutuse või investeerimisühingu suutlikkust optsiooni mitte kasutada, eelkõige turu ja klientide ootusi, et krediidiasutus või investeerimisühing peaks teatavaid varasid nende tähtaja lõppemisel pikendama.

4. Et määrata kindlaks 2. jao alusel kohaldatavad nõutava stabiilse rahastamise tegurid amortiseerivate laenude puhul, mille järelejäänud lepinguline tähtaeg on üks aasta või rohkem, käsitletakse iga osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu jooksul, ja iga osa, mille tähtaeg on kuus kuud kuni üks aasta, kohustustena, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta.

2. jagu

Nõutava stabiilse rahastamise tegurid

Artikkel 428r

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:

   a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 1. taseme kvaliteetsed likviidsed varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele;

   b) investeerimisfondides olevad koormamata aktsiad või osakud, mis on kõlblikud 0 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

   c) kõik reservid, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab EKPs või liikmesriigi keskpangas või kolmanda riigi keskpangas, sealhulgas nõutavad reservid ja ülereservid;

d) kõik EKP, liikmesriigi keskpanga või kolmanda riigi keskpanga vastu olevad nõuded, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;

e) finantsinstrumentide, valuuta ja kaupade müügist tulenevad tehingupäeva seisuga saadaolevad nõuded, mis eeldatavasti arveldatakse tavapärase arveldustsükli või -perioodi jooksul, mis on asjaomase vahetuse või tehinguliigi puhul tavapärane, või mida ei ole suudetud arveldada, aga mille arveldamist sellegipoolest eeldatakse;

f) varad, mis on liigitatud kohustustega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f;

g) rahalised nõuded, mis tulenevad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest finantssektorisse kuuluvate klientidega, kui selliste tehingute järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud, ja kui nende nõuete tagatiseks on varad, mis kvalifitseeruvad esimese taseme varadeks kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning kui krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selleks seaduslik õigus ja oma tegevuse käigus võimeline tehingu kehtivusaja jooksul neid varasid uuesti kasutama.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad artikli 428e kohaldamisel käesoleva lõike esimese lõigu punktis g osutatud rahalisi nõudeid arvesse netoarvestuses.

2. Erandina lõike 1 punktist c võivad pädevad asutused otsustada asjaomase keskpangaga kokkuleppel kohaldada nõutavate reservide suhtes suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võttes eelkõige arvesse seda, kui suures ulatuses eksisteerib üheaastase perioodi jooksul reservinõudeid, mis nõuavad seega seonduvat stabiilset rahastamist.

Tütarettevõtjate puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus nõutavate keskpanga reservide suhtes tuleb selle kolmanda riigi õiguse alusel, millega on kehtestatud stabiilse netorahastamise nõue, kohaldada suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võetakse konsolideerimisel arvesse seda suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit.

Artikkel 428s

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 5 %

1. Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 5 %:

a) investeerimisfondides olevad koormamata aktsiad või osakud, mis on kõlblikud 5 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

b) rahalised nõuded, mis tulenevad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest finantssektorisse kuuluvate klientidega ja kui väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud, välja arvatud artikli 428r lõike 1 punktis g osutatud nõuded;

c) ettenähtud krediidi- ja likviidsuslimiitide kasutamata osa kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

d) I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad artikli 428e kohaldamisel käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud rahalisi nõudeid arvesse netoarvestuses.

2. Kõikide tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud nende tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite absoluutse õiglase väärtuse suhtes, brutosummas esitatud tagatisi arvestamata, nõutava stabiilse rahastamise tegurit 5 %, kui nendel tasaarvestatavate tehingute kogumitel on negatiivne õiglane väärtus. Käesoleva lõike kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud õiglase väärtuse kindlaks brutosummana, esitatud tagatisi arvestamata, või tasaarveldavate maksete ja laekumistena, mis on seotud nende lepingute väärtuse muutumisega.

Artikkel 428t

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 7 %

Koormamata varade suhtes, mis on kõlblikud kui 1. taseme väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 7 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428u

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 7,5 %

I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud toodete suhtes, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 7,5 %.

Artikkel 428v

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 10 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 10 %:

a) rahalised nõuded, mis tulenevad tehingutest finantssektorisse kuuluvate klientidega ja mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud, välja arvatud artikli 428r lõike 1 punktis g ja artikli 428s lõike 1 punktis b osutatud nõuded;

b) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;

c) I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem.

Artikkel 428w
Nõutava stabiilse rahastamise tegur 12 %

Investeerimisfondides olevate koormamata aktsiate või osakute suhtes, mis on kõlblikud 12 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 12 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428x
Nõutava stabiilse rahastamise tegur 15 %

Koormamata varade suhtes, mis on kõlblikud kui 2A. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 15 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428y

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 20 %

Investeerimisfondides olevate koormamata aktsiate või osakute suhtes, mis on kõlblikud 20 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 20 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428z

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 25 %

Koormamata 2B. taseme väärtpaberistamiste suhtes kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 25 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428aa

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 30 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 30 %:

a) koormamata väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

b) investeerimisfondides olevad koormamata aktsiad või osakud, mis on kõlblikud 30 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ab

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 35 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 35 %:

a) koormamata 2B. taseme väärtpaberistamised kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

b) investeerimisfondides olevad koormamata aktsiad või osakud, mis on kõlblikud 35 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ac

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 40 %

Investeerimisfondides olevate koormamata aktsiate või osakute suhtes, mis on kõlblikud 40 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 40 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428ad

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 2B. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, välja arvatud 2B. taseme väärtpaberistamised ja väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad kooskõlas kõnealuse delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

b) hoiused, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab teises finantseerimisasutuses ja mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele;

c) rahalised nõuded, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mis tulenevad tehingutest järgmiste isikutega:

   i) liikmesriigi või kolmanda riigi keskvalitsus;

ii) liikmesriigi või kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;

iii) liikmesriigi või kolmanda riigi avaliku sektori asutused;

iv) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsed arengupangad ja artiklis 118 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid;

v) finantssektorivälised äriühingud, jaekliendid ja VKEd;

vi) pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistud, personaalsed investeerimisfirmad ja hoiuste vahendajatest kliendid, kui need varad ei kuulu käesoleva lõike punkti b alla;

d) rahalised nõuded, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta ning mis tulenevad tehingutest järgmiste isikutega:

i) Euroopa Keskpank või liikmesriigi keskpank;

ii) kolmanda riigi keskpank;

iii) finantssektorisse kuuluvad kliendid;

e) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta;

f) varad, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud ja vähem kui üks aasta, välja arvatud juhul, kui neile varadele määrataks suurem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artiklitega 428ae–428ah, kui need oleksid koormamata, millisel juhul kohaldatakse nimetatud suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mida kohaldataks nende varade suhtes, kui need oleksid koormamata;

g) mis tahes muud varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta, kui artiklites 428r–428ac ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 428ae

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 55 %

Investeerimisfondide koormamata aktsiate või osakute suhtes, mis on kõlblikud 55 % väärtuskärpeks likviidsuskattekordaja arvutamisel kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 55 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428af

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 65 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 65 %:

a) koormamata laenud, mis on tagatud elamukinnisvarale seatud hüpoteekidega, või koormamata eluasemelaenud, mille on täielikult taganud kõlblik kaitse andja, nagu on osutatud artikli 129 lõike 1 punktis e, ning mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, tingimusel et neile laenudele on määratud kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga 35 % või väiksem riskikaal;

b) koormamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele ja artiklites 428r–428ad osutatud laenud, tingimusel et neile laenudele on määratud kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga 35 % või väiksem riskikaal.

Artikkel 428ag

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 85 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 85 %:

a) varad ja bilansivälised kirjed, sealhulgas raha, mis on esitatud tuletislepingute alustamise tagatisena, välja arvatud juhul, kui neile varadele määrataks suurem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artikliga 428ah, kui need oleksid koormamata, millisel juhul kohaldatakse nimetatud suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mida kohaldataks nende varade suhtes, kui need oleksid koormamata;

b) varad ja bilansivälised kirjed, sealhulgas raha, mis on esitatud osamaksena keskse vastaspoole tagatisfondi, välja arvatud juhul, kui neile määrataks suurem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artikliga 428ah, kui need oleksid koormamata, millisel juhul kohaldatakse koormamata vara suhtes kohaldatavat suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit;

c) koormamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele ja artiklites 428r–428af osutatud laenud, mis ei ole tähtajaks tasumata rohkem kui 90 päeva ja millele on kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga määratud suurem riskikaal kui 35 %;

d) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem;

e) koormamata väärtpaberid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem ja mis ei ole makseviivituses kooskõlas artikliga 178 ning mis ei ole kõlblikud kui likviidsed varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

f) koormamata börsil kaubeldavad aktsiad, mis ei ole kõlblikud kui 2B. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

g) füüsilised kaubeldavad kaubad, sealhulgas kuld, kuid välja arvatud kauba tuletisinstrumendid;

h) varad, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, ja mis kuuluvad tagatiste kogumisse, mida rahastatakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud pandikirjadega või pandikirjadega, mis vastavad käesoleva määruse artikli 129 lõikes 4 või 5 sätestatud käsitluse aktsepteeritavuse nõuetele.

Artikkel 428ah

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 100 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:

   a) välja arvatud juhul, kui käesolevas peatükis on sätestatud teisiti, mis tahes varad, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem;

b) mis tahes muud varad kui artiklites 428r–428ag osutatud varad, sealhulgas laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele lepingulise järelejäänud tähtajaga üks aasta või rohkem, viivisnõuded, omavahenditest maha arvatud kirjed, põhivarad, börsil mittekaubeldavad aktsiad, säilitatud huvid, kindlustusvarad, makseviivituses väärtpaberid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad nõutava stabiilse rahastamise tegurit 100 % erinevuse suhtes (kui see on positiivne), mis esineb kõikide positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa ning kõikide negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 428d.

Esimeses lõigus osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) muutuvtagatis, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest, kui muutuvtagatisena saadud tagatis kvalifitseerub kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga 1. taseme varaks, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning kui krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selleks seaduslik õigus ja oma tegevuse käigus võimelised seda tagatist uuesti kasutama;

b) kõik muutuvtagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest.

5. PEATÜKK

Erand väikestele ja mittekeerukatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele

Artikkel 428ai

Erand väikestele ja mittekeerukatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele

Erandina 3. ja 4. peatükist võivad väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma pädevate asutuste eelneval loal otsustada arvutada krediidiasutuse või investeerimisühingu 6. peatükis osutatud kättesaadava stabiilse rahastamise ning krediidiasutuse või investeerimisühingu 7. peatükis osutatud nõutava stabiilse rahastamise vahelise suhtarvu, mida väljendatakse protsentides.

Pädev asutus võib nõuda väikeselt ja mittekeerukalt krediidiasutuselt või investeerimisühingult stabiilse netorahastamise nõude täitmist, tuginedes krediidiasutuse või investeerimisühingu 3. peatükis osutatud kättesaadavale stabiilsele rahastamisele ja 4. peatükis osutatud nõutavale stabiilsele rahastamisele, kui ta leiab, et lihtsustatud meetod ei võta piisavalt arvesse selle krediidiasutuse või investeerimisühingu rahastamisriske.

6. PEATÜKK

Kättesaadav stabiilne rahastamine stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud arvutamise jaoks

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 428aj

Kättesaadava stabiilse rahastamise summa lihtsustatud arvutamine

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, tuleb kättesaadava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki kohustuste ja omavahendite bilansilise väärtuse kättesaadava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt. Kättesaadava stabiilse rahastamise kogusumma on kohustuste ja omavahendite kaalutud summade kogusumma.

2. Krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud võlakirju ja muid võlaväärtpabereid, mida müüakse üksnes jaeturul ja hoitakse jaekontol, võib käsitleda asjakohasesse jaehoiuse kategooriasse kuuluvana. Tuleb kehtestada piirangud, et neid instrumente saavad osta ja hoida ainult jaekliendid.

Artikkel 428ak

Kohustuse või omavahendite järelejäänud tähtaeg

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtma arvesse oma kohustuste ja omavahendite järelejäänud lepingulist tähtaega, et määrata kindlaks kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad võtma arvesse olemasolevaid võimalusi kohustuse või omavahendite järelejäänud tähtaja kindlaksmääramiseks. Nad teevad seda eeldusel, et vastaspool kasutab tagasivõtuoptsiooni varaseimal võimalikul kuupäeval. Optsioonide puhul, mida saab kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu valikul, peavad krediidiasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidiasutuse või investeerimisühingu võimet optsiooni mitte kasutada, eelkõige turuootusi, et krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid teatavad kohustused lunastama enne nende tähtaega.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad fikseeritud etteteatamisajaga hoiuseid vastavalt nende etteteatamisajale ja tähtajalisi hoiuseid vastavalt nende järelejäänud tähtajale. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ei võta krediidiasutused ja investeerimisühingud tähtajaliste jaehoiuste järelejäänud tähtaja kindlaksmääramisel arvesse ennetähtaegse väljavõtmise võimalust, kui hoiustaja peab ühe aasta jooksul toimuva ennetähtaegse väljavõtmise eest maksma trahvi põhisumma, nagu see karistus on sätestatud artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis.

4. Et määrata kindlaks 2. jao alusel kohaldatavad kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid selliste kohustuste jaoks, mille järelejäänud lepinguline tähtaeg on üks aasta või rohkem, käsitletakse iga osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu jooksul, ja iga osa, mille tähtaeg on kuus kuud kuni üks aasta, kohustustena, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta.

2. jagu

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegurid

Artikkel 428al

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kõikide kohustuste suhtes, millel ei ole märgitud tähtaega, sealhulgas lühikeste positsioonide ja lahtise tähtajaga positsioonide puhul, kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %, välja arvatud järgmised kohustused:

   a) edasilükkunud tulumaksu kohustused, mida käsitletakse vastavalt lähimale võimalikule kuupäevale, millal neid kohustusi saab realiseerida;

   b) vähemusosalused, mida käsitletakse asjaomase instrumendi tähtaja kohaselt.

2. Lõikes 1 osutatud edasilükkunud tulumaksu kohustuste ja vähemusosaluste suhtes kohaldatakse üht järgmistest teguritest:

   a) 0 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta;

   b) 100 %, kui edasilükkunud tulumaksu kohustuse või vähemusosaluse tegelik järelejäänud tähtaeg on üks aasta või pikem.

3. Järgmiste kohustuste suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:

a) finantsinstrumentide, valuuta ja kaupade ostmisest tulenevad nõuded tehingupäeva seisuga, mis eeldatavasti arveldatakse tavapärase arveldustsükli või -perioodi jooksul, mis on asjaomase vahetuse või tehinguliigi puhul tavapärane, või mida ei ole suudetud arveldada, aga mille arveldamist siiski eeldatakse;

b) kohustused, mis on liigitatud varadega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f;

c) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mille on välja andnud:

i) EKP või liikmesriigi keskpank;

ii) kolmanda riigi keskpank;

iii) finantssektorisse kuuluvad kliendid;

d) mis tahes muud kohustused ja kapitalikirjed või instrumendid, millele ei ole käesolevas artiklis ega artiklites 428am–428ap osutatud.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad kohaldama kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 % selle erinevuse absoluutväärtuse suhtes (kui see on negatiivne), mis esineb kõikide positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa ning kõikide negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 428d.

Esimeses lõigus osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) muutuvtagatis, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest, kui muutuvtagatisena saadud tagatis kvalifitseerub kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga 1. taseme varaks, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning kui krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selleks seaduslik õigus ja oma tegevuse käigus võimelised seda tagatist uuesti kasutama;

b) kõik muutuvtagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest.

Artikkel 428am

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Järgmiste kohustuste suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

a) saadud hoiused, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele;

b) kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta ja mille on välja andnud:

i) liikmesriigi või kolmanda riigi keskvalitsus;

ii) liikmesriigi või kolmanda riigi piirkondlikud valitsused või kohalikud omavalitsused;

iii) liikmesriigi või kolmanda riigi avaliku sektori asutused;

iv) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolsed arengupangad ja artiklis 118 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid;

v) finantssektorivälistest äriühingutest kliendid;

vi) pädevalt asutuselt tegevusloa saanud krediidiühistud, personaalsed investeerimisfirmad ja hoiuste vahendajatest kliendid, välja arvatud saadud hoiused, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevushoiuste kriteeriumitele.

Artikkel 428an

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 90 %

Nõudmiseni jaehoiuste, vähem kui üheaastase fikseeritud etteteatamisajaga jaehoiuste ja vähem kui üheaastase järelejäänud tähtajaga tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud asjakohastele kriteeriumidele muude jaehoiuste kohta, kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 90 %.

Artikkel 428ao

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 95 %

Nõudmiseni jaehoiuste, vähem kui üheaastase fikseeritud etteteatamisajaga jaehoiuste ja vähem kui üheaastase järelejäänud tähtajaga tähtajaliste jaehoiuste suhtes, mis vastavad artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud asjakohastele kriteeriumidele stabiilsete jaehoiuste kohta, kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 95 %.

Artikkel 428ap

Kättesaadava stabiilse rahastamise tegur 100 %

Järgmiste kohustuste ning kapitalikirjete ja instrumentide suhtes kohaldatakse kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendid enne artiklitega 32−35 nõutavaid korrigeerimisi, artikli 36 kohaseid mahaarvamisi ning artiklites 48, 49 ja 79 sätestatud erandite ja alternatiivide kohaldamist;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu täiendavad esimese taseme omavahendid enne artiklis 56 osutatud kirjete mahaarvamist ning enne artikli 79 kohaldamist, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu teise taseme omavahendid enne artiklis 66 osutatud mahaarvamisi ning enne artikli 79 kohaldamist, kui nende järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

d) krediidiasutuse või investeerimisühingu mis tahes muud kapitaliinstrumendid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud otseste või varjatud optsioonitunnustega instrumendid, mis kasutamise korral lühendaksid tegelikku järelejäänud tähtaega vähem kui ühe aastani;

e) mis tahes muud tagatud ja tagamata laenud ja kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, sealhulgas tähtajalised hoiused, välja arvatud juhul, kui artiklites 428al–428ao on sätestatud teisiti.

7. PEATÜKK

Nõutav stabiilne rahastamine stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud arvutamise jaoks

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 428aq

Nõutava stabiilse rahastamise summa lihtsustatud arvutamine

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, tuleb väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks nõutava stabiilse rahastamise summa arvutada, korrutades eri kategooriate või eri liiki varade ja bilansiväliste kirjete bilansilise väärtuse asjaomaste nõutava stabiilse rahastamise teguritega, mida kohaldatakse 2. jao kohaselt. Nõutava stabiilse rahastamise kogusumma on varade ja bilansiväliste kirjete kaalutud summade kogusumma.

2 Varad, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks võtnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning mis on nende bilansis arvele võetud ning mille puhul nad ei ole tegelikud tulusaajad, jäetakse nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja.

Varade suhtes, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks võtnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning mis ei ole nende bilansis arvele võetud, kuid mille puhul nad on tegelikud tulusaajad, kohaldatakse 2. jao alusel nõutava stabiilse rahastamise tegureid.

3. Varasid, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud on laenuks andnud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning mille puhul nad jäävad tegelikeks tulusaajateks, isegi kui need varad ei jää nende bilanssi, käsitletakse käesoleva peatüki kohaldamisel koormatud varadena ning nende suhtes kohaldatakse 2. jao alusel nõutava stabiilse rahastamise tegureid. Muul juhul jäetakse sellised varad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja.

4. Varadele, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on kuus kuud või rohkem, määratakse nõutava stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldataks 2. jao alusel nende varade suhtes siis, kui need oleksid koormamata, või nõutava stabiilse rahastamise tegur, mis oleks muul viisil kohaldatav nende koormatud varade suhtes, olenevalt sellest, kumb tegur on suurem. Sama kehtib siis, kui koormatud varade järelejäänud tähtaeg on lühem kui koormatise allikaks oleva tehingu järelejäänud tähtaeg.

   Varade suhtes, mille koormamise järelejäänud periood on lühem kui kuus kuud, tuleb kohaldada nõutava stabiilse rahastamise tegureid, mida kohaldataks 2. jao kohaselt samade varade suhtes, kui need oleksid koormamata.

5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab uuesti või pandib uuesti vara, mis oli laenuks võetud, sealhulgas väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutega, ning mida kajastatakse bilansiväliselt, käsitletakse tehingut, mille kaudu vara on laenuks võetud, koormatuna selliselt, et tehingu tähtaeg ei saabu enne, kui krediidiasutus või investeerimisühing on laenuks võetud vara tagastanud.

6. Koormamata varadena käsitatakse järgmisi varasid:

a) varad, mis kuuluvad kogumisse, mida saab kohe kasutada tagatisena, et hankida täiendavat rahastamist kokkulepitud või – kui kogumit haldab keskpank – kokkuleppimata, aga veel rahastamata krediidiliinidest, mis on krediidiasutusele või investeerimisühingule kättesaadavad, sealhulgas varad, mille krediidiasutus on paigutanud kooperatiivse võrgustiku või krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi keskasutusse;

b) varad, mille krediidiasutus või investeerimisühing on saanud krediidiriski maandamise eesmärgil tagatisena tagatud laenuandmistehingute, tagatud rahastamistehingute või tagatiste vahetamise tehingutega ning mida krediidiasutus või investeerimisühing võib võõrandada;

c) varad, mis on lisatud pandikirja emiteerimisel mittekohustusliku ületagatusena.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaldamisel eeldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, et kogumisse kuuluvad varad on koormatud suureneva likviidsuse järjekorras, võttes aluseks artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud likviidsete vahendite liigituse ja alustades varadest, mida likviidsuspuhvri puhul ei aktsepteerita.

7. Mittestandardsete ajutiste toimingute puhul, mida EKP või liikmesriigi keskpank või kolmanda riigi keskpank korraldab oma mandaadi täitmiseks kogu turgu hõlmava finantsstressi või erakorraliste makromajanduslike olude korral, võib järgmiste varade suhtes kohaldada vähendatud nõutava stabiilse rahastamise tegurit:

   a) erandina artiklist 428aw ja artikli 428az lõike 1 punktist a varad, mis on koormatud käesolevas lõigus osutatud toimingute jaoks;

   b) erandina artiklist 428aw ja artikli 428ay punktist b rahalised nõuded, mis tulenevad käesolevas lõigus osutatud toimingutest.

   Pädevad asutused määravad kokkuleppel tehingu vastaspooleks oleva keskpangaga kindlaks nõutava stabiilse rahastamise teguri, mida tuleb kohaldada esimese lõigu punktides a ja b osutatud varade suhtes. Esimese lõigu punktis a osutatud koormatud varade suhtes kohaldatav nõutava stabiilse rahastamise tegur ei või olla väiksem kui nõutava stabiilse rahastamise tegur, mida kohaldataks 2. jao alusel nende varade suhtes siis, kui need oleksid koormamata.

   Kui teise lõigu kohaselt kohaldatakse vähendatud nõutava stabiilse rahastamise tegurit, jälgivad pädevad asutused tähelepanelikult kõnealuse vähendatud teguri mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute stabiilse rahastamise positsioonidele ning võtavad vajaduse korral asjakohaseid järelevalvemeetmeid.

8. Topeltarvestuse ärahoidmiseks jätavad krediidiasutused ja investeerimisühingud kooskõlas käesoleva peatükiga nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamise muudest osadest välja varad, mis on seotud tagatisega, mida tunnistatakse muutuvtagatisena, mis on esitatud kooskõlas artikli 428k lõike 4 punktiga b või artikli 428ah lõikega 2, või alustamise tagatisena või vastaspoole tagatisfondi osamaksena kooskõlas artikli 428ag punktidega a ja b.

9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel arvesse finantsinstrumente, valuutasid ja kaupu, mille ostukorraldus on täidetud. Nad jätavad nõutava stabiilse rahastamise summa arvutamisel välja finantsinstrumendid, valuutad ja kaubad, mille müügikorraldus on täidetud, tingimusel et neid tehinguid ei kajastata krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis tuletisinstrumentidena ega tagatud rahastamistehingutena ning et neid tehinguid kajastatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis siis, kui need on arveldatud.

10. Pädevad asutused võivad kindlaks määrata nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida tuleb kohaldada bilansiväliste riskipositsioonide suhtes, millele ei ole käesolevas peatükis viidatud, tagamaks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud omavad asjakohast kättesaadava stabiilse rahastamise summat nende riskipositsioonide sellise osa puhul, mille korral eeldatakse, et need vajavad rahastamist stabiilse netorahastamise kordaja üheaastase perioodi jooksul. Nende tegurite kindlaksmääramiseks võtavad pädevad asutused eelkõige arvesse krediidiasutuse või investeerimisühingu maine olulist kahjustamist, mis võib tuleneda selle rahastamise võimaldamata jätmisest.

Pädevad asutused teatavad EBA-le nende bilansiväliste riskipositsioonide liigid, mille puhul nad on vähemalt kord aastas kindlaks määranud nõutava stabiilse rahastamise tegurid. Seda teatades esitavad nad ka selgitused nende tegurite kindlaksmääramisel kohaldatud meetodite kohta.

Artikkel 428ar

Vara järelejäänud tähtaeg

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtma selliste nõutava stabiilse rahastamise tegurite kindlaksmääramisel, mida tuleb kohaldada nende varade ja bilansiväliste kirjete suhtes 2. jao kohaselt, arvesse oma varade ja bilansiväliste kirjete järelejäänud lepingulist tähtaega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikli 11 lõikega 3 eraldatud varasid nende varade aluseks oleva riskipositsiooni kohaselt. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad nende varade suhtes siiski suuremaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid olenevalt koormamise perioodist, mille teevad kindlaks pädevad asutused, kes võtavad arvesse seda, kas krediidiasutus või investeerimisühing suudab selliseid varasid vabalt võõrandada või vahetada, ning võtavad arvesse tähtaega krediidiasutuse või investeerimisühingu klientide puhul, keda sellised eraldamisnõuded puudutavad.

3. Vara järelejäänud tähtaja arvutamisel võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvesse võimalusi, tuginedes eeldusele, et emitent või vastaspool kasutab võimalusi vara tähtaja pikendamiseks. Võimaluste puhul, mida saab kasutada krediidiasutuse või investeerimisühingu valikul, peavad krediidiasutus või investeerimisühing ja pädevad asutused võtma arvesse mainega seotud tegureid, mis võivad piirata krediidiasutuse või investeerimisühingu suutlikkust võimalust mitte kasutada, eelkõige turu ja klientide ootusi, et krediidiasutus või investeerimisühing peaks teatavaid varasid nende tähtaja lõppemisel pikendama.

4. Et määrata kindlaks 2. jao alusel kohaldatavad nõutava stabiilse rahastamise tegurid, käsitletakse selliste amortiseerivate laenude puhul, mille järelejäänud lepinguline tähtaeg on üks aasta või rohkem, iga osa, mille tähtaeg saabub vähem kui kuue kuu jooksul, ja iga osa, mille tähtaeg on kuus kuud kuni üks aasta, laenuna, mille järelejäänud tähtaeg on vastavalt alla kuue kuu ning kuus kuud kuni vähem kui aasta.

2. jagu

Nõutava stabiilse rahastamise tegurid

Artikkel 428as

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 0 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 0 %:

   a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 1. taseme kvaliteetsed likviidsed varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis osutatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele;

   b) kõik reservid, mida krediidiasutus või investeerimisühing hoiab EKPs või liikmesriigi keskpangas või kolmanda riigi keskpangas, sealhulgas nõutavad reservid ja ülereservid;

   c) kõik EKP, liikmesriigi keskpanga või kolmanda riigi keskpanga vastu olevad nõuded, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui kuus kuud;

   d) varad, mis on liigitatud kohustustega omavahel sõltuvaks kooskõlas artikliga 428f.

2. Erandina lõike 1 punktist b võivad pädevad asutused otsustada asjaomase keskpangaga kokkuleppel kohaldada nõutavate reservide suhtes suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võttes eelkõige arvesse seda, kui suures ulatuses eksisteerib üheaastase perioodi jooksul reservinõudeid, mis nõuavad seega seonduvat stabiilset rahastamist.

   Tütarettevõtjate puhul, mille peakontor asub kolmandas riigis, kus nõutavate keskpanga reservide suhtes tuleb selle kolmanda riigi õiguse alusel, millega on kehtestatud stabiilse netorahastamise nõue, kohaldada suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, võetakse konsolideerimisel arvesse seda suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit.

Artikkel 428at

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 5 %

1. Artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatud ettenähtud krediidi- ja likviidsuslimiitide kasutamata osa suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 5 %.

2. Kõikide tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite puhul kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud nende tuletislepinguid hõlmavate tasaarvestatavate tehingute kogumite absoluutse õiglase väärtuse suhtes, brutosummas esitatud tagatisi arvestamata, nõutava stabiilse rahastamise tegurit 5 %, kui nendel tasaarvestatavate tehingute kogumitel on negatiivne õiglane väärtus. Käesoleva lõike kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud õiglase väärtuse kindlaks brutosummana, esitatud tagatisi arvestamata, või arveldusmaksete ja laekumistena, mis on seotud selliste lepingute väärtuse muutumisega.

Artikkel 428au

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 10 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 10 %:

a) koormamata varad, mis on kõlblikud kui 1. taseme väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele;

b) I lisas osutatud kaubanduse rahastamise bilansiväliste kirjetega seotud tooted.

Artikkel 428av

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 20 %

Koormamata varade suhtes, mis on kõlblikud kui 2A. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, ja kõnealuses delegeeritud õigusaktis osutatud investeerimisfondide koormamata aktsiate ja osakute suhtes, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 20 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele.

Artikkel 428aw

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 50 %

Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 50 %:

a) tagatud ja tagamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta, tingimusel et need on koormatud vähem kui üheks aastaks;

b) mis tahes muud varad, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks aasta, kui artiklites 428as–428av ei ole sätestatud teisiti;

c) varad, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on vähemalt kuus kuud, ent vähem kui üks aasta, välja arvatud juhul, kui neile varadele määrataks suurem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artiklitega 428ax, 428ay ja 428az, kui need oleksid koormamata, millisel juhul kohaldatakse nimetatud suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mida kohaldataks nende varade suhtes, kui need oleksid koormamata.

Artikkel 428ax

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 55 %

Varade suhtes, mis on kõlblikud kui 2B. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga, ja kõnealuses delegeeritud õigusaktis osutatud investeerimisfondide aktsiate ja osakute suhtes, kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 55 %, olenemata sellest, kas need vastavad kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud tegevusnõuetele ja likviidsuspuhvri koosseisu nõuetele, tingimusel et need on koormatud vähem kui üheks aastaks.

Artikkel 428ay

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 85 %

Järgmiste varade ja bilansiväliste kirjete suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 85 %:

a) mis tahes varad ja bilansivälised kirjed, sealhulgas raha, mis on esitatud tuletislepingute alustamise tagatisena või osamaksena keskse vastaspoole tagatisfondi, välja arvatud juhul, kui neile varadele määrataks suurem nõutava stabiilse rahastamise tegur kooskõlas artikliga 428az, kui need oleksid koormamata, millisel juhul kohaldatakse nimetatud suuremat nõutava stabiilse rahastamise tegurit, mida kohaldataks nende varade suhtes, kui need oleksid koormamata;

b) koormamata laenud, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem, välja arvatud laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele, ja mis ei ole tähtajaks tasumata rohkem kui 90 päeva;

c) kaubanduse rahastamise bilansiliste kirjetega seotud tooted, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem;

d) koormamata väärtpaberid, mille järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem ja mis ei ole makseviivituses kooskõlas artikliga 178 ning mis ei ole kõlblikud kui likviidsed varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

e) koormamata börsil kaubeldavad aktsiad, mis ei ole kõlblikud kui 2B. taseme varad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga;

f) füüsilised kaubeldavad kaubad, sealhulgas kuld, kuid välja arvatud kauba tuletisinstrumendid.

Artikkel 428az

Nõutava stabiilse rahastamise tegur 100 %

1. Järgmiste varade suhtes kohaldatakse nõutava stabiilse rahastamise tegurit 100 %:

   a) mis tahes varad, mille koormatise järelejäänud tähtaeg on üks aasta või rohkem;

   b) mis tahes muud varad kui artiklites 428as–428ay osutatud varad, sealhulgas laenud finantssektorisse kuuluvatele klientidele lepingulise järelejäänud tähtajaga üks aasta või rohkem, viivisnõuded, omavahenditest maha arvatud kirjed, põhivarad, börsil mittekaubeldavad aktsiad, säilitatud huvid, kindlustusvarad, makseviivituses väärtpaberid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad nõutava stabiilse rahastamise tegurit 100 % erinevuse suhtes (kui see on positiivne), mis esineb kõikide positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa ning kõikide negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumite õiglaste väärtuste summa vahel, mis on arvutatud kooskõlas artikliga 428d.

Esimeses lõigus osutatud arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) muutuvtagatis, mis krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad oma vastaspooltelt, arvatakse maha positiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest, kui muutuvtagatisena saadud tagatis kvalifitseerub kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga 1. taseme varaks, välja arvatud kõnealuses delegeeritud õigusaktis sätestatud väga kõrge krediidikvaliteediga pandikirjad, ning kui krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on selleks seaduslik õigus ja oma tegevuse käigus võimelised seda tagatist uuesti kasutama;

b) kõik muutuvtagatised, mille krediidiasutused ja investeerimisühingud oma vastaspooltele esitavad, arvatakse maha negatiivse õiglase väärtusega tasaarvestatavate tehingute kogumi õiglasest väärtusest.“

117) VII osa asendatakse järgmisega:

„VII OSA
FINANTSVÕIMENDUS

Artikkel 429
Finantsvõimenduse määra arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad oma finantsvõimenduse määra vastavalt lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud metoodikale.

2. Finantsvõimenduse määra arvutamiseks jagatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitalinäitaja selle asutuse või ühingu koguriskipositsiooni näitajaga ning väljendatakse protsentides.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad finantsvõimenduse määra aruandekuupäeva seisuga.

3. Lõike 2 kohaldamisel on kapitalinäitajaks esimese taseme omavahendid.

4. Lõike 2 kohaldamisel on koguriskipositsiooni näitaja järgmiste riskipositsioonide väärtuste summa:

a) varad, välja arvatud II lisas loetletud tuletislepingud, krediidituletisinstrumendid ja artiklis 429e osutatud positsioonid, arvutatuna kooskõlas artikli 429b lõikega 1;

b) II lisas loetletud tuletislepingud ja krediidituletisinstrumendid, sealhulgas bilansivälised lepingud ja krediidituletisinstrumendid, arvutatuna kooskõlas artiklitega 429c ja 429d;

c) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute vastaspoole krediidiriski lisandid (sealhulgas bilansivälised), arvutatuna kooskõlas artikliga 429e;

d) bilansivälised kirjed, välja arvatud II lisas loetletud tuletislepingud, krediidituletisinstrumendid, väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingud ning artiklites 429d ja 429g osutatud positsioonid, arvutatuna kooskõlas artikliga 429f;

e) tavapärastel tingimustel toimuvad ostud või müügid, mis on arveldusootel, arvutatuna kooskõlas artikliga 429g.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad pika arveldustähtajaga tehinguid kooskõlas esimese lõigu punktidega a–d.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad vähendada esimese lõigu punktides a ja d osutatud riskipositsioonide väärtusi vastavalt bilansiliste kirjete ja bilansiväliste kirjete suhtes tehtavate üldise krediidiriskiga korrigeerimiste summa võrra, kasutades alammäärana nulli, kui krediidiriskiga korrigeerimised on vähendanud esimese taseme omavahendeid.

5. Erandina lõike 4 punktist d kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) tuletisinstrumenti, mida loetakse lõike 4 punkti d kohaselt bilansiväliseks kirjeks, aga mida käsitletakse kohaldatava raamatupidamistava kohaselt tuletisinstrumendina, käsitletakse nimetatud punkti kohaselt;

b) kui kliiriva liikmena tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu klient astub vahetult tuletistehingusse keskse vastaspoolega ja krediidiasutus või investeerimisühing tagab kliendi sellest tehingust tingitud kauplemisriski positsioonid keskse vastaspoole suhtes, arvutab krediidiasutus või investeerimisühing oma sellest garantiist tuleneva riskipositsiooni kooskõlas lõike 4 punktiga b, nagu oleks see krediidiasutus või investeerimisühing astunud vahetult tehingusse kliendiga (sealhulgas seoses rahalise muutuvtagatise saamise või andmisega).

Esimese lõigu punktis b nimetatud käsitlust kohaldatakse ka krediidiasutusele või investeerimisühingule, kes tegutseb kõrgema tasandi kliendina, kes tagab oma kliendi kauplemisriski positsioonid.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti b ja teise lõigu kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitleda sidusüksust kliendina ainult siis, kui üksus jääb väljapoole konsolideerimise regulatiivset kohaldamisala tasandile, millel kohaldatakse artikli 92 lõike 3 punktis d sätestatud nõuet.

6. Käesoleva artikli lõike 4 punkti e ja artikli 429g kohaldamisel tähendab „tavapärastel tingimustel toimuv ost või müük“ väärtpaberi ostu või müüki vastavalt lepingule, mille tingimuste kohaselt antakse väärtpaber üle ajavahemiku jooksul, mis on tavaliselt kas kehtestatud õigusaktidega või konkreetsel turul kokkuleppeliselt välja kujunenud.

7. Kui käesolevas osas ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud koguriskipositsiooni näitaja järgmiste põhimõtete kohaselt:

   a) füüsilist või finantstagatist, garantiisid või ostetud krediidiriskimaandust ei kasutata koguriskipositsiooni näitaja vähendamiseks;

   b) varasid ei tasaarvestata kohustustega.

8. Erandina lõike 7 punktist b võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähendada eelrahastamise laenu või vahepealse laenu riskipositsiooni väärtust positiivse kontojäägi võrra laenu saanud võlgniku säästukontol ning lisada saadud summa koguriskipositsiooni näitaja hulka üksnes siis, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) laenu andmise tingimuseks on säästukonto avamine laenu andva krediidiasutuse või investeerimisühingu juures ning nii laen kui ka säästukonto on reguleeritud sama valdkondliku õigusega;

   b) võlgnik ei saa säästukonto jääki ei osaliselt ega tervikuna välja võtta kogu laenu kestuse jooksul;

   c) krediidiasutus või investeerimisühing võib tingimusteta ja tagasivõtmatult kasutada säästukonto jääki laenulepingust tuleneva mis tahes nõude rahuldamiseks punktis a osutatud valdkondliku õigusega reguleeritud juhtudel, sealhulgas võlgniku poolt maksmata jätmise või võlgniku maksejõuetuse korral.

   „Eelrahastamise laen“ või „vahepealne laen“ tähendab laenu, mis antakse laenuvõtjale piiratud ajavahemikuks, et rahuldada laenuvõtja rahastamispuudujääki kuni lõpliku laenu andmiseni kooskõlas neid tehinguid reguleeriva valdkondliku õigusega.

Artikkel 429a

Riskipositsioonid, mida koguriskipositsiooni näitaja ei hõlma

1. Erandina artikli 429 lõikest 4 võib krediidiasutus või investeerimisühing jätta oma koguriskipositsiooni näitajast välja alljärgneva:

   a) artikli 36 lõike 1 punkti d kohased mahaarvamised esimese taseme põhiomavahendite kirjetest;

   b) artikli 429 lõikes 3 osutatud kapitalinäitaja arvutamisel mahaarvatud vara;

   c) riskipositsioonid, mille riskikaal on artikli 113 lõike 6 või 7 kohaselt 0 %;

   d) kui krediidiasutus või investeerimisühing on avaliku sektori arengukrediidiasutus, riskipositsioonid, mis tulenevad varadest, mis on nõuded keskvalitsuste, piirkondlike valitsuste, kohalike omavalitsuste või avaliku sektori asutuste vastu seoses avaliku sektori investeeringutega ja tugilaenudega;

   e) kui krediidiasutus või investeerimisühing ei ole avaliku sektori arengukrediidiasutus, riskipositsioonide osad, mis tulenevad tugilaenude vahendamisest teistele krediidiasutustele;

f) ekspordikrediidist tulenevate riskipositsioonide tagatud osad, mis vastavad mõlemale järgmisele tingimusele:

i) garantii annab kõlblik kaudse krediidiriski kaitse andja kooskõlas artiklitega 201 ja 202, sealhulgas ekspordikrediidi agentuurid või keskvalitsused;

ii) riskikaalu 0 % kohaldatakse riskipositsiooni tagatud osale kooskõlas artikli 114 lõikega 2 või 4 või artikli 116 lõikega 4;

g) krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisriski positsioonid, kui krediidiasutus või investeerimisühing on nõuetele vastava keskse vastaspoole kliiriv liige ning need kliiritakse sama nõuetele vastava keskse vastaspoolega ja need vastavad artikli 306 lõike 1 punktis c sätestatud tingimustele;

h) kui krediidiasutus või investeerimisühing on mitmetasandilises kliendistruktuuris kõrgema tasandi klient, kauplemisriski positsioonid, mis on seotud kliiriva liikmega või üksusega, kes tegutseb krediidiasutuse või investeerimisühingu kõrgema tasandi kliendina, tingimusel et täidetud on artikli 305 lõikes 2 sätestatud tingimused ja krediidiasutus või investeerimisühing ei ole kohustatud hüvitama kliendile kahjumit, mis on tingitud kas kliiriva liikme või nõuetele vastava keskse vastaspoole kohustuste täitmata jätmisest;

i) usaldusvarad, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

i) need on kooskõlas direktiivi 86/635/EMÜ artikliga 10 ja riiklike üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtetega kajastatud krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis;

ii) need vastavad kajastamata jätmise kriteeriumidele kooskõlas rahvusvahelise finantsaruandlusstandardiga (IFRS) nr 9, mida kohaldatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 1606/2002;

iii) need vastavad konsolideerimata jätmise kriteeriumidele, mis on sätestatud IFRSis nr 10, mida kohaldatakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1606/2002, kui see on asjakohane;

j) riskipositsioonid, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

i) need on avaliku sektori asutusega seotud riskipositsioonid;

ii) neid käsitletakse vastavalt artikli 116 lõikele 4;

iii) need tulenevad hoiustest, mille krediidiasutus või investeerimisühing on juriidiliselt kohustatud üle kandma punktis i osutatud avaliku sektori asutusele eesmärgiga rahastada üldistes huvides olevaid investeeringuid;

k) väljalaenamata ülemäärane tagatis kolmepoolse agendi juures;

l) kui krediidiasutus või investeerimisühing kajastab vastaspoolele antud rahalist muutuvtagatist kohaldatava raamatupidamistava kohaselt nõudeks oleva varana, nõudeks olev vara, tingimusel et artikli 429c lõike 3 punktides a–e sätestatud tingimused on täidetud;

m) traditsioonilise väärtpaberistamisega seotud väärtpaberistatud riskipositsioonid, mis vastavad artikli 244 lõikes 2 sätestatud olulise riski ülekandmise tingimustele;

n) järgmised riskipositsioonid krediidiasutuse või investeerimisühingu keskpangas, mis on võetud pärast erandi jõustumist, tingimusel et kohaldatakse lõigetes 5 ja 6 sätestatud tingimusi:

   i) mündid ja pangatähed keskpanga jurisdiktsiooni ametlikus valuutas;

   ii) varad, mis kujutavad endast nõudeid keskpanga vastu, sealhulgas keskpangas hoitavad reservid;

o) kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud tegevusloa kooskõlas määruse (EL) nr 909/2014 artikliga 16 ja artikli 54 lõike 2 punktiga a, siis krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonid, mis tulenevad kõnealuse määruse lisa C jao punktis a loetletud panganduskõrvalteenustest, mis on otseselt seotud kõnealuse lisa A ja B jaos loetletud põhi- või kõrvalteenustega;

p) kui krediidiasutus või investeerimisühing on määratud kooskõlas määruse (EL) nr 909/2014 artikli 54 lõike 2 punktiga b, siis krediidiasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonid, mis tulenevad kõnealuse määruse lisa C jao punktis a loetletud panganduskõrvalteenustest, mis on otseselt seotud kõnealuse lisa A ja B jaos loetletud põhi- või kõrvalteenustega, mida osutab kõnealuse määruse artikli 16 kohaselt tegevusloa saanud väärtpaberite keskdepositoorium.

Esimese lõigu punkti m kohaldamisel lisavad krediidiasutused või investeerimisühingud koguriskipositsiooni näitaja hulka kõik säilitatud riskipositsioonid.

2. Lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel tähendab „avaliku sektori arengukrediidiasutus“ krediidiasutust, mis vastab kõikidele järgmistele tingimustele:

a) selle on asutanud liikmesriigi keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus;

b) selle tegevus piirdub avaliku finants-, sotsiaal- või majanduspoliitika konkreetsete eesmärkide edendamisega kooskõlas sellele asutusele kohaldatavate õigusaktide ja sätetega, sealhulgas põhikirjaga, ja konkurentsiväliselt;

c) selle eesmärk ei ole suurendada kasumit ega turuosa;

d) kui liidu riigiabireeglitest ei tulene teisiti, on keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse kohustus kaitsta krediidiasutuse elujõulisust või tagada otseselt või kaudselt vähemalt 90 % krediidiasutuse omavahendite nõuetest, rahastamisnõuetest või väljastatud tugilaenudest;

e) see ei võta vastu direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 5 või seda direktiivi rakendavas liikmesriigi õigusaktis määratletud tagatud hoiuseid, mida võib liigitada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ* artikli 3 punktis a määratletud tarbijate tähtajalisteks või säästuhoiusteks.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võib selliseks avaliku poliitika eesmärgiks olla anda liikmesriigi teatud majandussektoritele või geograafilistele piirkondadele tugi- või arengurahastust.

Esimese lõigu punktide d ja e kohaldamisel ning ilma et see piiraks liidu riigiabireegleid ja liikmesriikide sellekohaseid kohustusi, võivad pädevad asutused krediidiasutuse või investeerimisühingu taotluse korral käsitleda selle krediidiasutuse või investeerimisühingu organisatsiooniliselt, struktuuriliselt ja finantsiliselt sõltumatut ja autonoomset üksust avaliku sektori arengukrediidiasutusena, kui kõnealune üksus vastab kõikidele esimeses lõigus loetletud tingimustele ning kui selline käsitlemine ei mõjuta kõnealuse krediidiasutuse või investeerimisühingu üle tehtava järelevalve tulemuslikkust. Pädevad asutused teavitavad viivitamata komisjoni ja EBAd igast otsusest käsitleda käesoleva lõigu kohaldamisel krediidiasutuse või investeerimisühingu üksust avaliku sektori arengukrediidiasutusena. Pädev asutus vaatab sellise otsuse igal aastal läbi.

3. Lõike 1 punktide d ja e ning lõike 2 punkti d kohaldamisel tähendab tugilaen laenu, mille on andnud avaliku sektori arengukrediidiasutus või liikmesriigi keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse asutatud üksus kas otse või vahendava krediidiasutuse kaudu konkurentsiväliselt ja kasumit taotlemata selleks, et edendada liikmesriigi keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse avaliku poliitika eesmärke.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei jäta välja käesoleva artikli lõike 1 punktides g ja h osutatud kauplemisriskipositsioone, kui artikli 429 lõike 5 kolmandas lõigus nimetatud tingimus ei ole täidetud.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad jätta välja lõike 1 punktis n loetletud riskipositsioonid, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:

   a) krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus on pärast asjaomase keskpangaga konsulteerimist teinud kindlaks ja avalikult deklareerinud, et eksisteerivad erandlikud asjaolud, mis õigustavad väljajätmise rahapoliitika rakendamise hõlbustamiseks;

   b) vabastus antakse piiratud ajaks, mis ei ületa ühte aastat.

6. Lõike 1 punkti n alusel välja jäetavad riskipositsioonid peavad vastama mõlemale järgmisele tingimusele:

   a) need on nomineeritud samas valuutas kui krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kaasatud hoiused;

   b) nende keskmine pikkus ei ületa märkimisväärselt krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt kaasatavate hoiuste keskmist pikkust.

7. Erandina artikli 92 lõike 1 punktist d peab krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva artikli lõike 1 punktis n osutatud riskipositsioonide väljajätmise korral täitma väljajätmise kestuse jooksul igal ajal järgmist korrigeeritud finantsvõimenduse määra nõuet:

$$\mathrm{aLR} = 3\,\% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

kus:

aLR = korrigeeritud finantsvõimenduse määr;

EM_{LR} = krediidiasutuse või investeerimisühingu artikli 429 lõikes 4 määratletud koguriskipositsiooni näitaja, mis hõlmab ka käesoleva artikli lõike 1 punkti n kohaselt välja jäetud riskipositsioone, ning

CB = käesoleva artikli lõike 1 punkti n kohaselt välja jäetud riskipositsioonide summa.

Artikkel 429b

Varade riskipositsioonide väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad varade riskipositsioonide väärtuse, välja arvatud II lisas loetletud tuletislepingud, krediidituletisinstrumendid ja artiklis 429e osutatud positsioonid, järgmiste põhimõtete kohaselt:

   a) varade riskipositsiooni väärtus on artikli 111 lõike 1 esimeses lauses osutatud riskipositsioonide väärtused;

   b) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehinguid ei tasaarvestata.

2. Krediidiasutuse või investeerimisühingu pakutav rahalise kogumi võimalus ei ole vastuolus artikli 429 lõike 7 punktis b sätestatud tingimusega ainult siis, kui see vastab mõlemale järgmistest tingimustest:

   a) rahalise kogumi võimalust pakkuv krediidiasutus või investeerimisühing kannab sinna kaasatud konsolideerimisgrupi üksuste mitme individuaalse konto kreedit- ja deebetjäägid („algkontod“) ühele eraldi kontole, mistõttu lähevad algkontode jäägid nulli;

   b) krediidiasutus või investeerimisühing teeb käesoleva lõigu punktis a osutatud toiminguid iga päev.

Käesoleva lõike ja lõike 3 kohaldamisel tähendab „rahaline kogum“ kokkulepet, mille puhul raha- või likviidsusjuhtimise eesmärgil ühendatakse mitme individuaalse konto kreedit- või deebetjääk.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ei ole rahaline kogum, mis ei vasta kõnealuse lõike punktis b sätestatud tingimusele, aga vastab kõnealuse lõike punktis a sätestatud tingimusele, vastuolus artikli 429 lõike 7 punktis b sätestatud tingimusega, kui see kogum vastab kõikidele järgmistele tingimustele:

   a) krediidiasutusel või investeerimisühingul on õiguslikult jõustatav õigus tasaarvestada algkontode jäägid, kandes need mis tahes ajal üle ühele kontole;

   b) algkontode jääkide tähtajad langevad kokku;

   c) krediidiasutus või investeerimisühing küsib või maksab intressi algkontode koondjäägi alusel;

   d) krediidiasutuse või investeerimisühingu pädev asutus leiab, et kõigi algkontode jääkide ülekandmise sagedus on koguriskipositsiooni näitajas vaid rahalise kogumi koondjäägi kajastamiseks piisav.

4. Erandina lõike 1 punktist b võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutada ühe ja sama vastaspoolega toimuva väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu rahalise nõude ja rahalise kohustuse riskipositsiooni väärtuse netoarvestuses ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) tehingutel on üks ja seesama selgelt väljendatud lõplik arvelduspäev;

   b) õigus tasaarvestada vastaspoolele võlgnetav summa vastaspoole võlgnetava summaga on õiguslikult jõustatav tavapärase äritegevuse käigus, makseviivituse, maksejõuetuse ja pankroti korral;

   c) vastaspooled kavatsevad arveldada netoarvestuses, arveldada samal ajal või tehingute suhtes kohaldatakse arveldusmehhanismi, mille tulemus on tasaarvestusega funktsionaalselt samaväärne.

5. Lõike 4 punkti c kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud pidada arveldusmehhanismi tulemust tasaarvestusega funktsionaalselt samaväärseks ainult siis, kui arvelduspäeval on mehhanismi raames tehingute rahavoogude netotulem võrdne tasaarvestusekohase ühe netosummaga ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

   a) tehingud arveldatakse sama arveldussüsteemi või ühist arvelduste infrastruktuuri kasutavate arveldussüsteemide kaudu;

b) arveldamist toetavad raha või päevasisesed krediidilimiidid, mis on ette nähtud tagama tehingute arveldamise tööpäeva lõpuks;

c) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute väärtpaberipooltelt tulenevad probleemid ei sega rahaliste nõuete ja kohustuste tasaarvestamist.

Esimese lõigu punktis c sätestatud tingimus on täidetud ainult siis, kui arveldusmehhanismis mõne väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ebaõnnestumine võib lükata edasi vaid vastava rahapoole arveldamise või tekitada arveldusmehhanismile kohustuse, mida toetab sellega seotud krediidilimiit.

Kui arveldusmehhanismis on arveldusakna lõpus probleem väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu väärtpaberipoolel, eraldab krediidiasutus või investeerimisühing selle tehingu koos vastava rahapoolega tasaarvestatavate tehingute kogumist ja käsitleb neid brutoarvestuses.

Artikkel 429c

Tuletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad II lisas loetletud tuletislepingute riskipositsiooni väärtuse ja krediidituletisinstrumentide (sealhulgas bilansiväliste) riskipositsiooni väärtuse vastavalt III osa II jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud meetodile.

Riskipositsiooni väärtuse arvutamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud võtta kooskõlas artikliga 295 arvesse uuenduslepingute ja muude tasaarvestuskokkulepete mõju. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei võta arvesse toodetevahelist tasaarvestust, aga võivad tasaarvestada artikli 272 punkti 25 alapunktis c osutatud tootekategooria siseselt ja krediidituletisinstrumentide puhul, kui nende suhtes kohaldatakse artikli 295 punktis c osutatud lepingujärgset toodetevahelist tasaarvestuskokkulepet.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud lisavad koguriskipositsiooni näitajasse müüdud optsioonid, isegi kui nende riskipositsiooni väärtuseks võib artikli 274 lõikes 5 sätestatud käsitluse kohaselt määrata nulli.

2. Kui tuletislepingutega seotud tagatise andmine vähendab kohaldatava raamatupidamistava kohaselt varade summat, siis tühistavad krediidiasutused ja investeerimisühingud selle vähenemise.

3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad tuletislepingute asenduskulu artikli 275 kohaselt, kajastada ainult vastaspooltelt artiklis 275 osutatud muutuvtagatisena rahas saadud tagatist, kui kohaldatava raamatupidamistava kohaselt ei ole muutuvtagatist juba kajastatud riskipositsiooni väärtuse vähendamiseks ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

   a) tehingute puhul, mida ei kliirita nõuetele vastava keskse vastaspoole kaudu, ei eraldata saajaks oleva vastaspoole saadud raha;

b) muutuvtagatist arvutatakse ja vahetatakse vähemalt iga päev, võttes aluseks tuletisinstrumentide turuhinnas hinnatud positsioonid;

c) saadud muutuvtagatis on valuutas, mis on kirjas tuletislepingus, kohaldatavas tasaarvestuse raamlepingus, tasaarvestuse raamlepingu krediiditoetuse lisas või mis tahes tasaarvestuslepingus nõuetele vastava keskse vastaspoolega;

d) saadud muutuvtagatise suuruseks on kogu summa, mis oleks vajalik tuletislepingu turuhinnas hinnatud riskipositsiooni täielikuks kustutamiseks, pidades kinni künnisest ja minimaalsetest ülekandesummadest, mis on kohaldatavad vastaspoole puhul;

e) tuletisleping ja muutuvtagatis krediidiasutuse või investeerimisühingu ja asjaomase lepingu vastaspoole vahel on kaetud üheainsa tasaarvestuslepinguga, mida krediidiasutus või investeerimisühing võib artikli 295 kohaselt käsitada riski vähendavana.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing annab vastaspoolele esimese lõigu punktides a kuni e sätestatud tingimustele vastava rahalise tagatise, käsitab krediidiasutus või investeerimisühing seda tagatist vastaspoolele antud muutuvtagatisena ja arvestab sellega asenduskulu arvutamisel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel loetakse krediidiasutus või investeerimisühing vastavaks selles sätestatud tingimusele, kui muutuvtagatist vahetatakse tuletislepingu vormistamise kauplemispäevale järgneva kauplemispäeva hommikul, tingimusel et vahetuse aluseks on lepingu väärtus selle vormistamise kauplemispäeva lõpus.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud tagatisvaidluse korral kajastada vahetatud vaidlustamata tagatise.

4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel ei arvesta krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 272 punktis 12a määratletud sõltumatu netotagatise (NICA) arvutamisel saadud tagatisega, välja arvatud klientidega sõlmitud tuletislepingute puhul, mida kliirib nõuetele vastav keskne vastaspool.

5. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 278 lõike 1 kohaselt potentsiaalse tulevase riskipositsiooni arvutamisel kordajana ühte, välja arvatud klientidega sõlmitud tuletislepingute puhul, mida kliirib nõuetele vastav keskne vastaspool.

6. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada II lisa punktides 1 ja 2 loetletud tuletislepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks III osa II jaotise 6. peatüki 4. või 5. jaos sätestatud meetodit, kuid ainult juhul, kui nad kasutavad seda meetodit ka nende lepingute riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks artiklis 92 sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.

   Kui krediidiasutus või investeerimisühing kohaldab üht esimeses lõigus osutatud meetoditest, ei vähenda ta koguriskipositsiooni näitajat saadud võimendustagatise summa võrra.

Artikkel 429d

Lisasätted väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide riskipositsiooni väärtuse arvutamise kohta

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „väljakirjutatud krediidituletisinstrument“ finantsinstrumenti, mille kaudu krediidiasutus või investeerimisühing pakub krediidiriski kaitset (sealhulgas krediidiriski vahetustehingud, kogutulu vahetustehingud ja optsioonid, mille puhul on krediidiasutusel või investeerimisühingul kohustus anda krediidiriski kaitset optsioonilepingus sätestatud tingimustel).

2. Lisaks artiklis 429c sätestatud arvutusele võtavad krediidiasutused ja investeerimisühingud väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide puhul riskipositsiooni väärtuse arvutamisel arvesse väljakirjutatud krediidituletisinstrumentidega garanteeritud tegelikud tinglikud väärtused, mida on vähendatud selliste õiglase väärtuse mis tahes negatiivsete muutuste võrra, mis on asjaomase krediidituletisinstrumendiga seoses lisatud esimese taseme omavahendite hulka.

   Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide tegeliku tingliku väärtuse, korrigeerides nende tinglikku väärtust nii, et see kajastaks selliste lepingute tegelikku riskipositsiooni, mille puhul asjaomase tehingu struktuur toimib finantsvõimenduse või muu võimendusena.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad lõike 2 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtust täielikult või osaliselt vähendada ostetud krediidituletisinstrumentide tegeliku tingliku väärtuse võrra, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

   a) ostetud krediidituletisinstrumendi järelejäänud tähtaeg on väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi omaga võrdne või sellest pikem;

   b) ostetud krediidituletisinstrumendile kohaldatakse samu või rangemaid olulisi tingimusi kui väljakirjutatud krediidituletisinstrumendile;

c) ostetud krediidituletisinstrument ei ole ostetud vastaspoolelt, kes tekitaks krediidiasutusele või investeerimisühingule spetsiifilise korrelatsiooniriski, mis on määratletud artikli 291 lõike 1 punktis b;

d) kui väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi tegelikku tinglikku väärtust vähendatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahendites sisalduva õiglase väärtuse negatiivse muutumise võrra, vähendatakse ostetud krediidituletisinstrumendi tegelikku tinglikku väärtust esimese taseme omavahendites sisalduva õiglase väärtuse positiivse muutumise võrra;

e) ostetud krediidituletisinstrument ei sisaldu tehingus, mille krediidiasutus või investeerimisühing kliiris kliendi nimel või mitmetasandilise kliendistruktuuri kõrgema tasandi kliendi rollis ja mille tegelik tinglik väärtus, mis on vastava väljakirjutatud krediidituletisinstrumendiga garanteeritud, ei sisaldu artikli 429a lõike 1 esimese lõigu punkti g või h kohaselt koguriskipositsiooni näitajas.

Potentsiaalse tulevase riskipositsiooni arvutamiseks kooskõlas artikli 429c lõikega 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvata tasaarvestatavate tehingute kogumist välja väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi selle osa, mida käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt ei tasaarvestata ja mille tegelik tinglik väärtus sisaldub koguriskipositsiooni näitajas.

4. Lõike 3 punkti b kohaldamisel tähendab „oluline tingimus“ krediidituletisinstrumendi tingimust, mis on selle hindamiseks oluline, sealhulgas allutatuse määr, valikulisus, krediidisündmused, aluseks olev üksus või üksuste kogum ja aluseks olev võlainstrument või aluseks olevate võlainstrumentide kogum, välja arvatud krediidituletisinstrumendi tinglik väärtus ja järelejäänud tähtaeg. Kaks aluseks olevat üksust on samad ainult siis, kui need viitavad ühele ja samale juriidilisele isikule.

5. Erandina lõike 3 punktist b võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada aluseks olevate üksuste kogumiga seoses ostetud krediidituletisinstrumente selleks, et tasaarvestada kogumis olevate individuaalsete aluseks olevate üksustega seoses väljakirjutatud krediidituletisinstrumente, kui aluseks olevate üksuste kogum ja allutatuse tase on mõlemas tehingus samad.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud ei vähenda väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide tegelikku tinglikku väärtust, kui nad ostavad krediidiriski kaitset kogutulu vahetustehingu kaudu ja kajastavad saadud netomakseid netotuluna, kuid ei kajasta tasaarvestusest tulenevat vähenemist esimese taseme omavahendites kajastuvas väljakirjutatud krediidituletisinstrumendi väärtuses.

7. Krediidituletisinstrumendi tingimuste aluseks olevate võlainstrumentide kogumiga seoses ostetud krediidituletisinstrumentide puhul võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähendada individuaalsete aluseks olevate võlainstrumentidega seoses väljakirjutatud krediidituletisinstrumentide tegelikku tinglikku väärtust ostetud krediidituletisinstrumentide tegeliku tingliku väärtuse võrra lõike 3 kohaselt vaid juhul, kui ostetud kaitse on majanduslikult samaväärne iga kogumisse kuuluva võlainstrumendi jaoks eraldi kaitse ostmisega.

Artikkel 429e

Vastaspoole krediidiriski lisand väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute jaoks

1. Lisaks väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (sealhulgas need, mis on artikli 429b lõike 1 kohaselt bilansivälised) riskipositsiooni väärtuse arvutamisele arvavad krediidiasutused ja investeerimisühingud koguriskipositsiooni näitaja hulka vastaspoole krediidiriski lisandi, mis arvutatakse vastavalt käesoleva artikli lõike 2 või 3 kohaselt.

2. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, millele ei kohaldata artiklis 206 sätestatud tingimustele vastavat tasaarvestuse raamlepingut, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisandi tehingupõhiselt järgmise valemi alusel,

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kus:

E_i^* = lisand;

i = tehingut tähistav indeks;

E_i = tehinguga i vastaspoolele laenatud väärtpaberite õiglane väärtus või raha ning

C_i = tehinguga i vastaspoolelt saadud väärtpaberite õiglane väärtus või raha.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad määrata E_i^* väärtuseks nulli, kui E_i on vastaspoolele laenatud raha ja sellega seotud rahalist nõuet ei saa käsitleda artikli 429b lõikes 4 sätestatu kohaselt.

3. Vastaspoolega tehtud tehingute puhul, millele kohaldatakse artiklis 206 sätestatud tingimustele vastavat tasaarvestuse raamlepingut, arvutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lisandi lepingupõhiselt järgmise valemi alusel,

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

kus:

E_i^* = lisand;

i = tasaarvestuslepingut tähistav indeks;

E_i = tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolele laenatud väärtpaberite õiglane väärtus või raha ning

C_i = tasaarvestuse raamlepinguga i hõlmatud tehingute raames vastaspoolelt saadud väärtpaberite õiglane väärtus või raha.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaldamisel hõlmab vastaspool ka kolmepoolseid agente, kes saavad tagatise deposiidina ja haldavad seda kolmepoolsete tehingute korral.

5. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (sealhulgas bilansiväliste) lisandi kindlaksmääramiseks artiklis 222 sätestatud meetodit, kasutades kohaldatava riskikaalu alammäärana 20 %. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada seda meetodit vaid juhul, kui nad kasutavad seda ka asjaomaste tehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks artikli 92 lõike 1 punktides a–c sätestatud omavahendite nõuete täitmise eesmärgil.

6. Kui repotehingu puhul toimub müügi raamatupidamisarvestus kohaldatava raamatupidamistava kohaselt, tühistab krediidiasutus või investeerimisühing kõik müügiga seotud raamatupidamiskanded.

7. Kui krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingus (sealhulgas bilansivälises) kahe poole vahelise esindajana, kohaldatakse tema koguriskipositsiooni näitaja arvutamisele alljärgnevaid sätteid:

   a) kui krediidiasutus või investeerimisühing pakub väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingu ühele poolele kahjuhüvitist või garantiid, mis piirdub laenuksantud väärtpaberi või raha väärtuse ja laenuvõtja antud tagatise väärtuse vahelise erinevusega, kajastab ta koguriskipositsiooni näitajas ainult lisandit, mis on arvutatud vastavalt lõikele 2 või 3;

b) kui krediidiasutus või investeerimisühing ei paku ühelegi kaasatud poolele kahjuhüvitist ega garantiid, siis tehingut koguriskipositsiooni näitajas ei kajastata;

c) kui krediidiasutus või investeerimisühing on tehingus majanduslikult avatud aluseks olevast väärtpaberist või rahast tulenevale riskile sellises ulatuses, mis ületab lisandiga kaetud riskipositsiooni, siis kajastab ta koguriskipositsiooni näitajas ka väärtpaberi või raha kogusummat, mille suhtes ta on riskile avatud;

d) kui esindajana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing pakub väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingus kahjuhüvitist või garantiid mõlemale poolele, arvutab ta oma koguriskipositsiooni näitaja kooskõlas punktidega a, b ja c iga tehingus osaleva poole jaoks eraldi.

Artikkel 429f

Bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad kooskõlas artikli 111 lõikega 1 bilansiväliste kirjete riskipositsiooni väärtuse, välja arvatud II lisas loetletud tuletislepingute, krediidituletisinstrumendite, väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja artiklis 429d osutatud positsioonide puhul.

   Kui siduv kohustus on seotud teise siduva kohustuse pikendamisega, kohaldatakse artikli 166 lõiget 9.

2. Erandina lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud vähendada bilansivälise kirje krediidiriski positsiooniga samaväärset summat spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste vastava summaga. Arvutamisel kasutatakse alammäärana nulli.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artikli 111 lõike 1 punktis d osutatud väikese riskiga bilansivälistele kirjetele ümberhindamistegurit 10 %.

Artikkel 429 g

Tavapärastel tingimustel toimuvate arveldusootel ostu- ja müügitehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud käsitlevad arvelduspäevani bilanssi jäävaid tavapärastel tingimustel toimuvate müügitehingutega seotud raha ja selliste ostutehingutega seotud väärtpabereid varana kooskõlas artikli 429 lõike 4 punktiga a.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldatava raamatupidamistava kohaselt kasutavad tavapärastel tingimustel toimuvate arveldusootel ostu- ja müügitehingute puhul tehingupäevapõhist arvestust, tühistavad selliste müügitehingutega seotud rahaliste nõuete ja selliste ostutehingutega seotud rahaliste võlgnevuste tasaarvestamise, mis on sellise raamatupidamistava kohaselt lubatud. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud on raamatupidamisliku tasaarvestuse tühistanud, võivad nad tasaarvestada need rahalised nõuded ja võlgnevused, mille puhul arveldatakse tavapärastel tingimustel toimuvad seotud ostu- ja müügitehingud meetodil „väärtpaberiülekanne makse vastu“.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kohaldatava raamatupidamistava kohaselt kasutavad tavapärastel tingimustel toimuvate arveldusootel ostu- ja müügitehingute korral arvelduspäevapõhist arvestust, kajastavad koguriskipositsiooni näitajas selliste ostutehingutega seotud kulukohustuste täieliku nimiväärtuse.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad tavapärastel tingimustel toimuvate ostutehingutega seotud kulukohustuste täieliku nimiväärtuse tasaarvestada tavapärastel tingimustel toimuvate arveldusootel müügitehingutega seotud rahaliste nõuete täieliku nimiväärtusega ainult siis, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

a) nii tavapärastel tingimustel toimuvad ostu- kui ka müügitehingud arveldatakse meetodil „väärtpaberiülekanne makse vastu“;

b) rahaliste võlgnevuste ja rahaliste nõuetega seotud ostetud ja müüdud finantsvarad kajastatakse õiglases väärtuses läbi kasumiaruande ja arvatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfelli.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).“

118) Artikli 429g järele lisatakse järgmine osa:

„VII A OSA
ARUANDLUSNÕUDED

Artikkel 430
Aruannete esitamine usaldatavusnõuete ja finantsteabe kohta

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad oma pädevatele asutustele teabe järgmise kohta:

   a) artiklis 92 ja VII osas sätestatud omavahendite nõuded, sealhulgas finantsvõimenduse määr;

   b) artiklites 92a ja 92b sätestatud nõuded nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kellele need nõuded laienevad;

   c) artiklis 394 sätestatud riskide kontsentreerumine;

   d) artiklis 415 sätestatud likviidsusnõuded;

   e) artikli 430a lõikes 1 osutatud koondandmed iga riigisisese kinnisvaraturu kohta;

   f) direktiivis 2013/36/EL sätestatud nõuded ja suunis, mis kvalifitseeruvad standardaruandluseks, välja arvatud kõik kõnealuse direktiivi artikli 104 lõike 1 punkti j kohased täiendavad aruandlusnõuded;

g) varade koormamise tase, sealhulgas jaotus varade koormatiste liigi kaupa, nagu repolepingud, väärtpaberite laenuks andmine, väärtpaberistatud riskipositsioonid või laenud.

Artikli 6 lõike 5 kohaselt nõuete täitmisest vabastatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes ei kohaldata individuaalselt käesoleva lõike esimese lõigu punktis a sätestatud aruandlusnõuet finantsvõimenduse määra kohta.

2. Lisaks lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud finantsvõimenduse määra aruandlusele ja et võimaldada pädevatel asutustel jälgida finantsvõimenduse määra volatiilsust, eelkõige aruandekuupäeva seisuga, esitavad suured krediidiasutused ja investeerimisühingud oma pädevatele asutustele aruande finantsvõimenduse määra konkreetsete komponentide kohta, võttes aluseks aruandlusperioodi keskmised ja nende keskmiste arvutamiseks kasutatud andmed.

3. Lisaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud usaldatavusnõuete aruandlusele esitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma pädevatele asutustele aruande finantsteabe kohta, kui nad on üks järgmistest:

a) krediidiasutus või investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1606/2002 artiklit 4;

b) krediidiasutus, mis koostab konsolideeritud finantsaruanded kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega vastavalt määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 5 punktile b.

4. Pädevad asutused võivad nõuda, et artikli 24 lõike 2 kohaselt kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega konsolideeritud alusel omavahendeid kindlaksmääravad krediidiasutused esitaksid finantsteabe aruande kooskõlas käesoleva artikliga.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud finantsteabe aruandlus koosneb üksnes teabest, mida on vaja tervikliku ülevaate esitamiseks krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili ja süsteemsete riskide kohta, mida krediidiasutus või investeerimisühing avaldab finantssektorile või reaalmajandusele, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.

6. Käesolevas artiklis sätestatud aruandekohustust kohaldatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes proportsionaalselt, võttes arvesse lõikes 8 osutatud aruannet ning arvestades krediidiasutuse või investeerimisühingu suurust, keerukust ja laadi ning tegevuse riskitaset.

7. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed aruandevormingud - ja vormid, juhised ja metoodika nende vormide kasutamiseks, aruannete esitamise sagedus ja kuupäevad, mõistete määratlused ning lõigetes 1–4 osutatud aruandluseks kasutatavad IT-lahendused.

   Ühtegi sellistes rakenduslikes tehnilistes standardites sätestatud uut aruandlusnõuet ei kohaldata enne kuue kuu möödumist nende jõustumise kuupäevast.

Lõike 2 kohaldamisel täpsustatakse rakenduslike tehniliste standardite eelnõudes need finantsvõimenduse määra komponendid, millest tuleb teatada, kasutades päeva lõpu või kuu lõpu väärtusi. Selleks võtab EBA arvesse mõlemat järgmist elementi:

a) kui vastuvõtlik on komponent tehingute mahu märkimisväärsele ajutisele vähenemisele, mille tulemuseks on ülemäärase finantsvõimenduse riski alaesindatus aruandekuupäeva seisuga;

b) arengusuunad ja tuvastatud asjaolud rahvusvahelisel tasandil.

EBA esitab käesolevas lõikes osutatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], välja arvatud seoses järgmisega:

a) finantsvõimenduse määr, mis esitatakse ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva];

b) artiklites 92a ja 92b sätestatud kohustused, mis esitatakse ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

8. EBA hindab komisjoni rakendusmääruses (EL) nr 680/2014* sätestatud aruandlusnõuetega kaasnevat kulu ja kasu kooskõlas käesoleva lõikega ning teavitab oma hindamise tulemustest komisjoni ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Selline hindamine tehakse eelkõige väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute seisukohast. Selleks

   a) jaotatakse krediidiasutused ja investeerimisühingud aruandes nende suuruse, keerukuse ja laadi ning tegevuse riskitaseme järgi kategooriatesse;

   b) mõõdetakse aruandes aruandluskulu, mis tekib igal krediidiasutuse või investeerimisühingu kategoorial asjaomasel ajavahemikul rakendusmääruses (EL) nr 680/2014 sätestatud aruandlusnõuete täitmisel, võttes arvesse järgmisi põhimõtteid:

      i) aruandluskulu mõõdetakse aruandluskulu osakaaluna krediidiasutuse või investeerimisühingu kogukuludes asjaomase ajavahemiku jooksul;

      ii) aruandluskulu koosneb kõigist aruandlussüsteemi pideva rakendamise ja pidamisega seotud kuludest, sealhulgas kulutused personalile, IT-süsteemidele, õigusküsimustele, raamatupidamisele, auditeerimisele ja konsulteerimisteenustele;

iii) asjaomane ajavahemik on aastane ajavahemik, mille jooksul krediidiasutusel või investeerimisühingul on tekkinud aruandluskulu, et teha ettevalmistusi rakendusmääruses (EL) nr 680/2014 sätestatud aruandlusnõuete rakendamiseks ning jätkata aruandlussüsteemi pidevat käitamist;

c) hinnatakse, kas igale krediidiasutuse või investeerimisühingu kategooriale tekkinud aruandluskulu on proportsionaalne aruandlusnõuetest saadud kasuga usaldatavusnõuete täitmise järelevalve raames;

d) hinnatakse aruandlusnõuete vähendamise mõju kuludele ja järelevalve tulemuslikkusele, ning

e) esitatakse soovitusi, kuidas vähendada aruandlusnõudeid vähemalt väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks, mille puhul EBA seab eesmärgiks vähendada oodatavaid kulusid keskmiselt vähemalt 10 %, kuid ideaalselt 20 %. Eelkõige hindab EBA, kas:

i) lõike 1 punktis g osutatud aruandlusnõuetest saaks loobuda väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kui varade koormatiste tase jääb allapoole teatavat künnist;

ii) lõike 1 punktide a, c ja g kohaselt nõutavat aruannete esitamise sagedust saaks vähendada väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul.

EBA esitab kõnealuse aruandega koos lõikes 7 osutatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud.

9. Pädevad asutused konsulteerivad EBAga, kas muud kui lõigetes 3 ja 4 osutatud krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid esitama finantsteabe aruande konsolideeritud alusel kooskõlas lõikega 3, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) asjaomased krediidiasutused ja investeerimisühingud veel ei esita aruandeid konsolideeritud alusel;

   b) asjaomaste krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatakse direktiivi 86/635/EMÜ kohast raamatupidamistava;

   c) finantsaruandlust peetakse vajalikuks, et saada täielik ülevaade krediidiasutuse või investeerimisühingu tegevuse riskiprofiilist ja ülevaade süsteemsetest riskidest, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad põhjustada finantssektorile või reaalmajanduse toimimisele, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.

   EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks vormid ja vormingud, mida esimeses lõigus osutatud krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad samas lõigus sätestatud eesmärkide täitmiseks.

   Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

10. Kui pädev asutus leiab, et lõikes 7 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega hõlmamata teave on vajalik lõikes 5 sätestatud eesmärkidel, teavitab ta EBAd ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu täiendavast teabest, mis on tema hinnangul vaja lisada selles lõikes osutatud rakenduslikesse tehnilistesse standarditesse.

11. Pädevad asutused võivad loobuda nõudest esitada käesolevas artiklis osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites täpsustatud aruandlusvormides kehtestatud mis tahes andmeelemente, kui need andmeelemendid on dubleerivad. Sel eesmärgil käsitatakse dubleerivate andmeelementidena selliseid andmeelemente, mis on pädevatele asutustele kättesaadavad juba muul viisil kui nende aruandlusvormide kogumise teel, sealhulgas juhul, kui kõnealused andmeelemendid võib kätte saada andmetest, mis on pädevatele asutustele juba kättesaadavad muus vormingus või teistsuguse detailsusega; pädev asutus võib käesolevas lõikes osutatud loobumist kasutada ainult siis, kui selliste alternatiivsete meetodite abil saadud, kogutud või koondatud andmed on identsed nende andmeelementidega, mis tuleks muidu edastada kooskõlas vastavate rakenduslike tehniliste standarditega.

    Pädevad asutused, kriisilahendusasutused ja määratud asutused vahetavad aruandlusnõuete vähendamiseks omavahel teavet alati, kui see on võimalik. Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 1. peatüki II jaos sätestatud teabevahetust ja ametisaladuse hoidmist käsitlevaid sätteid.

Artikkel 430a

Aruandluse erinõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud esitavad pädevatele asutustele kord aastas aruanded järgmiste koondandmetega iga riigisisese kinnisvaraturu kohta, mille suhtes neil on riskipositsioone:

   a) kahju, mis on saadud sellistest nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab pandiõiguste summale ning 80 %-le turuväärtusest või 80 %-le hüpoteekimisväärtusest, olenevalt sellest, milline neist on väiksem, välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt otsustatakse teisiti;

   b) kogukahju, mis on saadud nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab nõude sellele osale, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse elamukinnisvaraga täielikult tagatuna;

   c) riskipositsioonide väärtus seoses kõigi tagasimaksmata nõuetega, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud elamukinnisvara, selles ulatuses, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse elamukinnisvaraga täielikult tagatuna;

   d) kahju, mis on saadud sellistest nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab pandiõiguste summale ning 50 %-le turuväärtusest või 60 %-le hüpoteekimisväärtusest, olenevalt sellest, milline neist on väiksem, välja arvatud juhul, kui artikli 124 lõike 2 kohaselt otsustatakse teisiti;

e) kogukahju, mis on saadud nõuetest, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, kuni ulatuses, mis vastab nõude sellele osale, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse ärikinnisvaraga täielikult tagatuna;

f) riskipositsioonide väärtus seoses kõigi tagasimaksmata nõuetega, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing on tagatisena tunnustanud ärikinnisvara, selles ulatuses, mida artikli 124 lõike 1 kohaselt käsitletakse ärikinnisvaraga täielikult tagatuna.

2. Lõikes 1 osutatud andmed esitatakse asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu asukohaliikmesriigi pädevale asutusele. Kui krediidiasutusel või investeerimisühingul on filiaal teises liikmesriigis, siis andmed selle filiaali kohta esitatakse samuti vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele. Andmed esitatakse eraldi iga liidus asuva kinnisvararuru puhul, mille suhtes asjaomasel krediidiasutusel või investeerimisühingul on riskipositsioone.

3. Pädevad asutused avaldavad igal aastal lõike 1 punktide a–f kohased koondandmed koos varasemate perioodide andmetega, kui viimased on kättesaadavad. Mis tahes liikmesriigi teise pädeva asutuse või EBA taotlusel esitab pädev asutus kõnealusele pädevale asutusele või EBA-le üksikasjalikuma teabe elamukinnisvara või ärikinnisvara turu olukorra kohta kõnealuses liikmesriigis.

Artikkel 430b

Tururiskidega seotud aruandluse erinõuded

1. Alates artiklis 461a osutatud delegeeritud õigusakti kohaldamise alguskuupäevast teatavad krediidiasutused või investeerimisühingud, kes ei täida artikli 94 lõikes 1 sätestatud tingimusi ega artikli 325a lõikes 1 sätestatud tingimusi, kõikide oma kauplemisportfelli ja kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul, mis on avatud valuuta- või kaubariskile, III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivse standardmeetodi kasutamisel põhinevate arvutuste tulemused samal alusel, nagu sellised krediidiasutused või investeerimisühingud teavitavad artikli 92 lõike 3 punkti b alapunktis i ja punktis c sätestatud kohustustest.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad eraldi artikli 325c lõike 2 punktides a, b ja c sätestatud arvutused kõikide oma kauplemisportfelli positsioonide või kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul, mis on avatud valuuta- ja kaubariskile.

3. Lisaks käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudele teatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud pärast artikli 325bd lõikes 7, artikli 325be lõikes 3, artikli 325bf lõikes 9 ja artikli 325bg lõikes 4 osutatud viimase regulatiivse tehnilise standardi jõustumise kuupäevale järgneva kolmeaastase perioodi lõppu nende positsioonide puhul, mis on määratud kauplemisüksustele, mille puhul on pädevad asutused andnud neile loa kasutada alternatiivset sisemudeli meetodit kooskõlas artikliga 325az, III osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud selle meetodi kasutamisel põhinevate arvutuste tulemused samal alusel, nagu sellised krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad artikli 92 lõike 3 punkti b alapunktis i ja punktis c sätestatud kohustustest.

4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud aruandlusnõude kohaldamisel teatavad krediidiasutused ja investeerimisühingud eraldi artikli 325ba lõike 1 punkti a alapunktides i ja ii ning punkti b alapunktides i ja ii sätestatud arvutused ning seda kõikide oma kauplemisportfelli positsioonide või kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul, mis on avatud valuuta- ja kaubariskile, ja mis on määratud kauplemisüksustele, mille puhul on pädevad asutused andnud neile loa kasutada alternatiivset sisemudeli meetodit kooskõlas artikliga 325az.

5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad konsolideerimisgrupi piires kasutada lõigetes 1 ja 3 osutatud meetodeid kombineerides, tingimusel et lõikes 1 osutatud meetodi kohaselt tehtud arvutus ei ületa 90 % koguarvutusest. Vastasel juhul kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lõikes 1 osutatud meetodit kõikide oma kauplemisportfelli positsioonide ja kauplemisportfelliväliste positsioonide puhul, mis on avatud valuuta- või kaubariskile.

6. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed aruandevormid ning juhised ja metoodika vormide kasutamiseks, aruannete esitamise sagedus ja kuupäevad, mõistete määratlused ning käesolevas artiklis osutatud aruandluseks kasutatavad IT-lahendused.

   Ühtegi sellistes rakenduslikes tehnilistes standardites sätestatud uut aruandlusnõuet ei kohaldata enne kuue kuu möödumist nende jõustumise kuupäevast.

   EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile 30. juuniks 2020.

   Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 430c

Teostatavusaruanne integreeritud aruandlussüsteemi kohta

1. EBA koostab teostatavusaruande statistiliste andmete, kriisilahendusega seotud andmete ja usaldatavusnõuetega seotud andmete kogumise sidusa ja integreeritud süsteemi väljatöötamise kohta ja teavitab tulemustest komisjoni ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

2. EBA konsulteerib teostatavusaruande koostamisel pädevate asutustega ning hoiuste tagamise skeemide ja kriisilahenduse eest vastutavate asutustega ja eelkõige EKPSiga. Aruandes võetakse arvesse EKPSi varasemat tööd seoses integreeritud andmekogumisega ning selles tuginetakse üldisele kulude ja tulude analüüsile, sisaldades vähemalt järgmist:

   a) ülevaade pädevate asutuste poolt nende jurisdiktsioonis kogutud praeguste andmete kogusest ja ulatusest ning nende andmete päritolust ja detailsusest;

   b) kogutavaid andmeid käsitleva standardsõnastiku koostamine, et suurendada aruandlusnõuete lähenemist regulaarsete aruandekohustuste osas ja et vältida ebavajalikke päringuid;

   c) minimaalselt EBAd ja EKPSi hõlmava ühiskomitee loomine integreeritud aruandlussüsteemi väljatöötamiseks ja rakendamiseks;

   d) integreeritud aruandlussüsteemi jaoks keskse andmekogumispunkti loomise teostatavus ja sellise punkti võimalik struktuur, sealhulgas nõuded tagamaks kogutavate andmete range konfidentsiaalsus, süsteemile juurdepääsu õiguste tugev autentimine ja haldamine ning küberturvalisus, mis:

      i) sisaldab keskset andmeregistrit kõigi vajaliku detailsuse ja sagedusega statistiliste andmete, kriisilahendusega seotud andmete ja usaldatavusnõuetega seotud andmetega konkreetse krediidiasutuse või investeerimisühingu kohta ning mida ajakohastatakse vajalike ajavahemike tagant;

ii) toimib pädevate asutuste jaoks kontaktpunktina, kus nad saavad, töötlevad ja koguvad kõiki andmepäringuid, kus päringud saab viia kokku juba kogutud esitatud andmetega ja mis võimaldab pädevate asutuste kiiret juurdepääsu taotletud teabele;

iii) pakub pädevatele asutustele lisatuge andmepäringute edastamiseks krediidiasutustele ja investeerimisühingutele ning kannab taotletud andmed kesksesse andmeregistrisse;

iv) täidab kooskõlastavat rolli pädevate asutuste vahelises teabe- ja andmevahetuses ning

v) võtab arvesse pädevate asutuste menetlusi ja protsesse ning kannab need üle standarditud süsteemi.

3. Hiljemalt ühe aasta jooksul pärast käesolevas artiklis osutatud aruande esitamist esitab komisjon, kui see on asjakohane ja võttes arvesse EBA esitatud teostatavusaruannet, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku standarditud ja integreeritud aruandlussüsteemi loomise kohta.

---

* Komisjoni 16. aprilli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 680/2014, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 191, 28.6.2014, lk 1).“

119) Kaheksas osa asendatakse järgnevaga:

„VIII OSA
KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE AVALIKUSTATAV TEAVE

I JAOTIS
ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 431
Avalikustamisnõuded ja -põhimõtted

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad II ja III jaotises osutatud teabe käesoleva jaotise sätete kohaselt, võttes arvesse artiklis 432 osutatud erandeid.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud III osa alusel pädevatelt asutustelt loa käesoleva osa III jaotises osutatud instrumentide ja metoodika jaoks, avalikustavad selles sätestatud teabe.

3. Juhtorgan või kõrgem juhtkond võtab vastu ametlikud põhimõtted käesolevas osas sätestatud avalikustamisnõuete täitmiseks ning kehtestab ja säilitab siseprotsessid, -süsteemid ja -kontrollid kontrollimaks, et krediidiasutuse või investeerimisühingu avalikustatav teave oleks asjakohane ja käesolevas osas sätestatud nõuetele vastav. Vähemalt üks juhtorgani või kõrgema juhtkonna liige kinnitab kirjalikult, et krediidiasutus või investeerimisühing on avalikustanud käesolevas osas nõutava teabe kooskõlas ametlike põhimõtete ning siseprotsesside, -süsteemide ja -kontrollidega. Kirjalik kinnitus ning avalikustamisnõuetele vastamiseks krediidiasutuses või investeerimisühingus kehtestatud ametlike põhimõtete peamised elemendid lisatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt avalikustatava teabe hulka.

Käesoleva osa kohaselt avalikustatava teabe suhtes kohaldatava sisekontrolli ulatus peaks olema sama suur kui krediidiasutuse või investeerimisühingu majandusaruande osaks oleva juhtimisaruande puhul.

Samuti peavad krediidiasutustel ja investeerimisühingutel olema põhimõtted kontrollimaks, et nende avaldatav teave annab turuosalistele põhjalikku infot nende riskiprofiili kohta. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud leiavad, et käesolevas osas nõutav teave ei anna nende riskiprofiili kohta turuosalistele põhjalikku teavet, avaldavad nad lisaks käesolevas osas nõutavale teabele täiendavat teavet. Sellest olenemata peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldama ainult sellise teabe, mis on oluline ega ole ärisaladusena käsitatav või konfidentsiaalne, nagu on osutatud artiklis 432.

4. Kvantitatiivse avalikustatava teabe juures peab alati olema kvalitatiivne sõnaline kirjeldus ja mis tahes muu lisateave, mida võib olla vaja teabe kasutajatele kvantitatiivse avalikustatava teabe mõistmiseks; konkreetsemalt tuleb välja tuua iga oluline muutus võrreldes eelmistel kordadel avalikustatud teabega.

5. Taotluse korral selgitavad krediidiasutused ja investeerimisühingud oma reitinguotsuseid VKEdele ning teistele laene taotlevatele äriühingutele, esitades selgituse vastava palve korral kirjalikult. Selgitusega seotud halduskulud peavad olema proportsionaalsed laenu suurusega.

Artikkel 432

Mitteoluline, ärisaladusena käsitatav või konfidentsiaalne teave

1. Erandina artikli 435 lõike 2 punktis c ja artiklites 437 ja 450 sätestatud avalikustamisest võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätta avalikustamata ühe või mitme II ja III jaotises loetletud teabeelemendi, kui nende teabeelementidega esitatavat teavet ei käsitata olulisena.

   Teavet loetakse avalikustamise seisukohalt oluliseks, kui selle väljajätmine või väärkajastamine võiks muuta või mõjutada teabe kasutaja hinnangut või otsust, millele ta majanduslike otsuste tegemisel toetub.

   EBA annab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt välja suunised selle kohta, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad käesoleva osa II ja III jaotises sätestatud avalikustamisnõuete täitmisel teavet olulisena käsitama.

2. Samuti võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud jätta avalikustamata ühe või mitu II ja III jaotises nimetatud teabeelementi, kui need sisaldavad teavet, mida käsitatakse käesoleva lõike kohaselt ärisaladusena või konfidentsiaalsena, ent see mööndus ei kehti artiklite 437 ja 450 kohaselt avalikustatava teabe kohta.

Teavet käsitatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute ärisaladusena, kui sellise teabe avalikustamine kahjustaks nende konkurentsivõimet. Ärisaladusena käsitatav teave võib hõlmata tooteid või süsteeme käsitlevat teavet, mis konkurentidega jagamise korral vähendaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt neisse toodetesse või süsteemidesse tehtud investeeringute väärtust.

Konfidentsiaalseks loetakse teavet, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud on kohustatud hoidma salajas tulenevalt kliendisuhetest või suhetest muude vastaspooltega.

EBA annab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt välja suunised, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad käesoleva osa II ja III jaotises sätestatud avalikustamisnõuete täitmisel teavet ärisaladusena või konfidentsiaalsena käsitama.

3. Lõikes 2 osutatud erandjuhtudel märgib asjaomane krediidiasutus või investeerimisühing avalikustamisel asjaolu, et teatavaid teabeelemente ei avalikustata, esitab nende elementide avalikustamata jätmise põhjendused ja avaldab avalikustamisnõudega hõlmatud teema kohta üldisemat teavet, välja arvatud juhul, kui teema ise on ärisaladus või konfidentsiaalne.

Artikkel 433

Avalikustamise sagedus ja ulatus

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avaldavad II ja III jaotises nõutud teabe artiklites 433a, 433b ja 433c sätestatud viisil.

Kord aastas avalikustatav teave avaldatakse samal kuupäeval, mil avaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsaruanne või võimalikult kiiresti pärast seda.

Kord poolaastas ja kvartalis avalikustatav teave avaldatakse samal kuupäeval, mil avaldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu vastava perioodi majandusaruanne, kui see on asjakohane, või võimalikult kiiresti pärast seda.

Käesoleva osa kohaselt nõutava teabe ja asjakohase finantsaruande avaldamise kuupäeva erinevus peab olema mõistlik ning igal juhul ei tohi see ületada tähtaegasid, mille pädevad asutused on direktiivi 2013/36/EL artikli 106 kohaselt kehtestanud.

Artikkel 433a

Suurte krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatav teave

1. Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:

   a) kogu käesoleva osa kohaselt nõutava teabe kord aastas;

b) kord poolaastas teabe, millele on osutatud:

i) artikli 437 punktis a;

ii) artikli 438 punktis e;

iii) artikli 439 punktides e–l;

iv) artiklis 440;

v) artikli 442 punktides c, e, f ja g;

vi) artikli 444 punktis e;

vii) artiklis 445;

viii) artikli 448 lõike 1 punktides a ja b;

ix) artikli 449 punktides j–l;

x) artikli 451 lõike 1 punktides a ja b;

xi) artikli 451a lõikes 3;

xii) artikli 452 punktis g;

xiii) artikli 453 punktides f–j;

xiv) artikli 455 punktides d, e ja g;

c) kord kvartalis teabe, millele on osutatud:

i) artikli 438 punktides d ja h;

ii) artiklis 447 osutatud põhinäitajates;

iii) artikli 451a lõikes 2.

2. Erandina lõikest 1 avalikustavad suured krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ja mis on börsil noteerimata, allpool osutatud teabe järgmise sagedusega:

a) kogu käesoleva osa kohaselt nõutava teabe kord aastas;

b) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas.

3. Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse artiklit 92a või 92b, avalikustavad artiklis 437a nõutava teabe kord poolaastas, välja arvatud artikli 447 punktis h osutatud põhinäitajad, mis tuleb avalikustada kord kvartalis.

Artikkel 433b

Väikeste ja mittekeerukate krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatav teave

1. Väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad allpool osutatud teabe vähemalt järgmise sagedusega:

   a) kord aastas teabe, millele on osutatud:

      i) artikli 435 lõike 1 punktides a, e ja f;

      ii) artikli 438 punktis d;

      iii) artikli 450 lõike 1 punktides a–d, h, i ja j;

   b) kord poolaastas artiklis 447 osutatud põhinäitajad.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 avalikustavad väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis on börsil noteerimata, artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord aastas.

Artikkel 433c

Muude krediidiasutuste ja investeerimisühingute avalikustatav teave

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes ei kohaldata artiklit 433a või 433b, avalikustavad allpool osutatud teabe järgmise sagedusega:

   a) kogu käesoleva osa alusel nõutava teabe kord aastas;

b) artiklis 447 osutatud põhinäitajad kord poolaastas.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 avalikustavad muud krediidiasutused ja investeerimisühingud, mis on börsil noteerimata, kord aastas teabe, millele on osutatud:

a) artikli 435 lõike 1 punktides a, e ja f;

b) artikli 435 lõike 2 punktides a, b ja c;

c) artikli 437 punktis a;

d) artikli 438 punktides c ja d;

e) artiklis 447 osutatud põhinäitajad;

f) artikli 450 lõike 1 punktides a–d ja h–k.

Artikkel 434
Avalikustamise viisid

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad kogu II ja III jaotise kohaselt nõutava teabe elektrooniliselt ühes kohas. See tähendab teabe esitamist ühes eraldi dokumendis, kust sellise usaldatavusnõuetega seotud teabe kasutajad saavad selle lihtsalt kätte, või krediidiasutuse või investeerimisühingu finants- või majandusaruandes sisalduvas või sellele lisatud eraldi jaos, mis on sellise teabe kasutajatele lihtsalt äratuntav.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad oma veebisaidil või selle puudumise korral muus sobivas kohas kättesaadavaks käesoleva osa kohaselt nõutava teabe arhiivi. Arhiiv peab olema kättesaadav vähemalt nii kaua, kui on liikmesriigi õiguses ette nähtud krediidiasutuse või investeerimisühingu majandusaruannetes sisalduva teabe säilitamiseks.

Artikkel 434a
Ühtsed avalikustamisvormingud

EBA koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtseid avalikustamisvorminguid, ja seonduvad juhised, millega kooskõlas II ja III jaotise kohaselt nõutav teave avalikustatakse.

Nende ühtsete avalikustamisvormingute abil edastatakse teabe kasutajatele piisavalt põhjalikku ja võrreldavat teavet, mille abil saab hinnata krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili ning seda, mil määral nad täidavad I–VII osas sätestatud nõudeid. Teabe võrreldavuse soodustamiseks püütakse rakenduslikes tehnilistes standardites tagada avalikustamisvormingute kooskõla rahvusvaheliste avalikustamisstandarditega.

Asjakohasel juhul kasutatakse ühtset tabelvormingut.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta need rakenduslikud tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

II JAOTIS

LÄBIPAISTVUSE JA AVALIKUSTAMISE TEHNILISED KRITEERIUMID

Artikkel 435

Riskijuhtimise eesmärkide ja põhimõtete avalikustamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma riskijuhtimiseesmärgid ja -põhimõtted eraldi iga riskikategooria kohta, sealhulgas käesolevas jaotises osutatud riskide kohta. Avalikustamine hõlmab järgmist:

   a) selliste riskikategooriate juhtimise strateegiad ja protsessid;

   b) asjaomase riskijuhtimisfunktsiooni ülesehitus ja korraldus, sealhulgas teave selle volituste ja vastutuse kohta vastavalt krediidiasutuse või investeerimisühingu põhikirjale ja muudele selle tegevust reguleerivatele dokumentidele;

   c) riskiaruandluse ja mõõtmissüsteemide ulatus ja laad;

   d) riskimaandamise põhimõtted ning maanduste ja maandavate tegurite jätkuva tulemuslikkuse jälgimise strateegiad ja protsessid;

   e) juhtorgani kinnitatud avaldus krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimiskorralduse piisavuse kohta, millega kinnitatakse, et kehtestatud riskijuhtimissüsteemid on krediidiasutuse või investeerimisühingu profiili ja strateegiat arvestades piisavad;

f) juhtorgani kinnitatud lühike riskiaruanne, milles lühidalt ja konkreetselt kirjeldatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu äristrateegiaga seotud üldist riskiprofiili; nimetatud aruanne sisaldab alljärgnevat:

i) peamised suhtarvud ja näitajad, millega antakse välistele sidusrühmadele terviklik ülevaade sellest, milline on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimine, sealhulgas milline on krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili ja juhtorgani määratud riskitaluvuse suhe;

ii) teave konsolideerimisgrupisiseste tehingute ja seotud pooltega tehtud tehingute kohta, millel võib olla oluline mõju konsolideerimisgrupi riskiprofiilile.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad juhtimiskorra kohta järgmise teabe:

a) juhtorgani liikmete poolt juhatuses hõivatud kohtade arv;

b) värbamispõhimõtted juhtorgani liikmete valimiseks ning juhtorgani liikmete tegelikud teadmised, oskused ja asjatundlikkus;

c) mitmekesisuspoliitika seoses juhtorgani liikmete valikuga, selle eesmärgid ja sihid ja nende saavutatuse määr;

d) kas krediidiasutus või investeerimisühing on loonud eraldi riskikomitee ja mitu korda see on kohtunud;

e) selle kirjeldus, kuidas teave riski kohta jõuab juhtorganile.

Artikkel 436

Kohaldamisala avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad käesoleva määruse kohaldamisala kohta järgmise teabe:

a) selle krediidiasutuse või investeerimisühingu nimi, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse;

b) kohaldatava raamatupidamistava kohaselt koostatud konsolideeritud finantsaruannete ning I osa II jaotise 2. ja 3. jaos sätestatud regulatiivse konsolideerimise nõuete kohaselt koostatud konsolideeritud finantsaruannete võrdlus; võrdluses tuuakse välja konsolideerimise raamatupidamisliku ja regulatiivse kohaldamisala erinevused ning juriidilised isikud, kes on hõlmatud konsolideerimise regulatiivse kohaldamisalaga, kui see erineb konsolideerimise raamatupidamislikust kohaldamisalast; konsolideerimise regulatiivsesse kohaldamisalasse kuuluvate juriidiliste isikute kohta märgitakse regulatiivse konsolideerimise meetod, kui see erineb raamatupidamisliku konsolideerimise meetodist, kas need isikud on konsolideeritud täielikult või proportsionaalselt ja kas osalus neis on omavahenditest maha arvatud;

c) I osa II jaotise 2. ja 3. jaos sätestatud regulatiivse konsolideerimise nõuete kohaselt koostatud konsolideeritud finantsaruannetes varade ja kohustuste eristus käesolevas osas osutatud riski liikide kaupa;

d) võrdlus, milles esitatakse peamised põhjused erinevuste esinemise kohta I osa II jaotise 2. ja 3. jaos sätestatud regulatiivse konsolideerimise nõuete kohaselt koostatud finantsaruannetes kajastatud bilansiliste väärtuste ja regulatiivsetel eesmärkidel kasutatud riskipositsioonide summade vahel; sellele võrdlusele tuleb lisada erinevuste peamisi põhjuseid käsitlev kvalitatiivne teave;

e) seoses kauplemisportfelli ja kauplemisportfelliväliste riskipositsioonidega, mida korrigeeritakse vastavalt artiklile 34 ja artiklile 105, krediidiasutuse või investeerimisühingu usaldusväärse hindamise kohase väärtuse korrigeerimise elementide summade eristus riski liikide kaupa ning elementide kogusumma kauplemisportfelli ja kauplemisportfelliväliste positsioonide kohta eraldi väljatooduna;

f) praegused või oodatavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks emaettevõtja ja selle tütarettevõtjate vahel;

g) koondsumma, mille võrra on kõikide konsolideerimisega hõlmamata tütarettevõtjate tegelikud omavahendid väiksemad nõutud omavahenditest, ja selliste tütarettevõtjate nimed;

h) kui see on asjakohane, asjaolud, mille korral kasutatakse artiklis 7 nimetatud erandit või artiklis 9 sätestatud individuaalset konsolideerimist.

Artikkel 437

Omavahendite avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad omavahendite kohta järgmise teabe:

a) esimese taseme põhiomavahendite kirjete, täiendavate esimese taseme omavahendite kirjete, teise taseme omavahendite kirjete ning artiklite 32–36, 56, 66 ja 79 kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite suhtes kohaldatavate filtrite ja mahaarvamiste ning krediidiasutuse või investeerimisühingu auditeeritud finantsaruannetes sisalduva bilansi täielik võrdlus;

b) krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide peamiste tunnuste kirjeldus;

c) kõigi esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide täielikud tingimused;

d) eraldi avalikustatakse teave järgmiste elementide laadi ja summade kohta:

   i) iga usaldatavusfilter, mida on kohaldatud vastavalt artiklitele 32–35;

   ii) kirjed, mis on artiklite 36, 56 ja 66 kohaselt maha arvatud;

   iii) kirjed, mida ei ole artiklite 47, 48, 56, 66 ja 79 kohaselt maha arvatud;

e) kirjeldus kõigi piirangute kohta, mida on järgitud omavahendite arvutamisel kooskõlas käesoleva määrusega, ning instrumentide, usaldatavusfiltrite ja mahaarvamiste kohta, mille puhul kõnealuseid piiranguid kasutati;

f) kui omavahendite suhtarvude arvutamisel on kasutatud omavahendite elemente, mis on kindlaks määratud muul kui käesolevas määruses sätestatud alusel, siis põhjalik selgitus selle kohta, mille alusel kõnealused omavahendite suhtarvud on arvutatud.

Artikkel 437a

Omavahendite ja kõlblike kohustuste avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, mille suhtes kohaldatakse artiklit 92a või 92b, avalikustavad omavahendite ja kõlblike kohustuste kohta järgmise teabe:

a) omavahendite ja kõlblike kohustuste koosseis, tähtajad ja peamised tunnused;

b) kõlblike kohustuste järjestus võlausaldajate hierarhias;

c) artiklis 72b osutatud kõlblike kohustuste instrumentide iga emissiooni kogusumma ning artikli 72b lõigetes 3 ja 4 sätestatud piiranguid arvestades kõlblike kohustuste kirjete hulka kuuluvate emissioonide summa;

d) artikli 72a lõikes 2 osutatud väljajäetud kohustuste kogusumma.

Artikkel 438

Omavahendite nõuete ja riskiga kaalutud varade avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad käesoleva määruse artikli 92 ning direktiivi 2013/36/EL artiklis 73 ja artikli 104 lõike 1 punktis a sätestatud nõuete täitmise kohta järgmise teabe:

a) praeguste ja edaspidiste tegevuste toetamiseks kasutatava sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise meetodi kokkuvõte;

b) järelevalvealase läbivaatamisprotsessi tulemusel kindlaks määratud täiendavate omavahendite nõuete summa vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punktis a osutatule ning selle koosseis esimese taseme põhiomavahenditesse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse ja teise taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide lõikes;

c) asjakohase pädeva asutuse nõudmise korral krediidiasutuse või investeerimisühingu sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise tulemus;

d) riskiga kaalutud varade kogusumma ja vastav artikli 92 kohaselt kindlaks määratud omavahendite kogunõue III osas sätestatud erinevate riskikategooriate kaupa ning, kui see on asjakohane, selgitus omavahendite ja riskiga kaalutud varade arvutamisele avalduva mõju kohta, mis tuleneb kapitali alammäärde kohaldamisest ja kirjete omavahenditest maha arvamata jätmisest;

e) bilansilised ja bilansivälised riskipositsioonid, riskiga kaalutud varad ja seonduvad oodatavad kahjud artikli 153 lõike 5 tabelis 1 osutatud iga eriotstarbeliste nõuete kategooria puhul ning bilansilised ja bilansivälised riskipositsioonid ja riskiga kaalutud varad artikli 155 lõikes 2 sätestatud omakapitali riskipositsioonide kategooriate puhul;

f) kindlustusandjas, edasikindlustusandjas või kindlustusvaldusettevõtjas olevate omavahenditesse kuuluvate instrumentide riskipositsiooni väärtus ja riskiga kaalutud vara, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kapitalinõuete individuaalsel, allkonsolideeritud ja konsolideeritud arvutamisel artikli 49 kohaselt omavahenditest maha ei arva;

g) kui kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud meetodit 1 või 2, siis nimetatud direktiivi artikli 6 ja I lisa kohaselt arvutatud finantskonglomeraadi täiendavate omavahendite nõue ja kapitali adekvaatsuse määr;

h) jooksva avalikustamisperioodi riskiga kaalutud varade summade erinevused vahetult eelneva avalikustamisperioodi summadest sisemudelite kasutamise tõttu, sealhulgas ülevaade nende erinevuste peamistest mõjuritest.

Artikkel 439

Vastaspoole krediidiriski positsioonide avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad seoses oma riskipositsiooniga, mis tuleneb III osa II jaotise 6. peatükis osutatud vastaspoole krediidiriskist, järgmise teabe:

a) kirjeldus, mis hõlmab sisemiste kapitali- ja krediidilimiitide määramise metoodikat vastaspoole krediidiriski positsioonide puhul, sealhulgas kesksete vastaspooltega seotud riskipositsioonidele kapitali- ja krediidilimiitide määramise meetodid;

b) garantiide ja muude krediidiriski maandavate teguritega seotud põhimõtete kirjeldus, näiteks tagatise tagamise ja krediidireservide loomise põhimõtted;

c) artiklis 291 määratletud üldise korrelatsiooniriski ja spetsiifilise korrelatsiooniriskiga seotud põhimõtete kirjeldus;

d) tagatise summa, mille krediidiasutus või investeerimisühing peaks andma, kui tema krediidireitingut alandataks;

e) saadud ja antud eraldatud ja eraldamata tagatise summa tagatise liigi kaupa ning iga liigi puhul ka tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute jaoks kasutatavate tagatiste kaupa;

f) tuletistehingute puhul riskipositsioonide väärtused enne ja pärast III osa II jaotise 6. peatüki 3.–6. jaos sätestatud asjakohase meetodi kohaselt kindlaksmääratud krediidiriski maandamise mõju ning seonduvad riskipositsioonide summad kohaldatava meetodi kaupa;

g) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul riskipositsioonide väärtused enne ja pärast III osa II jaotise 4. ja 6. peatükis sätestatud asjakohase meetodi kohaselt kindlaksmääratud krediidiriski maandamise mõju ning seonduvad riskipositsioonide summad kohaldatava meetodi kaupa;

h) riskipositsioonide väärtused pärast krediidiriski maandamise mõju ning seonduvad riskipositsioonid krediidiväärtuse korrigeerimise omavahendite nõude puhul eraldi iga III osa VI jaotises sätestatud meetodi kohta;

i) kesksete vastaspooltega seotud riskipositsiooni väärtus ja seonduvad riskipositsioonid III osa II jaotise 6. peatüki 9. jao kohaldamisala piires, nõuetele vastavate ja mittevastavate kesksete vastaspoolte kohta eraldi ning riskipositsiooni liigi kaupa;

j) krediidituletisinstrumentidega tehtud tehingute tinglikud väärtused ja õiglane väärtus; krediidituletisinstrumentidega tehtavad tehingud tuleb näidata tooteliigi kaupa; iga tooteliigi all tuleb krediidituletisinstrumentidega tehtavad tehingud jagada omakorda ostetud ja müüdud krediidiriski kaitseks;

k) hinnanguline alfa, kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud kooskõlas artikli 284 lõikega 9 pädevate asutuste loa kasutada oma hinnangulist alfat;

l) artikli 444 punktis e ja artikli 452 punktis g osutatud avalikustamised eraldi;

m) III osa II jaotise 6. peatüki 4.–5. jaos sätestatud meetodeid kasutavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul oma bilansiline ja bilansiväline tuletistehingute maht, mis on arvutatud vastavalt kas artikli 273a lõike 1 või 2 kohaselt.

Kui liikmesriigi keskpank annab tagatise vahetustehingute vormis likviidsusabi, võib pädev asutus lubada erandit esimese lõigu punktide d ja e nõude täitmisest, kui ta leiab, et nimetatud punktides osutatud teabe avalikustamine võib ilmsiks tuua erakorralise likviidsusabi andmise. Pädev asutus kehtestab sel eesmärgil asjakohased künnised ja objektiivsed kriteeriumid.

Artikkel 440

Vastutsükliliste kapitalipuhvrite avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad selle kohta, kuidas nad järgivad direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatükis osutatud vastutsüklilise kapitalipuhvri nõuet, järgmise teabe:

a) oma vastutsüklilise kapitalipuhvri arvutamiseks kasutatud krediidiriski positsioonide summade ja riskiga kaalutud summade geograafiline jaotus;

b) krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise vastutsüklilise kapitalipuhvri summa.

Artikkel 441

Globaalse süsteemse olulisuse näitajate avalikustamine

Globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad avalikustavad iga aasta nende näitajate väärtused, mida nad on kasutanud oma punktisumma arvutamiseks kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artiklis 131 osutatud kindlaksmääramise metoodikaga.

Artikkel 442

Krediidi- ja lahjendusriski positsioonide avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma krediidiriski ja lahjendusriski positsioonide kohta järgmise teabe:

a) raamatupidamises kasutatavate mõistete „tähtajaks tasumata“ ja „vähenenud väärtus“ ulatus ja määratlused ning erinevused raamatupidamises ja regulatiivsetel eesmärkidel kasutatavate määratluste „tähtajaks tasumata“ ja „makseviivituses“ vahel, kui need erinevad;

b) spetsiifiliste ja üldiste krediidiriskiga korrigeerimiste kindlaksmääramiseks kasutatud lähenemisviiside ja meetodite kirjeldus;

c) teave nõuetekohaselt teenindatavate nõuete, viivisnõuete ja makseraskuste tõttu restruktureeritud nõuete summa ja kvaliteedi kohta laenude, võlaväärtpaberite ja bilansiväliste riskipositsioonide puhul, sealhulgas nende väärtuse akumuleerunud vähenemise, eraldiste ja krediidiriskist tingitud negatiivsete õiglase väärtuse muutuste kohta, ning saadud tagatiste ja finantsgarantiide summade kohta;

d) tähtaja ületanud riskipositsioonide arvestuse aegumisanalüüs;

e) makseviivituses olevate ja makseviivituses mitteolevate riskipositsioonide bilansiline brutoväärtus, kogunenud spetsiifilised ja üldised krediidiriskiga korrigeerimised, kogunenud mahakandmised nendes riskipositsioonides ja bilansiline netoväärtus ning nende jaotus geograafilise piirkonna ja majandusharu ning laenude, võlaväärtpaberite ja bilansiväliste riskipositsioonide kaupa;

f) muutused makseviivituses olevate bilansiliste ja bilansiväliste riskipositsioonide brutosummas, sealhulgas vähemalt nende riskipositsioonide alg- ja lõppjääk, selliste riskipositsioonide brutosumma, mis on muudetud tagasi makseviivituses mitteolevaks või mis kuuluvad mahakandmisele;

g) laenude ja võlaväärtpaberite jaotus järelejäänud tähtaja alusel.

Artikkel 443
Koormatud ja koormamata varade avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad teabe oma koormatud ja koormamata varade kohta. Selleks kasutavad nad riskipositsioonide klassi bilansilist väärtust, mis on jaotatud varade kvaliteedi alusel, ning koormatud ja koormamata bilansilise väärtuse kogusummat. Koormatud ja koormamata varade kohta avalikustatav teave ei sisalda keskpankadelt saadud erakorralist likviidsusabi.

Artikkel 444
Standardmeetodi kasutamise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad oma riskiga kaalutud vara kooskõlas III osa II jaotise 2. peatükiga, avalikustavad iga artiklis 112 sätestatud riskipositsioonide klassi kohta järgmise teabe:

a) krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste ja määratud ekspordikrediidi agentuuride nimed ning avalikustamisperioodil nendes määramistes tehtud muudatuste põhjused;

b) riskipositsioonide klassid, mille puhul krediidikvaliteeti hindavat asutust või ekspordikrediidi agentuuri kasutatakse;

c) emitendi ja emissiooni krediidireitingute kauplemisportfelli mittekuuluvatele kirjetele ülekandmiseks kasutatava protsessi kirjeldus;

d) iga krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse või määratud ekspordikrediidi agentuuri välisreitingu seos riskikaaludega, mis vastavad III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediidikvaliteedi astmetele, võttes arvesse, et sellist teavet ei ole vaja avalikustada, kui krediidiasutused ja investeerimisühingud vastavad EBA avaldatud standardseose tingimustele;

e) riskipositsioonide väärtused ja iga III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud krediidikvaliteedi astmega seostatavad krediidiriski maandamise järgsed riskipositsioonide väärtused riskipositsiooni klasside kaupa ja omavahenditest maha arvatud riskipositsioonide väärtused.

Artikkel 445
Tururiski avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad oma omavahendite nõudeid vastavalt artikli 92 lõike 3 punktidele b ja c, avalikustavad kõnealused nõuded eraldi iga riski kohta, millele on asjaomastes punktides osutatud. Lisaks avalikustatakse eraldi omavahendite nõuded väärtpaberistamise positsioonidega seotud spetsiifilise intressimäära riski kohta.

Artikkel 446

Operatsiooniriski juhtimise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad oma operatsiooniriski juhtimise kohta järgmise teabe:

a) operatsiooniriskiga seotud omavahendite nõuete arvutamise meetodid, mille jaoks krediidiasutus või investeerimisühing kvalifitseerub;

b) artikli 312 lõikes 2 sätestatud metoodika kirjeldus, kui krediidiasutus või investeerimisühing seda metoodikat kasutab, sealhulgas krediidiasutuse või investeerimisühingu täiustatud mõõtmismudelil põhinevas meetodis arvessevõetavate asjakohaste sise- ja välistegurite analüüs;

c) osalise kasutamise korral erinevate kasutatavate metoodikate kohaldamisala ja katvus.

Artikkel 447

Põhinäitajate avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad tabelina järgmised põhinäitajad:

a) omavahendite koosseis ja kooskõlas artikliga 92 arvutatud omavahendite nõuded;

b) koguriskipositsioon arvutatuna artikli 92 lõike 3 kohaselt;

c) kui see on asjakohane, siis nende täiendavate omavahendite summa ja koosseis, mis krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peavad direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt olema;

d) kombineeritud puhvri nõue, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud peavad direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 4. peatüki kohaselt täitma;

e) finantsvõimenduse määr ja koguriskipositsiooni näitaja arvutatuna artikli 429 kohaselt;

f) järgmine teave artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaselt arvutatud likviidsuskattekordaja kohta:

   i) asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali likviidsuskattekordaja keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel;

   ii) artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaselt likviidsuspuhvrisse kuuluva likviidse vara (väärtuskärbete järgse) kogusumma keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali kohta, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel;

iii) artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaselt arvutatud likviidsete vahendite väljavoolu, sissevoolu ja likviidsete vahendite netoväljavoolu keskmised asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali kohta, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel;

g) järgmine teave VI osa IV jaotise kohaselt arvutatud stabiilse netorahastamise nõude kohta:

i) stabiilse netorahastamise kordaja asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali lõpus;

ii) kättesaadav stabiilne rahastamine asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali lõpus;

iii) nõutav stabiilne rahastamine asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali lõpus;

h) omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtarvud ja nende komponendid, lugeja ja nimetaja, arvutatuna artiklite 92a ja 92b kohaselt ning kriisilahenduse konsolideerimisgruppide kaupa, kui kohaldatav.

Artikkel 448

Kauplemisportfellivälistest positsioonidest tulenevate intressimäärariski positsioonide avalikustamine

1. Alates ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmise kvantitatiivse ja kvalitatiivse teabe riskide kohta, mis on tingitud nii omakapitali majanduslikku väärtust kui ka kauplemisega mitteseotud tegevusest tulenevat netointressitulu mõjutavate intressimäärade võimalikust muutumisest, nagu on osutatud direktiivi 2013/36/EL artiklis 84 ja artikli 98 lõikes 5:

   a) omakapitali majandusliku väärtuse muutused käsitletaval ja eelmisel avalikustamisperioodil arvutatuna direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5 osutatud kuue järelevalveotstarbelise šokistsenaariumi kohaselt;

   b) netointressitulu muutused käsitletaval ja eelmisel avalikustamisperioodil arvutatuna direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5 osutatud kahe järelevalveotstarbelise šokistsenaariumi kohaselt;

   c) nende peamiste modelleerimise ja parameetrite eelduste (välja arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõike 5a punktides b ja c osutatud eeldused) kirjeldus, mida kasutatakse omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste arvutamisel, nagu on nõutud käesoleva lõike punktides a ja b;

d) käesoleva lõike punktide a ja b alusel avalikustatud riskinäitajate olulisuse ja pärast eelmist avalikustamiskuupäeva nendes riskinäitajates toimunud mis tahes oluliste muutuste selgitus;

e) kirjeldus selle kohta, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud määratlevad, mõõdavad, maandavad ja kontrollivad oma kauplemisportfellivälise tegevuse intressimäärariske pädevate asutuste tehtava järelevalve otstarbel kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 84, sealhulgas järgmine:

i) nende konkreetsete riskinäitajate kirjeldus, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste hindamiseks;

ii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute sisestes mõõtmissüsteemides kasutatavate peamiste modelleerimise ja parameetrite eelduste kirjeldus, kui need erinevad direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 5a nimetatud ühistest modelleerimise ja parameetrite eeldustest, mida kasutatakse omakapitali majandusliku väärtuse ja netointressitulu muutuste arvutamiseks, ning erinevuste põhjendused;

iii) intressimäära šokistsenaariumid, mida krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad intressimäärariskide hindamiseks;

iv) intressimäärariskide maandamise, sealhulgas artikli 106 lõikes 3 sätestatud nõuetele vastava sisemise riskimaandamise mõju kajastamine;

v) ülevaade, kui sageli intressimäärariske hinnatakse;

f) nende riskide üldise juhtimise ja maandamise strateegiate kirjeldus;

g) tähtajata hoiustele määratud keskmine ja pikim ümberhindamise tähtaeg.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ei kohaldata käesoleva artikli lõike 1 punktis c ja punkti e alapunktides i–iv sätestatud nõudeid krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kes kasutavad direktiivi 2013/36/EL artikli 84 lõikes 1 osutatud standardmeetodit või lihtsustatud standardmeetodit.

Artikkel 449

Väärtpaberistamise positsioonidest tulenevate riskipositsioonide avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara vastavalt III osa II jaotise 5. peatükile või omavahendite nõuded vastavalt artiklile 337 või 338, avalikustavad oma kauplemisportfelliga seotud ja kauplemisportfellivälise tegevuse kohta eraldi järgmise teabe:

a) väärtpaberistamis- ja edasiväärtpaberistamistegevuse kirjeldus, sealhulgas sellega seotud riskijuhtimis- ja investeerimiseesmärgid, nende roll väärtpaberistamis- ja edasiväärtpaberistamistehingutes, see, kas nad kasutavad artikli 242 punktis 10 määratletud lihtsat, läbipaistvat ja standarditud väärtpaberistamist, ning mil määral nad kasutavad väärtpaberistamise tehinguid väärtpaberistatud riskipositsioonide krediidiriski ülekandmiseks kolmandatele isikutele ja asjakohasel juhul eraldi kirjeldus nende sünteetilise väärtpaberistamistegevuse raames riski ülekandmise põhimõtete kohta;

b) mis liiki riskidele ollakse oma väärtpaberistamis- ja edasiväärtpaberistamistegevuses avatud, asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järkude kaupa, eristades lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise positsioone ja sellise väärtpaberistamise alla mittekuuluvaid positsioone, ning

   i) enda algatatud tehingutes säilinud riski;

   ii) kolmandate isikute algatatud tehingutega seoses võetud riski;

c) kuidas nad arvutavad väärtpaberistamistegevuses riskiga kaalutud vara, sealhulgas väärtpaberistamise positsioonide liigid, mille puhul iga arvutusmeetodit kasutatakse, ning eristades lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise positsioone ja sellise väärtpaberistamise alla mittekuuluvaid positsioone;

d) nimekiri eriotstarbelistest väärtpaberistamisüksustest, mis kuuluvad mõnda järgmistest kategooriatest, ja nende eriotstarbeliste väärtpaberistamisüksustega seotud riskipositsioonide liikide (sealhulgas tuletislepingud) kirjeldus:

   i) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused, mis omandavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute algatatud riskipositsioone;

   ii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute sponsitud eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused;

   iii) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused ja teised juriidilised isikud, kellele krediidiasutused ja investeerimisühingud osutavad väärtpaberistamisega seotud teenuseid (näiteks nõuande-, varateenindus- või -haldusteenus);

   iv) eriotstarbelised väärtpaberistamisüksused, mis kuuluvad krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimise regulatiivsesse kohaldamisalasse;

e) nimekiri juriidilistest isikutest, kellega seoses on krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustanud, et nad on andnud toetust III osa II jaotise 5. peatüki kohaselt;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingutega seotud selliste juriidiliste isikute nimekiri, kes investeerivad nende algatatud väärtpaberistamisse või nende sponsitud eriotstarbeliste väärtpaberistamisüksuste emiteeritud väärtpaberistamise positsioonidesse;

g) kokkuvõte nende väärtpaberistamistegevuse jaoks mõeldud raamatupidamispõhimõtetest, sealhulgas eristades vajaduse korral väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise positsioone;

h) väärtpaberistamisel kasutatud krediidikvaliteeti hindavate asutuste nimed ja riskipositsioonide liigid, millega seoses iga asutust on kasutatud;

i) asjakohasel juhul III osa II jaotise 5. peatükis sätestatud sisehinnangu meetodi kirjeldus, sealhulgas sisemiste hinnangute andmise protsessi ülesehitus ning sisemiste hinnangute ja punkti i kohaselt avalikustatud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud välisreitingute seos, sisemiste hinnangute andmise protsessi kontrollimehhanismid (sealhulgas sõltumatuse ja aruandekohustuse kirjeldus ning sisemiste hinnangute andmise protsessi läbivaatamine), riskipositsioonide liigid, mille puhul sisemiste hinnangute andmise protsessi rakendatakse, ja stressitegurid, mida kasutatakse krediidikvaliteedi parandamise tasemete kindlaksmääramiseks;

j) kauplemisportfelliga seotud ja kauplemisportfellivälise tegevuse kohta eraldi väärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide bilansiline väärtus, sealhulgas teave selle kohta, kas krediidiasutused ja investeerimisühingud on kandnud üle olulise osa seonduvast krediidiriskist vastavalt artiklitele 244 ja 245, ning mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud on tehingute algatajad, sponsorid või investorid, eristatuna traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste ning lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise tehingute ja sellise väärtpaberistamise alla mittekuuluvate tehingute kaupa ning need omakorda väärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide liikide kaupa;

k) kauplemisportfellivälise tegevuse kohta järgmine teave:

i) väärtpaberistamise positsioonide, milles krediidiasutused ja investeerimisühingud on tehingute algatajad või sponsorid, kogusumma ning seonduvad riskiga kaalutud varad ja kapitalinõuded regulatiivsete meetodite kohaselt, sealhulgas omavahenditest maha arvatud riskipositsioonid või 1 250 % riskikaaluga kirjed, esitatuna traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste ning väärtpaberistamisest ja edasiväärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide kaupa, eraldi lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise ja sellise väärtpaberistamise alla mittekuuluvate positsioonide lõikes, ning jaotades veel omakorda mõistlikul arvul riskikaalude või kapitalinõuete vahemikkesse iga kasutatud kapitalinõuete arvutamise meetodi kohta eraldi;

ii) väärtpaberistamise positsioonide, milles krediidiasutused ja investeerimisühingud on tehingute investorid, kogusumma ning seonduvad riskiga kaalutud varad ja kapitalinõuded regulatiivsete meetodite kohaselt, sh omavahenditest maha arvatud riskipositsioonid või 1 250 % riskikaaluga kirjed, esitatuna traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamiste, väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise positsioonide ning lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise ja sellise väärtpaberistamise alla mittekuuluvate positsioonide kaupa, jaotades need omakorda mõistlikul arvul riskikaalude või kapitalinõuete vahemikkesse iga kapitalinõuete arvutamisel kasutatud meetodi kohta eraldi;

l) krediidiasutuse või investeerimisühingu väärtpaberistatud riskipositsioonide puhul makseviivituses olevate riskipositsioonide summa ja krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt jooksval perioodil tehtud spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste summa, mõlemad riskipositsiooni liigi kaupa.

Artikkel 449a

Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide avalikustamine

Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on emiteerinud väärtpabereid, mis on lubatud kauplemisele mis tahes liikmesriigi reguleeritud turul, nagu on määratletud direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 21, avalikustavad alates ... [kolm aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist] teabe keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide, sealhulgas füüsiliste ja üleminekuriskide kohta, nagu on osutatud direktiivi 2013/36/EL artikli 98 lõikes 8 osutatud aruandes.

Esimeses lõigus osutatud teave avalikustatakse esimesel aastal kord aastas ja seejärel kaks korda aastas.

Artikkel 450

Tasustamispõhimõtete avalikustamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad järgmise teabe nende töötajate kategooriate suhtes rakendatavate tasustamispõhimõtete ja -tavade kohta, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili:

   a) teave tasustamispõhimõtete kindlaksmääramiseks kasutatava otsustusprotsessi kohta ja tasustamise üle järelevalvet tegeva peamise organi koosolekute arv majandusaasta jooksul, sh teave võimaliku töötasukomisjoni koosseisu ja volituste kohta, väliskonsultandi kohta, kelle teenuseid kasutati tasustamispõhimõtete kindlaksmääramisel, ning teave asjaomaste sidusrühmade rolli kohta;

   b) teave töötajate palga ja töötulemuste vahelise seose kohta;

   c) tasustamissüsteemi ülesehituse kõige olulisemad tunnused, sealhulgas teave töötulemuste mõõtmiseks kasutatavate kriteeriumide ja riske arvestava korrigeerimise kriteeriumide, edasilükkamise põhimõtete ja asjaomase nõudeõiguse tekkimise kriteeriumide kohta;

   d) põhi- ja muutuvtasu vaheline suhe, mis on määratud kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõike 1 punktiga g;

e) teave tulemuskriteeriumide kohta, millel põhineb aktsiate, optsioonide või töötasu muutuvkomponendi saamise õigus;

f) iga muutuvkomponendi süsteemi ja muude mitterahaliste soodustuste põhiparameetrid ja põhjendus;

g) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta ärivaldkondade lõikes;

h) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta kõrgema juhtkonna ja selliste töötajate lõikes, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskiprofiili; see sisaldab alljärgnevat:

   i) majandusaastal määratud töötasu, esitatuna eraldi põhi- ja muutuvtasuna (sealhulgas põhikomponentide kirjeldus), ning tasu saajate arv;

   ii) määratud muutuvtasu summad ja vorm rahalise tasu, aktsiate, aktsiatega seotud instrumentide ja muude liikide kaupa ning eraldi ka ettemakstud ja edasilükatud osa kohta;

   iii) eelmiste perioodide eest määratud edasilükatud töötasu jagatuna summaks, millele tekib nõudeõigus asjaomasel majandusaastal, ja summaks, millele tekib õigus järgmistel aastatel;

iv) edasilükatud töötasu summa, millele tekib nõudeõigus asjaomasel majandusaastal ja mis sel majandusaastal ka välja makstakse ning mida vähendatakse tulemustest lähtuvalt;

v) majandusaasta jooksul määratud tagatud muutuvtasu ning selle saajate arv;

vi) eelmistel perioodidel määratud lahkumishüvitised, mis maksti välja asjaomasel majandusaastal;

vii) majandusaasta jooksul määratud lahkumishüvitiste summad, jagatuna ettemakstud ja edasilükatud summadeks, selliste hüvitiste saajate arv ning suurim ühele isikule määratud hüvitis;

i) nende isikute arv, kelle töötasu majandusaasta jooksul on 1 miljon eurot või rohkem, kusjuures töötasu puhul, mille summa on 1 ja 5 miljoni euro vahel, jagatakse isikud 500 000 euro suurustesse palgajärkudesse, ning 5 miljoni eurose või suurema töötasu puhul 1 miljoni euro suurustesse palgajärkudesse;

j) asjakohase liikmesriigi või pädeva asutuse taotluse korral juhtorgani või kõrgema juhtkonna iga liikme kogu töötasu;

k) teave selle kohta, kas krediidiasutusele või investeerimisühingule kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõikes 3 sätestatud erandit.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti k kohaldamisel peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellele sellist erandit kohaldatakse, märkima, kas erandit kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 94 lõike 3 punkti a või b alusel. Samuti peavad nad märkima, millistele tasustamispõhimõtetele nad erandit kohaldavad, mitmele töötajale seda kohaldatakse ja kui suur on nende kogu töötasu, jagatuna põhi- ja muutuvtasuks.

2. Suured krediidiasutused ja investeerimisühingud teevad käesolevas artiklis nimetatud kvantitatiivse teabe krediidiasutuse või investeerimisühingu kollektiivse juhtorgani töötasude kohta kättesaadavaks ka avalikkusele, eristades tegev- ja muude liikmete töötasu.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad käesolevas artiklis sätestatud nõudeid viisil, mis vastab nende suurusele, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679* kohaldamist.

Artikkel 451

Finantsvõimenduse määra avalikustamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse VII osa, avalikustavad artikli 429 kohaselt arvutatud finantsvõimenduse määra kohta ja ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimise kohta järgmise teabe:

   a) finantsvõimenduse määr ning see, kuidas krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad artikli 499 lõiget 2;

   b) artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitaja ositi ning koguriskipositsiooni näitaja võrdlus avaldatud finantsaruannetes avalikustatud asjaomaste andmetega;

   c) asjakohasel juhul artikli 429 lõike 8 ja artikli 429a lõike 1 kohaselt arvutatud riskipositsioonide summa ning artikli 429a lõike 7 kohaselt arvutatud korrigeeritud finantsvõimenduse määr;

   d) ülemäärase finantsvõimenduse riski juhtimiseks kasutatavate protsesside kirjeldus;

   e) nende tegurite kirjeldus, millel oli mõju finantsvõimenduse määrale perioodil, mille kohta avalikustatud finantsvõimenduse määr kehtib.

2. Artikli 429a lõikes 2 määratletud avaliku sektori arengukrediidiasutused avalikustavad finantsvõimenduse määra ilma artikli 429a lõike 1 esimese lõigu punkti d kohaselt kindlaksmääratud koguriskipositsiooni näitaja kohanduseta.

3. Lisaks käesoleva artikli lõike 1 punktidele a ja b avalikustavad suured krediidiasutused ja investeerimisühingud finantsvõimenduse määra ja artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitaja jaotuse, tuginedes artikli 430 lõikes 7 osutatud rakendusakti kohaselt arvutatud keskmistele.

Artikkel 451a

Likviidsusnõuete avalikustamine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse VI osa, avalikustavad käesoleva artikli kohaselt teabe oma likviidsuskattekordaja, stabiilse netorahastamise kordaja ja likviidsusriski juhtimise kohta.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad kooskõlas artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktiga arvutatud likviidsuskattekordaja kohta järgmise teabe:

   a) asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali likviidsuskattekordaja keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel;

   b) artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaselt likviidsuspuhvrisse kuuluva likviidse vara (väärtuskärbete järgse) kogusumma keskmine või keskmised, nagu on asjakohane, asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali kohta, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel, ning likviidsuspuhvri koostise kirjeldus;

c) artikli 460 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakti kohaselt arvutatud likviidsete vahendite väljavoolu, sissevoolu ja likviidsete vahendite netoväljavoolu keskmised asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali kohta, arvutatuna viimase 12 kuu kuulõpu näitajate alusel, ja nende koostise kirjeldus.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad VI osa IV jaotise kohaselt arvutatud stabiilse netorahastamise nõude kohta järgmise teabe:

a) VI osa IV jaotise 2. peatüki kohaselt arvutatud stabiilse netorahastamise kordaja asjaomase avalikustamisperioodi iga kvartali lõpus;

b) ülevaade VI osa IV jaotise 3. peatüki kohaselt arvutatud kättesaadava stabiilse rahastamise summast;

c) ülevaade VI osa IV jaotise 4. peatüki kohaselt arvutatud nõutava stabiilse rahastamise summast.

4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud avalikustavad korra, süsteemid, protsessid ja strateegia, mis on kehtestatud direktiivi 2013/36/EL artikli 86 kohaselt nende likviidsusriski tuvastamiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks.

III JAOTIS

TEATAVATE INSTRUMENTIDE VÕI METOODIKATE KASUTAMISE AKTSEPTEERITAVUSE TINGIMUSED

Artikkel 452

Krediidiriski puhul sisereitingute meetodi kasutamise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad riskiga kaalutud vara sisereitingute meetodi alusel, avalikustavad järgmise teabe:

a) pädeva asutuse luba meetodi kasutamiseks või heakskiidetud üleminekuaeg;

b) iga artiklis 147 osutatud riskipositsiooni klassi kohta riskipositsioonide koguväärtuse protsentuaalne osa, millele kohaldatakse III osa II jaotise 2. peatükis sätestatud standardmeetodit või III osa II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodit, ning iga riskipositsiooni klassi osa, millele kohaldatakse sisereitingute meetodit kava alusel järk-järgult; kui krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindamistegureid, avalikustavad nad eraldi iga riskipositsiooni klassi riskipositsioonide koguväärtuse protsentuaalse osa, mille kohta luba kehtib;

c) reitingusüsteemidele mudelite väljatöötamise, kontrollimise ja muutmise etappides kohaldatavad kontrollimehhanismid, sealhulgas teave järgmise kohta:

   i) riskijuhtimisfunktsiooni ja siseauditi funktsiooni vaheline seos;

ii) reitingusüsteemi läbivaatamine;

iii) menetlus, millega tagatakse mudelite läbivaatamise eest vastutava funktsiooni sõltumatus mudelite väljatöötamise eest vastutavatest funktsioonidest;

iv) menetlus, millega tagatakse mudelite väljatöötamise ja läbivaatamise eest vastutavate funktsioonide aruandekohustus;

d) krediidiriski mudelite väljatöötamisse, heakskiitmisse ja hilisemasse muutmisse kaasatud funktsioonide roll;

e) krediidiriski mudelitega seotud aruandluse ulatus ja põhisisu;

f) sisereitingute andmise protsessi kirjeldus riskipositsiooni klasside kaupa, sealhulgas iga portfelli puhul kasutatud peamiste mudelite arv ja lühiülevaade peamistest erinevustest sama portfelli ulatuses kasutatavate mudelite vahel, mis hõlmab järgmist teavet:

i) makseviivituse tõenäosuse prognoosimise ja valideerimise määratlused, meetodid ja andmed, sealhulgas kuidas prognoositakse makseviivituse tõenäosust madala makseviivituse määraga portfellide puhul, kas on olemas regulatiivsed alammäärad ning tegurid, mis on põhjustanud makseviivituse tõenäosuse ja tegelike makseviivituse määrade erinevusi vähemalt viimasel kolmel perioodil;

ii) asjakohasel juhul makseviivitusest tingitud kahjumäära prognoosimise ja valideerimise määratlused, meetodid ja andmed, sealhulgas majanduslanguse ajal makseviivitusest tingitud kahjumäära arvutamise meetodid, kuidas makseviivitusest tingitud kahjumäärasid prognoositakse madala makseviivituse määraga portfellide puhul ning maksejõuetuse sündmuse ja riskipositsiooni sulgemise vaheline ajavahemik;

iii) asjakohasel juhul tehingute ümberhindamistegurite prognoosimise ja valideerimise määratlused, meetodid ja andmed, sealhulgas nende muutujate tuletamisel kasutatud eeldused;

g) asjakohasel juhul alljärgnev teave iga artiklis 147 osutatud riskipositsiooni klassi kohta:

i) nende bilansiline koguriskipositsioon;

ii) nende bilansiväliste riskipositsioonide väärtused enne asjakohase ümberhindamisteguri kohaldamist;

iii) nende riskipositsioon pärast asjakohase ümberhindamisteguri kohaldamist ja krediidiriski maandamist;

iv) mis tahes mudel, parameeter või sisend, mis aitab mõista riskiga kaalumise protsessi ja selle tulemusel saadud riskipositsioonide summasid, mis on avalikustatud piisava arvu võlgnike reitinguklasside lõikes (sealhulgas makseviivituses olevad võlgnikud), nii et krediidiriski oleks võimalik tähenduslikult eristada;

v) eraldi selliste riskipositsiooni klasside kohta, mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindamistegureid, ning riskipositsioonide kohta, mille puhul krediidiasutused ja investeerimisühingud selliseid prognoose ei kasuta, alapunktides i–iv osutatud väärtused, mille kohta luba kehtib;

h) iga riskipositsiooni klassi kohta krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt prognoositud makseviivituse tõenäosus koos pikema perioodi jooksul täheldatud tegeliku makseviivituse määraga, avalikustades eraldi makseviivituse tõenäosuse vahemiku, välisreitingu ekvivalendi, makseviivituse tõenäosuse kaalutud ja aritmeetilise keskmise, võlgnike arvu eelmise ja käsitletava aasta lõpus, makseviivitusse sattunud võlgnike arvu, sh uued makseviivituses olevad võlgnikud, ning ajaloolise aastase keskmise makseviivituse määra.

Käesoleva artikli punkti b kohaldamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud artiklis 166 esitatud riskipositsiooni väärtuse määratlust.

Artikkel 453
Krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad krediidiriski maandamise tehnikaid, avalikustavad järgmise teabe:

a) bilansilise ja bilansivälise tasaarvestuse põhimõtete ja protsesside peamised tunnused ning mil määral nad tasaarvestust kasutavad;

b) aktsepteeritava tagatise hindamise ja juhtimise põhimõtete ja protsesside peamised tunnused;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt krediidiriski maandamiseks võetud tagatiste põhiliikide kirjeldus;

d) krediidiriski kaitsena rakendatavate garantiide ja krediidituletisinstrumentide puhul, mida kasutatakse kapitalinõuete vähendamiseks, välja arvatud need, mida kasutatakse sünteetiliste väärtpaberistamiste osana, garantii andjate ja krediidituletisinstrumendi vastaspoolte peamised liigid ja nende krediidivõimelisus;

e) teave krediidiriski maandamise raames turu- või krediidiriski kontsentreerumiste kohta;

f) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi või sisereitingute meetodi alusel, aktsepteeritud krediidiriski kaitsega hõlmamata riskipositsioonide koguväärtus ja aktsepteeritud krediidiriski kaitsega hõlmatud riskipositsioonide koguväärtus pärast volatiilsusega korrigeerimist; käesolevas punktis sätestatud teave esitatakse laenude ja võlaväärtpaberite kohta eraldi ning samuti eristatakse makseviivituses olevaid riskipositsioone;

g) vastav ümberhindamistegur ja riskipositsiooniga seotud krediidiriski maandamine ning asendusmõjuga ja -mõjuta krediidiriski maandamise tehnikate kasutamise sagedus;

h) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi alusel, bilansilise ja bilansivälise riskipositsiooni väärtus riskipositsiooni klasside kaupa enne ja pärast ümberhindamistegurite kohaldamist ning krediidiriski maandamist;

i) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid standardmeetodi alusel, riskiga kaalutud vara ning sellise vara ja riskipositsiooni väärtuse suhe pärast vastava ümberhindamisteguri kohaldamist ja riskipositsiooniga seotud krediidiriski maandamist; käesolevas punktis sätestatud teave avalikustatakse eraldi iga riskipositsiooni klassi kohta;

j) krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid sisereitingute meetodi alusel, riskiga kaalutud vara enne ja pärast krediidituletisinstrumentide krediidiriski maandamise mõju kajastamist; kui krediidiasutused ja investeerimisühingud on saanud loa kasutada riskiga kaalutud varade arvutamiseks omi makseviivitusest tingitud kahjumäärasid ja ümberhindamistegureid, avalikustatakse käesolevas punktis sätestatud teave eraldi iga riskipositsiooni klassi kohta, millele see luba kehtib.

Artikkel 454

Operatsiooniriski puhul täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamise avalikustamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad artiklites 321–324 sätestatud täiustatud mõõtmismudelil põhinevaid meetodeid operatsiooniriskiga seotud omavahendite nõuete arvutamiseks, avalikustavad selle riski maandamiseks kasutatava kindlustuse ja muude riski ülekandmise mehhanismide kirjelduse.

Artikkel 455

Sisemiste tururiski mudelite kasutamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes arvutavad oma kapitalinõudeid vastavalt artiklile 363, avalikustavad järgmise teabe:

a) iga hõlmatud alamportfelli kohta:

   i) kasutatavate mudelite tunnused;

   ii) asjakohasel juhul täiendava makseviivitust ja reitingute muutumise riski ning korrelatsioonil põhinevat kauplemist käsitlevate sisemudelite puhul kasutatud metoodika ja sisemudeli abil mõõdetavad riskid, sealhulgas krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt likviidsusperioodide määramisel kasutatud meetodi, nõutavale usaldusväärsuse standardile vastava kapitalihinnangu leidmise metoodika ja mudeli valideerimisel kasutatud meetodite kirjeldus;

iii) alamportfelli suhtes kohaldatava stresstestimise kirjeldus;

iv) sisemudelite ja modelleerimisprotsessi täpsuse ja järjepidevuse järeltestimiseks ning valideerimiseks kasutatud meetodite kirjeldused;

b) pädeva asutuse antud loa ulatus;

c) artiklites 104 ja 105 sätestatud nõuete täitmise ulatuse ja metoodikate kirjeldus;

d) alljärgnevate näitajate suurim, väikseim ja keskmine väärtus:

i) võetavate riskide juures arvutatava väärtuse meetodil (value-at-risk method) saadud päevane riskihinnang kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

ii) võetavate riskide juures arvutatava väärtuse meetodil saadud stressiolukorra riskihinnang kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

iii) riski väärtused täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski ning korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli spetsiifilise riski puhul kogu aruandeperioodi vältel ja aruandeperioodi lõpu seisuga;

e) omavahendite nõude elemendid vastavalt artiklis 364 täpsustatule;

f) kaalutud keskmine likviidsusperiood iga alamportfelli puhul, mis on hõlmatud täiendava makseviivituse ja reitingute muutumise riski ning korrelatsioonil põhineva kauplemise sisemudelitega;

g) võetavate riskide juures arvutatava väärtuse meetodil saadud päevaste päevalõpu riskihinnangute ja järgmise tööpäeva lõpuks portfelli väärtuse päevase muutuse võrdlus koos aruandeperioodi oluliste ületamiste analüüsiga.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).“

120) Artiklisse 456 lisatakse järgmine punkt:

„k) VIII osa II ja III jaotises sätestatud avalikustamisnõuete muudatused, et arvestada rahvusvaheliste avalikustamisstandardite muutmisega.“

121) Artikli 457 punkt i asendatakse järgmisega:

„i) II osas ja artiklis 430 üksnes tulenevalt arengutest raamatupidamisstandardites või -nõuetes, mis arvestavad liidu õigusakte;“.

122) Artiklit 458 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud asutus teeb kindlaks finantssüsteemis makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski intensiivsuse muutuse, mis võib põhjustada tõsiseid negatiivseid tagajärgi finantssüsteemile ja reaalmajandusele konkreetses liikmesriigis, ning mille puhul kõnealune asutus leiab, et seda ei saa muude käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud makrotasandi usaldatavausnõuete vahenditega käsitleda sama tulemuslikult kui siis, kui rakendataks rangemaid riiklikke meetmeid, siis teavitab ta sellest vastavalt komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab teate viivitamata Euroopa Parlamendile, nõukogule ja EBA-le.

Teatele lisatakse järgmised dokumendid ja see sisaldab vajaduse korral asjakohaseid kvantitatiivseid või kvalitatiivseid tõendavaid andmeid:

a) muutused makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski intensiivsuses;

b) põhjused, miks sellised muutused võivad seada ohtu finantsstabiilsuse riigi tasandil või reaalmajanduse;

c) selgitus, miks asutus leiab, et käesoleva määruse artiklites 124 ja 164 ning direktiivi 2013/36/EL artiklites 133 ja 136 sätestatud makrotasandi usaldatavusnõuete vahendid on nende riskide käsitlemiseks vähem sobivad ja tulemuslikud kui käesoleva lõike punktis d osutatud kavandatavad riiklikud meetmed;

d) riigisisese tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute või nende alakategooria jaoks kavandatavad riiklikud meetmed, mille eesmärk on leevendada muutusi riski intensiivsuses ning mis käsitlevad järgmist:

   i) artiklis 92 kehtestatud omavahendite tase;

   ii) artiklis 392 ning artiklites 395–403 kehtestatud nõuded seoses riskide kontsentreerumisega;

   iii) VI osas sätestatud likviidsusnõuded;

   iv) riskikaalud elamu- ja ärikinnisvarasektori mullide mõjuga toimetulekuks;

   v) VIII osas kehtestatud avalikustamisnõuded;

vi) direktiivi 2013/36/EL artiklis 129 sätestatud kapitali säilitamise puhvri tase, või

vii) finantssektorisisesed nõuded;

e) selgitus, miks lõike 1 kohaselt määratud asutused peavad kavandatud meetmeid olukorra lahendamiseks sobivateks, tulemuslikeks ja proportsionaalseteks, ning

f) hinnang selle kohta, milline on kavandatud meetmete tõenäoline positiivne või negatiivne mõju siseturule, lähtudes asjaomasele liikmesriigile kättesaadavast teabest.“;

b) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Nõukogule antakse õigus võtta komisjoni ettepaneku alusel kvalifitseeritud häälteenamusega vastu rakendusakt, et lükata tagasi lõike 2 punktis d osutatud kavandatavad riiklikud meetmed.

Ühe kuu jooksul alates lõikes 2 osutatud teate saamisest esitavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBA nõukogule, komisjonile ja asjaomasele liikmesriigile oma arvamused kõnealuse lõike punktides a–f osutatud küsimuste kohta.

Võttes igati arvesse teises lõigus osutatud arvamusi ning kui on olemas kindlad, tugevad ja üksikasjalikud tõendid selle kohta, et meede avaldab siseturule negatiivset mõju, mis ületab kindlakstehtud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski vähendamisest finantsstabiilsusele tulenevat kasu, võib komisjon ühe kuu jooksul esitada nõukogule rakendusakti ettepaneku, et kavandatavad riiklikud meetmed tagasi lükata.

Kui komisjon selle ühekuulise perioodi jooksul ettepanekut ei esita, võib asjaomane liikmesriik viivitamata kehtestada kavandatavad riiklikud meetmed kuni kaheks aastaks või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem.

Nõukogu teeb komisjoni ettepaneku põhjal otsuse ühe kuu jooksul alates ettepaneku saamisest ning esitab oma põhjendused kavandatavate riiklike meetmete tagasilükkamise või nende tagasilükkamisest keeldumise kohta.

Nõukogu lükkab kavandatavad riiklikud meetmed tagasi üksnes juhul, kui ta leiab, et vähemalt üks järgmistest tingimustest ei ole täidetud:

a) makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski intensiivsuse muutused on olemuselt sellised, et need ohustavad finantsstabiilsust riigi tasandil;

b) käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud makrotasandi usaldatavusnõuete vahendid on kindlakstehtud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski käsitlemiseks vähem sobivad või tulemuslikud kui kavandatavad riiklikud meetmed;

c) kavandatavate riiklike meetmetega ei kaasne ebaproportsionaalset negatiivset mõju teiste liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele, põhjustades või luues seega takistuse siseturu toimimisele, ning

d) probleem puudutab ainult ühte liikmesriiki.

Nõukogu võtab hindamisel arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBA arvamust ning lähtub kooskõlas lõikega 1 määratud asutuse poolt lõike 2 kohaselt esitatud andmetest.

Kui ühe kuu jooksul alates komisjoni ettepaneku saamisest ei ole nõukogu võtnud vastu rakendusakti kavandatavate riiklike meetmete tagasilükkamiseks, võib asjaomane liikmesriik meetmed vastu võtta ja kohaldada neid kuni kaks aastat või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem.

5. Teised liikmesriigid võivad käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud meetmeid tunnustada ning kohaldada neid meetmeid oma riigis tegevusloa saanud krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mille filiaalid asuvad või millel on riskipositsioonid liikmesriigis, kellele anti luba meetmeid kohaldada.“;

c) lõiked 9 ja 10 asendatakse järgmisega:

„9. Enne lõike 4 kohaselt antud loa aegumist hindab asjaomane liikmesriik Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBAga konsulteerides uuesti olukorda ja võib lõikes 4 osutatud menetluse kohaselt võtta vastu uue otsuse, et pikendada riiklike meetmete kohaldamisperioodi iga kord veel kuni kahe aasta võrra. Pärast esimest pikendamist hindab komisjon Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBAga konsulteerides uuesti olukorda vähemalt iga kahe aasta tagant.

10. Olenemata käesoleva artikli lõigetes 3–9 sätestatud menetlusest võimaldatakse liikmesriikidel suurendada käesoleva artikli lõike 2 punkti d alapunktides iv ja vii nimetatud nõuete riskikaalusid kuni 25 % võrra üle käesolevas määruses sätestatud määrade, ning vähendada artiklis 395 ette nähtud riskide kontsentreerumise piirmäärasid kuni 15 % võrra kuni kaheks aastaks või kuni makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski enam ei ole, kui see juhtub varem, tingimusel et on täidetud käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused ja teavitamise nõuded.“

123) Artiklit 460 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusaktid, et üksikasjalikult täpsustada artikli 412 lõikes 1 sätestatud üldist nõuet. Käesoleva lõike alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt põhineb kirjetel, mille kohta tuleb aru anda vastavalt VI osa II jaotisele ja III lisale, ning selles täpsustatakse, milliste asjaolude korral peavad pädevad asutused kehtestama krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes konkreetsed sissevoolu- ja väljavoolutasemed, et hõlmata spetsiifilisi riske, millele krediidiasutused ja investeerimisühingud on avatud, ja selles järgitakse käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud piirmäärasid.

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust, võttes eelkõige vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse üksikasjalikud likviidsusnõuded seoses artikli 8 lõike 3, artiklite 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak ja 451a kohaldamisega.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Komisjonile antakse õigus muuta käesolevat määrust ja võtta kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta artikli 428f lõikes 2 sätestatud toodete või teenuste loetelu, kui ta leiab, et teiste toodete ja teenustega otseselt seotud varad ja kohustused vastavad artikli 428f lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti vastu ... [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].“

124) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 461a
Alternatiivne standardmeetod tururiskide jaoks

Artikli 430b lõikes 1 sätestatud aruandlusnõuete kohaldamise eesmärgil antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse muutmiseks, tehes tehnilisi muudatusi artiklites 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av ja 325ax ning täpsustades 4. tabeli 11. rühma riskikaalu artiklis 325ai ja kolmandates riikides tegutsevate krediidiasutuste emiteeritud pandikirjade riskikaalusid vastavalt artiklile 325ah ning kolmandates riikides tegutsevate krediidiasutuste emiteeritud pandikirjade korrelatsiooni vastavalt artiklile 325aj seoses III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivse standardmeetodiga, võttes arvesse muutusi rahvusvahelistes reguleerivates standardites.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusakti vastu hiljemalt 31. detsembriks 2019.“

125) Artikkel 462 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 462
Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 244 lõikes 6 ja artikli 245 lõikes 6, artiklites 456–460 ja artiklis 461a osutatud volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 28. juunist 2013.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 244 lõikes 6, artikli 245 lõikes 6, artiklites 456–460 ja artiklis 461a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 244 lõike 6 ja artikli 245 lõike 6 ning artiklite 456–460 ja artikli 461a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

126) Artikli 471 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Erandina artikli 49 lõikest 1 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud 31. detsembrist 2018 kuni 31. detsembrini 2024 otsustada mitte arvata maha kindlustusandjas, edasikindlustusandjas ja kindlustusvaldusettevõtjas omatavat omakapitaliosalust, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) artikli 49 lõike 1 punktides a ja e sätestatud tingimused;

b) pädevad asutused on andnud heakskiidu riskikontrolli tasemele ja finantsanalüüsi protseduuridele, mille krediidiasutus või investeerimisühing on konkreetselt kehtestanud järelevalve teostamiseks ettevõttesse tehtud investeeringu või valdusettevõtja üle;

c) krediidiasutuse või investeerimisühingu kindlustusandjas, edasikindlustusandjas või kindlustusvaldusettevõtjas omatav omakapitaliosalus ei ületa 15 % selle kindlustusettevõtja emiteeritud esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvatest instrumentidest 31. detsembri 2012. aasta seisuga ning ajavahemikul 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2024;

d) omakapitaliosaluse summa, mida maha ei arvata, ei ületa omatavate kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja esimese taseme põhiomavahenditesse kuuluvate instrumentide summat 31. detsembri 2012. aasta seisuga.“

127) Artiklit 493 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Käesoleva määruse artiklites 387–403 sisalduvaid riskide kontsentreerumist käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult direktiivi 2014/65/EL I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 loetletud finantsinstrumentidega seotud investeerimisteenuste osutamine või investeerimistegevuste teostamine ning kelle suhtes ei kohaldatud 31. detsembril 2006 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ*.

_____

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).”;

b) lõike 3 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) „riskipositsioonid, sealhulgas osalused, mis krediidiasutusel või investeerimisühingul on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidiasutuse või investeerimisühingu oma tütarettevõtjatega, ning olulised osalused, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidiasutuse või investeerimisühinguga konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale määrusele, direktiivile 2002/87/EÜ või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele õigusnormidele; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitatakse, olenemata sellest, kas nende puhul on kehtestatud erand käesoleva määruse artikli 395 lõike 1 kohaldamisest või mitte, nõuetena kolmanda isiku vastu;“.

128) Artikkel 494 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 494
Üleminekusätted omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete kohta

1. Erandina artiklist 92a peab kriisilahendussubjektina käsitatav krediidiasutus või investeerimisühing, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või selle osa, täitma alates ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] kuni 31. detsembrini 2021 igal ajal järgmisi omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid:

a) 16 % riskipõhine määr, mis näitab krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna protsendina koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt;

b) 6 % riskil mittepõhinev määr, mis näitab krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendeid ja kõlblikke kohustusi väljendatuna protsendina artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitajast.

2. Erandina artikli 72b lõikest 3 on alates ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] kuni 31. detsembrini 2021 määr, mille ulatuses võib artikli 72b lõikes 3 nimetatud kõlblike kohustuste instrumente hõlmata kõlblike kohustuste kirjete hulka, 2,5 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt.

3. Erandina artikli 72b lõikest 3 kvalifitseeruvad kohustused seni, kuni kriisilahendusasutus annab esimest korda hinnangu kõnealuse lõike punkti c tingimuse täitmise kohta, kõlblike kohustuste instrumentideks koondsummas, mis kuni 31. detsembrini 2021 ei ületa 2,5 % ja pärast seda 3,5 % koguriskipositsioonist, mis arvutatakse artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt, tingimusel et need vastavad artikli 72b lõike 3 punktides a ja b sätestatud tingimustele.“

129) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 494a

Varem kehtinud nõuete ajutine kohaldamine eriotstarbeliste üksuste kaudu toimunud emissioonide suhtes

1. Erandina artiklist 52 loetakse kapitaliinstrumendid, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole otseselt emiteerinud, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks 31. detsembrini 2021 ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimused (välja arvatud nõue, et instrumendi peab olema emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing ise);

   b) instrumendid on emiteeritud I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluva üksuse kaudu;

   c) tulu on krediidiasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.

2. Erandina artiklist 63 loetakse kapitaliinstrumendid, mida krediidiasutus või investeerimisühing ei ole otseselt emiteerinud, teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks 31. detsembrini 2021 ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   a) artikli 63 lõikes 1 sätestatud tingimused (välja arvatud nõue, et instrumendi peab olema emiteerinud krediidiasutus või investeerimisühing ise);

b) instrumendid on emiteeritud I osa II jaotise 2. peatüki kohase konsolideerimise alla kuuluva üksuse kaudu;

c) tulu on krediidiasutusele või investeerimisühingule viivitamata ja piiranguteta kättesaadav vormis, mis vastab käesolevas lõikes sätestatud tingimustele.

Artikkel 494b

Varem kehtinud nõuete ajutine kohaldamine omavahenditesse kuuluvate instrumentide ja kõlblike kohustuste instrumentide suhtes

1. Erandina artiklitest 51 ja 52 kvalifitseeruvad enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] emiteeritud instrumendid täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks hiljemalt kuni ... [6 aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], kui need vastavad artiklites 51 ja 52 sätestatud tingimustele, välja arvatud artikli 52 lõike 1 punktides p, q ja r osutatud tingimused.

2. Erandina artiklitest 62 ja 63 kvalifitseeruvad enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] emiteeritud instrumendid teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks hiljemalt kuni … [6 aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], kui need vastavad artiklites 62 ja 63 sätestatud tingimustele, välja arvatud artikli 63 punktides n, o ja p osutatud tingimused.

3. Erandina artikli 72a lõike 1 punktist a kvalifitseeruvad enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] emiteeritud kohustused kõlblike kohustuste kirjeteks, kui need vastavad artiklis 72b sätestatud tingimustele, välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkti b alapunktis ii ja punktides f– m osutatud tingimused.“

130) Artikkel 497 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 497

Omavahendite nõuded keskse vastaspoolega seotud riskipositsioonide puhul

1. Kui kolmanda riigi keskne vastaspool taotleb määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 kohast tunnustamist, võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud lugeda seda keskset vastaspoolt nõuetele vastavaks kestkseks vastaspooleks alates ESMA-le tunnustamistaotluse esitamise kuupäevast kuni üheni järgmistest päevadest:

   a) kui komisjon on juba keskse vastaspoole asutamisjärgse kolmanda riigi suhtes võtnud vastu määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 lõikes 6 nimetatud rakendusakti ja see rakendusakt on jõustunud – kaks aastat pärast taotluse esitamise kuupäeva;

   b) kui komisjon ei ole keskse vastaspoole asutamisjärgse kolmanda riigi suhtes võtnud veel vastu määruse (EL) nr 648/2012 artikli 25 lõikes 6 osutatud rakendusakti või kui see rakendusakt ei ole veel jõustunud – järgmistest kuupäevadest varasem:

      i) kaks aastat pärast rakendusakti jõustumise kuupäeva;

ii) nende kesksete vastaspoolte puhul, kes esitasid taotluse pärast ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] – kaks aastat pärast taotluse esitamise kuupäeva;

iii) nende kesksete vastaspoolte puhul, kes esitasid taotluse enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev] – ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

2. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi ega siduvat korda oma kliirivate liikmetega kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest nii, nagu tegemist oleks eelrahastatud osamaksetega, asendab krediidiasutus või investeerimisühing artikli 308 lõikes 2 esitatud omavahendite nõude arvutamise valemi kuni lõikes 1 osutatud kuupäevani järgmise valemiga:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

kus:

K_{CM_i} = omavahendite nõue;

K_{CCP} = nõuetele vastava keskse vastaspoole hüpoteetiline kapital, mille nõuetele vastav keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c;

DF_{CCP} = keskse vastaspoole eelrahastatud rahalised vahendid, mille keskne vastaspool on teatanud krediidiasutusele või investeerimisühingule vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 50c;

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis ning

IM = alustamise tagatise kogusumma, millest keskne vastaspool on krediidiasutust või investeerimisühingut määruse (EL) nr 648/2012 artikli 89 lõike 5a kohaselt teavitanud.

3. Erandjuhtudel, kui see on vajalik ja proportsionaalne rahvusvaheliste finantsturgude häirete ärahoidmiseks, võib komisjon võtta rakendusaktidega ja artikli 464 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse teel vastu otsuse pikendada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud üleminekusätteid üks kord 12 kuu võrra.“

131) Artikli 498 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevas määruses sisalduvaid omavahendite nõudeid käsitlevaid sätteid ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle põhitegevus on ainult direktiivi 2014/65/EL I lisa C jao punktides 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 loetletud finantsinstrumentidega seotud investeerimisteenuste osutamine või investeerimistegevuste teostamine ning kelle suhtes ei kohaldatud 31. detsembril 2006 direktiivi 2004/39/EÜ.“

132) Artikli 499 lõige 3 jäetakse välja.

133) Artiklid 500 ja 501 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 500
Korrigeerimine suuremahulise müügi puhul

1. Erandina artikli 181 lõike 1 punktist a võib krediidiasutus või investeerimisühing korrigeerida oma makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid, osaliselt või täielikult tasaarvestades makseviivituses olevate riskipositsioonide suuremahulisest müügist tuleneva mõju realiseeritud makseviivitusest tingitud kahjumääradele kuni sellise erinevuse ulatuses, mis on võrreldavate ja lõplikult realiseerimata makseviivituses olevate riskipositsioonide makseviivitusest tingitud kahjumäärade hinnangulise keskmise ja makseviivitusest tingitud kahjumäärade realiseeritud keskmise vahel, sealhulgas võttes aluseks suuremahulisest müügist tulenenud realiseeritud kahjumi, kohe kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

   a) krediidiasutus või investeerimisühing on edastanud pädevale asutusele kava koos makseviivituses olevate riskipositsioonide müügi ulatuse, koosseisu ja kuupäevadega;

   b) makseviivituses olevate riskipositsioonide müük toimub hilisemal kuupäeval kui 23. november 2016, kuid mitte hiljem kui ... [kolm aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva];

   c) punktis a osutatud kava kohaselt toimunud müügi esimesest kuupäevast alates realiseeritud makseviivituses olevate riskipositsioonide kumulatiivne summa on ületanud 20 % kõikide makseviivitusjuhtude kumulatiivsest summast alates punktides a ja b osutatud esimese realiseerimise kuupäevast.

Esimeses lõigus osutatud korrigeerimise võib teha üksnes kuni ... [kolm aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] ja selle mõju võib kesta seni, kuni vastavad riskipositsioonid hõlmatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu enda makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutega.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teavitavad pädevat asutust viivitamata, kui lõike 1 punktis c sätestatud tingimus on täidetud.

Artikkel 501

Riskiga kaalutud vara korrigeerimine VKEde vastu olevate nõuete puhul, mis ei ole makseviivituses

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud korrigeerivad VKEde vastu olevate nõuete puhul, mis ei ole makseviivituses, vastavalt III osa II jaotise 2. või 3. peatükile arvutatud riskiga kaalutud vara (RWEA) järgmise valemi alusel:

$$\mathrm{RWEA} *= \mathrm{RWEA} \cdot \frac{[\min\{E^*; \mathrm{EUR}\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^* - \mathrm{EUR}\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0{,}85]}{E^*}$$

kus:

RWEA^* = RWEA, mida on korrigeeritud VKE toetuskoefitsiendiga, ning

E^* = kogusumma, mis VKE või VKE omavahel seotud klientide rühm võlgneb krediidiasutusele või investeerimisühingule, tema tütarettevõtjatele, tema emaettevõtjatele ja nende emaettevõtjate teistele tütarettevõtjatele ning mis sisaldab kõiki makseviivituses olevaid nõudeid, kuid ei sisalda elamukinnisvara tagatisega nõudeid ega elamukinnisvara tagatisega tingimuslikke nõudeid.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel lähtutakse järgmisest:

a) VKE vastu olev nõue kuulub kas jaenõuete või äriühingute vastu olevate nõuete või kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud nõuete klassi;

b) VKE on määratletud vastavalt komisjoni soovitusele 2003/361/EÜ*; nimetatud soovituse lisa artiklis 2 loetletud kriteeriumitest võetakse arvesse üksnes aastakäivet;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud võtavad mõistlikke meetmeid, et määrata E* korrektselt kindlaks ja saada punkti b alusel nõutavat teavet.

---

* Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).“

134) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 501a

Eluliselt vajalik avalike teenuste osutamise või toetamise füüsilisi struktuure või rajatisi, süsteeme ja võrke käitavate või rahastavate üksustega seotud riskipositsioonide krediidiriski omavahendite nõuete korrigeerimine

1. Omavahendite nõuded, mis on arvutatud III osa II jaotise kohaselt, korrutatakse 0,75ga, kui riskipositsioon vastab kõigile järgmistele tingimustele:

   a) riskipositsioon kajastub kas äriühingute riskipositsiooni klassis või eriotstarbeliste nõuete klassis (välja arvatud makseviivituses riskipositsioonid);

   b) riskipositsioon on seotud üksusega, mis on loodud spetsiaalselt eluliselt tähtsate avalike teenuste osutamise või toetamise füüsiliste struktuuride või rajatiste, süsteemide ja võrkude rahastamiseks või käitamiseks;

   c) kohustuse tagasimaksmise allikas on esindatud vähemalt kahe kolmandiku ulatuses oma summast pigem rahastatavatelt varadelt saadav tuluga, mitte äriühingu sõltumatu tulu teenimise võimega laiemalt, või toetuse, abi või rahastamisega, mida antakse lõike 2 punkti b alapunktides i ja ii loetletud ühe või mitme üksuse poolt;

d) võlgnik suudab täita oma finantskohustused isegi tõsistes stressi tingimustes, mis on projekti riski seisukohast asjakohased;

e) võlgniku genereeritavad rahavood on prognoositavad ja katavad kõik tulevased laenu tagasimaksed selle kestuse ajal;

f) riskipositsiooni refinantseerimisrisk on väike või piisavalt maandatud, võttes arvesse kogu toetust, abi või rahastamist, mida antakse lõike 2 punkti b alapunktides i ja ii loetletud ühe või mitme üksuse poolt;

g) lepingulised kokkulepped annavad laenuandjatele suure kaitse, mis hõlmab alljärgnevat:

   i) kui võlgniku tulud ei pärine suure arvu kasutajate maksetest, sisaldavad lepingulised kokkulepped sätteid, mis kaitsevad laenuandjaid tulemuslikult kahjude eest, mis tulenevad sellest, et pool, kes nõustub ostma võlgniku pakutavaid kaupu või teenuseid, lõpetab projekti;

   ii) võlgnikul on piisavalt reservvahendeid, mis on täielikult kaetud rahaga või hea reitinguga garantiiandjatega sõlmitud muude rahaliste kokkulepetega, et katta ettenägematute kulude reservi ja käibekapitali nõuded käesoleva lõike punktis b osutatud varade eluea jooksul;

iii) laenuandjatel on märkimisväärne kontroll varade ja võlgniku tulude üle;

iv) laenuandjatel on kohaldatava õiguse kohaselt lubatud ulatuses tagatis infrastruktuurivaldkonnas kriitilise tähtsusega vara ja lepingutena või ta tagab oma positsiooni mõnel muul viisil;

v) omakapital on panditud laenuandjatele, nii et nad saavad makseviivituse korral üksuse üle kontrolli võtta;

vi) tegevusest tulenevate netorahavoogude kasutamine pärast projektiga seotud kohustuslikke makseid on muul kui võlakohustuste täitmise eesmärgil piiratud;

vii) lepingulised piirangud võlgniku sellisele tegevusele, mis võiks kahjustada laenuandjaid, sh piirang, et uusi võlakirju ei emiteerita ilma olemasolevate võlausaldajate nõusolekuta;

h) kohustus kuulub kõigist teistest nõuetest (välja arvatud õigusaktidest tulenevad nõuded ja tuletisinstrumentide vastaspoolte nõuded) kõrgemasse nõudeõiguse järku;

i) kui võlgnik on ehitusetapis, peab omakapitaliinvestor või, kui tegemist on rohkem kui ühe omakapitaliinvestoriga, omakapitaliinvestorite grupp tervikuna vastama järgmistele kriteeriumitele:

   i) omakapitaliinvestorid on varemgi teinud edukalt järelevalvet infrastruktuuriprojektide üle, nad on finantsiliselt usaldusväärsed ja vajaliku oskusteabega;

   ii) omakapitaliinvestorite makseviivituse risk on väike või on väike risk, et nende makseviivitus tekitab võlgnikule olulist kahju;

   iii) olemas on piisavad mehhanismid, mille abil kooskõlastada omakapitaliinvestorite ja laenuandjate huvid;

j) võlgnikul on piisavad kaitsemehhanismid, mis tagavad projekti lõpuleviimise kooskõlas kokkulepitud spetsifikatsiooni, eelarve või tähtajaga; sealhulgas tugevad lõpuleviimisgarantiid või kogenud ehitaja osalemine ja piisavad lepingusätted leppetrahvide maksmise kohta;

k) kui tegevusriskid on olulised, on need asjakohaselt juhitud;

l) võlgnik kasutab järeleproovitud tehnoloogiat ja disaini;

m) kõik vajalikud load ja kooskõlastused on saadud;

n) võlgnik kasutab tuletisinstrumente vaid riski maandamiseks;

o) võlgnik on hinnanud, kas rahastatavad varad aitavad kaasa järgmiste keskkonnaeesmärkide saavutamisele:

i) kliimamuutuste leevendamine;

ii) kliimamuutustega kohanemine;

iii) vee ja mereressursside kestlik kasutamine ja kaitse;

iv) üleminek ringmajandusele, jäätmetekke vältimine ja jäätmete ringlussevõtt;

v) saaste vältimine ja kontroll;

vi) elujõuliste ökosüsteemide kaitse.

2. Lõike 1 punkti e kohaldamisel ei loeta genereeritud rahavooge prognoositavateks, välja arvatud juhul, kui oluline osa tuludest vastab järgmistele tingimustele:

a) täidetud on üks järgmistest kriteeriumidest:

i) tulu põhineb kättesaadavusel;

ii) tulule kohaldatakse tulumäära sätteid;

iii) tulule kohaldatakse võta-või-maksa lepingut;

iv) toodangu tase või kasutus ja hind vastavad eraldi ühele järgmistest kriteeriumidest:

– see on reguleeritud;

– see on lepingus kindlaks määratud;

– see on väikese nõudlusriski tõttu piisavalt prognoositav;

b) kui võlgniku tulud ei pärine suure arvu kasutajate maksetest, on pool, kes nõustub ostma võlgniku pakutavaid kaupu või teenuseid, üks alljärgnevatest:

i) keskpank, keskvalitsus, piirkondlik valitsus või kohalik omavalitsus, tingimusel et neile on määratud riskikaal 0 % kooskõlas artiklitega 114 ja 115 või on krediidikvaliteeti hindav asutus määranud nende krediidikvaliteedi astmeks vähemalt 3;

ii) avaliku sektori asutus, tingimusel et talle on määratud riskikaal 20 % või vähem kooskõlas artikliga 116 või on krediidikvaliteeti hindav asutus määranud tema krediidikvaliteedi astmeks vähemalt 3;

iii) artikli 117 lõikes 2 osutatud mitmepoolne arengupank;

iv) artiklis 118 osutatud rahvusvaheline organisatsioon;

v) äriühing, millele krediidikvaliteeti hindav asutus on krediidikvaliteedi astmeks määranud vähemalt 3;

vi) üksus, mis on asendatav ilma, et märkimisväärselt muutuks tulude tase ja ajastus.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud teatavad iga kuue kuu järel pädevatele asutustele infrastruktuuriprojektiüksustega seotud riskipositsioonide kogusumma, mis on arvutatud käesoleva artikli lõike 1 kohaselt.

4. Komisjon koostab ... [kolm aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist] aruande mõju kohta, mida käesolevas määruses sätestatud omavahendite nõuded avaldavad infrastruktuuriprojektiüksustele laenu andmisele, ja esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning vajaduse korral esitab sellega koos seadusandliku ettepaneku.

5. Lõike 4 kohaldamisel annab EBA komisjonile järgmise teabe:

a) lõikes 4 nimetatud perioodil infrastruktuuriga seotud laenuandmise ja projektide rahastamise turu suundumuste ja tingimuste analüüs;

b) lõike 1 punktis b osutatud üksuste tegeliku riski analüüs kogu majandustsükli ulatuses;

c) käesolevas määruses kehtestatud omavahendite nõuete kooskõla käesoleva lõike punktide a ja b kohase analüüsi tulemustega.

Artikkel 501b
Erand aruandlusnõuetest

Erandina artiklist 430 võib pädev asutus käesoleva määruse asjakohaste sätete kohaldamise alguskuupäeva ja kõnealuses artiklis osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites täpsustatud esimese aruande esitamise kuupäeva vahelisel ajal loobuda nõudest esitada teavet artikli 430 lõikes 7 osutatud rakendusaktis esitatud vormides täpsustatud vormingus, kui neid vorme ei ole ajakohastatud, et neis kajastuksid käesoleva määruse sätted.“

135) X osas lisatakse II jaotise „Aruandlus ja läbivaatamine“ järele järgmine artikkel:

„Artikkel 501c
Keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega seotud riskipositsioonide usaldatavausnõuete kohane käsitlemine

EBA hindab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist kättesaadavate andmete ja komisjoni jätkusuutliku rahanduse kõrgetasemelise töörühma tuvastatud asjaolude põhjal, kas keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega märkimisväärselt seonduvate varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide sihipärane usaldatavusnõuete kohane käsitlemine on põhjendatud. Eelkõige hindab EBA järgmist:

a) metoodika, mida kasutatakse keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega märkimisväärselt seonduvate varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide tegeliku riskisuse hindamiseks võrreldes muude riskipositsioonide riskisusega;

b) asjakohaste kriteeriumide väljatöötamine füüsiliste riskide ja üleminekuriskide, sealhulgas regulatiivsetest muudatustest tuleneva vara väärtuse vähenemise riskide hindamiseks;

c) keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega märkimisväärselt seonduvate varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide sihipärase usaldatavusnõuete kohase käsitlemise potentsiaalne mõju finantsstabiilsusele ja pangalaenude pakkumisele liidus.

EBA esitab tuvastatud asjaolude kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande ... [kuus aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Nimetatud aruande alusel esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku.“

136) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 504a
Kõlblike kohustuste instrumentides olevad osalused

EBA esitab ... [3 aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] komisjonile aruande globaalseteks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks või muudeks süsteemselt olulisteks ettevõtjateks liigitatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute kõlblike kohustuste instrumentides olevate osaluste summade ja jaotuse kohta ning võimalike kriisilahendust pärssivate asjaolude ja nende osalustega seotud negatiivse mõju ülekandumise riski kohta.

Tuginedes EBA aruandele, esitab komisjon ... [4 aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selliste osaluste asjakohase käsitlemise kohta, lisades aruandele vajaduse korral seadusandliku ettepaneku.“

137) Artikkel 507 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 507
Riskide kontsentreerumine

1. EBA jälgib artikli 390 lõike 6 punktis b, artikli 400 lõike 1 punktides f–m ja artikli 400 lõike 2 punktides c–g, i, j ja k sätestatud erandite kasutamist ning esitab ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] komisjonile aruande, milles hinnatakse selliste erandite kaotamise või nende kasutamise piiramise kvantitatiivset mõju. Täpsemalt hinnatakse aruandes iga nimetatud artiklites sätestatud erandi puhul järgmist:

   a) igas liikmesriigis erandi alla kuuluvate riskide kontsentreerumiste arv;

   b) erandit kasutavate krediidiasutuste ja investeerimisühingute arv igas liikmesriigis;

   c) igas liikmesriigis erandi alla kuuluvate riskipositsioonide kogusumma.

2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse artikli 390 lõikes 4 ja artikli 401 lõikes 2 osutatud erandite kohaldamist seoses väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute riskipositsioonide väärtuse arvutamise meetoditega ja konkreetselt vajadust võtta arvesse muudatusi rahvusvahelistes standardites, millel sellise arvutamise meetodid põhinevad.“

138) Artiklisse 510 lisatakse järgmised lõiked:

„4. EBA jälgib II lisas loetletud tuletislepingutega ja krediidituletisinstrumentidega seotud finantseerimisriski katteks nõutava stabiilse rahastamise summat stabiilse netorahastamise kordaja aastase perioodi jooksul, eriti nende tuletislepingutega seotud artikli 428s lõikes 2 ja artikli 428at lõikes 2 sätestatud nimetatud tuletislepingute tulevast finantseerimisriski, ning esitab ... [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] komisjonile aruande selle kohta, kas on võimalik kehtestada suurem nõutava stabiilse rahastamise kordaja või riskitundlikum näitaja. Aruandes hinnatakse vähemalt järgmist:

a) võimalus eristada võimendustagatisega ja ilma selleta tuletislepinguid;

b) artikli 428s lõikes 2 ja artikli 428at lõikes 2 sätestatud nõude kaotamise, suurendamise või asendamise võimalus;

c) võimalus muuta laiaulatuslikumalt artiklis 428d, artikli 428k lõikes 4, artikli 428s lõikes 2, artikli 428ag punktides a ja b, artikli 428ah lõikes 2, artikli 428al lõikes 4, artikli 428at lõikes 2, artikli 428ay punktides a ja b ning artikli 428az lõikes 2 sätestatud tuletislepingute kohtlemist stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, et kajastada paremini nende lepingutega seotud finantseerimisriski stabiilse netorahastamise kordaja aastase perioodi jooksul;

d) kavandatud muudatuste mõju krediidiasutuste ja investeerimisühingute tuletislepingutega seoses nõutava stabiilse rahastamise summale.

5. Kui rahvusvahelised standardid avaldavad mõju II lisas loetletud tuletislepingute ja krediidituletisinstrumentide kohtlemisele stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, esitab komisjon vajaduse korral ning võttes arvesse lõikes 4 osutatud aruannet, neid rahvusvaheliste standardite muudatusi ja liidu pangandussektori mitmekesisust, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku selle kohta, kuidas muuta sätteid II lisas loetletud tuletislepingute ja krediidituletisinstrumentide kohtlemise kohta VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, et võtta paremini arvesse nende tehingutega seotud finantseerimisriski.

6. EBA jälgib väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (sealhulgas nendes tehingutes saadud või antud varadega) ning finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagamata tehingutega seotud finantseerimisriski katteks nõutava stabiilse rahastamise summat ning esitab komisjonile aruande sellise kohtlemise sobivuse kohta ... [neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Aruandes hinnatakse vähemalt järgmist:

   a) võimalus kohaldada finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtavatele väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutele ja finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagamata tehingutele suuremaid või väiksemaid stabiilse rahastamise tegureid, et võtta paremini arvesse nende finantseerimisriski stabiilse netorahastamise kordaja aastase perioodi jooksul ja võimalikku negatiivse mõju ülekandumist finantssektorisse kuuluvate klientide vahel;

b) võimalus kohaldada artikli 428r lõike 1 punktis g sätestatud käsitlust väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutele, mille tagatiseks on muud liiki vara;

c) võimalus kohaldada alternatiivina artikli 428p lõikes 5 sätestatud kohtlemisele stabiilse rahastamise tegureid bilansivälistele kirjetele, mida kasutatakse väärtpaberistamise kaudu finantseerimise tehingutes;

d) kas finantssektorisse kuuluvate klientide välja antud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga kohustuste (millele kohaldatakse artikli 428k lõike 3 punkti c kohaselt kättesaadava stabiilse rahastamise tegurit 0 %) ja finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tehingutest tulenevate varade (millele kohaldatakse artikli 428r lõike 1 punkti g, artikli 428s lõike 1 punkti c ja artikli 428v punkti b kohaselt nõutava stabiilse rahastamise tegurit 0 %, 5 % või 10 %) erinev kohtlemine on asjakohane;

e) väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (eriti finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tehingute) puhul suuremate või väiksemate nõutava stabiilse rahastamise tegurite kehtestamise mõju sellistes tehingutes tagatisena saadud varade (eriti riigivõlakirjade ja äriühingute võlakirjade) turulikviidsusele;

f) kavandatud muudatuste mõju selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute tehingute (eriti väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute, mille järelejäänud tähtaeg on alla kuue kuu ja mille tagatisena saadakse riigivõlakirju) puhul nõutava stabiilse rahastamise summale.

7. Komisjon esitab ... [viis aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], kui see on asjakohane ning võttes arvesse lõikes 6 osutatud aruannet, rahvusvahelisi standardeid ja liidu pangandussektori mitmekesisust, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku selle kohta, kuidas muuta sätteid, mis käsitlevad väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute, sealhulgas nendes tehingutes saadud või antud varade, ning finantssektorisse kuuluvate klientidega tehtud alla kuue kuu pikkuse järelejäänud tähtajaga tagamata tehingute käsitlemist VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, kui ta peab seda asjakohaseks seoses kehtiva käsitluse mõjuga krediidiasutuste ja investeerimisühingute stabiilse netorahastamise kordajale ning et võtta paremini arvesse nende tehingutega seotud finantseerimisriski.

8. Hiljemalt ... [kuus aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] suurendatakse artikli 428r lõike 1 punktis g, artikli 428s lõike 1 punktis c ja artikli 428v punktis b osutatud tehingutele kohaldatavaid nõutava stabiilse rahastamise tegureid vastavalt 0 %lt 10 %ni, 5 %lt 15 %ni ja 10 %lt 15 %ni, välja arvatud juhul, kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 7 komisjoni ettepaneku põhjal vastu võetud seadusandlikus aktis on sätestatud teisiti.

9. EBA jälgib nõutava stabiilse rahastamise summat, mis peab katma krediidiasutuste ja investeerimisühingute tuletislepingute riskimaanduseks hoitavate väärtpaberipositsioonidega seotud rahastamisriski. EBA esitab aruande käsitlemise asjakohasuse kohta ... [neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Aruandes hinnatakse vähemalt järgmist:

   a) kuidas võib käsitlemine mõjutada investorite võimet hankida varasid ja laenude pakkumist kapitaliturgude liidus;

   b) võimalus kohaldada korrigeeritud stabiilse rahastamise nõudeid väärtpaberitele, mida hoitakse selleks, et maandada osaliselt või täielikult alustamise tagatise arvel rahastatavate tuletisinstrumentide riske;

   c) võimalus kohaldada korrigeeritud stabiilse rahastamise nõudeid väärtpaberitele, mida hoitakse selleks, et maandada nende tuletisinstrumentide riske, mida ei rahastata alustamise tagatise arvel.

10. Hiljemalt ...[neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] või üks aasta pärast Baseli pangajärelevalve komitee poolt väljatöötatud rahvusvahelistes standardites kokkuleppimist, olenevalt sellest, kumb on varasem, esitab komisjon, kui see on asjakohane ning võttes arvesse lõikes 9 osutatud aruannet, kõiki Baseli pangajärelevalve komitee välja töötatud rahvusvahelisi standardeid, liidu pangandussektori mitmekesisust ja kapitaliturgude liidu eesmärke, Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku selle kohta, kuidas muuta sätteid, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute tuletislepingute riskimaanduseks hoitavate väärtpaberipositsioonide käsitlemist VI osa IV jaotises sätestatud stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel, kui ta peab seda asjakohaseks seoses kehtiva kohtlemise mõjuga krediidiasutuste ja investeerimisühingute stabiilse netorahastamise kordajale ning et võtta paremini arvesse nende tehingutega seotud finantseerimisriski.

11. EBA hindab, kas oleks põhjendatud vähendada nõutava stabiilse rahastamise tegurit seoses väärismetallide (näiteks kuld, hõbe, plaatina, pallaadium) kliirimis- ja arveldusteenuste osutamiseks kasutatavate varadega või väärismetallidega (näiteks kuld, hõbe, plaatina, pallaadium) tehtavate tehingute rahastamiseks kasutatavate varadega tähtajaga kuni 180 päeva. EBA esitab oma aruande komisjonile ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].“

139) Artikkel 511 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 511

Finantsvõimendus

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2020 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas

   a) on asjakohane kehtestada muudele süsteemselt olulistele ettevõtjatele finantsvõimenduse määra täiendav kapitalinõue ning

   b) kas artikli 429 lõikes 4 osutatud koguriskipositsiooni näitaja määratlus ja arvutamine, sealhulgas keskpanga reservide käsitlus, on asjakohane.

2. Lõikes 1 osutatud aruande koostamisel võtab komisjon arvesse rahvusvahelist arengut ja rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega seadusandlik ettepanek.“

140) Artikkel 513 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 513

Makrotasandi usaldatavusnõuded

1. Komisjon esitab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBAga konsulteerimist 30. juuniks 2022 ja seejärel iga viie aasta tagant ülevaate selle kohta, kas käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sisalduvad makrotasandi usaldatavusnõuded on piisavad, et maandada süsteemseid riske sektorites, piirkondades ja liikmesriikides, hinnates muu hulgas seda,

   a) kas praegused käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sisalduvad makrotasandi usaldatavusnõuete vahendid on toimivad, tõhusad ja läbipaistvad;

   b) kas käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sarnaste riskide maandamiseks kehtestatud erinevate makrotasandi usaldatavusnõuete vahendite ulatus ja võimalikud kattuvuse astmed on asjakohased ning vajaduse korral esitab ettepaneku uute makrotasandi usaldatavusnõuete kohta;

   c) kuidas süsteemsete krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks rahvusvaheliselt kokkulepitud standardid ning käesoleva määruse ja direktiivi 2013/36/EL sätted vastastikku toimivad ning vajaduse korral esitab ettepaneku uute nõuete kohta, võttes arvesse kõnealuseid rahvusvaheliselt kokkulepitud standardeid;

d) kas kapitalipõhiste instrumentide täiendamiseks ja ühtsel turul instrumentide ühtse kasutamise võimaldamiseks tuleks käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL ettenähtud makrotasandi usaldatavusnõuete vahenditele lisada muud liiki instrumente, nagu laenuvõtmisel põhinevad instrumendid, võttes arvesse seda, kas nende instrumentide ühtlustatud määratlused ja vastavate andmetega seotud aruandlus liidu tasandil on selliste instrumentide kehtestamise eeltingimuseks;

e) kas artikli 92 lõikes 1a osutatud finantsvõimenduse määra puhvri nõuet tuleks laiendada muudele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, kas selle kalibreerimine peaks olema erinev kalibreerimisest globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja kas selle kalibreerimine peaks sõltuma krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemse olulisuse tasemest;

f) kas makrotasandi usaldatavusnõuete meetmete praegune vabatahtlik kõigipoolsus tuleks muuta kohustuslikuks kõigipoolsuseks ja kas kehtiv Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vabatahtliku kõigipoolsuse raamistik on selleks sobilik alus;

g) kuidas anda liidu ja liikmesriikide makrotasandi usaldatavausjärelevalve asutustele vahendid käsitlemaks uusi süsteemseid riske, mis tulenevad krediidiasutuste riskipositsioonidest pangandusvälises sektoris, eelkõige tuletisinstrumentide ja väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute turgudest ning varahalduse ja kindlustuse sektorist.

2. Komisjon esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja EBAga peetud konsultatsioonide põhjal 31. detsembriks 2022 ja seejärel iga viie aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande lõikes 1 osutatud hindamise kohta, koos vajaduse korral seadusandliku ettepanekuga Euroopa Parlamendile ja nõukogule.“

141) Artikkel 514 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 514
Tuletistehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamise meetod

1. EBA esitab ...[neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] komisjonile aruande, milles käsitleb tuletistehingute riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks III osa II jaotise 6. peatüki 3.–5. jaos sätestatud meetodite mõju ja suhtelist kalibreerimist.

2. Komisjon esitab EBA aruande põhjal vajaduse korral seadusandliku ettepaneku III osa II jaotise 6. peatüki 3., 4. ja 5. jaos sätestatud meetodite muutmiseks.“

142) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 518a
Samaaegset makseviivitust käsitlevate sätete läbivaatamine

Hiljemalt ... [kolm aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist] vaatab komisjon läbi ja hindab, kas on asjakohane nõuda, et kõlblikke kohustusi võib teisendada ilma samaaegse makseviivituse tingimuste käivitamiseta muudes lepingutes, et tugevdada nii palju kui võimalik kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust ning hinnata, kas muid kohustusi hõlmavatesse tingimustesse või lepingutesse ei peaks lisama kõlblikele kohustustele viitavaid samaaegset makseviivitust käsitlevaid sätteid. Vajaduse korral lisatakse sellele läbivaatamisele ja hindamisele seadusandlik ettepanek.“

143) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 519b
Tururiskiga seotud omavahendite nõuded

1. EBA esitab hiljemalt 30. septembriks 2019 aruande tururiski omavahendite nõude arvutamise rahvusvaheliste standardite mõju kohta liidu krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

2. Komisjon esitab hiljemalt 30. juuniks 2020, võttes arvesse lõikes 1 osutatud aruande tulemusi, rahvusvahelisi standardeid ning III osa IV jaotise 1a. ja 1b. peatükis sätestatud meetodeid, Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande tururiski piisavaid omavahendite nõudeid käsitlevate rahvusvaheliste standardite rakendamise kohta, vajaduse korral koos seadusandliku ettepanekuga.“

144) X osasse lisatakse järgmine jaotis:

„IIA JAOTIS
NÕUETE RAKENDAMINE

„Artikkel 519c
Nõuete täitmise abivahend

1. Et aidata krediidiasutustel ja investeerimisühingutel täita käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud norme ning regulatiivseid tehnilisi standardeid, rakenduslikke tehnilisi standardeid, suuniseid ja vorme, mis on võetud vastu käesoleva määruse ja nimetatud direktiivi rakendamiseks, loob EBA elektroonilise abivahendi.

2. Lõikes 1 osutatud abivahend peab võimaldama igal krediidiasutusel ja investeerimisühingul teha vähemalt järgmist:

   a) teha kiiresti kindlaks sätted, mida ta peab täitma seoses oma suuruse ja ärimudeliga;

   b) jälgida seadusandlikes aktides ning seotud rakendussätetes, suunistes ja vormides tehtud muudatusi.“

145) II lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 648/2012 muudatused

Määrust (EL) nr 648/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 50a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Keskne vastaspool arvutab hüpoteetilise kapitali järgmiselt:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{omavahendite suhtarv}$$

kus:

K_{CCP} =hüpoteetiline kapital;

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

EAD_i = keskse vastaspoole riskipositsiooni summa seoses kliiriva liikmega i (sealhulgas kliiriva liikme enda tehingud keskse vastaspoolega, kliiriva liikme tagatud klienditehingud) ja kõik keskse vastaspoole valduses olevad nende tehingutega seotud tagatised (sealhulgas kliiriva liikme eelrahastatud osamakse tagatisfondi), mis on seotud õigusaktidest tuleneva aruandekuupäeva lõpus toimuva hindamisega, mis toimub enne selle päeva viimase lisatagatise nõudega seotud tagatise üleandmist;

RW = riskikaal 20 % ning

omavahendite suhtarv = 8 %.“

2) Artikkel 50b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 50b

K_{CCP} arvutamise üldreeglid

Artikli 50a lõikes 2 nimetatud K_{CCP} arvutamisel kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) keskne vastaspool arvutab oma kliirivate liikmetega seotud riskipositsioonide väärtuse järgmiselt:

i) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktides a ja c loetletud lepingutest ja tehingutest tulenevate riskipositsioonide puhul arvutab keskne vastaspool väärtuse nimetatud määruse III osa II jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud meetodil, kasutades riski võimendustagatise perioodina 10 tööpäeva;

ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 punktis b loetletud lepingutest ja tehingutest tulenevate riskipositsioonide puhul arvutab keskne vastaspool väärtuse (EAD_i) järgmise valemi abil:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

kus:

EAD_i = riskipositsiooni väärtus;

i = kliirivat liiget tähistav indeks;

$EBRM_i$ = riskipositsiooni väärtus enne riskimaandust, mis on võrdne keskse vastaspoole sellise riskipositsiooni väärtusega, mis tal on kliiriva liikme i suhtes ja mis tuleneb kõigist selle kliiriva liikmega sõlmitud lepingutest ja sooritatud tehingutest, arvutatuna selle kliiriva liikme poolt antud tagatist arvesse võtmata;

IM_i = kliiriva liikme i poolt kesksele vastaspoolele antud alustamise tagatis;

DF_i = kliiriva liikme i eelrahastatud osamakse tagatisfondi.

Kõik selle valemi väärtused seonduvad päeva lõpu hindamisega enne selle päeva viimase lisatagatise nõudega seotud tagatise üleandmist;

iii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõike 1 teise lõigu viimases lauses osutatud olukordade puhul arvutab keskne vastaspool nimetatud lõigu esimeses lauses osutatud tehingute väärtuse käesoleva artikli punkti a alapunktis ii esitatud valemi kohaselt ja määrab kindlaks EBRMi kooskõlas kõnealuse määruse III osa V jaotise kohaselt;

b) määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisalasse kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul on tasaarvestatavate tehingute kogumid samad mis nimetatud määruse artikli 272 punktis 4 määratletud;

c) keskne vastaspool, kellel on riskipositsioonid ühe või enama keskse vastaspoole suhtes, käsitleb neid positsioone nii, nagu need oleksid kliirivate liikmete suhtes, ning võtab K_{CCP} arvutamisel arvesse nendelt kesksetelt vastaspooltelt saadud tagatisi või eelrahastatud osamakse;

d) keskne vastaspool, kellel on oma kliirivate liikmetega siduv lepinguline kord, mis lubab tal kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest nii, nagu tegemist oleks eelrahastatud osamaksetena, käsitleb seda alustamise tagatist lõike 1 kohases arvutuses eelrahastatud osamaksetena ja mitte alustamise tagatisena;

e) kui tagatis on konto jaoks, kus on mitut liiki määruse (EL) nr 575/2013 artikli 301 lõikes 1 nimetatud lepinguid ja tehinguid, jaotab keskne vastaspool kliirivatelt liikmetelt või klientidelt saadud alustamise tagatise proportsionaalselt vastavat liiki lepingute ja tehingute EADdega, mis on arvutatud kooskõlas käesoleva lõigu punktiga a, ilma alustamise tagatist arvutuses arvestamata;

f) keskne vastaspool, kellel on rohkem kui üks tagatisfond, teeb arvutuse iga tagatisfondi kohta eraldi;

g) kui kliiriv liige osutab klientide kliirimisteenuseid ning tema klientide tehingud ja tagatis on kliiriva liikme ettevõttekontost eraldi allkontodel, arvutab keskne vastaspool EAD_i iga allkonto kohta eraldi ning kliiriva liikme kogu EAD_i klientide allkontode EADde ja kliiriva liikme ettevõttekonto allkonto EAD summana;

h) kui DF_i ei jaotata klientide allkontode ja kliiriva liikme ettevõttekonto allkontode vahel, jaotab keskne vastaspool punkti f kohaldamisel DF_i allkontode vahel selle alusel, millise osa moodustab allkonto alustamise tagatis kogu alustamise tagatisest, mis on antud kliiriva liikme poolt või tema konto jaoks;

i) keskne vastaspool ei tee arvutust artikli 50a lõike 2 kohaselt, kui tagatisfond katab vaid rahalised tehingud.

Käesoleva artikli punkti a alapunkti ii puhul kasutab keskne vastaspool riskipositsiooni väärtuse arvutamiseks määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 223 sätestatud meetodit koos sama määruse artiklis 224 sätestatud regulatiivsete volatiilsuskoefitsientidega.“

3) Artikli 50c lõike 1 punktid d ja e jäetakse välja.

4) Artikli 50d punkt c jäetakse välja.

5) Artikli 89 lõige 5a asendatakse järgmisega:

„5a. Määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 497 sätestatud üleminekuperioodil esitab nimetatud artiklis osutatud keskne vastaspool käesoleva määruse artikli 50c lõike 1 kohaselt esitatavas aruandes oma kliirivatelt liikmetelt saadud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 140 määratletud alustamise tagatise kogusumma, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

a) kesksel vastaspoolel ei ole tagatisfondi;

b) kesksel vastaspoolel ei ole oma kliirivate liikmetega siduvat korda, mis lubab tal kasutada neilt saadud kogu alustamise tagatist või osa sellest nii, nagu tegemist oleks eelrahastatud osamaksetega.“

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], välja arvatud lõigetes 3–8 loetletud erandid.

3. Käesoleva määruse artikli 1 järgmisi punkte kohaldatakse alates ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev]:

a) punkt 1, mis sisaldab kohaldamisala ja järelevalvevolituste sätteid;

b) punkt 2, mis sisaldab määratlusi, välja arvatud juhul, kui need seonduvad eranditult sätetega, mida kooskõlas käesoleva artikliga kohaldatakse alates mõnest teisest kuupäevast, millisel juhul kohaldatakse neid alates sellisest teisest kuupäevast;

c) punkti 3 alapunkt b, punkti 6 alapunkt c, punkt 9 seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 13, punkt 12 seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikli 18 lõike 1 teise lõiguga, punktid 14–17, punktid 19–44, punkt 47 ning punktid 128 ja 129, mis sisaldavad omavahendeid käsitlevaid sätteid ning omavahendite ja kõlblike kohustuste uute nõuete kehtestamise sätteid;

d) punkt 9 seoses määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 14 sätestatud uute väärtpaberistamise reeglite mõju käsitlevate sätetega;

e) punkt 57, mis sisaldab mitmepoolsete arengupankade puhul kohaldatavaid riskikaalusid käsitlevaid sätteid, ning punkt 58, mis sisaldab rahvusvaheliste organisatsioonide puhul kohaldatavaid riskikaalusid käsitlevaid sätteid;

f) punkt 53, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 104b, punktid 89 ja 90, punkt 118, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 430b, ning punkt 124, mis sisaldavad tururiskiga seotud aruandlusnõudeid käsitlevaid sätteid;

g) punkt 130, mis sisaldab keskse vastaspoolega seotud riskipositsioonide puhul omavahendite nõudeid käsitlevaid sätteid;

h) punkt 133 seoses määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 500 sätestatud suuremahulist müüki käsitlevate sätetega;

i) punkt 134, mis sisaldab sätteid aruandluse erandite kohta, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 501b;

j) punkt 144, mis sisaldab nõuete täitmise abivahendit käsitlevaid sätteid;

k) sätted, millega nõutakse Euroopa järelevalveasutustelt või Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogult komisjonile regulatiivsete või rakenduslike tehniliste standardite eelnõude ja aruannete esitamist; sätted, millega nõutakse komisjonilt aruannete koostamist; sätted, millega antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte või rakendusakte; ning sätted, millega nõutakse Euroopa järelevalveasutustelt suuniste väljaandmist – nimelt punkti 2 alapunkt b; punkt 12 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 18 lõike 9 osas; punkti 18 alapunkt b; punkt 31 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 7 osas; punkt 38 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 78a lõike 3 osas; punkti 57 alapunkt b; punkt 60 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 124 lõigete 4 ja 5 osas; punkt 63 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 132a lõike 4 osas; punkt 67 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 164 lõigete 8 ja 9 osas; punkt 74 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 277 lõike 5 ja artikli 279a lõike 3 osas; punkt 89 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325 lõike 9 osas; punkt 90 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 325u lõike 5, artikli 325w lõike 8, artikli 325ap lõike 3, artikli 325 az lõigete 8 ja 9, artikli 325bd lõike 7, artikli 325be lõike 3, artikli 325bf lõike 9, artikli 325bg lõike 4, artikli 325bh lõike 3, artikli 325bk lõike 3 ning artikli 325bp lõike 12 osas; punkt 93 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 390 lõike 9 osas;

punkt 94; punkt 96 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 394 lõike 4 osas; punkti 98 alapunkt b; punkt 104 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 403 lõike 4 osas; punkti 109 alapunkt b; punkti 111 alapunkt b, punkt 118 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 430 lõigete 7 ja 8, artikli 430b lõike 6 ning artikli 430c osas; punkt 119 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 432 lõigete 1 ja 2 ning artikli 434a osas; punkt 123; punkt 124; punkt 125 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 462 osas; punkt 134 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 501a lõike 4 osas; punkt 135 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 501c osas; punkt 136 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 504a osas; punkt 137, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 507 lõike 2 osas; punkt 138 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 510 lõigete 4 ja 6–11 osas; punkt 139 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 511 lõike 1 osas; punkt 140 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 513 lõike 2 osas; punkt 141 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 514 lõike 1 osas; punkt 142 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 518a osas; ning punkt 143 määruse (EL) nr 575/2013 artikli 519b osas.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti f kohaldamist, kohaldatakse avalikustamise ja aruandluse sätteid alates avalikustamise või aruandlusega seotud nõude kohaldamise kuupäevast.

4. Käesoleva määruse artikli 1 järgmisi punkte kohaldatakse alates ... [18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]:

   a) punkti 6 alapunktid a, b ja d, punkt 7 ning punkt 12, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikli 18 lõike 1 esimese lõiguga ning artikli 18 lõigetega 2–8, mis sisaldavad usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise sätteid;

   b) punkt 60, mis sisaldab kinnisvarale seatud hüpoteegiga tagatud riskipositsioone käsitlevaid sätteid; punkt 67, mis sisaldab makseviivitusest tingitud kahjumäära käsitlevaid sätteid; punkt 122, mis sisaldab liikmesriigi tasandil kindlaks tehtud makrotasandi usaldatavusriski või süsteemset riski käsitlevaid sätteid.

5. Käesoleva määruse artikli 1 punkti 46 alapunkti b, mis sisaldab globaalsete süsteemselt olulistele ettevõtjatele kehtestatava uute omavahendite nõuet, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022.

6. Käesoleva määruse artikli 1 punkti 53, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 104a, ning punkte 55 ja 69, mis sisaldavad tururiskiga seotud uute omavahendite nõuete kehtestamise sätteid, kohaldatakse alates ... [neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

7. Käesoleva määruse artikli 1 punkti 18, seoses määruse (EL) nr 575/2013 artikli 36 lõike 1 punktiga b, mis sisaldab usaldatavusnõuete kohaselt hinnatud tarkvaraga seotud vara mahaarvamisi käsitlevaid erandeid käsitlevaid sätteid, kohaldatakse alates 12 kuu möödumisest pärast määruse (EL) nr 575/2013 artikli 36 lõikes 4 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäeva.

8. Käesoleva määruse artikli 1 punkti 126, mis sisaldab omakapitaliosalusest tehtavaid mahaarvamisi käsitlevaid erandeid, kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

…,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

LISA

II lisa muudetakse järgmiselt:

1) punkti 1 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e) intressimääraoptsioonid;“

2) punkti 2 alapunkt d asendatakse järgmisega:

„d) valuutaoptsioonid;“

3) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesoleva lisa punkti 1 alapunktides a–e ja punkti 2 alapunktides a–d nimetatud lepingutega sarnased lepingud, mis on seotud muude baaskirjete ja indeksitega. Sealhulgas kõik direktiivi 2014/65/EL I lisa C jao punktides 4–7, 9, 10 ja 11 loetletud instrumendid, mis ei ole muul moel hõlmatud käesoleva lisa punktidega 1 ja 2.“